UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI
KADIN FİLMLERİ
FESTİVALİ

● 8-15 MAYIS 2003 ● FLYING BROOM
INTERNATIONAL
WOMEN'S FILM
FESTIVAL

http://www.ucansupurge.org

T.C. KÜLTÜR BAKANLIĞI

TRT

open society institute

NOVARTIS

Sheraton Ankara
HOTEL & TOWERS

TR.NET

varan

ASE EXPRESS

atv

CNN TÜRK

SHOW

tv8

AKSAM

Cumhuriyet

Hürriyet

Milliyet

Radikal

SABAH

daily news

VATAN

GAZETE ANKARA

ANKARA KÜLTÜR SANAT HARİTASI

radyo odtü 103.1

TÜZE grup

denk

ALMAN KÜLTÜR MERKEZI

BRITISH COUNCIL

FİNLANDİYA BÜYÜKELÇİLİĞİ

Ankara Fransız Kültür Merkezi

Koninkrijk der Nederlanden

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ

ODTÜ Gisam

YENİ LALE STÜDYOSU

ALFA FİLM

ASYA FİLM

FESTİVAL KADROSU
FESTIVAL STAFF

Uçan Süpürge Yönetimi / Administrative Board
Yıldız Ecevit
Halime Güner

Genel Koordinatör / General Coordinator
Halime Güner

Festival Yürütme Kurulu / Executive Board
Halime Güner
Berrin Balay
Ayşegül Oğuz
Füsun Okutan
Semiramis Yılmaz
Didem Baltacı

Danışma Kurulu
Prof. Dr. Oğuz Onaran, Prof. Dr. Kezban Güleryüz, Doç. Dr. Kurtuluş Kayalı, Doç. Dr. Eser Köker, Yrd. Doç. Dr. Nejat Ulusay, Yrd. Doç. Dr. S. Ruken Öztürk, Necip Sarıcı

Festival Yönetmeni
Berrin Balay

Dünya Sineması / World Cinema
Ayşegül Oğuz

Türk Sineması ve Paneller / Turkish Cinema and Discussions
Berrin Balay

Film Trafiği / Print Traffic
Ayşegül Oğuz

Reklam ve Halkla İlişkiler / Advertising and Public Relations
Füsun Okutan

Basınla İlişkiler / Media Relations
Semiramis Yılmaz

Konuk Trafiği / Guest Traffic
Semiramis Geredeli
Didem Baltacı

Basın Danışmanı / Media Advisor
Şükran Yücel

Katalog/ Catalogue
Didem Baltacı

Katalog Editörleri / Catalogue Editors
Işıl Demirakın
Selen Doğan

Kısa Film Öyküsü Yarışması / Short Film Script Competition
Koordinasyon / Coordination
Semiramis Yılmaz

Mali İşler / Finance
Çiğdem Ferah

Uçan Süpürge Çalışanları / Flying Broom Staff
Uğur Yüksel
Reyhan Atasü
Nurdan Atalay

Festival Web Sayfası
Uğur Yüksel

Değerlendirme Kurulu / Evaluation Board
Doç. Dr. Eser Köker
Gülden Treske
İnci Demirkol

Atölye Çalışması / Workshop
Işıl Özgentürk

Radyo Spotları / Radio Spots
Pınar Şenel
Aslı Berke

Açılış - Kapanış Gecesi / Opening - Closing Ceremonies
Füsun Okutan
Sibel Türker
Pınar Şenel

Fragman / Trailer
Didem Baltacı
Devrim Ünlü
Meltem Kuyulu
Fatma Uygun
Emel Gürsoy

Altyazı / Subtitling
Ankara Kültür Sanat Derneği

Grafik Tasarım / Graphic Design
Tasarımhane

Heykel Tasarımı / Award Design
Ödül Işıtman
Mehmet Ali Uysal

Ofis Trafiği / Office Traffic
Türkan Bıyık

Film Çevirileri / Dialog List Translations
Hacettepe Üniversitesi İngilizce Mütercim Tercüma Bölümü
Hacettepe University English Interpretation Departn
Bilge S. Has
Gamze Uslu
Işıl Kocabay
Mehmet Tamer
Mihrigül Kuş
Nevin Engel
Şadan Atilla
Ümmühan Namal
Vildan Aktaş

Gönüllülerimiz / Volunteers
Atasay Koç
Betül Eker
Ece Özdemir
Engin Varana
Fahriye Ferah
Kavya
Kıymet Aktaş
Mustafa Ünal
Mutlu Dirlik
Pınar Evrenosoğlu
Sinema Dostları Derneği
Ümit Durmaz
Yeşim Aslan
Yeşim Özben

TEŞEKKÜRLER / THANKS TO :

Abdurrahman Yılmaz
Agah Özgüç
Alabanda Turzim Erhan Gür
Alfa Film
Alin Taşcıyan
Alman Kültür Merkezi / Goethe Institute Sabine Hagemann- Ünlüsoy, Emel Öztürk
Alman Kültür Müdürü?
Amerikan Elçiliği / Embassy of America Pamela Dunham, Serpil Taşkın, Hakan Yurdadoğan
Ankara Migros Alışveriş Merkezi
Asya Film
Atilla Dorsay
Barış Sulu
Bartu Soral
Başak Emre
Bojidar Manov
Burç Film
Bülent Öztürk
Cinema Libre Ubavka Ferzanovic
Cumhur Cambazoğlu
Deutsche Film un Fernsehenakademie Cristina Marx
Devrim Ünlü
Doğa Holding Günay Çapan
Doğadan Özlem Karpuzcu, Banu Akın
Dschoint Ventschr Filmproduction Remo Brauchi
Ebru Sormaz
Egmond Film Annette Oudejans
Emel Gürsoy
Er Film Hande Yedidal
Fahriye Ferah
Fatma Uygun
Filmes Dotejo Fatima Correira
Finlandiya Büyükelçiliği / Embassy of Finland Mervi Nousianen, Sari Ekici
Finlandiya Film Enstitüsü / Finnish Film Institute Aretta Vahala
Fortissimo Film Sales Marnix van Wijk
Fransız Kültür Merkezi / French Cultural Centre Michel Tosca, Huguette Rigot
GİSAM Kaya Özakgün
Gönül Dönmez – Colin
Hakan Çeliktener
Halil Yener
Hikmet Deniz
Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet Göğüş
Sibel Bozbeyoğlu
Hidayet Tuksal
Holland Film Andre Naus
Hollanda Krallığı Büyükelçiliği / Royal Embassy of Netherlands Monique J. De Groot
Hüseyin Çelik / Eski Kültür Bakanı
Işın Mumcu
İbrahim Yıldız
İdil Tunralı
İstanbul Kültür Sanat Vakfı Hülya Uçansu, Ali Sönmez, Azize Tan, Yusuf Pinhas, İdil Kartal
İtalyan Kültür Merkezi, Ankara/ Italian Cultural Centre, Ankara Flavia Tibaldi, Şükran Çubuk, İsmail Hakkı Tuncer
Karaf Restaurant
Kavaklıdere Sineması İnci Demirkol, İrfan Demirkol
Kerem Altun
Kıymet Göllü
Klaus Eder
Leyla Özalp
Magyar Filmunio Anamaria Bassa
Mehmet Göllü
Meksika Büyükelçiliği / Embassy of Mexico Juan Antonio Miramontes
Mexican Film Institute (IMCINE) Jorge D. Magana
Meltem Acun
Mimar Sinan Üniversitesi Sinema Televizyon Merkezi /Mimar Sinan Universtiy Cinema Television Centre, Prof. Dr. Sami Şekeroğlu, Asiye Korkmaz
Navigator Film Michaela Kleinrath
Necla Zarakol
New Meteor Nikolai Ilin
Novartis Aylin Gürer
OCS Nesrin Filiz, Arzu Doğan
Oktay Demirci
Samet Polat
Sevin Okyay
Sheherazad Media International Katayoon Shahabi
Sheraton Ankara Zeynep Kayralcı
Sigma Pictures Guurtje Buddenberg
Şebnem Çiler Turan
Şişli Belediyesi Mustafa Sarıgül
T.C. Kültür Bakanlığı AKP Daire Başkanlığı Ali Cabılar
T.C. Kültür Bakanlığı Telif Hakları ve Sinema Arşiv Müdürlüğü Şuayip Kanaat
The British Council Can Özgün
The Factory Eurydice Calmejane
Tolga Avcil
Triluna Film AG Sabina Ritzman
Tual Ajans
Tunca Arslan
Varan Ayhan Dede
Wild Bunch Exception Lucie Kalmar
Yeni Lale Stüdyoları Necip Sarıcı
Yrd. Doç. Dr. Fetay Soykan

İÇİNDEKİLER
CONTENTS

Sunuş	I.	Presentation
Uçan Süpürge Onur Ödülü "Sezer Sezin"	001	Flying Broom Honor Award, "Sezer Sezin"
"Bilge Olgaç Başarı Ödülleri"	008	"Bilge Olgaç Achievement Awards"
Sinemamız	016	Our Cinema
Her Biri Ayrı Renk - Yarışma	022	Each Has A Different Color - Competition
Toplu Gösterim, Marleen Gorris	041	Retrospective: Marleen Gorris
Özel Gösterim, Francesca Archibugi	049	Special Screening: Francesca Archibugi
İki Efsane: Marlene Dietrich - Cahide Sonku	055	Two Legends: Marlene Dietrich - Cahide Sonku
İki Ülke Finlandiya & Fransa	070	Two Countries: Finland & France
Belgeseller	078	Documentaries
Kısa Olmazsa Olmaz	092	Short Is The Must!
Kısa Film Öyküsü Yarışması	100	Short Film Script Competition
Paneller	102	Discussions
Marlene Dietrich : Resimlerdeki Efsane	103	Marlene Dietrich : The Legend in the Photographs
Dizini	108	Index

6. KEZ MERHABA

Bu yıl 6.sını düzenlediğimiz Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali ana başlıkları ve yenilikleriyle seyircisine yeniden merhaba diyor.

"İçerisinde 20.000 erkek yönetmeni bulunduran bir gezegende sadece 600 kadın yönetmen yaşıyor." Bu sayı sinema piyasasının %3'ünden daha azına karşılık geliyor. Dünyanın farklı köşelerinde bulunan bu kadınlar kendi dillerini yaratma mücadelesi veriyor. Türkiye'de 2000 yılına kadar çekilmiş binlerce film arasında yalnız 90 film kadınlar tarafından yapıldı ve bu filmleri çeken kadın yönetmen sayısı da 20'yi geçmiyor. Bu sayıların dengesizliği, bize bu noktada bir "sorun" olduğunu gösteriyor.

Festival çerçevesinde, her yıl olduğu gibi bu yıl da dünyanın dört bir yanından kadın yönetmenlerin anlattığı öykülerin izini sürdük. Festival programı, dört kıtadan 26 ülkenin farklı kültürlerinin, farklı tarihlerinin deneyimlerini yansıtacak ve kültürlerarası bir dil arayışına katkıda bulunacak zenginlikte oluşturuldu.

6. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde büyük yenilikler var. Bu yıldan itibaren gelenekselleştirmeyi umduğumuz iki ayrı ödül vermeye başlıyoruz...

Verilecek ilk ödül "Uçan Süpürge Onur Ödülü". Bu ödülün ilk sahibi Türk Sineması'nın büyük yıldızı Sezer Sezin.

1998 yılında 1. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nde, filmleriyle ve bir belgeselle andığımız Bilge Olgaç adına vermeye başlayacağımız "Başarı Ödülleri" bu yıl 6 başarılı kadına sunulacak. İstanbul Film Festivali yönetmeni Hülya Uçansu, Prof. Dr. Nilgün Abisel, yapımcı ve yönetmen yardımcısı Leyla Özalp, yapımcı Mine Vargı, sanat yönetmeni Annie Pertan ve Türk Sineması'nın yurtdışında tanıtımında büyük emeği olan Keriman Ulusoy "Bilge Olgaç Ödülü"nü alacak isimler.

Bir başka heyecanımız da ilk defa düzenlemeye başlayacağımız "Uluslararası Yarışmalı Bölüm" olacak. FIPRESCI (Uluslararası Sinema Eleştirmenleri Birliği) tarafından değerlendirilecek 12 filmden biri, "En İyi Film" unvanıyla dönecek evine. FIPRESCI ödülü veren ilk ve tek kadın filmleri festivali olmak da bizim için ayrı bir gurur kaynağı.

Festivalimizin sürekli bölümlerinden "Her Biri Ayrı Renk"de bu yıl 19 film yer alıyor. Son üç yılda çekilmiş ve dünya sinemasının tüm renklerini yansıtan bu filmlerden 12'si, aynı zamanda yarışmalı bölümü oluşturuyor.

"Özel Gösterim" bölümünde ünlü İtalyan yönetmen Francesca Archibugi'nin 3 filmi yer alıyor. Birinci, dördüncü ve beşinci Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivallerinde birer filmi gösterilen yönetmen, bu yıl bizzat festivalde konuklarımız arasında yer alırken, bu yıl gösterilecek 3 filmiyle de festivalimizde filmografisini tamamlamış olacak.

"Toplu Gösterim" bölümünün bu yılki ismi Marleen Gorris olarak belirlendi. Hollandalı ünlü yönetmenin 5 filmi programda yer alıyor. Ülkemiz seyircisinin iyi bildiği "Antonia'nın Yazgısı"nın yanı sıra, daha önce Türkiye'de hiç gösterilmemiş olan "Kırık Aynalar" ve "Bir Sessizlik Sorgusu", Virgina Woolf'un aynı adlı romanından uyarlanan "Mrs. Dalloway" ve Gorris'in son dönem başarılarından "Şah Mat","Gorris Toplu Gösterimi"nde yer alacak.

Cahide Sonku ve Marlene Dietrich gibi iki büyük yıldız da filmleri ve onlara adanmış belgesellerle, bir kez daha hepimizin hayranlığını kazanacak.

Fransa ve Finlandiya sinemalarından üçer film, "İki Ülke" başlıklı bölümde izleyiciye sunulacak.

"Sinemamız" bölümünde ise bu yıl 6 film yer alacak.

Dünyamızın onulmaz yarası "savaş ve şiddet", festivalin "Belgeseller" bölümünün de ağırlıklı temasını oluşturuyor. Savaşın unutulmuş yüzü kadınlara adandı bu bölüm.

Ve tabi ki kısa filmler...
Yıllardır "Kısa Olmazsa Olmaz" diyoruz ve bu yıl Türkiye'den ve dünyadan şaşırtıcı, yaratıcı ve keyifli 14 kısa film sunuyoruz.

Bu seneki film festivalimiz hakkında sizleri bilgilendirirken, Ucan Süpürge olarak ülkemiz kadınları için son bir senede yaptıklarımızı da yazmadan edemiyoruz. Çünkü festivalleriyle ve diğer projeleriyle Uçan Süpürge önemli bir amacın peşinde! Türkiye'deki kadınları birbirine daha yakınlaştırmak ve onların güçlenmesine destek bulunmak. Web sitemize bakarsanız göreceksiniz ki bu site Türkiye'de kadınlar hakkında ve kadınlar için pek çok konuyu gündeme sokuyor, ya da gündemdeki konulara kadın bakış açısıyla katkıda bulunuyor. Ama internete ulaşmanın ve bu yolla haberleşmenin pek çok kadın kuruluşu için hala çok zor olduğunun da bilincindeyiz. Bu nedenle Türkiye'de ilk defa kadın muhabirler projesini de başlattık. Yaşadıkları şehirlerden bize yazacak bu muhabirlerimiz sayesinde Türkiye'nin her köşesinde kadınlar adına atılan olumlu adımları olduğu kadar onlar için varolan tehditleri de yakından izleyebileceğiz.

Yine bu sene ilk defa en geniş katılımlı kadın buluşması diyebileceğimiz bir etkinliği gerçekleştirdik. CEDAW (Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi) Komitesine sunulacak kadın örgütleri alternatif raporunu hazırlamak üzere 400'ün üzerinde kadını Ankara'da bir forumda buluşturduk. Çok çeşitli kesimlerden, ve farklı bakış açılarıyla gelen bu kadınların, önceliklerini sıralarken, her şeyin başına kadın olmayı koyabilmiş olmalarını, raporun hazırlanmasından daha büyük bir başarı olarak değerlendiriyoruz.

Biz her şeyden önce kadın örgütlerini buluşturmaya ve bu yolla onları güçlendirmeye çalışan bir kuruluşuz. Bu amaca ulaşmada belimizi büken en önemli engeli de bu sene aştık desek yanlış olmaz. Kocaman bir ekip ile kadın örgütlerinin en yaygın olduğu 41 ili dolaşarak Türkiye'de ilk defa bir kadın örgütleri haritası hazırladık. Bu veri tabanı sayesinde bundan sonra herkese en çabuk ve etkili yoldan ulaşabileceğimiz için sevinçliyiz.

Gördüğünüz gibi uçmaya ve yükselmeye devam ediyoruz. Kadınlar için, kadınlarla birlikte...

Uçan Süpürgeliler

HELLO FOR THE 6th TIME

For the 6th time we are organizing Flying Broom Women's Film Festival. We are presenting main and new titles of this year's program.

"There are only 600 women directors all over the world comparing to 20.000 male directors". Women directors are less than %3 of the cinema industry. These women, living in different corners of the world, are working to create their own language. Until the year 2000, only 90 films directed by women out of hundreds of films that made in Turkey. Moreover the number of the women directors is barely 20. All these statistics show that there is a "problem" at that point.

This year again as in previous the previous years we have followed the stories that women directors narrate all over the world. 6th Flying Broom International Women's Film Festival's program consists of films from 26 different countries, cultures and experiences. Almost all of the films in the program have various awards.

This year, we made a few changes in the festival. Starting from this year we are going to present two different awards that we hope to make them annual.

First award will be "Flying Broom Honor Award". This year the award will be present to veteran actress Sezer Sezin.

The second award is named after pioneer Turkish director Bilge Olgaç "Bilge Olgaç Achievement Award" will be given to the successful women who worked for cinema. These women are Hülya Uçansu, the director of Istanbul Film Festival, an academician Prof. Dr. Nilgün Abisel, producer and assistant director Leyka Özalp, producer Mine Vargı, art director Annie Pertan and Keriman Ulusoy with her supports in promoting and distributing Turkish cinema in abroad.

In addition to awards that we are presenting for the first time, FIPRESCI, The International Federation of Film Critics, will start to present in the Flying Broom International Women's Film Festival and this will make us the first and only women's film festival in the world with FIPRESCI Jury. 12 films will compete to be the best film of the festival.

"Each Has a Different Color" section has 19 films, which were shot trough the last tree years. All these films reflect all the colors of world cinema. 12 of these films will be in competition section.

There will be a section of "Special Screening" dedicated to the Italian director Francesca Archibugi. She will also participate in festival and will share our joy and pride of 6th year. With these three films we are going to complete Archibugi's filmography in the Flying Broom International Women's Film Festival.

The "Retrospective" section is dedicated to the internationally acclaimed Dutch director Marleen Gorris. Turkish audience will have the opportunity of seeing her 5 films and two out of these five never seen in Turkey before. "Antonia's Line", well received in Turkey, first time screening "Broken Mirrors" and "A Question of Silence", adaptation from Virgina Woolf's novel "Mrs. Dalloway" and one of her recent work "Luzhin Defence" are in our this year program.

Unforgettable stars Cahide Sonku and Marlene Dietrich will be together in the "Two Legends" section.

There is a special section dedicated to French and Finnish Cinema in the 6th festival. 3 films from each country will be in the program.

There will be 6 films in the Turkish Cinema section.

Festival's program allows us to witness different cultures and experiences. Documentaries are dedicated to the forgotten face of war and violence: women.

And short films...
One of our sections named "Short Is The Must". With this belief, we have 14 short films from Turkey and all over the world in our program.

As we are presenting the festival program we need to say a few things about Flying Broom's other projects for women in Turkey. Flying Broom tries to reach a goal with the help of both festival and other projects. We are working to bring women together and to give to support to them. If you visit our website, you can realize that it is really important for the Turkish women. Our website proposes women's issues for the agenda. And you can read articles in women's points of view in our website. But we know that even today it is really hard to use internet in Turkey. Numerous of women organizations do not have access to internet. As a result we have started a new project called women reporters. Women from different cities in Turkey were elected as reporters. These women would send out news reports to our organization from their cities. With the help of this project we can be informed about both positive and negative progress in women's issue in Turkey.

This year, first time in Turkey we made a women meeting with the large amount of participation. We brought more than 400 women from all over the Turkey together in Ankara to prepare an alternative report to CEDAW (Convention of Elimination of All Kind of Discrimination Against Women). In the meeting there were numerous women who came from different places with their different perspectives. However, as these women listed their priorities they put "to be a woman" top of their lists. According to us this result is more important than preparing the report.

Instead of all obstacles, we are an organization whose aim is to bring women organizations together and to strengthen them. It will not be wrong if we say this year we overcame the most important obstacle in front of us. We made a map for the first time in Turkey. We traveled 41 cities where women organizations locate. We are really happy that database project will give us the most swift and effective access to women organizations in Turkey.

As you see, we are still flying and getting high. For women, together with women...

Flying Broom

KÜLTÜR BAKANLIĞI
MINISTERY OF CULTURE

Bir toplumun sosyal, siyasal ve ekonomik açıdan gelişmişlik düzeyi, kadının toplumdaki yeri ve statüsüyle yakından ilişkilidir. Demokratik ve gelişmiş ülkelerin tümü sahip oldukları gelişmişlik ve kalkınma düzeyine, kadının birey olarak kamusal alana katılımının önündeki engelleri kaldırarak ve sosyal, siyasal ve ekonomik sistemdeki rolünü yükselterek ve artırarak ulaşabilmişlerdir.

Ülkemizde de Türk kadınının kamusal alana katılması ve kadının birey olarak kendini gerçekleştirmesi yönündeki çabalar sürmektedir.

Sosyal ve siyasal etkinliklerin yanı sıra kültürel ve sanatsal etkinliklerin gerçekleştirilmesinde sivil toplum örgütlerinin özverili çabalarını takdirle karşılıyorum.

Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali özgünlüğü, etkisi ve sürekliliği bakımından yüksek bir başarı yakalayarak gelenekselleşmiş bulunmaktadır.

Her yıl sadece film gösterimleri ile değil, düzenlediği sergiler, sözel bölümler, yayınladığı kitaplar ve hazırladığı belgeseller ile Türkiye'nin kültürel ve sanatsal zenginliğine önemli katkılarda bulunan Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali övgüyü hak ediyor.

Bu Festivalin gerçekleşmesinde emeği ve katkısı olan herkesi kutluyor ve başarılar diliyorum.

Social, political and economic status of a society is closely related to woman's place and status in that society. Democratic and developed countries take of the obstacles in front of the women's participation into the public area and strengthen their roles in the politic and economic system. As result they reached their development level.

Numerous organization works on participating women into the public area and supports women transforming themselves into individuals in Turkey.

I distill non-governmental organizations for their not only social and political activities but also their cultural and artistry activities.

Flying Broom Women' Film Festival becomes annual catching a great success with its originality, effeteness and continuity.

Each year, Flying Broom enriches Ankara's and Turkey's cultural life not only with the film screenings but also with the exhibitions, panel discussions, the published books and the documentaries. Flying Broom Women's Film Festival deserves all our compliments and support.

I would like to congratulate everyone who worked so hard in this matter.

Erkan MUMCU
Kültür Bakanı
Minister of Culture

TÜRKİYE RADYO TELEVİZYON KURUMU
TURKISH RADIO TELEVISION CORPORATION

TRT Kurumu, 6. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni desteklemekten büyük onur duyuyor.

TRT, kamu yayıncılığı sorumluluğu içinde, kadının her alanda güçlendirilmesine yönelik televizyon ve radyo programları ile geniş kitlelere ulaşabilen tek kuruluştur.

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Fesivali kadın emeğini görünür kılarken, 7. sanatta kadınların var olmasını sağlayan en önemli kurumların başında, TRT Okulu gelmektedir. Bugün televizyon ve sinema dünyası bu okulun mezunlarıyla hayat bulmaktadır.

Şahsım adına, TRT'nin geçen senelerde olduğu gibi bu sene de desteklediği Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne gelecek yıllar için başarılar diler ve bu festivalde emeği geçen herkesi kutlarım.

Turkish Radio and Television (TRT) is honored to give full support to 6th Flying Broom International Women's Film Festival.

TRT is the only institution that may reach the public with the responsible broadcasting approach through television and radio, while aiming empowering women on every level of society.

While Flying Broom International Women's Film Festival make women's work in cinema visible, TRT gives women the opportunity to produce in 7th art.

On behalf of my Corporation, I would like to congratulate all the women who have asserted their precious efforts in this festival.

Yücel YENER
TRT Genel Müdürü
General Director of TRT

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
HACETTEPE UNIVERSITY

Ülkemizde son yıllarda sanat ve kültür alanlarında gelenekselleşen festivaller yaşamımıza renk katmakta ve en önemlisi yaygın eğitime önemli katkılarda bulunmaktadır. Bu çerçevede Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivalinin gerçekleşmesine Üniversitemizin de ufak bir katkısının olması beni gururlandırmaktadır.

Festivalin düzenlenmesinde emeği geçenlerin hepsine teşekkür eder, sanat ve kültür dolu günler dilerim

Festivals along with cultural and artistic events, improve the education while enriching the social life. Hacettepe University's support to the Flying Broom Women's Film Festival makes me deeply proud.

I would like to thank everyone who worked for the festival and wish for the days enriched by culture and art.

Prof.Dr. Tunçalp ÖZGEN
Hacettepe Üniversitesi Rektörü
Rector Hacettepe University

ANKARA ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ MEZUNLARI VAKFI

THE FUND OF GRADUATES OF ANKARA UNIVERSITY FACULTY OF COMMUNICATION

Uzun zamandan beri tanıdığımız ve tutkulu azimleriyle, kadınlara ilişkin bütün önyargıları paramparça eden Uçan Süpürgeli kadınların, sürekli kılmak için canlarını dişlerine taktıkları festivallerin birinde daha, çabalarına tanık olmaktan büyük mutluluk duyuyorum.

Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nin destekleyici kuruluşlarından biri olarak Vakfımız, gerek sinema sanatına, gerekse kadın konusuna duyarlılığa dair önemli bir işlevi yerine getiren bu festivalin onlu, yirmili yılarını da görmek ve bu yolda Uçan Süpürge ile işbirliğine devam etmek arzusundadır.

Amaçlarından biri de Türkiye'de medya sektöründeki olumsuzlukları tartışmaya açıp, bu konuda çalışanlar arasındaki dayanışma duygularını güçlendirmek olan Vakfımız, farklı etkinliklere verdiği destek ve katılımlarla, aynı zamanda profesyonellerle ilişkilerini kuvvetlendirmektedir. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali bizim için bu yönüyle de önemlidir.

Katkılarımız, çabalarıyla, festivali yıldan yıla geliştirip, uluslararası, yarışmalı bir statüye yükseltenler başta olmak üzere, sinema sanatına emek veren kadınlara saygılı bir alkış olarak değerlendirilmelidir.

I am deeply happy and proud to witness the effort of women of Flying Broom who aimed to end all prejudice and discrimination against women.

As one of the supporting institutes of the festival, our foundation wishes to see the tens of the following festivals and aims to carry on our mutual collaboration.

One of the aims of our foundation is to emphasize the negativity in the media sector and to strengthen the solidarity between the media workers. Our foundation strengthens its relations with the professionals while participating and giving support to various activities. Considering this our collaboration with the Flying Broom International Women's Film Festival is substantial.

Our contribution to the festival should be regarded as respect applause to the women who improved this festival to an international level and to the women who works hard in this sector.

Yard. Doç. Dr. / Associated Prof. Dr. **Abdülrezak ALTUN**
İletişimliler Vakfı Başkanı
Director of the Executive Board of the Fund of Graduates of Ankara

FIPRESCI
Uluslararası Film Eleştirmenleri Federasyonu

Festivaller dünya sineması hakkında haberdar olma fırsatını sunar. Bu, bizim için her form ve her çeşitlilikteki ulusal kültür ve kimliğimizin ifadesi de olan ulusal sinemayı desteklemek için bir fırsat ve aynı zamanda zevktir. Biz bu desteği filmler hakkında gazetelerde, dergilerde, radyoda, televizyonda ve İnternetten yazdığımız yazılarla vermeye çalışıyoruz.
Ve bu desteği FIPRESCI Ödülü ile de veriyoruz. FIPRESCI Ödülü, uluslararası film festivallerinde oluşturulur ve amacı; film-sanatı ve özellikle yeni ve genç sinemayı desteklemektir.Umut ediyoruz ki ve hatta biliyoruz ki bu ödül bazı filmlerin daha iyi dağıtımı ve kamuoyunun daha çok ilgisini çekmek için yardımcı olacaktır.

FIPRESCI, Uluslararası Film Eleştirmenleri Federasyonu 60 yılı aşkın bir süredir var. Bu organizasyonun temel amacı bağımsız ifade etme aracı olarak gördüğü ve sanatın bir parçası olan sinemayı desteklemektir. Biz bunu kültürel nedenlerden ötürü yapıyoruz siyasal nedenlerden ötürü değil. Bizim ilgi alanımız sinema odaklı. Ayrıca FIPRESCI konferanslar ve seminerler düzenliyor ve bağımsız film yapımı ve ulusal sinemayı desteklemek ve korumak adına düzenlenen çeşitli kültürel faaliyette bulunuyor.Biz Avrupa Film Akademisi ile birlikte Avrupa Film Ödülleri dahilinde çalışıyor ve karar veriyoruz.

Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'ne ilk defa ve jüri ile geliyor olmak bizim için büyük bir zevk. Kadın filmlerine adanmış bir festivale geliyor olmak bizim için bir ilk.

İyi dileklerimle

Klaus EDER
FIPRESCI, Genel Sekreter
FIPRESCI, General Secretary

FIPRESCI
The International Federation of Film Critics

Festivals offer a most exciting opportunity to become acquainted with world cinema. As film critics, it is our interest, and often our pleasure, to support national cinema, in all its form and diversity, considering it an important part of national culture and identity. We do this by writing about films, in newspapers or specialized magazines, in radio and television stations or on the Internet. And we do it by awarding the best of them the "Prize of the International Critics" (FIPRESCI Prize). This FIPRESCI Prize is established at international film festivals, and its aim is to promote film-art and to particularly encourage new and young cinema. We hope (and sometimes we know) that this prize can help some films to get a better distribution, or a distribution at all, and to win a better public attention.

FIPRESCI, the International Federation of Film Critics, has been in existence for more than 60 years. The basic purpose of the organization, which now has national sections in over 60 countries all over the world (among them of course in Turkey: SIYAD), is to support cinema as an art and as an outstanding and autonomous means of expression. We do this for cultural, not for political reasons: our interest is focused only on cinema itself. FIPRESCI also organizes conferences and seminars and is increasingly playing a part in a number of cultural activities designed to protect and encourage independent filmmaking and national cinema. We are co-operating with the European Film Academy and are deciding, within the framework of the European Film Awards a "Felix of the Critics."

It is with pleasure that we come, for the first time and with a jury, to the Flying Broom International Women's Film Festival. It is our first cooperation with a festival dedicated to women's film.

Best wishes

JÜRİ ÜYELERİ / JURY

Daniela SANNWALD, Almanya / Germany
"Der Tagesspiegel"

Cristina CORCIOVESCU, Romanya / Romania
"Nine o'clock" (daily)

Yesim TABAK, Türkiye / Turkey
"Radikal"

SEZER SEZİN

Yrd. Doç. Dr. Fetay Soykan'ın Sezer Sezin Üzerine Yazısı
Meyhanecinin Kızı
Üç Tekerlekli Bisiklet
Meçhul Kahramanlar

SEZER SEZİN

Asker Anası	1967
Sırat Köprüsü	1966
Üç Tekerlekli Bisiklet	1962
Dişi Kurt	1961
Şoför Nebahat	1959
Meçhul Kahramanlar	1958
Meyhanecinin Kızı	1958
Ölmüş Bir Kadının Evrakı Metrukesi	1957
Kaçak	1954
Tahir ile Zühre	1951
Lüküs Hayat	1950
Vurun Kahpeye	1947
Damga	1946
Köroğlu	1945

Türk sinemasında karakter oyuncusu kavramının karşılığı olan Sezin'i 50'li yıllarda yakaladı sinemamız. Onu perdeye kazandıran sinemacılar kuşağının öncülerinden Lütfi Ömer Akad oldu. Ellili yıllar arifesinde Türkiye'de değişen siyasal iklim, çok partili iktidarı müjdelerken, kültürel ve sanatsal ortamda da bazı değişimler yaşanmaktaydı. Örneğin yeni bir sinema anlayışı gelişmekte, tiyatrocular sahnelerine geri dönmekteydiler.

Dönemin genç yönetmenleri Baha Gelenbevi, Şadan Kamil, Faruk Kenç ve Lütfi Akad sinematografi ruhuna sadık, oyuncusuyla-kamerasıyla daha özgür, sinema lezzetini daha iyi hissettiren filmleri üretmeye başladılar. Bu yönetmenlerin tercihleri de daha farklı oldu. Ve 1949 yılında Akad "Vurun Kahpeye" filmini çekti. Sinema tarihçilerinin bir dönüm noktası olarak gördükleri ve bağımsızlık savaşı üzerine gerçekçi bir anlatımı olan filmde yobaz din adamına karşı çıkan Aliye öğretmeni görmekteyiz. Halide Edip Adıvar'ın romanından aktarılan filmdeki Aliye öğretmen, Sezer Sezin'in fiziği ve oyunculuğuyla örtüşerek ulusal bir kimlik kazandı. İdealist öğretmen, okumuş kadın kuşağının da temsilciliğini üstlenen Aliye'nin yemini ile: "Toprağınız toprağım, eviniz evim. Burası için,bu diyarın çocukları için bir ana, bir ışık olacağım. Ve hiç bir şeyden korkmayacağım. Vallahi Billahi." diyerek kadının gelecek kuşaklara örnek olacak modeli ve "cumhuriyet kadını" formasyonu da çizilmiş oldu.

Sezin, who meant character actress in Turkish Çinema, was discovered in 1950s. It was Ömer Lütfü Akad, one of the pioneers of the cinematographer's generation, who brought her into the movie screen. While changing political life in Turkey heralded multi-party democracy, there were also changes in cultural and artistic environment. For example, a new concept of cinema was to develop and actors were to take their place in theatre again.

Baha Gelenbevi, Şadan Kamil, Faruk Kenç and Lütfi Akad, who were young directors of the period, began to create films loyal actors/actresses and which let us feel the pleasure of the cinema. Preferences of these directors were naturally different. Akad filmed "Vurun Kahpeye" in 1949. In the film, which is regarded as a turning point by the historians of the cinema and which is based on the Turkish War of Independence with its narration, we encounter teacher Aliye who resists to the bigot religious functionary. Teacher Aliye, the main character of Halide Edip Adıvar's acclaimed novel, with the unique physique and acting of Sezer became a national symbol. This idealist teacher who became the spokesperson of the educated women's generation said in the oath of Aliye: "Your soil is my soil. Your home is my home. I shall illuminate and be a mother for this district and the children of this district. I shall be afraid of nothing. I swear to God." This is how the sample women of the future generations and "women of the republic" were born.

Akad Sezin işbirliği "Lüküs Hayat", "Arzu ile Kanber" ve "Tahir ile Zühre" filmleriyle devam etti. Lüküs Hayat, Demokrat Parti iktidarının her mahallede bir milyoner yaratacağız görüşüne uygun olarak, parıltılı modern hayatın –oh ne rahat lüküs hayat- keyfini çıkarıyordu. Arzu ve Zühre rollerinde ise aşık kadınları canlandıran Sezin bir tür masalsı gerçekliğin efsane isimlerine duru ama zengin ifadesiyle perdeye yansıtıyordu.

Yeşilçam dünya sinemasıyla başa baş gitmiyordu kuşkusuz ama Hollywood ya da diğer ülke sinemalarından biraz zaman farkıyla da olsa etkilenmekten geri kalmıyordu. kırklı yıllara dek kadının sosyal yaşamla bütünleştiği film pek yoktur. Çünkü iş kadını kavramı henüz oluşmamıştır. Hollywood sinemasında kadının statü değişimi o yıllarda başlamaktadır. Deniz Derman'n saptamalarıyla kırk öncesi filmlerde kadınlara sunulan meslekler genellikle hemşire,öğretmen gibi kadınlara yakışan mesleklerdi. 40-50 arası ise, biraz da İkinci Dünya Savaşı etkisiyle kadınlar erkek mesleklerini de yürütmeye başladılar. Örneğin Katherine Hepburn, politika muhabiri, Ingrid Bergman Psikiyatrist, Ginger Rogers dergi editörü oldu. Ayrıca Derman, Savaş/ Süper Kadın, Yeraltı Dünyası/ Süper Dişi göstergelerinin de bu evrede ortaya çıktığını söyler. Nitekim sonraki yıllarda Türk Sinemasına yansıyan süper dişi modeli ilk örneklerinden birini "Şoför Nebahat"la verdi. Ve Metin Erksan, Atilla İlhan ve Atıf Yılmaz'ın senaryosu eşliğinde bu kahramanı erkeklerin dünyasına salıverdi (1960). Geleneksel yapıya, toplumsal rollere ve düzene karşı çıkan bu erkeksi kadın, erkeklerle birlikte tespih sallıyor, zar atıyor, kasket, meşin ceket giyiyor, ama evinde iyi bir eş, şefkatli bir anne ve ateşli bir sevgili oluyordu. Ruh bilimci Karen Horney'e göre cinsel kimliğin bu şekilde karıştırılması kadınlık arzularının bastırılmasına karşı bir direnmedir. Türk kadını yıllarca bastırdığı bu duyguları fışkırtan filmlerle öylesine özdeşleşti ki, bir modaya dönüşerek diziler oluştu: "Fosforlu Cevriye", "Erkek Fatma", "Dişi Kurt", "Rüzgar Zehra gibi.

Cooperation between Akad and Sezin also continued in films "Lüküs Hayat", "Arzu ile Kanber", "Tahir ile Zühre". "Lüküs Hayat" enjoyed a brilliant luxurious life- oh what a luxurious life" in agreement with Democrat Party's idea that "we will create a millionaire in every quarter." Sezin who portrayed women in love with the characters Arzu and Zühre reflected the legendary names a fictitious reality to the movie screen with her pure but rich expression.

Yeşilçam did not go parallel with the world cinema but was influenced by the cinema of Hollywood or other countries, with a bit of difference of time, though. Films in which women were integrated to the social life are rare until the 1940s, because there was not yet a concept of businesswoman. The changing status of the women is reflected in the Hollywood Cinema at that time. As Deniz Derman notes "jobs offered to women prior to the 1940s were generally nursing and teaching. Between the 1940 and 1950s women began to undertake the jobs of men due to the repercussions of the World War II. For instance, Katherine Hepburn became politics correspondent; Ingrid Bergman psychiatrist and Ginger Rogers magazine editor. Moreover, Derman says that indications of War /Super Woman and Underground World / Super Female appeared in this period. Similarly, one of the first models of super femalein the Turkish Cinema was "Şoför Nebahat /Driver Nebahat". Metin Erksan let this woman character to the men's world with the script of Atilla İlhan and Atıf Yılmaz (1960) This masculine woman who resisted to the traditional structures, social roles and accepted order shook rosary, threw dice, wore cap and leather jacket as men did, but became a good wife, an affectionate mother and a passionate lover at home. According to the psychiatrist Karen Horney the confusion of gender roles in that way is a resistance to the suppression of feminine desires. Turkish woman was identified with films which revealed these suppressed feelings as a result of which occurred serials which became quite favourite: "Fosforlu Cevriye", "Erkek Fatma", "Dişi Kurt", "Rüzgar Zehra" and so on.

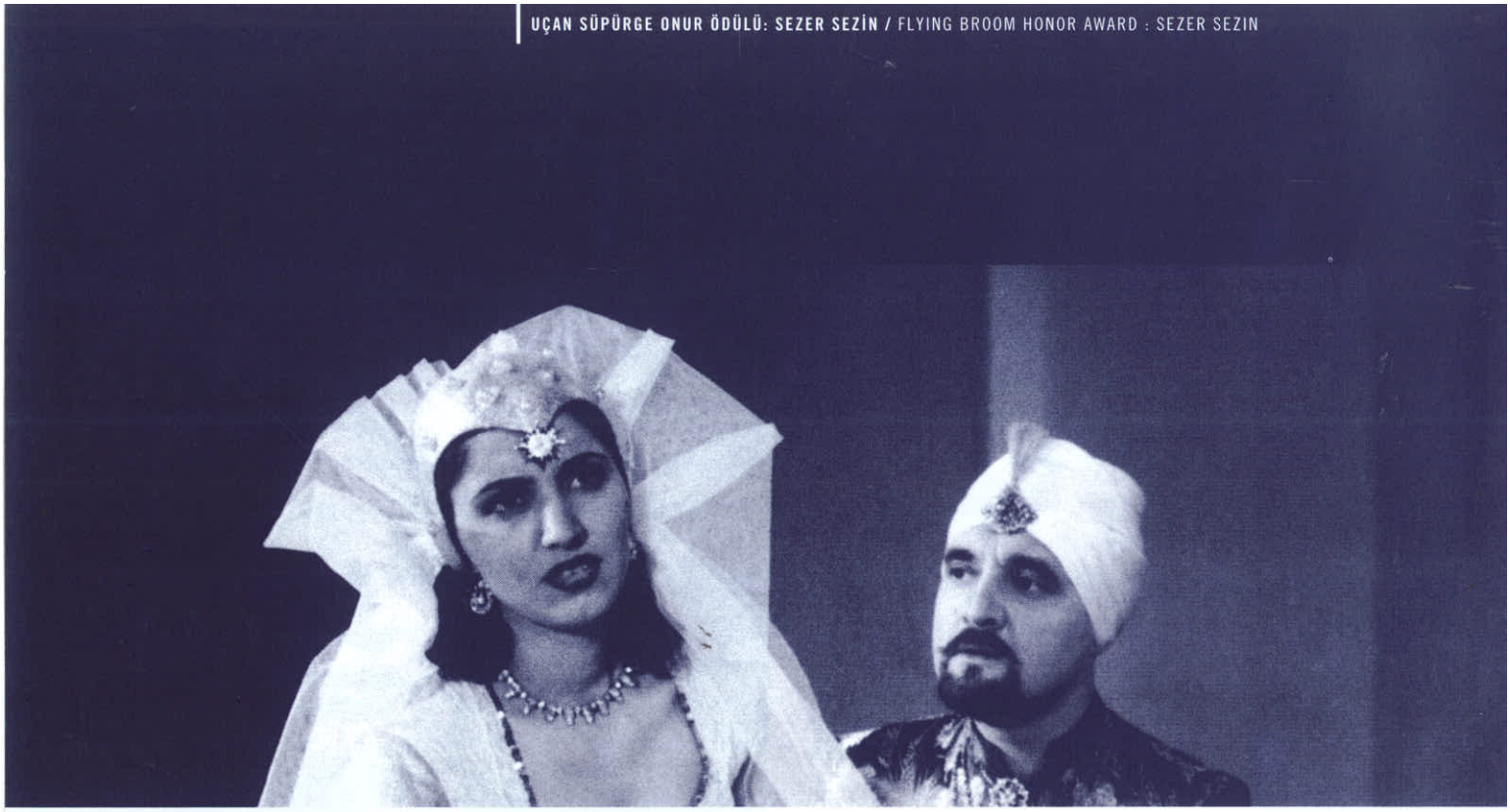

Sezin, Akad'la 1962 yılında "Üç Tekerlekli Bisiklet" filmini çekti. Akad'ın bu filminde güçlü kadınlardan birini görürüz. Akad usta İstanbul üçlemesindeki ("Gelin", "Düğün", "Diyet") filmlerinin bilinçli, direnen kadınını yirmi yıl öncesinden yakalamıştı bile. Hacer'in tek başına varolma çabası, sevme sevilme gibi insani gereksinmelerini de ele alan film bir yandan gecekonduda yaşayan kentli kadının özgürce ve özgüvenle kendini topluma kabul ettirme ve sosyal ilişkiler içinde yaşamanı sürdürme gayretlerini aktarmaktadır. İtalyan neorealist (yeni gerçekçi akım) filmlerini aratmayacak özellikleri olan yapım, hem oyuncuları (Sezer Sezin, Ayhan Işık) açısından, hem de psikososyal nitelikleriyle Akad'ın ve dönemin önemli bir filmidir. Teknolojinin girmediği bu evde, kol gücüyle, emeğiyle düzene savaş açan Hacer, çocuğunun babası da olsa onu terk eden adama dönmez ama yüreği bir kanun kaçağını sevmeye hazırdır. İşte öylesine güçlü, ayakları yere basan kimliğinin ve dişiliğinin bilincinde bir kadını Türk sineması filmografisine kazandırdı Sezer Sezin.

O bir bakıma yeni gerçekçi sinemanın Yeşilçam'daki yüzüdür. O, Anna Magnani'dir. Neorealist dönemde yılda en az dört filme ruh veren, Rosselini'den Visconti'ye, Passolini'den Fellini'ye pek çok yönetmenin baş tacı olan, Akdenizli fiziği, fışkırmaya hazır dişiliği, güçlü çelik gibi sert görünümüne karşın, son derece akışkan bir biçimde rolden role geçebilen muhteşem bir oyuncuydu o. Magnani'deki performansı Sezin'de keşfeden ve ortaya çıkaran da Akad ustadır. Canlandırdığı rollere ruhsal bir derinlik katıyor, senaryodaki kişiliklere ve yüzlere anlam ve ifade kazandırıyordu Sezin. Ölçülü ve duyarlı oyunculuğu onu, doğru rol ve doğru yönetmenlerle zirveye taşıdı. Belki yüzlerce film yapmadı ama nitelikli yirmi beş filmiyle zirveye çıkması ve sinema tarihi içinde saygın bir yer alması onun nedenli kendine özgü, sağlam ve kişilikli bir oyuncu olduğunu kanıtlamaktadır.

Sezin filmed "Üç Tekerlekli Bisiklet /Three-Wheeled Bicycle" with Akad in 1962. We see one of these powerful women in the Akad's film. Master Akad had already created the resisting and conscious women in his İstanbul triology ("Gelin", "Düğün" and "Diyet") 20 years ago. The film which dealt with Hacer's effort to exist on her own and her human needs such as loving and being loved also reflected the attempts of the urban woman who lived in the shanty to integrate herself within social freely, self confidently and to continue her life within social relations. This production similar to the Italian neo realist films is a significant film of Akad and that period in terms of actors/actresses and psychosocial characteristics. Hacer who resists to the accepted order with her labor and manual power in her house far from technology does not return to the man who left her even if he is her child's father, but she is ready to love a runaway of the law. Sezer Sezin managed to bring such a powerful and realistic woman who was aware of her femininity to the Turkish Cinema.

She is the new face of the neo-realist cinema in Yeşilçam. She is Anna Magnani. She gave life to at least four films per year in the neo-realist period and became the favorites of the directors from Rosselini to Visconti and from Passolini to Fellini. She is a wonderful actress who adapted to different roles fluently despite her Mediterranean physique, ready femininity and incredibly stern appearance.

It is Akad who revealed the performance of Magnani in Sezin. Sezin gave profundity to her characters, expression and meaning to the personalities in the script. Her well-balanced and sensitive acting let her to the summit by the help of correct roles and directions. She did not act in hundreds of films but reached to summit 25 high quality films and gained a respected place in cinema. This is the proof of her idiosyncratic and resolute acting.

Yrd. Doç. Dr. Fetay Soykan
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
Sinema-TV Öğretim Üyesi

Assoc. Prof. Fetay Soykan
Çanakkale 18 Mart University
Faculty of Fine Arts
Cinema-TV Lecturer

Translated by Mehmet Tamer

KAYNAKÇA
Deniz Derman; Jean-Luc Godard'ın Sinemasında Kadının Yeniden Sunumu Ankara, 1994.
Agah Özgüç ; Türk Sinemasına Damgasını Vuran On Kadın, İstanbul, 1988.
Fetay Soykan ; Türk Sinemasında Kadın 1920-1990, İzmir, 1993.

RESOURCES
Deniz Derman; Jean-Luc Godard'ın Sinemasında Kadının Yeniden Sunumu Ankara, 1994.
Agah Özgüç ; Türk Sinemasına Damgasını Vuran On Kadın, İstanbul, 1988.
Fetay Soykan ; Türk Sinemasında Kadın 1920-1990, İzmir, 1993.

ÜÇ TEKERLEKLİ BİSİKLET
THREE-WHEELED BICYCLE

TÜRKİYE / TURKEY **1962 90' VHS S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Lütfü Ö. Akad, Memduh Ün
SENARYO / SCRIPT : Orhan Kemal (roman)
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Çetin Gürtop, Yılmaz Mustafa
KURGU / EDITING : Ali S. Berkan
OYUNCULAR / CAST : Sezer Sezin, Ayhan Işık, Reha Yurdakul, Saadettin Erbil, Senih Orkan, Asım Nipton, Muazzez Arçay, Osman Alyanak, Ayla Genç, Küçük Kenan
YAPIM / PRODUCTION : Be-Ya Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Burç Film

ÖDÜLLER / AWARDS
İzmir Enternasyonel Fuarı 1. Film Şenliği "En İyi Kadın Oyuncu", "En İyi Film" / İzmir International 1st Film Festival "Best Actress", "Best Film" **1965**
21. Antalya Film Şenliği "Onur Ödülü" "Üç Tekerlekli Bisiklet Filmi İle Sezer Sezin" / 21st Antalya Film Festival "Honor Award" "Sezer Sezin in Three Weeled Bicycle" **1984**

"Üç Tekerlekli Bisiklet", polisten kaçan Ali ile üç yıldır kocasından haber almayan çamaşırcı Hacer ve oğlunun öyküsünü anlatıyor.

Ali, hayatını cehenneme çeviren bir adamı ve ailesini öldürdüğü için hem kanundan hem de öldürdüğü adamın belalı akrabalarından kaçmaktadır. Ama yaralı olduğu için çevreden pek fazla uzaklaşamaz ve mahalledeki evlerden birine girer. Girdiği bu evde üç yıldır kocasından haber alamayan Hacer ve onun Küçük oğlu yaşamaktadır.

Hacer iyileşene kadar Ali'nin tavan arasındaki küçük odada yaşamasına izin verir. Ama oğlunun Ali'yi babası zannetmesi Ali'nin bu evde düşündüğünden daha uzun kalmasına neden olur. Oğlunun çok mutlu olduğunu gören ve Ali'den hoşlanmaya başlayan Hacer hiç sesini çıkarmaz ve yalanı devam ettir. Ali ile çok iyi anlaşmaya başlayan bu anne oğul, belki de şimdiye kadar hiç yaşamadıkları bir aile ortamı bulmuşlardır. Ama bu çok uzun sürmeyecektir. Çünkü Ali'yi arayan adamlar onun nerede saklandığını keşfetmişlerdir. Bu arada Hacer'in kocası da geri dönmüştür.

Ali kaçmak ve polise teslim olmak arasında kararsızken, Hacer de Ali ve kocası arasında karasız kalmıştır. Oğlunun istediği tek şeyse yeni bulduğu ve ona üç tekerlekli bir bisiklet alan babasını kaybetmemektir.

"Three-Wheeled Bicycle" is a story about Ali who escapes from police; Hacer who has not heard from her husband for 3 years and her son whose dream is a three-wheeled bicycle.

Ali kills a man who turns his life into a hell and his family. Now he has to escape from police and man's troublesome relatives. Because he is wounded, he could not go away from the neighborhood and enters a house to be hides. He goes into the house where Hacer and her son are living.

Hacer lets Ali stay until his wound gets better. However, her son thinks that Ali is his father. When Hacer realizes that her son is really happy and her feelings towards Ali. She says nothing to her child, and lets Ali stay longer than he thinks. Together, they become a family but soon the family would separate. The men who are looking for Ali find out where he is. Moreover, Hacer's husband comes back.

Ali does not know whether he should escape or surrender and Hacer is hesitant between Ali and her husband. In addition, the only thing that her son wants is not to lose his father who gave him a three-wheeled bicycle.

Lütfü Ö. Akad
Memduh Ün

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Lütfü Ö. Akad, 1916 yılında İstanbul'da doğdu. İlk uzun metrajlı filmi 1949 yılında çektiği "Vurun Kahpeye"dir. 1974 yılında fiili olarak yönetmenliği bırakan Akad, Mimar Sinan Üniversitesi Sinema TV Enstitüsü'nde öğretim üyesidir.

Memduh Ün, 1920 yılında İstanbul'da doğdu. 1955 yılında ilk filmi olan "Yetim Yavrular"ı çekti. 1958 yılında "Üç Arkadaş" filmi ile ilgi toplayan Ün, Türk sinema tarihinde 60'lı yılların en önemli yönetmelerinden ve yapımcılarından biridir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Lütfü Ö. Akad was born in 1916 in İstanbul. He directed his debut "Vurun Kahpeye" in 1949. He quit directing for cinema in 1974. He has been working as a lecturer in Cinema TV Institute at Mimar Sinan University.

Memduh Ün was born in 1920 in Istanbul. He started his directing career with "Orphan Children" in 1955. "Three Friend" (1958) was his first important film. He was one of the most important directors and producers of the 60's in Turkish cinema.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Lütfü Ö. Akad		Memduh Ün	
Diyet	1974	Zıkkımın Kökü	1993
Düğün	1973	Yaprak Dökümü	1966
Gelin	1973	Kırık Çanaklar	1959
Vesikalı Yarim	1968	Üç Arkadaş	1958
Üç Tekerlekli Bisiklet	1962	Üç Tekerlekli Bisiklet	1958
Meyhanecinin Kızı	1958	Yetim Yavrular	1955
Kanun Namına	1952		

MEÇHUL KAHRAMALAR
UNKNOWN HEROES

TÜRKİYE / TURKEY **1958 90' VHS S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Agah Hün
SENARYO / SCRIPT : Turgut Etingü, Asaf Tengiz
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Yoakim Filmeridis
MÜZİK / MUSIC : Nezihi Gülcüoğlu
KURGU / EDITING : Diamandi Filmeridis
OYUNCULAR / CAST : Sezer Sezin, Ayhan Işık, Turan Seyfioğlu, Hulisi Kentmen, Madalet Tibet, Asım Nipton, Ziya Gün, Danyal Topatan, Kaya Arıkan, Demir Nuyan
YAPIM / PRODUCTION : Güven Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Yeni Lale Stüdyosu - Tel: 00 90 212 266 1387

Anadolu'nun işgal altında olduğu dönemde vatanın bağımsızlığına kavuşması için çalışan meçhul kahramanların öyküsü.

Zengin ve tanınmış bir ailenin kızı olan Ayşe, bir yüzbaşı olan nişanlısı ile aslında hiç de mutlu değildir. İmparatorluk taraftarı olan nişanlısının Mustafa Kemal ile birlikte vatanın kurtulması için çalışan kahramanları eşkıya olarak tanımlaması Ayşe'yi rahatsız eder. İlk başlarda bu işgali önemsemeyen Ayşe babasının ölümünden sonra vatanperverlerle birilikte çalışmaya karar verir. Çünkü o da bu meçhul kahramanlardan biri olan mülazım Osman gibi vatanın ve milletin bu işgalden bir an önce kurtarılması istemektedir.

İlk başlarda aralarında bir gerginlik olmasına rağmen Ayşe, Osman'ın yanına gelip onlarla birlikte savaşmak isteğini söylediğinde Osman bunu pek dikkate almaz ve Ayşe'yi kovar. Bunun üzerine Ayşe kendisi gidip Kuvayi Milliye birliklerine katılır ve vatanı için çalışmaya başlar.

Eski nişanlısının Osman'ı yakaladığını öğrenen Ayşe, Osman'ı ölümden kurtarır. Bu olaydan sonra aralarındaki gerginlik aşka dönüşür. Bu iki vatanperver sevgili bundan sonra bütün güçleriyle savaşın kazanılması ve vatanın bağımsızlığı için çalışırlar.

This film is about unknown heroes who fought for the freedom of Anatolia under the military occupation.

Ayşe, daughter of a well-known and rich family, is not happy with her captain fiancée. Because her fiancée is a soldier of Ottoman Empire and he is against the Kuvayi Milliye Army, which Mustafa Kemal and his colleagues founded. Lots of patriots from all over the country participated the Kuvayi Milliye. One of them is Osman. Firstly Ayşe thinks that he is rude and does not like him. But then she realizes the reason why Osman is fighting. After her father's death, she goes to Osman to join the army but he does not accept her participation and sends her away. However Ayşe does not give up her decision and joins the Kuvayi Milliye Army.

After a while, she learns that her ex-fiancée has caught Osman. She is assigned to rescue him and she does. After this little operation, the tension between them turns into love. These two patriots fight for the freedom of the motherland.

MEYHANECİNİN KIZI
THE DAUGHTER OF BARKEEPER

Türkiye / Turkey **1958 90' VHS S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Lütfü Ö. Akad
SENARYO / SCRIPT : Asaf Tengiz
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Yoakim Filmeridis
MÜZİK / MUSIC : Abdullah Yüce
KURGU / EDITING : Diamandi Filmeridis
OYUNCULAR / CAST : Sezer Sezin, Turan Seyfioğlu, Osman Alyanak, Üftade Kimi, A. Tarık Tekçe, Kadir Savun, Faik Coşkun, Suphi Kaner, Hüseyin Serenci, Kaya Arıkan
YAPIM / PRODUCTION : Güven Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Yeni Lale Stüdyosu - Tel: 00 90 212 266 1387

"Meyhanecinin Kızı" babasının meyhanesinde çalışan Zehra ile cinayetten hapishanede yatmış ve yeni çıkmış olan Ali'nin güçlüklerle dolu hikayesini anlatır.

Genç bir kadınla evli olan babası meyhanenin bütün işlerini Zehra'ya bırakmıştır. Zamanının büyük bir bölümünü meyhanede geçiren Zehra, hayatın bütün zorluklarıyla baş etmeyi öğrenmiştir. Zehra, karısı tarafından sürekli aşağılanan babasına destek olmaya çalışırken aynı zamanda mahallenin kabadayısı Süleyman ile de baş etmek zorundadır.

Ali ise hala işlediği cinayetin şokunu üzerinden atamamış bir adamdır, belaya karışmak istemese de bela hep yanı başındadır. Zehra ile aralarında başlayan ilişki ikisini de beklemedikleri bir sona götürecektir. Ali bu mahallede huzurlu olamayacaklarını bildiği için Zehra'ya buradan gitmeyi önerir. Ama Zehra yaşlı babasını terk edemeyeceğini ve babasının da meyhaneyi kapatamayacağını söyler.

Karısının terk etmesi ve bir kabarede çalışmaya başlamasından sonra babası hastalanan Zehra ne yapacağını bilemez. Ama aslında istediği tek şey Ali ile birlikte bu mahalleden gitmek ve mutlu olmaktır. Babası ile konuşurlar ve onu da gitmeye ikna ederler. Tam gidecekleri gün Ali aslında Süleyman'ın işlediği bir cinayet yüzünden suçlanır ve kaçmak zorunda kalır. Zehra Ali'nin asla böyle bir şey yapacağına inanmaz ve Ali'nin dönmesini bekler. Ali döner ve birlikte gerçek katili bulmaya karar verirler. Ama onu bulduklarında da işler bekledikleri gibi gitmez.

"The Daughter of Barkeeper" is the story of Zehra who works in her father's bar and Ali who recently is released from the jail where he was sentenced for a murder.

Her father who is married with a young woman entrusts the management of the bar to Zehra. She works most of the time in the bar and learns how to be able to cope with obstacles. She tries to support her father who is humiliated by his wife all the time and at the same time she has to cope with Süleyman, tough guy of the neighborhood.

Ali who could not stand the burden of being a murderer does not want to get into trouble. However trouble is always near by him. The relationship between Zehra and Ali would carry them to an unexpected end. Ali knows that they cannot find peace in this neighborhood. So he offers Zehra to leave here but Zehra says that she cannot leave because of her old father.

After her father's wife leaves him and starts to work in a club, Zehra's father gets ill. All her wish is to go away and be happy with Ali. She talks to her father and convinces him to leave. The day they will go away Ali is blamed for committing a murder. However Zehra does not believe this. When Ali comes back they decide to find the real murderer and they find him but the things do not go as they expected to do.

Lütfü Ö. Akad

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Lütfü Ö. Akad, 1916 yılında İstanbul'da doğdu. İlk uzun metrajlı filmi 1949 yılında çektiği "Vurun Kahpeye"dir. 1974 yılında fiili olarak yönetmenliği bırakan Akad, Mimar Sinan Üniversitesi Sinema TV Enstitüsü'nde öğretim üyesidir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Lütfü Ö. Akad was born in 1916 in İstanbul. He directed his debut "Vurun Kahpeye" in 1949. He quit directing for cinema in 1974. He has been working as a lecturer in Cinema TV Institute at Mimar Sinan University.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Lütfü Ö. Akad

Diyet	**1974**
Düğün	**1973**
Gelin	**1973**
Vesikalı Yarim	**1968**
Üç Tekerlekli Bisiklet	**1962**
Meyhanecinin Kızı	**1958**
Kanun Namına	**1952**

BİLGE OLGAÇ ÖDÜLLERİ

Bilge Olgaç Üzerine Yazı

Prof. Dr. Nilgün Abisel
Annie Geelmuyden-Pertan
Leyla Özalp
Hülya Uçansu
Keriman Ulusoy
Mine Vargı

BİLGE OLGAÇ

1940 doğumlu Bilge Olgaç Türk sinemasının en yetkin kadın yönetmenlerinden. 1962 yılında kamera arkasına Memduh Ün'ün asistanı olarak geçtiği "Kısmetin En Güzeli" filmi ile başlayan sinema tutkusu, hemen iki yıl sonra 1964'te "Üçünüzü de Mıhlarım" filmi yönetmenliğe geçişini sağlar. Yaşamını yitirdiği 1993 yılına kadar 30'un üzerinde sinema, sayısız reklam ve bir tane de TV filmine imzasını atan Olgaç için kamera arkası ve film setleri hep büyülü bir dünya olarak kaldı. Büyük ekrandan seyirciye ulaşan renkli dünyayı en iyi şekilde anlatmayı kendine meslek ilkesi edinmiş olan kadın yönetmenimiz, sinemamızın sorunları adına hep savaş vermiş gerçek bir mücadele kadını aslında. Seyircisini yedinci sanatın dünyası ile buluşturabilmek için kendisini onunla bütünleştirmek zorunluluğu duyan, bu duyguyu bir sorumluluk gibi hep içinde yaşayan bir kadın.

Kadın erkek ilişkilerinin karmaşık dünyasını keşfetmek ve oradan da kadın sorunlarına çözüm getirebilmek amaçlı filmler ile dikkat çeken Bilge Olgaç, "Linç" filmi ile 1970 yılında "En Başarılı Yönetmen" ve "Üçüncülük" ödüllerini alarak, sinema yaşamını ödüller ile süslemeye başlar. Daha sonraki yıllarda çektiği "Kaşık Düşmanı" 21. Adana Film Festivali'nde "En Başarılı Senaryo" ve "En Başarılı 3. Film" ödüllerini alır. Aynı film Paris'te 7. Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde "Birincilik" ve "Basın Özel Ödülü" ile buluşur. 1993 yılında artık geleneksel hale gelen İzmir Film Festivali'nin tek ödülü olan "Altın Artemis Ödülü"nü evini götüren Bilge Olgaç, ölümünü üzerinden geçen yıllara rağmen yönetmen sıfatı ile olduğu kadar, kadın kimliği ile de gündemde hala.

Yedinci sanat sinema, bir tutkuydu adeta Bilge Olgaç için. Kamera arkasına geçtiği ilk günden başlayarak büyüsüne kapıldığı bu dünyanın hep canlı, üreten bir parçası oldu. Bugün artık kamera arkasına geçmek isteyen kadın yönetmenlere adeta önder olan Olgaç, bir bütün olarak yaşamın ile tutkunun kadını. Ünlü Fransız yönetmen Godard'ın dile getirdiği gibi "İnsanın farkına vardığı bir şey var ki, sinemada aynen aşk gibi hiç şakaya alınmayan bir tutku." Bilge Olgaç için ne sinema ne de aşk hiç şaka gibi algılanmadı yaşamı boyunca. Bir sinema sevdalısı o. "Sinemacı olmasaydım herhalde 35 yaşında ölürdüm diye düşünüyorum..." diyen bir beyaz perde büyücüsü.

Bilge Olgaç, born in 1940, is one of the foremost women directors of Turkish cinema. She started her career in 1962 as an assistant to the well-known director Memduh Ün in the film "Kısmetin En Güzeli" (The Best of Fortune). Her passion of cinema let her to direct her own film "Üçünüzü de Mıhlarım" (I Will Gun Down All Three of You) just two years later, in 1964 until her death in 1993, she made more than thirty films, numerous commercials and a TV film. What happened behind the camera, the film sets were always an enchanted world for her. As a woman director whose professional principle was to convey the colorful world to the viewers in the best possible way on the big screen, she was in fact a woman lighter who struggled all her life for the problems of cinema. A woman who always felt in her heart the responsibility to become one with her audience in order to bring them together with the seventh art.

Bilge Olgaç became noted for her films that aimed to discover the world of men within the complex system of woman-man relationships, and use this as stepping stone for suggesting solutions to the problems of women. In 1970 she won the first of her many awards by being elected as "Best Director" and winning a "Third Price" with her film "Linç" (Lynch). Several years later, "Kaşık Düşmanı" (The Commen Enemy) brought her to the "Best Script" and "most Successful 3rd Film" awards at the 21st Adana Film Festival. The same film won the "First Price" and " Special Press Award" at 7th Women's Films Festival in Paris. In 1993 she received "Golden Artemis Award" in Traditional İzmir Film Festival.

Cinema was her passion from the day that she took her position behind the camera. She was captivated by this world and became a productive and vital part of it. Bilge Olgaç can be called a trailblazer for women whose wish is to work behind the camera. She obsessed with life. As the famous director Godard said, "you become aware that, just like love, you cannot take the cinema lightly". Bilge Olgaç took neither love nor the cinema lightly throughout her life. She was in love with the camera. A magician of the silver screen, Olgaç once confessed "I believe I would have died at the age of 35 if I were not a filmmaker."

Bu yıl 6. düzenlenen Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali, 1. yılında Bilge Olgaç ile başlamıştı yoluna. Aradan geçen 5 yıl boyunca Bilge Olgaç'ın açtığı yoldan yürüyen Türk kadın yönetmenlerini konuk etti festival. Bilge Olgaç'ın Türk sinemasına yaptığı katkılardan yola çıkarak bu yıl 1.si düzenlenecek olan "Bilge Olgaç Başarı Ödülleri", sinemanın çeşitli dallarında emek vermiş ve başarı kazanmış kadınlara verilecek.

Bu yıl Uçan Süpürge Danışma Kurulu sinemaya katkılarından dolayı altı isim belirledi:

This year we are organizing 6th Flying Broom Women's Film Festival. In 1st Festival, we started with Bilge Olgaç. Since 1998, festival has been entertaining Turkish women directors who walks the way that Bilge Olgaç has paved. Bilge Olgaç's supports to Turkish cinema have paved the way for us in order to organize 1st "Bilge Olgaç Achievement Awards". In our country there are lots of women who work hard and succeed in different areas of cinema that must be remembered.

This year Flying Broom Consultative Committee has commented on six names:

Prof. Dr. Nilgün Abisel	Sinema alanında verdiği eserler ve yetiştirdiği öğrenciler nedeniyle with her literary works on cinema
Annie Geelmuyden-Pertan	Sanat yönetmenliğinde gösterdiği başarı ve sanat yönetmenliğinin meslekleşme olgusuna katkıları nedeniyle with her success in art direction
Leyla Özalp	Uzun yıllar yönetmen yardımcısı olarak emek vermesi nedeniyle with her hard works as assistant director
Hülya Uçansu	İstanbul Film Festivali'ne uzun yıllardan beri verdiği emek nedeniyle with her success in Istanbul Film Festival
Keriman Ulusoy	Türk sinemasının tanıtımında gösterdiği katkılar nedeniyle with her supports in promoting and distributing Turkish cinema
Mine Vargı	yapımcı olarak gösterdiği başarı nedeniyle with her success as a producer

Prof. Dr. NİLGÜN ABİSEL

1949 yılında Ankara'da doğdu

Lisans Üstü : 1970 Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu
Doktora : 1979 Sosyal Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi Anadalı,
"Türk Sinemasının İşleyişi ve Sorunları" adlı tezle
Doçentlik : 1988
Profesörlük : 1993

1970-1972 : TRT Genel Müdürlüğü

1972-2003 : Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi
: Radyo, Televizyon, Sinema Bölüm Başkanı

Verdiği Dersler : Türk Sineması, Sinema Tarihi, Film Türleri, Sinematografinin Temel Öğeleri
: Film Kuramları, Sanatın Toplumsal Tarihi

Yayınlar : Sessiz Sinema
Türk Sineması Üzerine Yazılar
Film Türleri
Türk Sineması ve yabancı sinema üzerine çeşitli makaleler ve çeviriler

Born in Ankara in 1949

Master : 1970 Ankara University, Political Science Faculty, Media Studies
Doctorate : 1979 Political Science, with her thesis "Process of Turkish Cinema and Its Problems"
Assoc. Professor : 1988
Professor : 1993

1970-1972 : TRT General Directorate;

1972-2002 : Ankara University Communication Faculty
Department of Radio Television and Cinema, Department Chair

Lectures that she has been giving
Turkish Cinema, Cinema History, Film Genres , Fundamental Elements of Cinematography
Film Theories, Social History of Art

Publishments : Silent Cinema
Essays on Turkish Cinema
Film Genres
Various essays and translations on Turkish Cinema and world cinema.

ANNIE GEELMUYDEN-PERTAN

İstanbul'da doğdu

Paris Üniversitesi, Edebiyat ve Humanite Fakültesi, Sanat Tarihi
Candidat Magister, Oslo Üniversitesi, Tarih ve Felsefe Fakültesi

Sanat Yönetmeni

Aşk-ı Memnu (Halit Refiğ) TV Dizisi
Devlerin Ölümü (İrfan Tözüm)
Kaldırım Serçesi (Engin Cezzar) TV Dizisi
İmdat ile Zarife (Nesli Çölgeçen)
Arabesk (Ertem Eğilmez)
Tatlı Betüş (Atıf Yılmaz) TV Dizisi
Kaçamak (Başar Sabuncu)
Böcek (Ümit Elçi)
Le Reve d'Esther (Jacques Oetmezguine)
Les Clients d'Avrenos (Phillipe Venault)
Mum Kokulu Kadınlar (İrfan Tözüm)
Yeni Hayat (Cemal Şan)

Yapım Tasarımcısı, Yapımcı

Kurt Kanunu (Ersin Pertan)
Çocukluk (James Runcie) BBC
Tersine Dünya (Ersin Pertan)
Kuşatma Altında Aşk (Ersin Pertan) Eurimages
Antalya Uluslararası Altın Portakal Film Festivali 1997: En İyi Sanat Yönetimi, En İyi Sinematografi, En İyi Yapım.
Ankara Uluslararası Film Festivali, 1998: En İyi Sanat Yönetimi, En İyi Sinematografi, En İyi Yapım.
Acı Gönül (Ersin Pertan)
Sevgilim İstanbul (Seçkin Yaşar)
Taxim- TV Filmi (Mega Channel Athens)
Şarkıcı (Ersin Pertan)
Antalya Uluslararası Altın Portakal Film Festivali, 2001: En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Sinematografi, En İyi Yapım.
Sadri Alışık Ödülleri, 2002: En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu.

Born in İstanbul.

B.A in Art History, Department of Literature and Humanities, Université de Paris, Sorbonne.
Candidate Magister from the University of Oslo, Department of History and Philosophy.

Art Director

Forbidden Love (Halit Refiğ) TV Serial
Death of Giants (Irfan Tözüm)
The Story of Edith Piaf (Engin Cezzar) TV Serial
Imdat and Zarife (Nesli Çölgeçen)
Arabesque (Ertem Eğilmez)
Sweet Betüş (Atıf Yılmaz) TV Serial
Impromtu (Başar Sabuncu)
The Bug (Ümit Elçi)
Esther's Dream (Jacques Oetmezguine)
Avrenos Tavern's Clients (Phillipe Venault)
Candle-Scented Women (İrfan Tözüm)
New Life (Cemal Şan)

Production Designer and Producer

The Wolf Law, directed Ersin Pertan
The Childhood, directed by James Runcie, BBC
The Reversed World, directed by Ersin Pertan.
Love Under Siege, directed by Ersin Pertan, Eurimages
Antalya International Golden Orange Film Festival, 1997: Best Art Direction, Best Cinematography, and Best Postproduction.
Ankara International Film Festival, 1998: Best Art Direction, Best Cinematography, and Best Postproduction.
Crescent Heart, directed by Ersin Pertan
My Darling İstanbul, directed by Seçkin Yaşar
Taxim, TV Film, last episode, Mega Channel Athens
The Singer, directed by Ersin Pertan
Antalya International Golden Orange Film Festival, 2001: Best Actress, Best Cinematographer and Best postproduction.
Sadri Alışık Awards, 2002: Best Female Supporting Role

LEYLA ÖZALP

Ankara'da doğdu. Öğrencilik yıllarında Ankara Sinematek Derneği'nde çalıştı. Hacettepe Üniversitesi, Psikoloji Bölümünü bitirdikten sonra Yükseliş Koleji, Ankara'da öğretmenlik yaptı. ODTÜ Mimarlık Fakültesi Dia ve Fotoğraf Arşivi'nde yönetici olarak çalıştı. 1979, Onat Kutlar yönetimdeki Film Yapım ve Gösterim Merkezi'nde (İstanbul) görev aldı (Kültür Bakanlığı-Atatürk Kültür Merkezi). 1979 yılında yardımcı yönetmen olarak çalışmaya başladı. 1979-2001 arasında yardımcı yönetmen, yapım koordinatörü, görevli yapımcı, belgesel film yönetmeni ve yapımcı olarak çalıştı. 1991'de TÜRSAK'ın kurucu üyelerinden olan Özalp 3. dönem yönetim kurulu üyesi olarak çalıştı. 1997 yılında TÜRSAK'ın Bodrum'da ilk kez gerçekleştirdiği Uluslararası Çevre Filmleri Festivali'nde 2 yıl yürütme kurulu üyeliği yaptı.

Leyla Özalp was born in Ankara. She worked in Ankara Cinemateque Foundation, when she was studying. After graduating from Hacettepe University, Department of Psychology she worked as a teacher in Yükseliş College. She became manager in Dia and Photograph Archive at METU. In 1979 she started to work with Onat Kutlar, headquarter in Film Making and Screening Center in Istanbul (Minister of Culture, Atatürk Culture Center). In 1979, she became assistant director. Between 1979 and 2001, she worked as an assistant director, production coordinator, executive producer, documentary director and producer. She was one of the charter members of TURSAK where she was the member of executive committee for 3 years in 1991. She worked in the International Environmentalist Film Festival which was first held at Bodrum in 1997 for 2 years.

Filmografi / Filmography

Herkes Kendi Evinde (Semih Kaplanoğlu) 2000-2001
Propaganda (Sinan Çetin) 1998
Mektup (Ali Özgentürk) 1997
Hamam (Ferzan Özpetek) 1996
Ölü Bir Deniz (Atıf Yılmaz) 1989
A Ay (Reha Erdem) 1988
Arkadaşım Şeytan (Atıf Yılmaz) 1988
Kadının Adı Yok (Atıf Yılmaz) 1987
Hayallerim Aşkım ve Ben (Atıf Yılmaz) 1987
Asiye Nasıl Kurtulur? (Atıf Yılmaz) 1986
Değirmen (Atıf Yılmaz) 1986
Ahhhh! Belinda (Atıf Yılmaz) 1986
Kupa Kızı (Başar Sabuncu) 1986
Adı Vasfiye (Atıf Yılmaz) 1985
Dul Bir Kadın (Atıf Yılmaz) 1985
Ölmez Ağacı (Yusuf Kurçenli) 1984
Bekçi (Ali Özgentürk) 1984
Pehlivan (Zeki Ökten) 1984
Ve Recep Ve Zehra Ve Ayşe (Yusuf Kurçenli) 1983
Faize Hücum (Zeki Ökten) 1982
Hakkari'de Bir Mevsim (Erden Kıral) 1981-1982
Yılanı Öldürseler (Türkan Şoray) 1981
Talihli Amele (Atıf Yılmaz) 1980
Rüzgar (Cüneyt Arkın) 1980
Hazal (Ali Özgentürk) 1979
Adak (Atıf Yılmaz) 1979
Bir İsyancının Günlüğü (Yusuf Kuçenli) 1979

Diziler
Safiyedir Kızın Adı (Atıf Yılmaz) 1991
Kaldırım Serçesi (Engin Cezzar) 1989

Belgeseller
Sinema 100. Yaşında - Türkan Şoray (Keriman Ulusoy) 1994
Mozaik (Leyla Özalp) 1992

HÜLYA UÇANSU

1950 yılında Bandırma'da doğdu

Eğitimi
1956-1960, İlkokul (Bandırma)
1960-1966, Sankt Georg, Avusturya Kız Lisesi, İstanbul
1966-1971, Arnavutköy Amerikan Kız Koleji, İstanbul
1973-1977, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı

Çalıştığı Organizasyonlar:
1977, Antalya Uluslararası Film Festivali
1978, Balkan Film Festivali
1979-1981, Kültür Bakanlığı, İstanbul Film Yapım ve Gösterim Merkezi'nde gösterim şefliği
1996, Europalia'96 Türk Sineması Toplu Gösterisi'nin organizasyonu
1983'ten bugüne kadar İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı'nın düzenlediği Uluslararası İstanbul Film Festivali yönetmenliği

Jüri üyesi olarak görev aldığı festivaller:
Troia Film Festivali, Portekiz (1987)
Edinburgh Film Festivali, İngiltere (1990)
Montpellier Film Festivali, Fransa (1995)
Venedik Film Festivali, İtalya (1996)
Chicago Film Festivali, USA (1997)
Valladolid Film Festivali, İspanya (1998)
MedFilm Festivali, Roma, İtalya (2000) (Başkan) Montreal Film Festivali, Kanada (2001)

Born in Bandırma in 1950

Education:
1956-1960, Completed her primal education in Bandırma.
1960-1966, Studied at Sankt Georg, Austrian High School for girls, Istanbul
1966-1971, Studied at Arnavutköy American College for Girls, Istanbul
1973-1977, Studied at Istanbul University, Faculty of Literature, English and Literature

Organizations:
1977, Antalya International Film Festival
1978, Balkan Film Festival
1979-1981, Turkish Ministry of Culture, Istanbul Film Production and Screening Center
1996, Europalia'96, organization of Turkish Cinema Retrospective
From 1983, She is the director of the Istanbul International Film Festival

Festivals that she is attended as the jury member:
Troia Film Festival, Portugal (1987)
Edinburgh Film Festivali, İngiltere (1990)
Montpellier Film Festival, France (1995)
Venice Film Festival, Italy (1996)
Chicago Film Festival, USA (1997)
Valladolid Film Festival, Spain (1998)
MedFilm Festival, Roma, Italy (2000) (President)
Montreal Film Festival, Canada (2001)

KERİMAN ULUSOY

İzmir'de doğdu. İzmir'de İktisat Fakültesi'nden mezun oldu. İstanbul'da "Sokak Tiyatrosu"nda oynadı. 1972'de Paris'e gitti ve tiyatro çalışmalarını orada sürdürdü. 1979 yılında "Hazal", "14 Numara" filmlerinde oynadığı roller ile Antalya Uluslararası Film Festivali'nde "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Ödülü"nü aldı. 1979'da "Hazal" filmi ile başladığı "Türk filmlerinin yabancı film festivallerinde tanıtımı ve yurtdışına satışı" konusundaki "uluslararası temsilcilik" görevini başarıyla sürdürdü. Fransız TV kanalı FR3'te yayınlanan ve Fransa'da yaşayan yabancılarla ilgili bir program olan "Mozaik"in Türkiye ile ilgili bölümünün sunuculuğunu yaptı. Yine ARTE kanalı için bir çok belgesel filmin yönetmenliğini yaptı."Sinemanın 100. Yılı"nda Fransız CINE 5 kanalı için "Türkan Şoray Belgeseli"ni gerçekleştirdi. Paris'te yaşayan Keriman Ulusoy, sinema ile ilgili çalışmalarına devam etmektedir.

Keniman Ulusoy was born in İzmir. She graduated from Faculty of Economy, İzmir. 1972, she moved to Paris after acting in "Sokak Theatre" for a while. In 1979, she won the "Best Supporting Actress Award" in Antalya International Film Festival with her roles in "Hazal" and "Number 14." From 1979 on, she has been working to promote and distribute Turkish Cinema internationally. She presented a documentary -for one episode- on French TV channel FR3 named "Mosaic" which was about the foreigners in France. She directed various documentaries for ARTE. She made the "Türkan Şoray" documentary on the "100th year of Cinema" for French TV channel CINE 5. She currently lives and works in Paris.

MİNE VARGI

1951 yılında Ankara'da doğdu

Lisans:
1976, Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu Halkla İlişkiler Bölümü

Çalışmaları:
1968, Milliyet Gazetesi'nin düzenlediği yarışmada Türkiye Güzeli seçildi.
1968-1978, mankenlik yaptı. Türkiye'nin belli başlı moda evlerinin ürünlerini yurt içinde ve yurt dışındaki defilelerde tanıttı.
1976, Cen Ajans'dan aldığı teklif ile başkan yardımcısı ve müşteri temsilcisi olarak reklam sektöründe çalışmaya başladı.
1979, eşi Ömer Vargı ile birlikte kendi prodüksiyon şirketlerini kurarak film yapımına başladı.
1982, Filma-Cass A.Ş.'ye ortak oldu. Halen Şirketin Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı ve P&R yöneticisidir.

Mine Vargı evli ve üç çocuk annesidir.

Filmografi:
1993, "Amerikalı",(Şerif Gören), Oyuncular: Şener Şen, Lale Mansur, Yapımcı
1996, "Eşkıya", (Yavuz Turgul), Oyuncular: Şener Şen, Uğur Yücel, Yapımcı
1998 "Her Şey Çok Güzel Olacak", (Ömer Vargı), Oyuncular: Cem Yılmaz, Mazhar Alanson, Yapımcı
2001, "O da Beni Seviyor",Barış Pirhasan, Oyuncular: Lale Mansur, Luk Piyes, Ece Ekşi, Yapımcı

Born in Ankara in 1951
Education:
1976, Ankara University, Political Sciences Faculty, Press and Publication Institute

Her Woks:
1968-1978, worked as fashion model. She introduced Turkey's most famous fashion houses designs in national and international fashion shows.
1976, she joined Cen Ajans as account executive and started to work in advertisement sector.
1979, with her husband Ömer Vargı, founded their own production company for producing films especially commercials.
1982, she became a shareholder in Filma-Cass in which she is still working as a member of Board of Directors and P.R. Manager and General Account Executive.

Mine Vargı is married and has three children.

Filmography:
1993, she produced her first feature film "The American" which was directed by Şerif Gören. The American lightened new hopes for film making in Turkey with over 450.000 admissions.
1996, she produced "Bandit", directed by Yavuz Turgul, as her second feature film. Film reached to a very big success a film ever reached in Turkey with over 3 million admissions.
1998, with her husband Ömer Vargı as the director she produced "Everything's Gonna Be Great". This film became the most successful film of the season 98/99 in Turkey with over 1.2 million viewers.
2001, "She Loves Me Too" directed by Barış Pirhasan.

Parçalanma

Cadı Ağacı

Seni Seviyorum Rosa

Benim Sinemalarım

Bir Kadın Tuzağı

PARÇALANMA
THE SPLIT

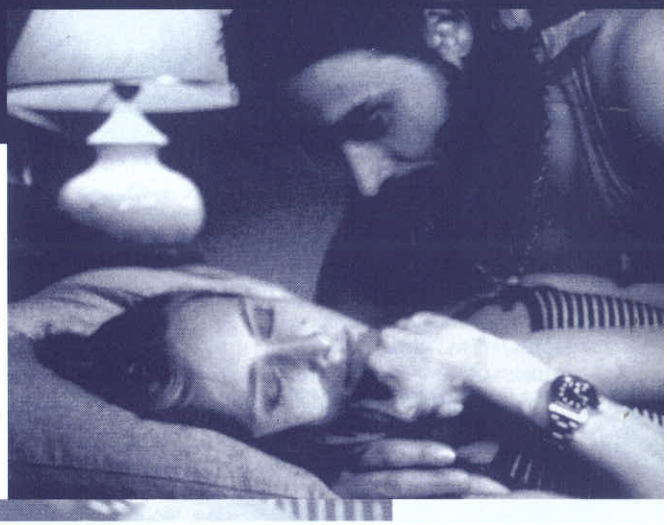

TÜRKİYE / TURKEY 1999 103' 35mm renkli / color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Canan Gerede
SENARYO / SCRIPT : Canan Gerede
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Peter Steuger
KURGU / EDITING : Suzanne Koch
OYUNCULAR / CAST : Bennu Gerede, Mahir Günşiray, Baltazar Kormakur, Tuncer Necmioğlu, Cezmi Baskın, Bedrri Baykam
YAPIM / PRODUCTION : Alfa Film, Icelandic Film Foundation
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Alfa Film - İstiklal Cad. Halep İş Hanı No: 140/50 80080 Beyoğlu / İstanbul
Tel: 00 90 212 243 63 40 Fax: 00 90 212 245 31 08

İzlandalı Sol ve Türk Halil Reykjavik şehrinde tanışırlar ve aşık olup evlenirler. Başlangıçta her şey yolunda gitmektedir. Halil iş adamı olmuş, Sol ise kendi güzellik salonunu işletmektedir. İki kızları olur, ancak evliliklerinin onuncu yılında sorunlar baş göstermeye başlar. Kızları bir Katolik okuluna gitmektedir ve Halil bundan büyük rahatsızlık duymaktadır. Bu rahatsızlık ilişkilerine de yansır ve Halil Sol'un kendisini Fridrick'le aldattığından şüphelenmeye başlar. Şiddetli tartışmaların ardından boşanırlar ve çocukların velayeti Sol'a verilir. Ümitsizlik içindeki Halil, çocuklarına yeniden kavuşursa hem kendisinin hem de kızlarının hayatını Allah'a adayacağına yemin eder. Geçim zorluğu yaşamaya başlayan Sol yaz tatili için kızlarını Türkiye'ye yollayınca dualarının kabul olduğuna inanır ve İstanbul'da kalıp yeminini tutmaya karar verir. Leyla ve Ayşe başlangıçta annelerini özleseler de babalarından ve akrabalarından gördükleri ilgi ve sevgi sayesinde yeni hayatlarına uyum sağlamaya başlarlar. Sol kızlarına yeniden kavuşabilmek için yanında Fridrick olduğu halde Türkiye'ye gelir ve kızları kaçırmayı dener ancak başarısız olur. Mahkeme tarafından da suçlu bulunur ve sınırdışı edilir, üstelik üç yıl boyunca Türkiye'ye girmesi de yasaklanır. İzlanda'ya döndüğünde kız kardeşi ve Fridrick'le birlikte "Kızları Eve Geri Getirin" adında bir vakıf kurarlar ve arkalarına İzlanda halkının da desteğini alırlar.

Icelandic Sol and Turkish Halil meet in Reykjavik and soon they fall in love and get marry. Everything goes well in the beginning. Halil becomes a businessman and Sol runs her own beauty salon. They have two daughters. But starting form the 10th year of marriage, things start to go bad between the couple. Halil, not so happy with her daughters' attendance a Catholich School also begins to feel jealous and gets suspicious. He claims Sol is having an affair with her friend Fridric. They soon get a divorce and the custody of the girls remains with Sol. Desperate and hopeless Halil swears to dedicate his and his daughter's life to God if he can have his daughters back. When Sol sends the girls to Turkey to spend the summer with Halil, he believes this is a sign and it is time to keep his promise. Despite the adaptation problems in the beginning Leyla and Ayşe manage to adapt themselves in Turkey with the love and affection that come form Halil and the relatives. When her efforts to have her daughters back are failed Sol starts a foundation named "Bring the Girls Back Home" with her sister and Fridrick.

Canan Gerede

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Canan Gerede, 1948 yılında New York'ta doğdu. Belgesel sinemacılığına başlamadan önce, Caracas, Venezuella'da tiyatro doğaçlaması çalıştı. New York'taki Amerikan Sahne Sanatları Akademisi'nde eğitim gördü. 1978-1982 yılları arasında Yılmaz Güney'e asistanlık yaptı. 1983 yılında Alman filmi "Germany Under Thorns"un senaryosunu yazdı. "Parçalanma", Gerede'nin üçüncü uzun metrajlı filmi.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Parçalanma	**1999**
Aşk Ölümden Soğuktur	**1995**
Peçenin Ardındaki Kadınlar	**1993**
Robert'in Filmi	**1991**
Abidin Sen Mutluluğun Resmini Yapabilir Misin?	**1988**
The Other Side	**1987**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Canan Gerede was born in 1948 in New York. She studied theatrical improvisation in Caracas, Venezuela. And then, at the American Academy of Dramatic Arts in New York. From 1978 to 1982 she worked with Yılmaz Güney as his assistant. In 1983, she wrote the screenplay for the German film "Germany Under Thorns". "The Split" is her third feature film.

CADI AĞACI
WITCH TREE

TÜRKİYE / TURKEY **1994 94' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Fide Motan
SENARYO / SCRIPT : Tülay Eraltay
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Sabri Savcı
KURGU / EDITING : Hasan Bektaş
MÜZİK / MUSIC : Sarper Özsan
OYUNCULAR / CAST : Gönen Bozbey, Ahmet Uz, Avni Yalçın, Kenan Bal, Macide Tanır Füsun Demirel, Hayri Alan, Aybüke Başünal, İbrahim Yazıcı
YAPIM / PRODUCTION : TRT (Turkish Radio Television)
DAĞITIM / DISTRIBUTION : TRT Ankara TV Programları Müd.
OR-AN Sitesi C Blok Kat 10 Or-an Türkiye Tel: 00 90 312 490 3876 Fax: 00 90 312 490 3877

Nilüfer, kocası Vedat ve annesi ile birlikte yaşayan, kenar mahallelerden birinde açtığı muayenehanesi ile evi arasında hayatını sürdüren, idealist bir pratisyen hekimdir. Kızı Suna'yı bir kaza sonucu yitirir. Hayatına ağır bir darbe olarak inen bu olaydan sonra kendini çok uzun bir süre toparlayamaz. Duruma dayanamayan kocası ayrılmayı önerir ve ayrılırlar.

Nilüfer, hayatına yeni bir anlam katabilmek ve hayat kurtarmak amacıyla, tıp uzmanlık sınavına girer ve kadın doğum uzmanlığına yönelir. Okuldaki hocalarından biri olan Halil'le aralarında oluşan duygusal yakınlaşma bir süre sonra aşka dönüşür. Nilüfer hastane ve özel yaşantısında düzenli ve mutlu bir yaşam sürdürmeye başladığı bir sırada Halil kansere yakalanır ve ölür. Nilüfer, sevgisiz ve yalnız, hayatını tüketircesine yaşayan, durmadan içen, geçmişindeki kötü anılardan kurtulamayan bir kadın olmuştur. Artık mesleğini sadece para kazanmak için yapar.

Nilüfer is a GP who lives with her husband and her mother. She lives in between her house and her practice. She loss her daughter Suna in an accident. She cannot come to terms of this loss for a long time. As a result of this tragedy her marriage is also damaged and finally they divorce.

In order to add a new meaning in her life she takes the exam for expertise on medicine and begins to study to be a gynecologist. Soon she starts to have an affair with one of her professors. She manages to put her life in order in her profession and her private life but her world shatters again when she learns Halil has cancer. Halil's death leaves her as a loveless and lonely woman who drinks too much and lives for destroying herself.

Fide Motan

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Fide Motan, Basın Yayın Yüksek Okulu Radyo Televizyon Bölümü'nden mezun oldu. TRT'ye ilk radyoda başladı ve sekiz yıl burada çalıştı. Daha sonra, Drama Programları Müdürlüğü'ne geçen Motan, önemli yapımlara imza attı. Bunlar arasında "Kanun Savaşçıları" ve "Kırık Hayatlar" dizileri örnek olarak verilebilir."Cadı Ağacı" yönetmenin ilk sinema filmidir. Bunu; bir televizyon filmi olan "Hepsi Bir Düştü", "Yanlış Saksının Çiçeği" adlı sinema filmi ve 13 bölümlük bir televizyon dizisi olan "Vasiyet" izler.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Fide Motan has studied media in Radio and TV Department at the university. She worked for Turkish Radio Television (TRT) radio for 8 years. Later on she started to work in Drama Programs and she produced important series for TRT such as "Fighters of Law" and "Broken Lives". In 1994, she directed "Witch Tree" her debut feature.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Yanlış Saksının Çiçeği
Hepsi Bir Düştü
Cadı Ağacı **1994**

SENİ SEVİYORUM ROSA
ROSA, I LOVE YOU

TÜRKİYE / TURKEY **1991 97' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Işıl Özgentürk
SENARYO / SCRIPT : Işıl Özgentürk
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Ertunç Şenkay
KURGU / EDITING : Mevlüt Koçak
OYUNCULAR / CAST : Sumru Yavrucuk, Mahir Günşıray, Gülümser Gülhan, Mehmet Atak
YAPIM / PRODUCTION : Asya Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Asya Film
Gazeteci Erol Dernek Sok. Erman Han 5 / 1 Beyoğlu, İstanbul, Türkiye Tel: 00 90 212 251 41 71

ÖDÜLLER / AWARDS
4. Ankara Uluslararası Film Festivali "En İyi Üçüncü Film", "En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu", "En İyi Görüntü Yönetmeni", "En İyi Özgün Müzik"
4th Ankara International Film Festival "Best Third Film", "Best Supporting Actor", "Best Cinematography", "Best Original Music" **1992**
28.Antalya Uluslararası Altın Portakal Film Festivali "En İyi Kadın Oyuncu" / Antalya International Golden Orange Film Festival "Best Actress" **1991**

Sevgi Sosyal'ın Tante Rosa adlı öyküler toplamından sinemaya uyarlanan film, hayatı herkesten farklı sevdiği için kimse tarafından anlaşılamayan bir kadının öyküsünü taşıyor beyazperdeye. Kendisini prenses sanan küçük Rosa, coşkusu disiplin altına alınsın diye rahibeler okuluna gönderilir ancak sıradan olmayı reddeden doğasıyla okuldan kısa sürede atılır. Geride bıraktıklarının ilkidir bu. Daha sonra evliliğini, çocuklarını, bir başka kadının suretine âşık olan sevgilisini, yaşamını sürdürmek için ucuna eklendiği işleri, ve gitgide coşkusunu geride bırakır. İmgelemindeki düşsel dünyada, bir panayır yerindeymiş gibi mutlu yaşayan Rosa, içinden taşan sevgiye rağmen, ne yaparsa yapsın "sevilen" olamayacaktır.

Bir kadının geçmişte yaşadığı aşklara duyduğu özlem değil, şimdiki zamanda yaşıyor olduğu aşklara ve gelecekte yaşayacağı aşklara olan inancını anlatan bir film "Seni Seviyorum Rosa". Adı ne olursa olsun her bir kadının yaşadığı aşk, kadının öyküsünü sonsuza taşıyacak ve aşk şarkılarının kimi zaman hüzünlü kimi zamansa hayat dolu ezgileri arasında hep var olacaktır.

Rosa, I love you" is an adaptation of Tante Rose, a collection of essays written by Sevgi Soysal. It is about a woman whom nobody loves, and who lives her life in a different way from the rest of the world. When she was a little girl, she dreamt that she was a princess. Rosa is put into a boarding school against her will to get disciplined. However, she refuses to become an ordinary person and leaves the school. After that, she would leave her husband, her children, and her lover who loves another woman, her jobs in which she earns money and survive her life and her inspiration. Although she lives her life happily, she is not loved by others whatever she does.

"Rosa, I Love You" is not just about a woman's desire to past loves but also about her faith in loves that she is living and future loves. Each woman's love will carry her story to eternity, and love will always be there, in sad or joyful love songs.

Işıl Özgentürk

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Işıl Özgentürk, 1948 yılında Gaziantep, Türkiye'de doğdu. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde eğitim aldı. Öğrencilik yıllarında tiyatro ve yazarlıkla uğraştı. Önce çocuk edebiyatı alanında eserler verdi. Daha sonra yetişkinler için yazmaya başladı. Uzun yıllar Cumhuriyet Gazetesi için röportajlar yaptı. Film senaryoları ve oyunlar yazdı. Senaryosunu da yazdığı "Seni Seviyorum Rosa" Işıl Özgentürk'ün ilk yönetmenlik denemesidir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Işıl Özgentürk was born in 1948 in Gaziantep, Turkey. She studied in the School of Economics of İstanbul University. During her university education, she worked as a writer and dealt with theatre. Firstly, she wrote stories for children literature and then she started to write for adults. She has made interviews for Cumhuriyet Newspaper for years. Özgentürk who has written lots of screen plays and plays, worked as a scriptwriter and a director in her first film, "I Love You Rosa".

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Seni Seviyorum Rosa **1991**

BENİM SİNEMALARIM
MY CINEMAS

TÜRKİYE / TURKEY **1990 115' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Füruzan, Gülsün Karamustafa
SENARYO / SCRIPT : Füruzan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Ertunç Şankay
MÜZİK / MUZİK : Selim Atakan
KURGU / EDITING : Mevlüt Koçak
OYUNCULAR / CAST : Hülya Avşar, Sema Aybars, Yaman Okay, Ayşegül Uygurer, Ülkü Ülker, Dilaver Uyanık, Güzin Çorağan
YAPIM / PRODUCTION : Kültür Bakanlığı
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Kültür Bakanlığı

ÖDÜLLER / AWARDS
Uluslararası Tokyo Film Festivali "En İyi On Asya Filmi'nden Biri" / International Tokyo Film Festival "One of The Best Ten Asian Films" **1991**
Uluslararası İran Fecr Film Şenliği "En İyi İlk Film-Jüri Özel Ödülü" / International Iran Fecr Film Festival "Best First Film-Special Jury Award" **1991**
Sinema Yazarları Derneği "En İyi Kadın Oyuncu" / Film Critics Foundation (SİYAD) "Best Actress" **1990**

Klâsik aile yapısını renksiz ve bunaltıcı bulan genç bir kadının, yaşam alanını sinemanın fantastik dünyasında bulmasının öyküsü. Çocukluğu sinema salonlarında geçen Nesibe, genç bir kadın olduğunda, parayla değiştirebileceği değerlerini sinema biletine çevirdiği bir hayata da adım atmıştır. Aile hayatının güzel günleri geride kaldığında, kendisini terk edilmiş ve yalnız hissettiğinde, çıkışı yine sinemada bulacaktır. Çünkü gerçek hayat ona, hayran olduğu yıldızın taklidinin taklidini sunabilmektedir en fazla.

Film, geriye dönüşlü paralel kurgusuyla, hikayenin içine katılmamızdansa, ona uzak açıdan bakabilmemizi, sonuç hakkında değil, süreç hakkında düşünmemizi sağlıyor. Kıyısına gidip yüzemediği sularda, vazgeçiş, çaresizlik, yalnızlık duygularıyla yaşamsal bir karar kavşağına gelen Nesibe'yi canlandıran Hülya Avşar'ın; tiyatrodan gelen oyunculuklarıyla sinemayı da zenginleştiren Sema Aybars ve Yaman Okay'ın oyunculuk performanslarıyla "Benim Sinemalarım" tutku sahibi olanlara sesleniyor.

"My Cinemas" is about a young woman who thinks that the traditional family is colorless and boring. She wants to live her life according to fantastic world of cinema. Since her early ages Nesibe always has gone to the cinema where she feels at home. She thinks that she knows the meaning of poor but she does not want to be poor in her whole life. So, she sleeps with old men to earn money but she never talks to them.

Even she does not tell anything when her father beats her. She chooses silence. Only place that she feels alive is cinema.

This film, which has complex flashbacks with parallel editing, pushes the audiences to think about the process not the consequences. Füruzan's third book "My Cinemas" is about a young silent woman whose passion is cinema. And the only way that she can be happy is to live in world of films.

Füruzan

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Füruzan, 1935 yılında doğdu. İlk olarak 1964-1972 döneminde Dost, Yeni Dergi ve Papirüs'te yayınlanan öyküleriyle dikkat çekti. Yapıtlarında yalnız kadınların, çöken burjuva aile yapısının, yeni yaşam koşullarına uyum sağlamakta güçlük çeken ve memleketlerini özleyen göçmen işçilerin öykülerini anlattı. Yaklaşımındaki iyimserlikle ilgi uyandırdı. 1973 yılında yayınlanan "Benim Sinemalarım", yazarın üçüncü kitabıdır. Ankara Devlet Tiyatro'sunda hala devam eden Sevda Dolu Bir Yaz Füruzan'ın son çalışmasıdır.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY
Benim Sinemalarım **1990**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Füruzan was born in 1935. From 1964 to 1972 the stories that she wrote, were published in 'Dost', 'Yeni Dergi' and 'Papirüs'. She narrates the lonely women, disturbing bourgeois families and emigrated workers who cannot adapt the new situations in other countries and miss their homeland in her stories. There is an optimistic point of view in her works. Her third book "My Cinemas" was published in 1973. Her recent work is "Summer With Full of Love" playing in Ankara Devlet Tiyatrosu.

BİR KADIN TUZAĞI
A WOMAN TRAP

TÜRKİYE / TURKEY **1971 BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Lale Oraloğlu
SENARYO / SCRIPT : Lale Oraloğlu
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Ali Uğur
OYUNCULAR / CAST : Lale Oraloğlu, Fikret Hakan, Alev Oraloğlu, Orçun Sonat, Güzin Özipek, Avni Dilligil, Tülin Oral, Ergun Özcan, Selma Sonat, Minik Orsel
YAPIM / PRODUCTION : Oraloğlu ve Kıvanç Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Alfa Film - İstiklal Cad. Halep İş Hanı No: 140/50 80080 Beyoğlu / İstanbul
Tel: 00 90 212 243 63 40 Fax: 00 90 212 245 31 08

Lale Oraloğlu

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

İstanbul'da doğan Lale Oraloğlu, Dame de Sion, Şişli Terakki, Sainte Pulcherie ve Alman Lisesi'nde okuduktan sonra İngiliz Filolojisinden mezun oldu. 7 yaşından beri piyano çaldığı için Konservatuar'ın ilk piyano bölümüne daha sonra şan bölümüne devam etti. Burada, Muhiddin Sadak'tan, Cemal Reşit Rey'den ve Raşit Abet'ten dersler aldı. 1951 yılı hayatında bir dönüm noktası oldu. O yıl ilk defa profesyonel olarak tiyatroya adım attı, İstanbul Expres'de gazeteciliğe başladı ve ilk sinema filminde oynadı. Oraloğlu 1960 yılına kadar toplam 35 filmde rol aldı. 1961 yılında Altı Tiyatrosu'nu kurdu ve 8 yıl boyunca bu tiyatroda yönetmen, oyun yazarı ve oyuncu olarak çalıştı 1987 yılında kaptığı tiyatrosunu 8 yıl aradan sonra yeniden ama bu defa hiç kapatmamak üzere açtı. 1998 yılından beri Konya, Selçuk Üniversitesi Konservatuarı'nda Tiyatro ve Şan Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışıyor.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Lale Oraloğlu was born in Istanbul. She studied at Dame de Simon, Şişli Terakki, Sainte Pulcherie. After graduation from German High School, she studied English Philology. She has been playing Piano since the age of 7. She registered Conservatoire where she took lessons from Muhiddin Sadak, Cemal Reşit Rey and Raşit Abet. 1951 was the turning point of her life. In that year, she started her professional career in theatre, began to work as a journalist in Istanbul Express. Moreover she took her first role in cinema. Until 1960 she played in 35 films. In 1961 she founded Altı Tiyatrosu where she has worked as a director, scriptwriter and player for 8 years. She had to close her theatre in 1987. She reopened her theatre 8 years later. Since 1998 she has been giving lectures in the Theatre and Singing Department at the Selçuk University in Konya.

HER BİRİ AYRI RENK

Evli Bir Çiftin Portresi

Karamuk

Şanslı Bir Gün

Gölümdeki Köşk Olmasa

Karikatür

Bana Aşktan Söz Et

Katliam

8.Magonya

Zamanımız

Öfkeli Öpücükler

Yuva

Ayın Yüzleri

Kadın Dediğin Tombul Olur

Bazı Sırlar Vardır

Zambak Festivali

Menekşe Parfümü

Alçak Uçuş

Bir Bavul Elbise ya da Alberto'yu Aramak

EVLİ BİR ÇİFTİN PORTRESİ
ERSTE EHE
PORTRAIT OF A MARRIED COUPLE

ALMANYA / GERMANY **2002 92' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Isabelle Stever
SENARYO / SCRIPT : Isabelle Stever
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Rali Raltschev
MÜZİK / MUSIC : Marcus Fritzsch, Martin Dean
KURGU / EDITING : Frank Brummundt, Isabelle Stever
OYUNCULAR / CAST : Maria Simon, Nils NelleBen, Marc Richter
Silvina Buchbauer, Martin Rheinhardt
YAPIM / PRODUCTION : Filmkombinat
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Deutsche Film- und Fernsehakademie Berlin (ddfb)
Postdamer Str. 2; 10785 Berlin Tel : 0049 30 257 59 152 Fax : 0049 30 257 59 162

ÖDÜLLER / AWARDS
Max Ophüls Festivali "En İyi Genç Kadın Oyuncu Ödülü" / Max Ophüls Festival "Best Young Actress" **2003**
Oldenburg Uluslararası Film Festivali, "İlk Adımlar Ödülü, En İyi Film" / Oldenburg International Film Festival "First Steps Award, Best Feature Film" **2002**
Havana Film Festivali "En İyi Kurgu", "En İyi Yeni Kadın Oyuncu" / Havana Film Festival "Best Editing", "Best New Actress" **2001**
Karlovy Vary Uluslararası Film Festivali "Don Kişot-Özel Mansiyon" / Karlovy Vary International Film Festival "Don Quijote Award-Special Mention" **2001**

"Evli Bir Çiftin Portresi", yaşamın 'tehditkarlığını' anlatan bir film.

Dorit ve Alex, evlilik yıldönümleri için bir parti düzenlerler. Bu çiftin tutkulu ve aynı zamanda yıpratıcı olan ilişkileri parti gecesi güneş doğana kadar çeşitli aşamalardan geçer. Bu parti, aralarındaki ilişkinin zirvesindeki çelişkilerin ortaya çıkması için bahane olmuştur.

Aslında bu, imkansız bir aşkın öyküsüdür. Öyküde yer alan bu iki kişi, varlıklarını kanıtlamak için hem birbirlerine hem de diğerlerine adeta eziyet ederler. Dorit, seçkin orta sınıf bir ailenin ressam kızı; Alex ise hipi ailesi tarafından terk edilmiş bir yazardır. Her ikisi de takıntılıdır ve de özgüvenden yoksundur. Uç noktaları arayan Dorit ve Alex, aynaya bakarken kendilerini, düzenli olarak gelişen patolojik bir durumda görürler. Alkolün, nikotinin, esrarın ve kokainin de yardımıyla kendi beyinlerini deneyimlerler. Dorit ve Alex, birbirlerini kısa denilebilecek zaman dilimleri içerisinde sevmektedir. Bu dar zamanlar, genellikle yarı bilinçli ya da ölümün sınırında olunan zaman dilimleridir.

Filminde uzun bir ilişkinin öyküsünü bir geceye sığdırdığını belirten yönetmen, bu sıkıştırmanın karakterleri abartılı bir hale soktuğunu söyler. Filmde dikkat çeken bir diğer nokta da; film sırasında ne bir ara, ne de bir uzlaşma olmasıdır. Karakterler bugüne ait olmasına rağmen, ilişki zamansız olarak tanımlanmaktadır.

"Portrait of A Married Couple" tells us how treacherous life can be.

Dorit and Alex are having their wedding party. Their impassioned, destructive relationship progresses through various stages from evening until daybreak. The party pushes the potential for argument to its natural climax.

This is a story of an impossible love in which two people torture themselves and others to prove they are alive. Dorit is a painter with a privileged and sheltered middle class background. Alex is a writer who has been let down by his hippy parents. They are self-obsessed and predominantly insecure. The film attempts to describe this life threatening state. Dorit and Alex are looking for extremes and in the mirror they observe themselves in increasingly pathological states. They experiment with their own brains helped by enormous quantities of alcohol, nicotine, hashish and cocaine. Dorit and Alex can only love each other in short moments of peace, usually when one of them is either semi conscious or on the verge of death.

In her point of view, her film compresses the story of a longer relationship into one night. This compression exaggerates the characters; there are no breaks or compromises. The characters are of today, but the relationship described is timeless.

Isabelle Stever

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Isabelle Stever, 1963 yılında Münih'te doğdu. Münih'te, Paris'te ve Kuzey Westfalen'da büyüdü. Stever, üniversitede Matematik Bölümü'nden mezun olmasına rağmen, Berlin'de Alman Film ve TV Akademisi'nde yönetmenlik eğitimi aldı; yardımcı yönetmen, senaryo editörü ve kast yönetmeni olarak çalıştı. Kısa filmleri sinemalarda ve uluslararası festivallerde gösterildi. "Evli Bir Çiftin Portresi" filmini ise akademiyi bitirme tezi olarak çekti.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Erste Ehe	**2002**
Beach Bikini Party	**1999**
A Touch of Heaven	**1998**
Requiem für Etwas	**1997**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Isabelle Stever was born in 1963 in Munich. She grew up in Munich, Paris and Northern Westfalen. Her degree was in Mathematics from the TU in Berlin. She studied film directing at the German Film and TV Academy in Berlin, whilst she was working as assistant director, script editor and casting director. Her short films have been shown in the cinemas and at international film festivals. Her degree project is "Portrait of A Married Couple" in German Film and TV Academy.

KARAMUK

ALMANYA / GERMANY **2001 94' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Sülbiye V. Günar
SENARYO / SCRIPT : Sülbiye V. Günar, Gritt Neuber
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Peter Przybylski
MÜZİK / MUSIC : Neil Black
KURGU / EDITING : Dora Vajda
OYUNCULAR / CAST : Julia Mahnecke, Anne Kasprik, Adnan Maral, Burak Gülgen, Buket Yeni, Nora Bussenius, Helga Göring, Klaus J. Behrendt, Sema Meray
YAPIM / PRODUCTION : Colonia Media Filmproduktions GmbH
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Bavaria Media Television - Bavariafilmplatz 8 D-82031 Geiselgasteig
Tel: 00 49 89 6499 3666 Fax: 00 49 89 6499 2240

Almanya'da yaşayan 17 yaşındaki Johanna'nın gerçek kimliğini arayışı...

Paris'te moda tasarımı üzerine eğitim almak ve bu alanda kariyer yapmak isteyen 17 yaşındaki Johanna'nın tek derdi, kayıt günü gelmeden okul harcını ödeyecek parayı biriktirmektir. Hedefine ulaşmak için okulu bırakmaya, gerekli parayı kazanmak için ise yapabileceği her şeyi yapmaya karar verir. Geceleri çalışıp gündüzleri Johanna'nın büyük annesine bakmak zorunda olan annesi, bu parayı ona sağlayacak durumda değildir. Büyükannesi, Johanna'ya onları yıllar önce terk etmiş babasını bulmasını ve parayı ondan almasını önerir. Babasının Peter olduğunu düşünen Johanna, Peter'ın evine gider. Ancak orada Johanna'yı hiç beklemediği bir sürpriz beklemektedir.

Johanna, babasının yıllardır ailesiyle birlikte Köln'de yaşayan, lokanta sahibi bir Türk olduğu gerçeğini, annesinden öğrenir. Bunun üzerine Johanna para biriktirmek için lokantada çalışmaya karar verir. Babası, kızı olduğunu bilmeden Johanna'ya bir baba gibi yaklaşır. Bu sırada, lokantada çalışan genç aşçı Zervan, Johanna'ya aşık olur. Babasının eşi Füsun da onu çok sever. Johanna, Zervan'a aşık olan üvey kız kardeşi İdil'le de karşılaşınca iyiden iyiye Türk ailesinin içine girmiş olur ve kendi gerçek kimliğini bulmaya çalışır.

Your true identity... 17-year-old Johanna's search for her true identity.

She dreams of studying fashion design in Paris. All her wish is to make a career as a fashion designer. Her only problem is to raise the money that she needs for the school fees. Concentrating on her objective, she decides to leave the school and do everything she can to raise the necessary money. Her mother who works nights and looks after her grandmother during the day cannot give the money to her. Grandmother suggests her to contact her father, who has left them for many years. When Johanna goes her supposed father Peter's house, she learns that Peter is not her father. And then she finds out the truth from her mother. Her real father is a Turk who has been living for years with his family in Cologne, where he runs an elegant Turkish restaurant. When Johanna hears that, she makes a new plan: she would get a job in her father's restaurant as a kitchen helper in order to raise her school fees. Her father, who does not know that Johanna is his daughter, begins to develop fatherly feelings to her. The young cook Zervan falls in love with her. Her father's wife Füsun also likes her. Moreover her sister İdil, who has long been in love with Zervan, is now in Johanna's life. She is integrated in the Turkish family clique and tries to find out what her true identity is.

Sülbiye V. Günar

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Sülbiye V. Günar, 1973 yılında Stuttgart'ta doğdu ve büyüdü. 1995 yılından bu yana Berlin Film ve Televizyon Akademisi'nde yönetmenlik ve senaryo yazarlığı eğitimine devam ediyor. İlk uzun metrajlı filmi olan "Karamuk", Türk-Alman kökenli bir yönetmen olarak Günar'ın yaptığı gerçek kimlik sorgulamasının anlatıldığı bir film. Çalışmalarına kurgu, yönetmenlik, devamlılık gibi birçok alanda devam eden Günar, halen "Saniye'nin Şehveti" adlı filmi üzerinde çalışıyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Karamuk	**2001**
Maries Herz	**2000**
Kindheitsmuster	**1997**
Von der Verführung	**1997**
Vom Schicksal der Melone	**1996**
Fifty-Fifty	**1995**
Das Unausdrckbare Nichts	**1995**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Sülbiye V. Günar was born in 1973 as the daughter of German and Turkish parents in Stuttgart where she also grew up. Since 1995 she has been studying at the Film and Television Academy in Berlin, majoring in directing and script writing. As she has a German-Turkish origin, she tries to narrate the question of true identity, which she asks herself from time to time in her first feature film "Karamuk". She has diverse professional experience in the areas of editing, direction and script continuity. Currently Günar is working on her diploma project "Saniye's Lust".

ŞANSLI BİR GÜN
UN DIA DE SUERTE
A LUCKY DAY

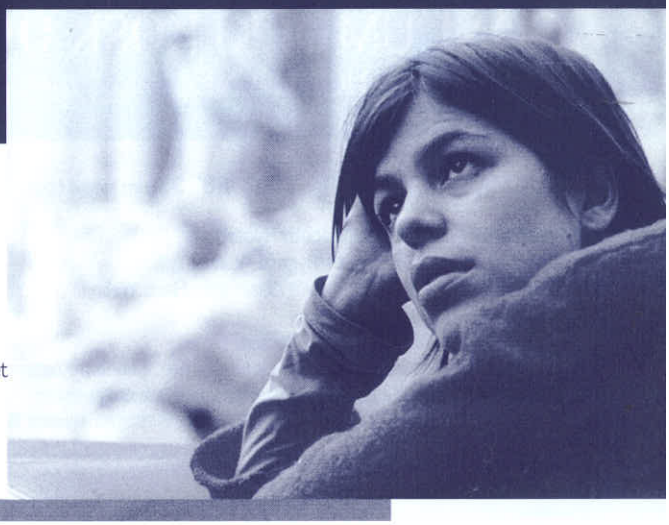

ARJANTİN / ARGENTINA **2002 94' 35 mm renkli /** color **S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Sandra Gugliotta
SENARYO / SCRIPT : Sandra Gugliotta, Marcelo Schapces
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : José Guerra
MÜZİK / MUSIC : Diego Frenkel, Sebastian Schachtel
KURGU / EDITING : José Buil, Humberto Hernandez
OYUNCULAR / CAST : Valentina Bassi, Ferman Miras, Doiro Vittori, Damian De Santo, Lola Berthet
YAPIM / PRODUCTION : Barakacine Con El Apoyo Del INCAA
DAĞITIM / DISTRIBUTION : KWA - Estrecho de Mesina 12, 2do piso 28043 Madrid, Spain
Tel: 00 34 91 388 5355 Fax: 00 34 91 300 2202

ÖDÜLLER / AWARDS
Berlin Uluslararası Film Festivali "Caligari Film Ödülü", "Don Kişot Ödülü-Özel Mansiyon"/ Berlin International Film Festival "Caligari Film Award", "Don Quijote Award-Special Mention" **2002**

20'li yaşlardaki Elsa'nın en büyük hayali, İtalya'ya gitmektir.

Toplumsal kargaşanın, işsizliğin, fakirliğin ve siyasal çatışmaların yoğun olarak yaşandığı Buenos Aires'de yaşayan Elsa, İtalya'ya bir göçmen olarak gitmek istemez ve İtalya hayallerini gerçekleştirebilmek için kendine uygun, iyi bir iş aramaya başlar.

Elsa, düşüncelerinde aşık olduğu erkekle tanışmayı ve onunla şu an yaşadığından farklı, daha iyi bir hayat kurmayı hayal eder. Bunun yanında, Sicilya'dan Buenos Aires'e gelen ve İtalyan bir anarşist olan dedesinin ona anlattığı hikayeler de, Elsa'nın İtalya hayalini güçlendiren önemli bir faktör olarak genç kızın hayatına girer.

Arkadaşları Walter, Laura ve Toni, Elsa'nın hayaline ulaşabilmesi için ona yardım etmeye çalışır. Bu yardım ilişkisi sırasında, Walter ile Elsa arasında bir yakınlaşma olur, ama bu yakınlaşma Elsa'yı farklı bir hayat yaşamak için kurduğu İtalya hayallerinden vazgeçiremez. Elsa'ya aşık olan Walter, kendinden uzaklaşmasını istememesine rağmen, Elsa'ya İtalya'ya gitmesi için bir yol bulur.

Hayattan tek beklentisini, 'sevdiği kişiyle mutlu olmak' olarak özetleyen Elsa, İtalya'ya gittiğinde hiç de hayal etmediği bir gerçekle karşı karşıya kalır ama Elsa'nın içgüdüleri kendi kaderini bulmasını sağlayacaktır.

In the midst of today's Buenos Aires shaken by social turmoil, unemployment, poverty and political conflicts, Elsa, a young woman in her twenties, looks for a respectable job that would allow her to fulfill her dream: to travel to Italy. She does not want to go as a migrant like others.

She wishes to meet the man with whom she fell in love and to get the possibility of living a different, better life there. Her grandfather, an Italian anarchist who has come to Buenos Aires from Sicily, tells her stories about his moral and political convictions, which influence her to nurture her dream.

Walter, Laura and Toni are her friends in Buenos Aires and partners in minor illicit adventures that allow Elsa to come closer to her dream. There is almost a love relationship between Elsa and Walter, however she continues her pursuit of a travel to the possibility of a different life. Although Walter knows that he would regret for helping her realize her dream, he helps.

When she goes to Italy, Elsa is shocked by the reality. Nevertheless, an inner force will allow Elsa to find her destiny.

Sandra Gugliotta

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Sandra Gugliotta, Buenos Aires'de doğdu. (CERC) Deneysel Film Yapım Merkezi'de sinematografi üzerine çalıştı. Ispanya'da video konusunda uzmanlaştı. 1995 yılında, Gugliotta, "Noches Aticas" filmi ile INCAA (Ulusal Sinema ve Görsel-işitsel Sanatlar Enstitüsü" tarafından ödüle layık görüldü. 2002 yılında çektiği ilk uzun metrajlı filmi olan "Şanslı Bir Gün" belli başlı birçok festivalde gösterildi.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Un Dia De Suerte	**2002**
Noches Aticas	**1995**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

She was born in Buenos Aires. She was formed in cinematography in the CERC (Center of Experimentation and Film Realization) and she specializes in video in Spain. In 1995 she was awarded by INCAA (National Institute of Cinema an Audiovisual Arts) for the short film "Noches Aticas", produced and directed by herself. "A Lucky day", shooting in Buenos Aires, Rome and Sicily, is her first director work. And it has been selected in the most important international festivals.

GÖNLÜMDEKİ KÖŞK OLMASA
OMFAVN MIG MANE
HOUSE OF HEARTS

DANİMARKA / DENMARK **2002 88' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Elisabeth Rygard
SENARYO / SCRIPT : Elisabeth Rygard, Yüksel Işık
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Hans Welin
MÜZİK / MUSIC : Mazlum Çimen
KURGU / EDITING : Niels Pagh Andersen
OYUNCULAR / CAST : Bora Akkaş, Mazlum Çimen, Şebnem Köstern, Tomris İnceer
YAPIM / PRODUCTION : Zentropa Entertainment3 ApS Filmbyen
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Trust Film Sales ApS Filmbyen Avedore Tvaervej 10 2650 Hvidovre

ÖDÜLLER / AWARDS
Frankfurt Lucas Uluslararası Çocuk Filmleri Festivali "Övgüye Değer Mansiyonu" / Frankfurt Lucas Children's Film Festival "Laudable Mension" **2002**
Sadri Alışık Ödülleri "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Ödülü" (Tomris İnceer) / Sadri Alışık Awards "Best Supporting Actress" (Tomris Inceer) **2003**

"Gönlümdeki Köşk Olmasa", yedi yaşındaki Osman'ın gözünden bir ayrılığın dramı...

Yönetmen Rygard, yaklaşık yedi yıllık bir çalışma sonucu, Danimarka'da yaşayan saz sanatçısı Yüksel Işık'ın yaşam öküsünden yola çıkarak 1970'li yılların Türkiye'sine götürüyor izleyiciyi. Şu an Danimarka'da bulunan Osman'ın 7 yaşındayken Türkiye'de yaşadığı acıyı, yoksulluğu, yalnızlığı ve "Âşık Veysel"'e benzettiği bir adamı hatırlayışı.

Osman, babası ile babasını evden kovan dedesi arasında kalmıştır. Evden atılan ve beş parasız kalan aile bir çadırda yaşamaya başlar. Annenin dokuduğu halıları pazarda satarak geçinmeye çalışırlar. Osman'ın babası borçlanarak da olsa ailesi için bir ev yapmaya karar verir ama hem halı satışlarının iyi gitmemesi hem de kötü hava şartlarından dolayı evi bir türlü bitiremez. Tüm bunların üzerine Osman'ın küçük kız kardeşinin ölümü aileyi bir kez daha sarsar. Bu olaylardan sonra Osman'ın ailesi bu şartlar altında daha fazla yaşanamayacağını anlar ve çalışmak için Avrupa'ya gider.

Osman bir yandan bu dramı yaşarken diğer yandan Türk müziğini, acımasız doğa koşulları ve geleneksel şiiri keşfeder. O zamanlar yaşadığı ve keşfettiği ne varsa hepsi de Osman'ın hayatını şekillendirmesinde ve bugüne gelmesinde onun en büyük yardımcıları olacaktır.

A drama of separation seen through the eyes of seven-year-old boy, Osman...

Inspired by the life story of a saz artist Yüksel Işık who lives in Denmark, Director Rygard made her film "House of Hearts". The film is about a poor family in 70's Turkey where they would have to leave to work in Europe. Osman, who lives in Denmark, thinks about the years of pain, poverty, loneliness and a man reminding him "Aşık Veysel" in Turkey.

He is lost between his own father and grandfather who sent his father awat from his house. He begins to live in a tent with his family and they try to earn their living by selling the carpets his mother makes. His father attempts to build a house for the family but he does not succeed to finish it because of their poor budget and the bad weather conditions. Moreover, Osman's little sister dies. After that Osman's parents decide to leave Turkey to work in Europe.

Around this drama; the expressive Turkish music, the overwhelming nature and traditional poetry unfold – together they form some of the riches Osman carries in his suitcase accompanying him in his life.

Elisabeth Rygard

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Elisabeth Rygard, 1946 yılında Danimarka'da doğdu. Sanat eğitimi aldı. 20'den fazla yapımda yönetmen ve senaryo yazarı olarak çalıştı. Televizyon filmleri, kısa filmler ve belgeseller çekti. 1976 yılında feminist bir komedi filmi olan "Erkek Gibi Tut" filminde yardımcı yönetmen ve yazar olarak çalıştı. "Gönlümdeki Köşk Olmasa", Rygard'ın ikinci uzun metrajlı filmidir.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Omfavn Mig Mane	**2002**
Barndommens Lanskaber	**1992**
Glashjertet	**1988**
Ta'det Som En Mand, Frue!	**1975**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Elisabeth Rygard was born in 1946 in Denmark. She worked as a director and scriptwriter in more than 20 productions - television films, short films and documentaries. In 1976, she was the co-director and co-writer of "Take It Like A Man", the feminist comedy. "House of Hearts" is her second feature film.

KARİKATÜR
HENGITTAMATTA JA NAURAMATTA
STRIPPING

FİNLANDİYA / FINLAND **2002 74' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Saara Saarela
SENARYO / SCRIPT : Vera Kiiskinen
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Peter Flinckenberg
MÜZİK / MUSIC : Jarmo Saari
KURGU / EDITING : Kimmo Kohtamaki
OYUNCULAR / CAST : Liisa Kuoppamaki, Mari Nenonen, Marc Gassot
Johan Storgard, Mikko Nousiainen
YAPIM / PRODUCTION : Blind Spot Pictures
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Blind Spot Pictures Paijanteentie 39-41 FIN-00510 Helsinki, Finland
Tel: 00 358 9 7742 8360 Fax: 00 358 9 7742 8350

Finlandiya sinemasındaki kadın yönetmenlerin filmlerinden örneklerin yer aldığı bu yılki 6. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nde gösterilecek olan "Karikatür", doğadan, özellikle insan doğasından uzaklaşmış insanların ironik ve dokunaklı öyküsünü sunuyor izleyiciye.

"Karikatür", bir karikatür sanatçısı olan Inka'nın ve arkadaşlarının aşkın kaynağına yaptıkları yolculuğu anlatıyor. Inka, nişanlısı Joonas'ı yemek masasında terk eder. Eşyalarını toplar ve kapıyı çarpıp çıkar. Aşk duygusunu kaybeden Inka'nın, bu duyguyu yeniden bulabilmesi için, içinde büyüyen dayanılmaz acılarla ilgilenecek birine ihtiyacı vardır. Inka şimdi ilk olarak kendine kalacak bir yer bulmalıdır. Önce, çöp torbalarının arasında tek başına yaşayan münzevi kardeşi Arno'nun yanına gelir. Sonra bekar bir anne olan Helena ile yaşamayı dener. Bu arayış, aroma terapisti ve masör olan Luukas'ı bulduğunda sona erer. Inka, Luukas'ın diğer yarısı olduğunu düşünür. Luukas ise kadınları memnun etmek isteyen biridir. 'Bağışlayıcı' bir eşi olan Luukas önce Helena, sonra da Inka ile ilişki yaşar. Inka, Luukas'ın kadınlara olan düşkünlüğünün farkında olmadan ona aşık olmuştur.

Hem kendisinin hem de diğerlerinin yaşamını içinden çıkılmaz bir hale getiren Inka'nın, kardeşi Arno'yu arkadaşı Helena'yla tanıştırması, en azından bozduğu bazı şeyleri yeniden yoluna koymasını sağlar.

"Stripping" is one of the Finnish films directed by women to be screened in this year's festival and is about an ironic and touching urban tale who have become estranged from nature and especially the human nature.

"Stripping" is about Inka, a comic strip artist, and her friends as they journey to the fountainhead of love. Inka breaks up with her fiancé, Joonas, at the dinner table and with a slam of the door, leaves their apartment. Inka has lost her loving feeling. She needs someone to care for her love pain. Inka looks for a place to stay first with her brother Arno, a hermit who lives in the midst of garbage bags, then with her friend Helena, a single mother. She tries to find a place to stay until she meets her perfect other half, Luukas, an aroma therapist and masseur. Luukas wants to please women, first Helena, then Inka and lives with his all-forgiving wife. Inka falls fiercely in love with Luukas, unaware of his passion of women, and for a short while everything seems to be on the right track.

After screwing up her own life and everyone else's, Inka inadvertently introduces her brother to Helena, and makes the very thing happen to her friends.

Saara Saarela

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Saara Saarela, 1971 yılında Finlandiya'da doğdu. 1996 yılında Paris Üniversitesi Sinematografi ve Görsel-İşitsel Sanatlar Enstitüsü'nden mezun oldu. Yönetmenlik üzerine yüksek lisans eğitimini Helsinki Sanat ve Dizayn Üniversitesi'nde 2001 yılında tamamladı. 2000 yılında üç bölümlük "The Dotcom Boys", 2001-2002 yılları arasında on altı bölümlük "The King of Intrigue" adlı televizyon dizilerinde yönetmenlik yaptı. "Karikatür" Saarele'nin ikinci uzun metrajlı filmi.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Stripping	**2002**
Slow at Heart	**2000**
Redeemer	**1998**
Deer Men	**1997**
Tir	**1996**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Saara Saarela was born in 1971 in Finland. She studied in Cinematography and Audiovisual Arts Institute at University of Paris in 1996. She completed her master's degree in direction at University of Art and Design in Helsinki in 2001. She directed two television series, 3 episodes "The Dotcom Boys" and 16 episodes "The King of Intrigue" from 2000 to 2002. "Stripping" is her second feature film.

BANA AŞKTAN SÖZ ET
PARLEZ-MOI D'AMOUR
SPEAK TO ME OF LOVE

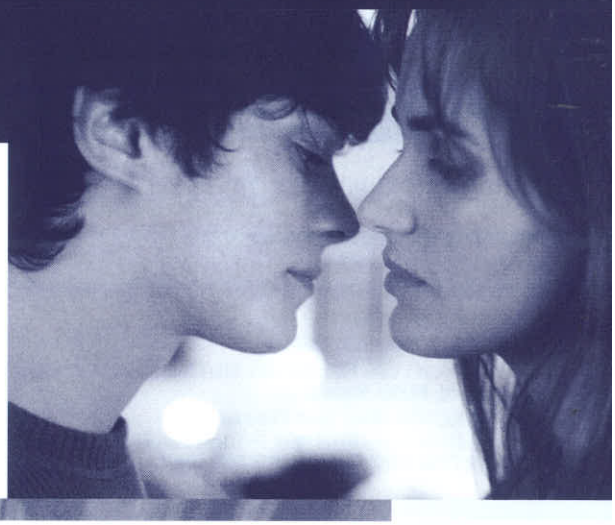

FRANSA / FRANCE **2002 98' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Sophie Marceau
SENARYO / SCRIPT : Sophie Marceau
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Emmanuel Machuel
MÜZİK / MUSIC : Eric Neveux
KURGU / EDITING : Claudine Merlin
OYUNCULAR / CAST : Judith Godréche, Niels Arestrup, Anne Le Ny, Laurence Février, Jean-Marie Frin, Aurélien Wiik, Daniel Isoppo
YAPIM / PRODUCTION : Canal+, Ciné Valse, LES Films Alain Sarde
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Wild Bunch 99 Rue De La Verrerie-75004 Paris, France
Tel: 00 33 1 53 01 5020 Fax: 00 33 1 53 01 5049

ÖDÜLLER / AWARDS
Montreal Dünya Filmleri Festivali "En İyi Yönetmen" / Montreal World Film Festival "Best Director" **2002**

Başarılı Fransız oyuncu Sophie Marceau'nun ilk uzun metrajlı filmi "Bana Aşktan Söz Et", Montreal Dünya Filmleri Festivali'nde başarılı oyuncuya En İyi Yönetmen Ödülünü kazandırdı. Bu ödülle Marceau oyunculuktaki başarısını yönetmenliğe de taşımış oldu.

Justine ve Richard on beş yıldır birlikte yaşayan, üç çocuklu bir çifttir. Hâlâ genç ve güzel bir kadın olan Justine, yarım gün çevirmenlik, tam gün üç çocuğuna annelik yapar. Bir yazar ve senarist olan Richard ise alkol bağımlısıdır. Justine, uzun zamandır ayrı bir evde yaşayan ve ülke dışındaki bir işi henüz kabul etmiş olan Richard'ı terk etmeyi düşünür. İlişkilerinin bittiğine inanan bu çift, ayrılmaya karar verir. On beş yıllık uzun bir ilişkinin bitmesinden sonra, hem Justine hem de Richard, geçmişte yaşadıkları duyguların ağırlığı ve geleceğin belirsizliği arasında sıkışıp kalırlar. Richard için geçmişe dönmek, on yedi yaşındaki oğlu ile yeniden bir araya gelmek demektir; Justine için ise geçmiş, çocukluk anılarıdır: Babasının onu terk etmesi, ilk kalp kırıklığı ve Richard ile ilk tanışması...

Noel'e çok az zaman kalmıştır: Ayrıldıkları günden bugüne bir yıl geçmesine rağmen, Justine ve Richard bu süre boyunca birbirlerini hiç görmemiştir. Bir yıl sonra, Justine çocuklarla beraber hâlâ aynı mahallede otururken Richard, Justine ile birlikte yaşadıkları yere geri döner, Noel için.

A successful French actress Sophie Marceau won The Best Director Award in Montreal World Film Festival with her first feature film "Speak To Me of Love".

Justine and Richard, parents of three children, have lived together for 15 years. Justine, still a young and beautiful woman works as a part-time translator and full-time mother. Richard a novelist and scriptwriter drinks too much. Justine thinks about leaving Richard who has been living in another flat for a while. Moreover Richard has taken a job abroad. They believe that their relationship is over and they decide to separate. After their separation, this couple suspends between the weight of the past and still-uncertain future. A return to the past means for Richard is to reunite with his seventeen-year-old son but for Justine, to memories of childhood: The father who abandoned her, her first heartbreak and the first meeting with Richard.

It is nearly Christmas and they have not seen each other since their separation. Justine and their children still live the same neighborhood, in the same block of flats where Richard returns back for the Christmas. After a year has passed they meet each other again.

Sophie Marceau

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Sophie Marceau, 1966 yılında Paris'te doğdu. 14 yaşındayken Claude Pinoteau'nun "La Boum" filmi ile sinema dünyasına girdi. 1983 yılında La Boum II filmi ile En İyi Gelecek Vaat Eden Kadın Oyuncu Dalı'nda Cesar Ödülü kazandı. Marceau, oyunculuk yeteneği ve güzelliği ile önce kendi ülkesi Fransa'da, daha sonra bütün dünyada büyük bir üne sahip oldu. 1995 yılında sekiz dakikalık ilk filmi "L'aube a L'envers"i yönetti; film, Cannes Film Festivali'nde olumlu eleştiriler aldı. Halen Paris'te yaşayan Marceau, hem Fransız hem de Hollywood yapımı filmlerde rol almaya devam ediyor. Marceau ilk uzun metrajlı filmi olan "Aşk Adına Konuş" ile, Montreal Uluslararası Film Festivali'nde "En İyi Yönetmen Ödülü"nü kazandı.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Sophie Marceau was born in 1966 in Paris. When she was 14 years old, she took her first role in Claude Pinoteau's "La Boum". In 1983, she received Cesar for Most Promising Actress by her role in "La Boum II". With her talent and beauty she became famous first in her own country, France, then all over the world. In 1995 she directed her first film "L'aube a L'envers", which is an eight minute short based on a screenplay she wrote. This film was well received at the Cannes Film Festival. She still lives in Paris and takes role both in French productions and Hollywood productions.She won "Best Director Award" in Montreal Film Festival with her first feature film "Speak To Me of Love".

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Parlez-Moi D'amour	2002
L'aube a L'envers	1995

KATLİAM
CARNAGES
CARNAGE

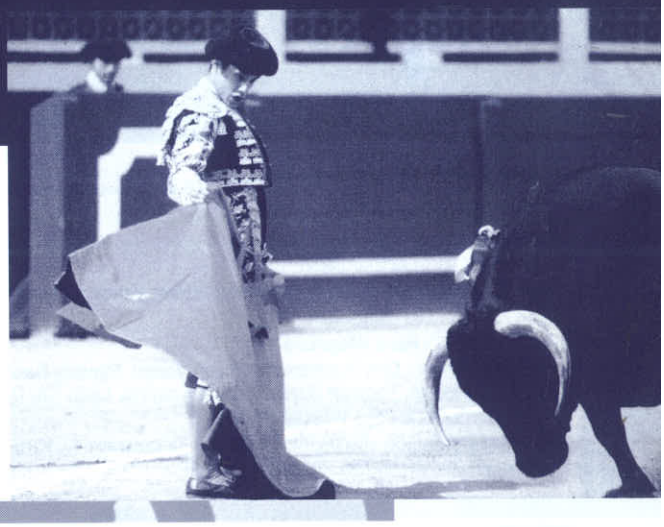

FRANSA, BELÇİKA, İSPANYA, İSVİÇRE / FRANCE, BELGIUM, SPAIN, SWITZERLAND **2002, 130' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Delphine Gleize
SENARYO / SCRIPT : Delphine Gleize
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Crystel Fournier
MÜZİK / MUSIC : Eric Neveux, Labo Orchestra
KURGU / EDITING : François Quiqueré
OYUNCULAR / CAST : Chiara Mastroianni, Angela Molina, Lio, Lucia Sanchez, Esther Gorintin, Marilyne Even, Clovis Cornillac, Jaques Gamblin
YAPIM / PRODUCTION : France 3 Cinéma (fr), Need Productions (be), Oasis Produccionnes Cinematoraficas S. L. (es), PCT Cinéma &Télévision S. A. (ch)
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Wild Bunch 99 Rue De La Verrerie-75004 Paris, France
Tel: 00 33 1 53 01 5020 Fax: 00 33 1 53 01 5049

ÖDÜLLER / AWARDS
Avignon Film Festivali "SACD Ödülü" / Avignon Film Festival "Prix SACD" **2002**
Londra Film Festivali "Sutherland Trophy Ödülü" / London Film Festival "Sutherland Trophy Award" **2002**
Molodist Uluslararası Film Festivali "En İyi Film Ödülü" / Molodist International Film Festival "Best Film Award" **2002**
Stockholm Film Festivali "En İyi Senaryo Ödülü" / Stockholm Film Festival "Best Screenplay Award" **2002**

Ölü bir boğa ve değişik ülkelerdeki ilginç karakterlerin birlikte ortaya çıkardığı ilginç bir öykü...

2002 Cannes Film Festivali'ndeki sürpriz filmlerden biri "Katliam". Delphine Gleize'in ilk uzun metrajlı filmi olan "Katliam", oldukça ilginç bir öyküyü sinematografik açıdan başarılı bir şekilde anlatıyor.

İspanya'da bir arenada bir boğa öldürülür. Boğa İspanya, Fransa, İtalya ve Belçika'yı içine alan bir bölgede bir ülkeden diğerine taşınırken, ölü boğa ile yolları kesişen insanların öyküleri anlatılır filmde. Boğa, önce parçalanır, sonra depolara konur. Filmde; karaciğer nakli için bekleyen yaralı boğa güreşçisi, ailesi ile yaşayan ve hayvanların insanlardan daha büyük olduğunu hayal eden saralı bir genç kız, bu genç kızın gizemli öğretmeni ve onun annesi, oyuncu olmak isteyen bir alçak, intihar etmeyi başaramayan bir zavallı, hamile karısını aldatan bir bilim adamı ve yaşlı annesi ile yaşayan bir oğlanın öykülerini izleriz. Filmdeki bütün öyküler, gerçekte yalnızca birer et parçası olan insanların, arzu ve kader tarafından nasıl yaratıldığını anlatıyor.

Delphine Gleize's first feature film "Carnage" was a big surprise at The Cannes Film Festival 2002. "Carnage" is a film about various characters and a dead bull with a successful cinematography.

A bull is killed in an arena in Spain. A bull's body parts are transported across Europe in Spain, France, Italy and Belgium. The film follows the stories of people who will be in touch with its meat, once it is chopped and put in stores: an injured torero, waiting for a liver transplantation in hospital; a young epileptic girl living with her parents and the dog, she dreams to be bigger than her; her female teacher and her mother who got some deep secret; a lousy woman who wants to be an actress; a loser who can not succeed in committing suicide; a scientist cheating on his pregnant wife and a boy living with her old mother. The question behind all these stories: how humanity, just piece of meat created by desire and destiny.

Delphine Gleize

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Delphine Gleize, 1973'te Saint-Quentin, Aisne, Fransa'da doğdu. FEMIS'te sinema eğitimi görmeden önce, 1998 yılında Edebiyat dalında yükses lisans diploması aldı. FEMIS'te senaryo yazarlığı konusunda ihtisas yaptı. İlk uzun metrajlı kurmaca filmi "Katliam"ın haricinde ödül kazanmış, etkileyici kısa filmleri de vardır.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Delphine Gleize was born in 1973 in Saint-Quentin, Aisne, France. She attended a Master's degree in literature in 1998 before undertaking film studies at FEMIS, where she specialised in screenwriting. Her first feature as writer-director, "Carnage", follows an impressive slate of well-received, prize winning shorts.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Carnages	**2002**
Légume en Question, Le	**2000**
Méduses, Les	**2000**
Piranha Andalou, Le	**1999**
Un Château en Espagne	**1999**
Sale Battars	**1998**

MAGONYA
MAGONIA

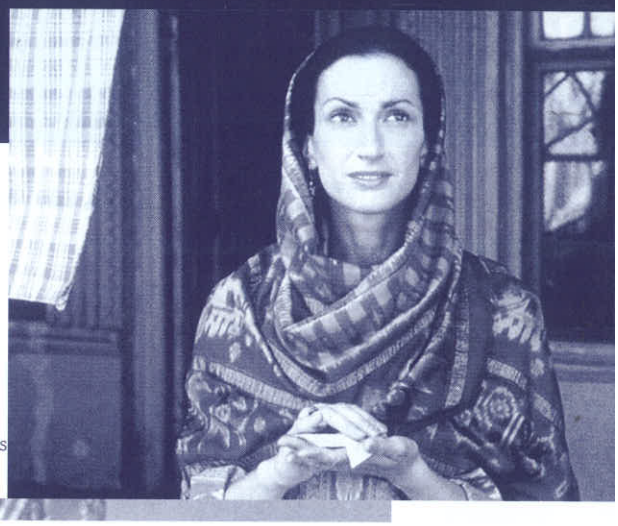

HOLLANDA / NETHERLANDS **2001 112' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Ineke Smits
SENARYO / SCRIPT : Arthur Japin
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Piotr Kukla
MÜZİK / MUSIC : Gio Tsintsadze
KURGU / EDITING : René Wiegmans
OYUNCULAR / CAST : Dirk Roofthooft, Willem Voogd, Ramsey Nasr, Nato Murvanidze Nodar Mgloblishvili, Teophile Sowie, Adama Kouyate, Linda van Dyck, Antje De Boeck
YAPIM / PRODUCTION : Eye Wonder Films
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Fortissimo Film Sales - Cruquiusweg 40, 1019 AT Amsterdam, The Netherlands
Tel: 00 31 20 627 32 15 Fax: 0031 20 626 11 55

ÖDÜLLER / AWARDS
Bogota Film Festivali "En İyi Film Ödülü" / Bogota Film Festival "Best Film Award" **2002**
Festroia - Troia Uluslararası Film Festivali "Özel Mansiyon-İlk Çalışmalar Bölümü" / Festroia - Troia International Film Festival "Special Mention-First Works Section" **2002**
21. Uluslararası İstanbul Film Festivali "Altın Lale" / 21st International Istanbul Film Fetival "Golden Tulip" **2002**
Karlovy Vary Uluslararası Film Festivali "Don Kişot-Özel Mansiyon" / Karlovy Vary International Film Festival "Don Quijote Award-Special Mention" **2001**

Ineke Smits'in ilk uzun metrajlı filmi olan "Magonya", öykü anlatımı ve hayal gücü üzerine kurulu bir film. Gerçeklerden kaçmanın herkes için farklı bir yolu vardır, Magonya da filmin kahramanları için bu kaçışın son bulduğu ülkedir.

Bir oğul, güzel bir adada yaşayan egzantrik babasını her hafta ziyaret eder. Kumsalda tek başlarına otururlar. Bu ziyaretler sırasında, birlikte yaptıkları rengarenk uçurtmaları masmavi gökyüzünde özgürce uçururlar. Bu ziyaretlerin en güzel tarafı ise, babasının oğluna Magonya adında bir ülke ile ilgili anlattığı büyülü öykülerdir. Bu öyküler hem oğlunu hem de babasını denizlerin ötesine geçirerek çöllerdeki minarelerin ve camilerin dünyasına kadar götürür. Bu büyülü öykülerde; yaşlı bir müezzine hastabakıcılık yapan bir kadının müezzinin evlatlığına aşık olması; birbirine yabancılaşmış bir çiftin, yaşlı bir adam ve oğlu ile karşılaşması, bu rastlantının onların insanlara ve özgürlüğe duydukları özlemi harekete geçirmesi; fırtınanın harap ettiği küçük bir limanda bir kadının sevdiği adamın dönüşünü beklemesi anlatılır.

Babasının anlattığı bu öyküler, çocuğun dünyayı babasının gözünden görmesini sağlar; çocuk babasının arzularını ve kırılganlığını ilk kez fark eder. Magonya, baba-oğulun ulaşılmaz hayallerini ve özlemlerini simgeler, onların bulutların ötesindeki, o büyülü yere gidebilmelerini sağlar.

Ineke Smits' first feature film, "Magonia" is about the power of storytelling and imagination. There are lots of different ways to escape from the reality for everyone. Magonya is a dream country where characters' escape would end.

Each week, a son visits his eccentric father on a beautiful island. They fly kites on a beach where sea and air flow together in a watercolor wash. The father captivates his son, telling stories about a land called Magonia. Three magical tales which touch both the father's and the son's soul. The tales carry them over minarets and mosques, into the desert and out to sea. A woman cares for an old muezzin and falls in love with young apprentice. An estranged couple encounters an old man and his son, sparking desires for human contact and freedom. In a fishing port ravaged by storms, a woman waits for the return of her beloved.

Through these tales, the son comes to see the world through his father's eyes, understanding for the first time his father's passion and fragility. For both of them Magonia represents unattainable dreams and longings, and the possibility of escaping to a magical place beyond the clouds.

Ineke Smits

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Ineke Smits, 1960 yılında Rotterdam'da doğdu. Rotterdam Sanat Akademisi'nde güzel sanatlar eğitimi aldı. Daha sonra Londra'daki Ulusal Film ve Televizyon Okulu'nda yönetmenlik üzerine uzmanlaştı. Hollanda Kültürel Yayıncılık Promosyon Vakfı ve İngiliz Kültür'den burs kazandı. Yönetmenlik eğitimini 1993 yılında tamamladı. Smits bir çok kısa film çekti. "Magonya" yönetmenin ilk uzun metrajlı filmi.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Magonia	**2001**
The Cloud Factory	**1997**
Hoerenpreek	**1996**
Rose, Violet and Lily	**1992**
Monas Plen	**1990**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Ineke Simits was born in 1960 in Rotterdam. She studied fine arts in Rotterdam Art Academy, and then majored in directing at the National Film and Television School in London. With a scholarship granted by the Dutch Cultural Broadcasting Promotion Fund and British Council, she completed her directing degree in 1993. Smits has made several short fiction films. "Magonia" is her first feature film.

ZAMANIMIZ
RUZEGAR-E MA
OUR TIMES...

İRAN / IRAN **2002 75' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Rakhshan Bani-Etemad
SENARYO / SCRIPT : Rakhshan Bani-Etemad
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Soheil Noruzi
KURGU / EDITING : Piruz Kalantari, Mohsen Abdolvahab, Nava Rohani
YAPIM / PRODUCTION : 79 Cinema Organization
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Sheherazad Media International - 2, 3rd Sarvestan, Pasdaran St., Shariati Ave., Tehran 16619 Iran Tel: 00 98 21 285 89 62 Fax: 00 98 21 285 89 62

ÖDÜLLER / AWARDS
Locarno Uluslararası Film Festivali, "Netpac Ödülü" / Locarno International Film Festival "Netpac Prize" **2002**

5. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nde "Şehrin Teni Altında" filmini izlediğimiz Rakshan Bani-Etemad bu yıl 6.sı düzenlenen festivalde yine kadını anlatan bir filmle izleyicinin karşısında. "Zamanımız", 2001 İran genel seçimlerinde adaylığının reddedilişinden sonra yaşamını değiştirmeye karar veren genç bir kadının öyküsü.

İran'daki 2001 seçimlerinde oy kullananların görüntülerinden oluşan bir belgesel yapmaya karar veren Rakhshan Bani-Etemad bu belgesel için, aralarında kendi kızının da bulunduğu, geleceğe dair umutları ve arzuları olan genç aktör ve aktrislerin, Hatemi için düzenledikleri kampanyaları izler. Rakhshan Bani-Etemad, adaylığı hükümet tarafından reddedilen 48 kadın başkan adayından bazıları ile yaptığı görüşmeler sırasında, çok fakir dul bir kadın olan 25 yaşındaki Arezoo Bayat ile tanışır. Arezoo Bayat, omuzlarında çok büyük sorumluluklar taşımasına karşın yalnızca kendisi, dokuz yaşındaki kızı ve kör annesi daha iyi bir hayat sürsün diye değil, tüm İranlıların hayatları daha iyi olsun diye savaşmayı isteyen bir kadındır. Arezoo Bayat'tan çok fazla etkilenen Rakhshan Bani-Etemad, daha sonra, her şeyi bırakıp Tahran'da yeni bir barınak bulmak için kendi evini terk eden Arezoo'ya katılır.

"Zamanımız", Arezoo'nun hayatını ve yaşadığı sorunları anlatan bir film.

In 5th Flying Broom Women's Film Festival, Rakshan Bani-Etemad's "Under The Skin of City" was screened. This year, Bani-Etemad is again in the festival. "Our Times" about a young woman, who decided to change her life after her nomination was refused by the government for the 2001 general election in Iran.

Rakhshan Bani-Etemad decides to capture images of people involved in the presidential elections of 2001 in Iran. She follows some young actors and actresses, including her young daughter, who full of hope and desire for the future have started a campaign for Khatami. In her meeting with some of 48 female presidency nominees whose candidacies have been refused by the government, the director was deeply attracted by the character of a 25-year-old widow named Arezoo Bayat, who, despite carrying a heavy burden on her shoulders, wishes to fight not only for a better life for herself, her 9-year-old daughter and blind mother but also for all of the Iranians. Afterwards, Bani-Etemad forgets the main atmosphere of that time and joins Arezoo who has to leave her home for finding another shelter in Tehran.

"Our Times" is about the story of Arezoo's life and problems.

Rakhshan Bani-Etemad YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Yönetmen ve senaryo yazarı Rakhshan Bani-Etemad, 1954 yılında Tahran'da doğdu. Dramatik Sanatlar Üniversitesi'nde yönetmenlik eğitimi aldı. Kariyerine İran TV için belgeseller çekerek başladı. Bir süre yönetmen asistanlığı yaptıktan sonra, 1987 yılında ilk uzun metrajlı filmi "Sınırsız"ı çekti. Çalışmalarında toplumsal duruşunu koruyan Bani-Etemad, hemen hemen her filminde kadınlara başrolde yer verir. Filmleri dünya çapında başarılı olan, uluslararası alanda birçok ödül alan ve yine birçok uluslararası festivalde jüri üyesi olan Rakhshan Bani-Etemad, İran sinemasının en iyi yönetmenlerinden biridir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Rakhshan Bani-Etemad, director and screenwriter, was born in 1954 in Tehran. She studied film directing in Dramatic Art University. She began her career as documentary filmmaker for Iranian TV. After some experiences as an assistant director, she made her first feature film "Off The Limits" in 1987. There is a social attitude in her works and women play the leading role in most of them. Her films have been successful world-wilde, and she is a winner of many international prizes. She has been a member of jury in several international film festivals, and is now considered as one of the best Iranian directors.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

belgesel / documentary

Under The Skin of The City	1996
The Last Visit of Iran Daftari	1995
Whom Do You Show These Films	1994
Spring To Spring	1993
The 1992 Report	1992
Centralization	1982
The War Economic Planning	1981
Occupation of Migrant Peasants in City	1980
The Culture of Consumption	1979

uzun metraj / feature

Our Times	2002
Under The Skin of The City	2000
Baran & The Native	1999
The May Lady	1998
The Blue Veiled	1998
Nargess	1991
Foreign Currency	1989
Canary Yellow	1988
Off The Limits	1987

ÖFKELİ ÖPÜCÜKLER
ZORNIGE KÜSSE
ANGRY KISSES

İSVİÇRE / SWITZERLAND **2000 94' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Judith Kennel
SENARYO / SCRIPT : Judith Kennel
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Sophie Maintigneux
MÜZİK / MUSIC : Markus Fritzsche
KURGU / EDITING : Lilo Gerber
OYUNCULAR / CAST : Jürgen Vogel, Maria Simon, Julia Jentsch, Gudrun Gabriel Verena Zimmermann, Bernadette Vonlanthen
YAPIM / PRODUCTION : Triluna Film AG.
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Frenetic Films - Bachstrasse 9 8038 Zürich
Tel: 00 41 1 483 06 60 Fax: 00 41 1 483 06 61

ÖDÜLLER / AWARDS
Mons Uluslararası Aşk Filmleri Festivali "Genç Avrupalı Jüri Ödülü" / Mons International Festival of Love Films "Young European Jury Award" **2001**
Moskova Uluslararası Film Festivali "Gümüş St. George En İyi Kadın Oyuncu Ödülü" / Moscow International Film Festival "Silver St. George Best Actress" **2000**

Lea, istemediği halde sadece kızların okuduğu yatılı bir Katolik okuluna yazdırılır. Okuldaki herhangi bir kurala uyma, ya da boyun eğme gibi bir düşüncesi olmayan Lea, okuldan kaçabilmek için bir plan hazırlar. Yeni tanıştığı arkadaşı Katrin'in de yardımıyla okuldaki genç pederi baştan çıkaracak ve polise kendisini taciz ettiğini söyleyerek pederi ihbar edecektir. Bu plan işe yararsa, büyük bir rezalet çıkacak ve Lea da böylece bu ortamdan kurtulabilecektir.

Amaçlarına ulaşabilmek için Lea, iyi öğrenci rolünü oynar. Lea ile Katrin, rahibi nasıl baştan çıkaracaklarının provasını yapmak için girdikleri kilisenin yönetim kurulu odasında öpüşmeye başlarlar. Öpüşme uzadıkça, Lea ve Katrin daha da cesaretlenirler, cesaretlendikçe de heyecanlanırlar. Lea provasını yaptığı bu aşk tuzağını gerçeğe uygulamak ister ve harekete geçer. Bu esnada, Lea ile peder arasında değişik bir konuşma geçse de Lea'nın düşünceleri değişmez. Zira, pedere bu tuzağın kurulması için çok uğraşılmıştır. İlk öpüşme gerçekleştiğinde peder hemen kendini toplar ve öpüşmelerini yarıda keser.

Tüm bunlar olurken, Katrin de hiç hesapta yokken bu olayın içerisinde önemli bir rol alır, çünkü planın başarılı olması durumda Lea'nın okuldan gideceğini anlar ve sonunda Lea'ya aşkını itiraf eder.

Lea da aşık olmuştur, ama bambaşka birine: pedere...

Lea, against her will, is put into a Catholic boarding school for girls. But she would not dream of conforming with the rules of the school or submitting to anyone. She sets up a plan to be able to get away from the school. With the help of her new girl friend, Katrin, she decides to seduce the young priest in order to report him to the police later for sexual harassment. This would be a perfect disgrace.

In order to reach their aim, Lea plays the good girl. In the night, however she hides in the vestry together with Katrin, in order to practice the seduction with her; full of excitement their kisses get more and more daring. When they try to realize the rehearsed love attack, a conversation takes place between Lea and the priest. However Lea does not give up. She really tries to set up a trick to lure the priest. When they kiss each other for the first time, priest suddenly breaks it off. In her growing jealously, Katrin realizes that she will loose Lea if the plan succeeds. She admits her love for her, but Lea has fallen love with the priest.

Judith Kennel

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Judith Kennel, İsviçre'de doğdu. Hem filmlerde hem de sahnede yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. Kristof Kieslowski ile birlikte çalıştıktan sonra bağımsız olarak senorya yazarlığı ve yönetmenlik yapmaya başladı. Kennel'in ilk uzun metrajlı filmi olan "Öfkeli Öpücükler" bir çok ödül kazanmıştır.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Angry Kisses **2000**
The Question
The Melody

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Judith Kennel was born in Switzerland. She worked as an assistant director for both in stage and films. After studying by Kristof Kieslewski, she started working as an independent scriptwriter and film director. "Angry Kisses", her feature debut won several prices.

YUVA
HOME

KANADA / CANADA **2002, 70' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Phyllis Katrapani
SENARYO / SCRIPT : Phyllis Katrapani
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Michel Lamothe, Phyllis Katrapani
MÜZİK / MUSIC : Ned Bouhalassa
KURGU / EDITING : Louise Dugal
OYUNCULAR / CAST : François Papineau, Jacinthe Lagué, Atanas Katrapani, Eva Kyzirides, Myriam Saad, Patricia Diaz, Teo Diamntis
YAPIM / PRODUCTION : Amazone Film, Ile Blanche
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Cinéma Libre - 460, Ste-Catherine Ouest, Bureau 500, Montréal, Québec H3B 1A7 Canada Tel: 00 1 14 861 9030 Fax: 00 1 514 861 3634

"Yuva", gerçek ya da hayali bir memleketin anlatıldığı, karakterlerin kelimeler aracılığıyla iç dünyalarında bir yerden başka bir yere yolculuk yaptıkları, kurgusal-belgesel ya da belgesel-kurmaca türünde bir film.

Sözü edilen bu iki dünya arasında kalan deniz haritacısı Alex, filmde 'yuva'yı çağrıştıran toprak, aile, memleket gibi kavramların geçtiği sahnelerde karşımıza çıkar. Alex'in sevgilisi Lea ise, arzusunun gerçek ve somut bir şeyler yapmak olduğunu açıkça belirtmekten kaçınmayan biridir. Bu çiftin çevresindeki gizemli şair ise, ruhsal alanı ve içsel manzarayı temsil eder. Bu dramatik yapıda izleyiciye sunulan Yunanistan ve Türkiye görüntüleri Alex'in bakış açısı ile bağlantılıdır. Kurmacanın bir parçası olan Alex'in düşünceleri ve belgeselde görüşme yapılan kişilerin yanıtları birbiriyle tam olarak örtüşür. Böylece filmdeki belgesel pasajlar, gerçek ve kurmacanın aynı düzlemde gelişmesine olanak tanır. Yönetmen Katrapani, filminin insan için temel bir soruyu ortaya koyduğunu söylüyor: "İnsana güvenli bir şekilde 'yuvada' olduğu hissini veren koşullar nelerdir?"

Katrapani, filminde tek ve değişmeyen bir yanıt vermek yerine, değişmez bir dünya tanımı içinde insanın kendisini ve diğer insanları daha iyi anlaması gerektiğini göstermeye çalışıyor.

Katrapani's first feature film "Home" can be termed as fictional documentary or documented fiction. This film narrates the real or imagined homeland and the characters on a journey into memory encounter one another through words.

Alex, a marine cartographer is torn between two worlds. This man would appear through the film in various scenes, each evoking some aspect of home: land, family, country of origins etc. His girlfriend Lea would express her desire to build something tangible and concrete. Around this couple, an enigmatic poet would represent mental space and interior landscape. Within this dramatic structure, scenes of images shot in Greece and Turkey would appear. These images would be linked to Alex's vision. By including documentary passages in the film, reality and fiction evolve on the same level. Director Katrapani says that her film would pose the single fundamental question: for each person, what conditions create the feeling of being at home safe and sound?

Home does not seek to offer a single authoritative answer. Instead it attempts to foster a better understanding of ourselves and others in a world undergoing constant redefinition.

Phyllis Katrapani

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Phyllis Katrapani, Türk anne ve Yunan babanın kızı olarak 1967 yılında Montreal'de doğdu ve burada büyüdü. Quebec Üniversitesi'nde İletişim Çalışmaları alanında eğitim aldı ve sinema konusunda uzmanlaştı. 1992 yılında Prag'daki Uygulamalı Sanatlar Akademisi Film ve Televizyon Fakültesi'nde (FAMU) eğitim görmeye başladı. Burada okurken "Zaliti" (Yine Yaşam) filmini yönetti. 1995 yılında kendi yapım şirketi olan Ill Blanch'ı kurdu ve "Ithaka" filmini çekti. Aynı zamanda fotoğrafçı olan Pyhllis Katrapani, 2002 yılında da ilk uzun metrajlı filmi "Yuva"yı yönetti.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Phyllis Katrapani, a child of a Turkish mother and a Greek father, was born in 1967 in Montreal where she grew up. She graduated from the University of Quebec with a B.A. in Communications Studies, majoring in Cinema. In 1992 she studied in Prague at the Film and Television Faculty of the Academy of Performing Arts (FAMU) where she directed "Zaliti" (Still Life). In 1995 she founded her own production company Ill Blanch, and produced and directed "Ithaka". In 2002 she directed her first feature film, "Home". Phyllis Katrapani is also a photographer.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Home	**2002**
Ithaque	**1997**
Zaliti	**1992**

AYIN YÜZLERİ
LAS CARAS DE LA LUNA
THE FACES OF THE MOON

MEKSİKA / MEXICO **2001, 101' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Guita Schyfter
SENARYO / SCRIPT : Hugo Hiriart
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Jamie Reynoso
MÜZİK / MUSIC : Eduardo Gamboa
KURGU / EDITING : Carlos Puente
OYUNCULAR / CAST : Carola Reyna, Geraldine Chaplin, Ana Torrent Carmen Montejo, Diana Bracho
YAPIM / PRODUCTION : Imcine, Foprocine
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Imcine - Insurgentes Sur 674, Del Valle, Mexico City. 03100. Tel: 00 5255 544 85339 Fax: 00 5255 544 85380

3. Latin Amerikalı Kadın Filmleri Festivali'nde jüri üyesi olan ve farklı ülkelerden gelen beş kadın Meksika'da bir araya gelir: Meksika'da sürgünde yaşayan Arjantinli film yapımcısı Shosh Bahlsher; New York'ta yaşayan lezbiyen film eleştirmeni Joan; en yaşlıları ve ilk kadın film yapımcılarından biri olan Mariana; on üç yıl hapiste yatmış Uruguaylı terörist Julia ve bu dört kadına en son katılan İspanyol yapımcı Maruja. Bu beş kadın, sponsorları mutlu etmek adına onları etkilemeye çalışan organizatör Magdelena'ya rağmen görevlerini yapmaya çalışır. Bir yandan bir kadın filmleri festivalinin mutfağında olan olayları izlerken bir yandan da kadınların özel hayatlarında yaşadıkları ortak mutluluklara ve hüzünlere tanık oluruz.

Hepsi birer feminist olan bu kadınlar birlikte geçirdikleri altı gün boyunca, feminizm konusunda belli noktalarda anlaşamamalarına rağmen, yine de deneyimlerini, geçmişlerini ve beklentilerini paylaşırlar. Aslında her bir kadının anlattığı kişisel hikayesinin açığa çıkardığı nokta, Latin Amerika'nın yakın geçmişinin bir örneğidir."Ayın Yüzleri", modern kadın, aşk ve adalet, politik karar ve hayat üzerine eğlenceli zaman zaman da hüzünlü bir film.

Five women from different countries meet in Mexico City. Shosh Balsher, an Argentinean filmmaker who has been living in Mexico as a political exile; Joan, a film critic and a lesbian who has been living in New York; Mariana, the eldest, a pioneer female producer; Julia, an Uruguayan terrorist, who spent 13 years in jail; and latecomer Maruja, a Spanish producer. They are the judges of the Third Annual Latin American Women's Film Festival. They all perform their duties under the supervision of organizer Magdelena, who tries to influence the juries' decision to keep the sponsors happy. In the film we witness what goes on behind the curtains of a women's film festival and what the common happinesses and sadnesses in each woman's life are.

In six days, these feminist women share their experiences, their pasts and their expectations. Through each of their revelations, they illustrate the recent history of Latin America and explain their personal stories. "The Faces of The Moon" is a film about modern women, love and loyalty, political commitment and life in our times.

Guita Schyfter

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Guita Schyfter, Kosta Rika'da doğdu. Meksika Üniversitesi'nde psikoloji eğitimi aldı. İngiltere'de Eğitim Teknolojisi Enstitüsü'nde çalışırken fikrini değiştirdi ve BBC Londra'da televizyon yapımcılığı kursuna katıldı. Meksika'ya döndükten sonra Telesecundaria'da çalışmaya başladı. Burada Ulusal Genel Arşiv için yirminin üzerinde çalışma yaptı. Daha sonra televizyon için belgeseller çekti. 1993'te ilk uzun metrajlı filmi "Novia Que Te Vea"yı yönetti. "Ayın Yüzleri" filmi, Guita Schyfter'in üçüncü uzun metrajlı filmidir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Guita Schyfter was born in Costa Rica. She studied Psychology at the University of Mexico. When she worked at Institute of Educational Technology in England, she changed her focus and enrolled the BBC of London for a course in television production. After she returned to Mexico, she worked on Telesecundaria and made more than twenty audiovisuals for the National General Archive. Later on she directed TV documentaries. In 1993 she directed her first feature film "Novie Que Te Vea". Her most recent work is "The Faces of The Moon".

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Las Caras De La Luna	**2001**
Sucessos Distantes	**1994**
Novia Que Te Vea	**1993**
Xochimilco: Historia De Un Paisaje	**1991**
Tamayo A Los 91 Anos	**1991**
Retrato De David Silveti	**1991**
La Fiesta y la Sombra	**1991**

KADIN DEDİĞİN TOMBUL OLUR
REAL WOMEN HAVE CURVES

AMERİKA / USA **2002 90' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Patricia Cardoso
SENARYO / SCRIPT : Josefina Lopez, George LaVoo
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Jim Denault
MÜZİK / MUSIC : Heitor Pereira
KURGU / EDITING : Sloane Klevin
OYUNCULAR / CAST : America Ferrera, Lupe Ontiveros, Ingrid Oliu, George Lopez, Brian Sites, Soledad St. Hilaire, Lourdes Perez, Jorge Jervera Jr., Felipe de Alba, Edgar Lujan
YAPIM / PRODUCTION : HBO Independent Productions, LaVoo Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : HBO Enterprises - 4049 Century Park, East Suite, 4100 Los Angeles, California, 900067, USA Tel: 00 1 310 201 95 36 Fax: 00 1 310 201 94 26

ÖDÜLLER / AWARDS
Sundance Film Festivali "İzleyici Ödülü" / Sundance Film Festival "Audience Award" **2002**
Sundance Film Festivali "Özel Jüri Ödülü-Oyunculuk" / Sundance Film Festival "Special Jury Award-For Acting" **2002**
San Sebastian Uluslararası Film Festivali "Genç Jüri Ödülü" / San Sebastian International Film Festival "Young Jury Award" **2002**

Patricia Cardoso'nun ilk uzun metrajı filmi "Kadın Dediğin Tombul Olur" 18 yaşındaki Meksika asıllı Amerikalı tombul bir genç kız olan Ana'nın hikayesini sıcak ve keyifli bir dille anlatıyor.

O yaz okuldan mezun olan Ana, ne yapmak istediğine karar vermek zorundadır. Ana'nın iki seçeneği vardır: ya üniversiteye gidip hayatı keşfedecektir ya da evinde annesinin yanında kalıp onun istediği gibi bir kadın olacaktır. Öğretmeni ve Ana'yı olduğu gibi seven erkek arkadaşı onun üniversiteye gitmesini isterken annesi maddi durumlarının kötü olmasından dolayı onun da ailedeki diğer kadınlar gibi giysi atölyesinde çalışmasını ister. Ablası Estela elindeki işleri yetiştiremeyince, Ana istemese de ablasına yardım etmek için atölyeye gider. Burada geçirdiği zaman, Ana'nın düşüncelerinin değişmesine neden olacaktır.

Ana, bir elbiseyi diken ve o elbiseyi giyen kişinin aslında birbirinden ne kadar farklı konumlarda olduğunu keşfeder. Bir tarafta tanımlanmış güzellik ve beden ölçüleri diğer tarafta ise gerçek kadınlar. Peki Ana gerçekte ne olmak istemektedir. Gerçek bir kadın mı yoksa belirlenmiş bir kadın mı? Ana o yaz gerçekten karar vermek zorundadır ve vereceği bu karar onun hayatını değiştirecektir.

Cardoso'nun filmi bütün samimiyeti ile herkesin bildiği ama asla uygulayamadığı bir gerçeği anlatıyor: kendini olduğun gibi kabullenmek kendini olduğun gibi sevmektir.

Patricia Cardoso's first feature film "Real Woman Have Curves" is heart warming and delightful. It is about 18-year-old Mexican- American chubby Ana.

That summer Ana graduates from high school and she has to decide what she would do for her future. She has two choices, which are to go to the college and experience life or to stay with her mother and become what her mother wants. While her teacher and her loving boy friend, who loves her for who she is, support Ana to go to the college, her mother wants her to work in garment factory as other women in her family do.

When work falls behind her elder sister Estela's garment factory, Ana reluctantly pitches in to complete the order. However the time she spent there changes her ideas. One hand there is described beauty and body size, but on the other real women. So, who does she really want to become, a real woman or a described one?

She has to decide and this decision would change her whole life.

Cardoso's film intimately shows the real matter that everyone knows but no one apply in one's life: to accept one self is to love one self.

Patricia Cardoso YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Patricia Cardoso, Bogota, Kolombiya'da doğdu. İlk filmini sekiz yaşındayken çekti. Kolombiya'da arkeoloji eğitimi aldıktan sonra UCLA'da film üzerine çalıştı. Uluslararası film festivallerinde bir çok ödül kazanmış olan Cardoso, son olarak Linda Scheer ile birlikte iki filmin senaryosunu tamamladı. Bunlardan biri olan "Jose Gregario" trajik bir şekilde ölen bir doktorun istemediği halde cennette bir aziz olarak eğitilmesinin sihirli ve komik hikayesini anlatıyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Real Women Have Curves	**2002**
The Kingdom of Heaven	**1994**
The Water Carrier of Cucunuba	**1994**
The Air Globes	**1990**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Patricia Cardoso, was born in Bogotá, Colombia. She made her first film when she was eight. Since then, she has studied archaeology in Colombia, film studies at UCLA and won various awards at international film festivals. Patricia recently finished two screenplays with co-writer Lynda Scheer.One of these, "Jose Gregario" is a magical, comedic story of a doctor who dies tragically only to arrive in heaven as a reluctant "saint-in-training."

BAZI SIRLAR VARDIR
VYLET
SOME SECRETS

ÇEK CUMHURİYETİ / CZECH REPUBLIC **2002 100' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Alice Nellis
SENARYO / SCRIPT : Alice Nellis
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Ramunas Greicius
MÜZİK / MUSIC : Tomas Polak
KURGU / EDITING : Josef Valusiak, Adam Dvorak
OYUNCULAR / CAST : Iva Janzurova, Theodora Remundova, Igor Bares, Sabina Remundova
YAPIM / PRODUCTION : Filmia s.r.o. (Pavel Solc)
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Filmia s.r.o. (Pavel Solc) - Musilkova 49, 150 00 Praha 7, Czech Republic
Tel: 00 420 602 54 1033 Fax: 00 420 257 53 3357

ÖDÜLLER / AWARDS
San Sebastian Uluslararası Film Festivali "Yeni Yönetmenler Ödülü" / San Sebastian International Film Festival "New Directors Prize" **2002**
Selanik Uluslararası Film Festivali "FIPRESCI Ödülü", "En İyi Senaryo" / Thessaloniki International Film Festival "FIPRESCI Prize", "Best Screenplay" **2002**

Ölümünün üzerinden altı ay geçmesine rağmen babalarının küllerini hâlâ büyükannelerinin dolabında saklayan bir aile...

Acılı dönemi atlatmış gibi görünen tüm aile bireyleri, artık yeni sorunlarla uğraşmaya başlamıştır. Evin küçük kızı Zuzana, bir ressam için kocası Pavel'i terk etmek üzeredir. Yaramaz oğlu Leon yüzünden kendini yorgun hisseden Zuzana'nın ablası Ilona ise, yaşadığı bu psikolojik yorgunluğun yanı sıra, ikinci çocuğuna hamiledir ve kocasının kendisini ihmal ettiğini düşünmektedir. Gün geçtikçe kendini daha da işe yaramaz hisseden anne Milada, kızı Ilona'ya ev işlerinde kendisine yardım etmek için sürekli ısrar eder. Milada'nın yardım konusundaki bu yoğun ısrarı damadını çılgına çevirmektedir. Büyükanneleri ise ölmeden önce son kez Slovakya'da doğduğu yeri ziyaret etmek istemektedir. Oğlunun küllerini, halen yaşadıkları küçük Çek kasabasına gömmeyi reddeden büyükanne, sürekli olarak oğlunun son isteğinin, küllerinin Slovakya'da doğduğu kasabaya serpilmek olduğunu söyler.

Sonunda, babalarının külleriyle beraber bütün aile uzun bir yolculuğa çıkar. Tekdüze başlayan bu aile yolculuğu, saatler geçtikçe hareketlenir. Aile için, iki gün süren bu yolculukta yaşanan olaylar hayatlarının en önemli parçası olacaktır. Yeniden bir araya gelmek ve günlük rutinlerinden ayrılmak onları hiç beklemedikleri sorunlarla ve durumlarla karşı karşıya bırakır. Ailenin geçmişindeki sırlar ve yalanlar, eski yaralar ve yanlış anlamalar yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlar.

It is almost six months since their father died and his ashes are still in the Grandmother's cupboards. All family seems to be over the period of grieving and everybody has his or her own new problems. The younger sister Zuzana is about to leave her husband Pavel for a painter. Her sister Ilona, a pregnant, tired mother of her mischievous son Leon, feels neglected by her husband. Their mother Milada feels more and more useless and continually invades Ilona's household offering her any kind of possible help and driving her son-in-law crazy. Meanwhile Grandmother silently dreams about visiting her hometown in Slovakia at least one more time before she dies. So she refuses to sift the ashes of her beloved son at a little Czech town where they all live, but keeps repeating that his last wish was to be sifted at Slovakia where he was born.

So, the whole family goes on a long journey with their Father's ashes. Their boring trip slowly changes into probably the most important two days in their lives. Being together again and being taken away from the routine of their everyday life brings up problems and situations they would never think of. All the little secrets and lies piled in their family history start to fall apart and expose serious wounds and misunderstandings.

Alice Nellis

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Alice Nellis, 1971 yılında Çek Cumhuriyeti'nde doğdu. 1989-1993 yılları arasında Prag Konsertuvarı'nda Flüt eğitimi aldı. 1996 yılında Prag'daki Charles Üniversitesi İngiliz ve Amerikan Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu. 1997'den beri FAMU'da Senaryo Yazımı Bölümü'nde eğitimine devam ediyor. 1990-1999 yılları arasında çevirmenlik, solistlik, internet tasarımcılığı yapan Alice Nellis, 1998 yılından bu yana Çek TV'si için belgeseller çekiyor ve bağımsız internet grafik tasarımcılığı yapıyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Some Secrects	**2002**
Making of "Dark Blue World"	**2001**
Chaos	**2001**
Christmas in Front of Television	**2001**
Eeny Meeny	**2001**
Touching Pictures	**1999**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Alice Nellis was born in 1971 in Czech Republic. From 1989 to 1993, she studied flute in Prague Conservatory. In 1996 she did her M.A at Charles University in Prague, Department of English and American Literature. She has been studying Department of Scriptwriting in FAMU, Prague since 1998. From 1990 to 1999 she translated books from English to Czech, performed and recorded music and worked as an internet designer. Alice Nellis has been shooting documentaries for Czech TV, working as a freelance internet graphics designer since 1998.

ZAMBAK FESTİVALİ
YURISAI
LILY FESTİVAL

JAPONYA / JAPAN **2001 100' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Sachi Hamano
SENARYO / SCRIPT : Kuninori Yamazaki
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Katuharu Oyamada
MÜZİK / MUSIC : Sigemi Yoshioka
KURGU / EDITING : Naoki Kaneko
OYUNCULAR / CAST : Kazuko Yoshiyuki, Mickey Curtis, Kazuko Shirakawa, Utae Shoji
YAPIM / PRODUCTION : Tantansha CO. LTD.
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Tantansha CO. LTD. - 3-24-1 Kyodo Setagaya-ku Tokya / Japan 156-0052
Tel: 81 3 3426 0820 Fax: 81 3 3426 1522

ÖDÜLLER / AWARDS
9. Della Donne Uluslararası Sinema Festivali "İkincilik Ödülü" / 9th Della Donne International Cinema Festival "2nd Prize" **2002**

"Zambak Festivali", yaşları 69 ile 91 arasında değişen 6 kadının alışılmadık öyküsünü anlatıyor.

73 yaşındaki Bayan Miyano ve beş arkadaşı, eski tarz bir apartman olan Mariko Apartmanı'nda yaşamaktadır. Bir gün apartmana 75 yaşında, etkileyici denebilecek bir adam taşınır: Bay Miyoshi. Toplum tarafından 'yaşlı hanımefendiler' olarak tanımlanan bu altı yaşlı kadını süslü ve güzel sözleriyle etkileyen Bay Miyoshi, onlara baştan çıkarıcı bir şovalye edasıyla yaklaşır. Zorluklarla dolu uzun bir hayat yaşayan bu kadınlar ise Bay Miyoshi'nin etrafında adeta tatlı bir aromaya kanat çırpan kelebekler gibi dolaşırlar. Bir süreliğine, altı yaşlı kadının tapınağının efendisi olarak saltanatını sürdüren Bay Miyoshi, aslında bir playboy gibi davranmakta, çevresindeki kadınların çoğu ile aynı anda ilişki yaşamaktadır. Bu gerçeğin ortaya çıkmasıyla, altı yaşlı kadının heyecanı önce şaşkınlığa, sonra da öfkeye dönüşür, ama yine de bundan şikayetçi olmazlar. Zira, kurdukları bu ilişkiyle toplum tarafından yüklenen ve kendilerinin de kabul ettiği 'yaşlı hanımefendi' yakıştırmasıyla sarsabilmişlerdir.

73-year-old Mrs. Miyano and five other women ranging in age from 69 to 91 live in an old fashioned apartment, Mariko Apartments. One day a charming 75-year-old man, Mr. Miyoshi moves in. He influences these women, who are portrayed as "old ladies" by society, with speaking to them in a fancy and eloquent way. He treats these women with attentive and seductive chivalry. The women, who have long and difficult lives, are completely bewitched. With their landlady at the fore, they mill around him like a cloud of butterflies vying for sweet nectar. Mr. Miyoshi reigns for a time as the treasured prince of this sanctuary of old women.

However, the truth about Mr. Miyoshi's past and the nature of his behaviour gradually become clear. Each woman thinks that he is seeing only her, but he turns out to be a quite playboy. And when it becomes clear that he has been sleeping with these women simultaneously, the women are astonished and then angry. But they do not complain about it. Because through their contact with Mr. Miyoshi, they have been able to shake off the role of "old lady" that society had pressed upon them, and that they had accepted.

Sachi Hamano

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

1948 yılında doğan Sachi Hamano, yönetmen olmaya daha lise yıllarında karar verdi. Liseden sonra sinema dünyasında kendine bir yol açabilmek için Tokyo'ya geldi. Fakat yönetmen olmaya çalıştığı dönemde, Japon sinema endüstrisi erkeklerin egemenliği altındaydı. 1968 yılında bağımsız yapım şirketlerinde yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. 1971 yılında yönetmen olarak ilk kez gösterdi kendini. 1984 yılında ise kendi yapım şirketi olan Tantansha'yı kurdu, hem yapımcı hem de yönetmen olarak çalıştı. Kadınların bakış açısıyla cinselliğin anlatıldığı 300'den fazla film yaptı.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Lily Festival **2001**
In Search of A Lost Writer **1998**

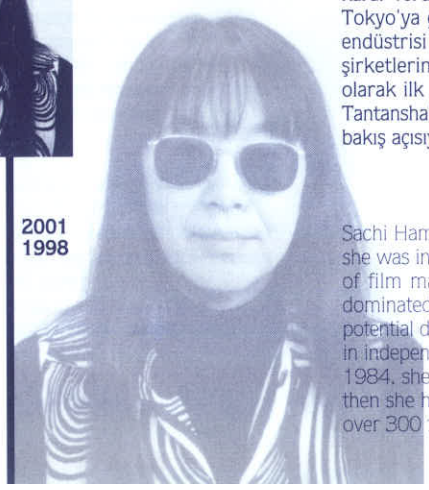

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Sachi Hamano was born in 1948. She decided to become a director, when she was in high school. She came to Tokyo and sought a way into the world of film making, but at that time Japanese cinema industry was a male dominated society. Most of the studios did not want to hire a woman as a potential director. However in 1968 Hamano worked as an assistant director in independent production companies, in 1971 she debuted as a director. In 1984, she established her own production company called Tantansha. Since then she has been working as both director and producer. She has released over 300 films portraying sexuality from women's perspectives.

MENEKŞE KOKUSU: KİMSE SENİ DUYMUYOR

PERFUME DE VIOLETAS, NADIE TE OYE
VIOLET PERFUME: NOBODY HEARS YOU

MEKSİKA / MEXICO **2001 90' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Maryse Sistach
SENARYO / SCRIPT : José Buil, Maryse Sistach
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Servando Gaja
MÜZİK / MUSIC : Annette Fradera
KURGU / EDITING : José Buil, Humberto Hernandez
OYUNCULAR / CAST : Ximena Ayala, Nacy Guitérrez, Arcelia Ramirez, Maria Rojo, Luis Fernando Pena, Gabino Rodriguez, Pablo Delgado, Clarissa Malheiros, Soledad Gonzalez
YAPIM / PRODUCTION : CNCA, FOPROCINE, IMCINE
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Imcine - Insurgentes Sur 674, Del Valle, Mexico City. 03100.
Tel: 00 5255 544 85339 Fax: 00 5255 544 85380

ÖDÜLLER / AWARDS

Toulouse Latin Amerika Film Festivali "Özel Mansiyon / Toulouse Latin America Film Festival" **2002**

Ariel Ödülleri "En İyi Kadın Oyuncu", "En İyi Sanat Yönetmeni", "En İyi Kostüm Tasarımı", "En İyi Orjinal Senaryo", "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu"
Ariel Awards "Best Actress", "Best Art Director", "Best Original Screenplay", "Best Supporting Actress" **2001**

Guadalahara Meksika Film Festivali "En İyi Kadın Oyuncu Mayahuel Ödülü", "Ulusal Eleştirmenler Ödülü"
Guadalajara Mexican Film Festival "Best Actress Mayahuel Award","National Critics Award" **2001**

Havana Film Festivali "En İyi Kurgu", "En İyi Yeni Kadın Oyuncu" / Havana Film Festival "Best Editing", "Best New Actress" **2001**

Karlovy Vary Uluslararası Film Festivali "Don Kişot-Özel Mansiyon" / Karlovy Vary International Film Festival "Don Quijote Award-Special Mention" **2001**

"Menekşe Kokusu", gerçek bir hikayeden yola çıkarak Mexico City'de yaşayan orta okul öğrencileri Yessica ve Miriam'ın arkadaşlıklarını anlatan bir film.

Yavaş yavaş yakın arkadaş olmaya başlayan Yessica ve Miriam ergenlik döneminin her türlü problemini yaşarlar ve her genç gibi kendileri hariç kimsenin onları anlamadığını düşünürler. Yessica, okulda ve evde problemler yaşarken, Miriam düzenli bir aile ortamında yaşayan huzurlu bir genç kızdır. Asi bir genç kız olan Yessica, annesinin yeni kocası ve bu adamın alçak oğlu Jorge'nin evlerine taşınması ile hem okulda hem de kendi evinde daha fazla huzursuzluk yaşamaya başlar. Yessica kendi problemleri ile uğraşırken üvey kardeşi Jorge, işteki arkadaşlarından birine Yessica'ya tecavüz etmesi için yardım eder. Tecavüze uğrayan Yessica ise korku ve utanç içinde güvenebileceği tek kişinin, arkadaşı Miriam olacağını düşünür. Bu iki genç kızın arkadaşlıklarındaki duyarlılık ve güven, onları bir parça da olsa çevrelerindeki şiddetten koruyabilir. Ama Yessica, Miriam'ı kendi probleminin içine yerleştirdikçe olaylar farklı bir boyut kazanmaya başlar. Miriam'ın annesi, kızının Yessica ile olan arkadaşlığına karşı çıkar ve görüşmelerine izin vermez. Yessica'nin talihsizliği artıkça Miriam'a duyduğu ihtiyaç da artacaktır. Ama bu iki genç kızın yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Yetişkinlerin acımasızlığı ve bencilliği bu arkadaşlığı yok edecek ve bir trajedinin yaşanmasına neden olacaktır.

Violet Perfume" is the true story of Yessica and Miriam, teen-agers of Mexico City who begin a close friendship at a public secondary school.

Yessica and Miriam have all the teenage problems and they think that no one understands them except themselves. Rebellious tomboy Yessica causes problems at school and home, where she is largely unwelcomed now that her mother's new husband and his despicable son Jorge moved in. Jorge strikes a deal with his workmate, helping the man to trap and rape Yessica. Terrified and ashamed, Yessica seeks comfort in her friendship with the more reserved Miriam, and the tenderness and trust of the girls' relationship provides a welcome relief from the harshness of their environment. Disaster hits, however as Yessica lands Miriam in trouble. Miriam's mother forbids the girls' friendship, but the more Yessica encounters misfortune the more she needs Miriam. These two girls could not do anything. The indifference and selfishness of adults would break their friendship and cause a tragedy.

Sistach paints a disturbing portrait of an ominous world of heartbreak and desolation, punctuated by glimpses of hope and courage.

Maryse Sistach

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Maryse Sistach Sorbonne Üniversitesi ve Iberoamerican Üniversitesi'nde antropoloji, Sinema Eğitim Merkezi'nde (CCC) sinematografi eğitimi aldı. 1979 yılında çektiği kısa filmi "Y Si Platicamos De Agostı?" Sistach'nin mezuniyet tezidir. 1987 yılında ilk uzun metrajlı filmi olan "Los Pasos de Ana"yı çekti. Son filmi festivalde de gösterilen "Menekşe Kokusu"dur.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Maryse Sistach studied anthropology at the Sorbonne University and at the University of Iberoamerican and cinematography at the Cinema Training Center (CCC). In 1979 she directed her first short film "Y Si Platicamos De Agostı?" as her thesis. In 1987 she shot her first feature film "Los Pasos de Ana". His recent work is "Violet Perfume" which is screening in the festival.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Perfume de Violetas	**2001**
El Cometa	**1998**
La Linea Paterna	**1995**
Anoche Sone Contigo	**1992**
Los Pasos de Ana	**1987**
Conozco A La Tres	**1982**
Y Si Platicamos De Agostı?	**1979**

ALÇAK UÇUŞ
APARELHO VOADOR A BAIXA ALTITUDE
LOW FLYING AIRCRAFT

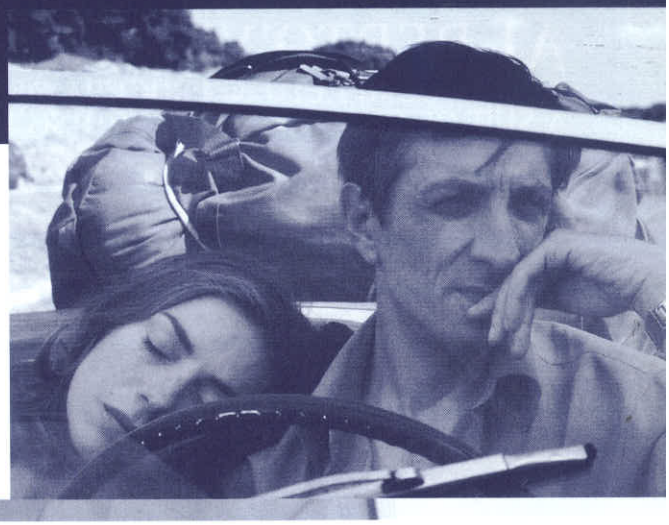

PORTEKİZ / PORTUGAL **2001 80' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Solveig Nordlund
SENARYO / SCRIPT : Solveig Nordlund, Colin Tucker, Jeanne Waltz
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Acacio De Almedia
MÜZİK / MUSIC : Johan Zachrisson
KURGU / EDITING : Snezana Lalic
OYUNCULAR / CAST : Miguel Guilherme, Margarida Marinho, Rui Morisson
Rita So, Canto E Castro, Isabel De Castro
YAPIM / PRODUCTION : Filmes Do Tejo, Magda Ferro
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Filmes Do Tejo, Magda Ferro - Av. Da Liberdade, 85-3' 1250-140 Lisboa, Portugal Tel: 00 351 213 234 408 Fax: 00 351 213 471 087

Doğmak için nasıl olmalı, yaşamak için nasıl doğmalı?

Solveig Nordlund, filminde, hangi zamanda yaşanırsa yaşansın hayatın bir mucize, çocuk sahibi olmanın da başlı başına bir macera olduğunu anlatıyor.

"Alçak Uçuş", bir kadın yönetmenin gözünden gelecekte anne olma duygusunun anlatıldığı bir bilim kurgu filmi. Yakın gelecekte gen kontrolü doğum oranında ciddi bir düşüşe neden olmuştur. Bu yüzden nüfusun çoğunu yaşlılar oluştururken, doğan hiçbir bebeğin yaşamak için yeterli özelliklere sahip olmadığı düşünülmektedir. Ülkeler yavaş yavaş ortadan kaybolurken insanlar da birkaç büyük kentte toplu bir halde yaşamlarını sürdürmektedir. Ayrıca, bu büyük kentler dışında, toplumdan dışlanmış insanlar ve macera meraklısı turistlerden başka kimselerin bulunmadığı bölgeler vardır.

İşte böyle bir dünyada yaşayan Judite, yedinci kez hamile kalır. Zorunlu hamilelik testinden dolayı altı kez kürtaj yaptırmış olan Judite, bu çocuğu doğurmaya karar verir. Kocası Andre'yi de ikna ederek birlikte uzak bir sahil kasabasına giderler. Judite'nin hamileliği boyunca, her çiftin yaşadığı sorunları onlar da yaşar. Çocuklarına gelecekte ne olacağına dair umutları, şüpheleri ve korkuları vardır.

In the near future, the rigorous genetic control causes a dramatic decline in birth rate. As a result, world population becomes older. It is thought that no babies have sufficient qualities to survive. Countries diappear and people gather in a few big cities. Outside the big cities there is no-man's land where all kind of loafers from society take their refuge and where tourists, at their old age, continue for their quest for adventure.

In a world like this, Judite gets pregnant for the seventh time. She had to have abortions six times because of the obligatory prenatal tests but this time she decides to give birth in a distant seaside town. Then she convinces her husband Andre to abandon his work and to follow her. During Judite's pregnancy, they have the same problems that every other couple does. They have hope, doubt and fear about what will happen to their child in the future.

Solveig Nordlund tries to show that having a baby is an adventure at any time and that life is a miracle.

Solveig Nordlund YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Solveig Nordlund, İsveç'te doğdu. Stockholm Üniversitesi'nde sanat ve dil eğitimi aldı. Fransa'da sinema üzerine okudu. Manoel de Oliveira ve Alberto Selxas Santos gibi yönetmenlerin asistanlığını ve editörlüğünü yaptı. Evlendikten sonra Portekiz vatandaşı oldu, 1974 yılında da yönetmen olarak kariyerine başladı. Gruppo Zero Kooperatifi'ni kurdu ve burada "A Lula Do Povo", "A Lei Da Terra" gibi belgeseller ve "Nem Passaro Nem Peixe", "Dina And Django" gibi kurmaca filmler çekti. 1980'den beri sinema, tiyatro ve televizyon çalışmalarına Portekiz ve İsveç'te devam etmektedir. Çektiği birçok kısa, orta ve uzun metrajlı filmleri arasında, "Ate Amanha Mario", "Comedia Infantil" sayılabilir. "Alçak Uçuş" yönetmenin en son çalışması.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Solveig Nordlund was born in Sweden where she studied arts and languages at Stockholm University. She studied cinema in France and was editor and director's assistant to Manoel de Oliveira and Alberto Selxas Santos. She became a Portuguese citizen after her marriage. Her career as a director began in 1974. She founded Gruppo Zero Co-operative where she directed documentaries such as "A Lula Do Povo", "A Lei Da Terra" and works of fiction such as "Nem Passaro Nem Peixe", "Dina And Django". Since 1980 she has been working in cinema, theatre and television both in Portugal and Sweden. She has also directed many short, medium and feature films, amongst which are "Ate Amanha Mario", "Comedia Infantil" and now "Low Flying Aircraft".

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Aparelho Voador a Baixa Altitude	**2001**
Sparrvakten	**1999**
Uma Voz Na Noite	**1998**
Comedia Infantil	**1998**
Antonio Lobo Antunes	**1997**
Bergtagen	**1994**
I Morgon, Mario	**1994**
1985 - Vad Hande Katten I Rattans Ar?	**1985**
Dina E Django	**1981**
Nem Passaro Nem Peixe	**1978**

BİR BAVUL ELBİSE ya da ALBERTO'YU ARAMAK
A FATO COMPLETO ou PROCURA DE ALBERTO
A SUIT OF CLOTHES or SEARCHING FOR ALBERTO

PORTEKİZ / PORTUGAL **2001 70' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Inés De Mederios
SENARYO / SCRIPT : Inés De Mederios
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Antoine Roch
KURGU / EDITING : Anouk Zivy
OYUNCULAR / CAST : Isabel De Castro, Milton Fernandez, Vilson Sousa, Sabri Lucas, Edson Silva, Antonio Eugénio
YAPIM / PRODUCTION : Filmes Do Tejo Audiovisuais, LDA
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Filmes Do Tejo, Magda Ferro - Av. Da Liberdade, 85-3' 1250-140 Lisboa, Portugal Tel: 00 351 213 234 408 Fax: 00 351 213 471 087

İnés De Mederios, ilk düşüncesinin, senaryosunu kurmaca bir film olarak yazıp tamamladığı "Bir Bavul Elbise"yi çekmek olduğunu söylüyor. İki karakterin öyküsünü anlatan senaryoda Alice rolünü Portekizli ünlü oyuncu Isabel De Castro için yazan yönetmen, diğer karakteri Alberto için yaptığı araştırmayla başlangıçta planladığının aksine bambaşka bir filmle çıkıyor izleyicinin karşısına.

Mederios'un çekmeyi planladığı kurmaca filmde, hiçbir ortak noktaları olmayan, Portekiz vatandaşı Afrika kökenli genç Alberto ile Mozambik'te yaşadığı yılları özlemle hatırlayan, yaşlı, beyaz bir kadın olan Alice, bir şekilde karşılaşır. Bu iki karakter, artık var olmayan, belki de hiç var olmamış Afrika'yı, hayallerindeki Afrika'yı paylaşırlar.

Filminde, Alberto rolünü tek bir gencin değil, birkaç gencin yorumlamasını isteyen Mederios, bu rol için Afrika kökenli birçok gençle görüşme yaparken kurmacayı belgesel formda, adayların rollerini oynarkenki gerçekliğini kullanarak anlatmaya karar verir. Böylece adayların her biri kendi öyküsünü anlatır ve bu öykülerin hepsi Alberto'nun öyküsüne eklenir.

Alberto'yu aradığı süreci bir belgesel olarak çeken yönetmen, kurmaca öyküsünü bu belgeselle birleştirir ve ortaya "Bir Bavul Elbise ya da Alberto'yu Aramak" çıkar.

Initially, Inés De Mederios had thought of directing a short film called "A Suit of Clothes". Mainly two characters in her script Alice, the role that she created exclusively for Isabel De Castro and the other role Alberto, whom she wanted an amateur to play. After searching for Alberto, she made a film that she was not planning at the beginning.

In principle, the two characters in the script had no affinity that could lead them to meet each other. But Alberto, a young Portuguese citizen of African decent would find Alice, and old white lady who nostalgically longs for her past life in Mozambique. The two characters share a fantasized image of Africa that no longer exists or possibly never did.

In her film, the director wanted the character of Alberto to be interpreted by several young men. Then she decided to confront with the reality of candidates applying to the role, in the form of a documentary on the casting. As a result, each candidate brought in his own story and all the candidates' stories somehow added up to Alberto's story. She made a documentary of the process of searching for Alberto, and then she brought the fiction side and the documentary side of the film together.

Inés De Mederios YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Inés De Mederios, 1968 yılında Viyana'da doğdu. Genç yaşlardan itibaren babasının ve ablasının da sinema sektöründe çalışmasından dolayı sinema ile tanıştı. Önce oyuncu olarak sinemaya girdi. 1990'dan itibaren yönetmen asistanlığı ve senaryo yazarlığı yapan De Mederios, 1998 yılında ilk filmi olan "Senhor Jeronimo"yu yönetti. De Mederios, halan yönetmen, senaryo yazarı ve oyuncu olarak kariyerine devam ediyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

A Fato Completo ou Procura De Alberto	**2001**
Vienne	**1999**
Lisbonne Existe-t-elle?	**1998**
Lisbonne	**1998**
Senhor Jeronimo	**1998**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Inés De Mederios was born in 1968 in Vienna, Austria. De Mederios encountered with the cinema from her early ages. First she started her career as an actress but later she began to work as an assistant director and scriptwriter. She directed her first film "Senhor Jeronimo" in 1998. She is continuing her works in directing, scriptwriting and acting.

MARLEEN GORRIS

Yrd. Doç. Dr. S. Ruken Öztürk'ün Marleen Gorris Üzerine Yazısı
Şah Mat
Mrs. Dalloway
Antonia'nın Yazgısı
Kırık Aynalar
Bir Sessizlik Sorgusu

MARLEEN GORRIS'İN KADINLARI
WOMEN OF MARLEEN GORRIS

Feminist sinemanın radikal yönetmenlerinden ve senaristlerinden olan Marleen Gorris, Hollanda'nın Limburg bölgesinde işçi sınıfından bir ailenin çocuğu olarak 1948 yılında doğar. Ülkesinde İngilizce üzerine eğitim alır, İngiltere'ye tiyatro okumak için gider. 30'unda ilk senaryosunu yazar. Yine bir kadın yönetmen Chantal Akerman, onu "kendi filmini yapması konusunda" yüreklendirince De Stilte Rond Christine M / A Question of Silence ortaya çıkar. İlk filmi gösterildiğinde yıl 1982, yaşı 34'dür. Bu filmiyle hem Créteil Kadın Filmleri Festivali'nde hem de kendi ülkesinde (Hollanda Film Festivali) büyük ödülü alır. İlk filmindeki kadın karakterleri, cinayet işleyen sıradan üç kadın ve onların akıl hastası olmadığını savunan bir kadın psikiyatrdır. Birbirini tanımayan üç kadın (bir ev kadını ve anne, bir sekreter ve bir garson) bir mağazada, mağaza sahibini vahşice öldürürler ve mahkemede eril dünyanın dilini kullanmayı reddederler. İlk filmiyle kadınların yaşamaya mahkum bırakıldığı erkeklerin dünyasını sorgulayan ve ona karşı duran yönetmen, 20 yıllık kariyeri boyunca, zaman zaman tonunu değiştirse de aynı kışkırtıcı tavrını sürdürür. İki yıl sonra gelen Gebroken Spiegels / Broken Mirrors (1984) filmi Amsterdam'daki bir genelevde ("Mutlu Ev") çok sayıda kadın "fahişenin" mutlu olmayan yaşamına odaklanır. Filmde genelev sahnelerine paralel kurguyla bize, gerilim filmlerinin kodlarını kullanarak yüzü gösterilmeyen bir erkeğin kadınları kaçırarak onları ölüme terk ettiğini gösterir; bu sahnelerde adamın kadınları "aç" bırakması da bir metafor olarak önemli işlev görür. Filmin adı olan Kırık Aynalar, bir yas geleneğini işaret eder. Genelevde genç bir kadın intihar edince, kadınlardan biri yas tutmak için aynaların üzerini örterek kapatır ve bu gelenekten söz eder. Film, başka bir çaresi olmadığı için aralarına en son katılan kadının radikal bir eylemiyle tüm aynaları kırması ve işi bırakmasıyla sonuçlanacaktır. Bu film de ilk filmi gibi Hollanda Film Festivali'nde ödüllendirilir, ayrıca San Francisco Lezbiyen ve Gay Film Festivali'nde izleyici ödülünü alır. İlk iki filminden sonra Gorris, dikkatleri üzerine çeker. Feminist film literatüründe çok sık söz edilen ve çözümlenen her iki film de ülkemizde ilk kez gösterilecek.

1990'da İngilizce çektiği ve bir eleştirmen tarafından "90'ların feminist Sineklerin Tanrısı" olarak nitelenen The Last Island'dan sonra 1995'de yine kendi dilinde çektiği Antonia'sı ile hem kendi ülkesinde ödüllendirilir hem alışık olduğu izleyici ödüllerinden birini Toronto'dan alır, ama en önemlisi uluslararası başarının kapılarını açarak ülkesine Oscar'ı (yabancı dilde en iyi film) getirir. Marleen Gorris'in Antonia'dan sonra uyarlamalar ilgisini çeker. Once Virginia Woolf'un Mrs. Dalloway'i (1997), ardından Nabokov'un The Luzhin Defence'i (2000) gelir. Son filmi Carolina (2003) yurtdışında gösterilmeyi beklemektedir.

Marleen Gorris; one of the radical directors and scenarists of feminist cinema; was born in Limburg region of Netherlands in 1948 as daughter of a working class family. She studies English in her country and goes to UK to study theater. She writes her first scenario at the age of 30. When she was encouraged by another woman director Chantal Akerman to make her own film, De Stilte Rond Christine M / A Question of Silence comes up. It was 1982 and she was 34 years old when her first film was screened. This film wins the grand awards both at Créteil Women's Films Festival and in her own country (Netherlands Film Festival). Women characters in her first film were three ordinary women committing a murder and a woman psychologist claiming they are not insane. Three women who don't know one another (a housewife and mother, a secretary, a garcon) kill the owner of a warehouse cruelly and they refuse to use the language of masculine world at court. Director who questions and opposes the masculine world where women are sentenced to death continues the same provoking attitude as long as her 20 year career; even if she changes her ton from time to time. The film Gebroken Spiegels / Broken Mirrors (1984), which was shot two years after the other, focuses on unhappy lives of several prostitutes in a panel house (Happy House) in Amsterdam. The film shows a man whose face is not seen kidnapping women and leaving them to die in a fiction parallel to panel house scenes using codes from suspensors; in these scenes man's leaving women "hungry" functions as an important metaphor. The name of the film Broken Mirrors points out to a mourning tradition. When a young woman commits suicide in the panel house; another woman covers the mirrors for a sign of mourning and talks about this tradition. The film ends with the radical action of the woman who has joint them the latest because she has no other way to go; she breaks all the mirrors and gives up working. This film wins award in Netherlands Film Festival as her first film; and takes audience award in San Francisco Lesbian and Gay Films Festival. Gorris takes attentions to herself after her first two films. Both films which figure widely in feminist cinema literature and which are widely analyzed will be screened for the first time in Turkey.

After "The Last Island" she shot in English in 1990, the film which was described as feminist god of the flies of 90s by a critique, in 1995 "Antonia" the film she shot on her own language wins awards in her own country and wins another audience award from Toronto. But the most important thing is she opens the doors of international success by this film and takes the best foreign language film Oscar home. After Antonia; Marleen Gorris interests in adaptations. First, she shoots Mrs. Dalloway (1997) of Virginia Woolf and then the Luzhin Defence (2000) of Nabokov. Her latest film Carolina is waiting to be screened abroad.

Özellikle ilk filmlerini çok düşük bütçeyle çeken yönetmen Amerika'dan farklı olarak Avrupa geleneğini destekler. İlk filmleri, az parayla kaliteli filmler yapılabildiğini kanıtlar. En azından yönetmen, çalışmak için Hollywood'a değil İngiltere'ye gitmiştir. Gorris'in, Mrs.Dalloway'e kadar çoklu kadın karakterleri anlattığını görüyoruz. Kadın karakterleri çok çeşitlidir ve filmlerinde birbirinden farklı olay örgülerini iç içe geçirerek anlatır. Bu özelliğini, çok özel bir roman nedeniyle bozmuş görünür. Bu kez karakteri tektir. Artık Clarissa olmayan "Mrs. Dalloway"in parti vereceği günü anlatan filmde Virginia Woolf'un derin ve zengin gözlemleri, bir kadının dünyasını, seçimlerini ve savaşın var olduğu bir dünyayı bütün çok boyutluluğuyla öne çıkarmaktadır. Çoklu anlatım aslında yine söz konusudur.

Antonia'da filme adını veren ana karakterin soyunun (kızı, torunu ve torununun kızı) erkeksiz yaşamları büyülü, masalsı ve mizahi bir dille anlatılır. Biçimini Hollanda resim geleneğinden alır. Antonia, kadın-erkek dünyasındaki erkekler lehine olan işbölümünü ve hiyerarşileri yıktığı gibi bunu çok doğal bir biçimde yapar. Evlenmeden çocuk doğurabilmek, lezbiyen bir ilişkiye girebilmek, yaşamı, kimsenin denetimi ve baskısı olmadan dilediğince ve özgürce yaşamak kadınlar için doğaldır. Tersi değil... Sorgulayan, mücadele eden, güçlü kadın karakterleriyle Marleen Gorris, feminist film pratiğine ışık tutuyor.

Director, who had very limited budgets especially for her first films, supports European tradition rather than American. Her first films prove films of good quality can be made using little money. At least, director went England to work instead of Hollywood. We see that Gorris talks about several women characters until Mrs. Dalloway. Women characters are various and she tells different stories one in another in her films. It seems that she gave up this peculiarity of her due to a very special novel. In this case, her character is sole. In the film telling the day Mrs. Dalloway –not Clarissa anymore- would give a party, deep and rich observations of Virginia Woolf highlights multi dimensionally the world and selections of a woman, and a world where the war exists. In fact, there is again a multi-expression.

In Antonia; the lives without men of offspring of Antonia (her daughter, her granddaughter and daughter of the granddaughter) are narrated in a magical, fairy and humorous way. Its shape comes from painting tradition of Netherlands. Antonia demolishes division of labour and hierarchies supporting men in the world of men and women in a very natural way. Giving birth to a child outside marriage, entering into a lesbian relationship, living her life as freely as she wants not depending on anybody's control or pressure is natural for women. Not the contrary. Marleen Gorris is enlightening feminist film practice by her questioning, struggling, strong woman characters.

S. Ruken Öztürk
Translated by Pırıl Akkuş

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Carolina	**2003**
Şah Mat La Loujine Defense (The Luzhin Defence)	**2001**
Mrs. Dalloway	**1997**
Antonia'nın Yazgısı Antonia (Antonia's Line)	**1995**
Son Ada The Last Island	**1990**
Kırık Aynalar Gebroken Spiegels (Broken Mirrors)	**1984**
Bir Sessizlik Sorgusu M., De Stilte Rond Christine (A Question of Silence)	**1982**

ŞAH MAT
LA DEFENSE LOUJINE
THE LUZHIN DEFENCE

İNGİLTERE, FRANSA / UK, FRANCE **2001 112' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Marleen Gorris
SENARYO / SCRIPT : Peter Berry
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Bernard Lutic
MÜZİK / MUSIC : Alexandre Desplat
KURGU / EDITING : Michiel Reichwein
OYUNCULAR / CAST : John Turturo, Emilly Watson, Geraldine James, Stuart Wilson, Christopher Thompson, Fabio Sartor, Peter Blythe, Orla Brady, Mark Tandy, Kelly Hunter
YAPIM / PRODUCTION : Renaissance
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Umut Sanat (Turkey) - Tel: 00 90 212 325 88 88

"Şah Mat", Marleen Gorris'in Nabakov'un romanından uyarladığı dahilik, çocukluk dönemi travmaları, akli dengesizlik ve normallik üzerine bir film.

Luzhin'in satranç yeteneği ve çocukluk yıllarında yaşadığı aile problemleri onu farklı bir insan yapmıştır. Babasının annesine ihanet etmesi, annesinin ölümü, babasının Luzhin'in yeteğini kıskanması ve hepsinden önemlisi babasının onu ihmal etmesi ve terk etmesi Luzhin'de ağır izler bırakmıştır. Babası yeni bir hayata başlamak için Luzhin'i acımasız bir adama emanet eder. Bu adam, yıllarca Luzhin'i bir turnuvadan diğerine taşıyarak yeteneğini sömürecektir.

"Şah Mat", bir erkeğin hikayesi gibi anlaşılsa da feminist yönetmen Gorris'in kamerasında güçlü, ilkeli ve zeki bir kadının hikayesine dönüşüyor. Natalia, annesinin tersine hiç de geleneksel düşünceleri olamayan genç bir kadındır. Annesinin onu evlendirme isteğinden hiç hoşlanmaz. Çünkü onun hayattan beklentisi evlenmek değildir. O çok daha fazlasını ister. Annesi ile gittikleri İtalya tatilinde bir satranç turnuvasına katılmak için orada bulunan Luzhin ile karşılaşırlar. Kader onları bir şekilde bir araya getirmiştir. Karşılaşmalarından bir gün sonra Luzhin, Natalia'ya evlenme teklif eder. İlginç bir şekilde Natalia, bu teklifi reddetmez.

Natalia, Luzhin'i tanıdıkça çocukluğunda yaşadığı olayların onu sesiz sakin ve neredeyse bu dünyaya ait olmayan bir insana dönüştürdüğünü anlar. Bir taraftan Luzhin'e güven aşılamaya çalışırken diğer taraftan da Luzhin'i sömüren adamla baş eder.

"Şah Mat" satranç taşlarının özelliklerini karakterlerine yansıtmış bir film. Satranç tahtasının en önemli taşı olan şah (kral) sadece sıkıştırıldığı durumlarda tek kare ilerleyebilen bir taş iken vezir (kraliçe)sınırsız hareket özelliği ile kuşkusuz satranç tahtasının en güçlü taşıdır. Natalia, vezir olarak karşımıza çıkarken, Luzhin bu filmde kenara sıkışmış bir şah gibidir ve onu kurtaran vezir, Natalia'dır.

Gorris' "The Luzhin Defence" based on Nabakov novel is about ingenuity, childhood traumas, mental imbalance and normalcy. It is about Luzhin who became a gifted chess player as a young man. His talent coincides with tragedies in the family: his father's betrayal of his mother, the mother's death, the father's jealousy of his son's talent, the worst of all the father's neglect and abandonment of his son. The father entrusts his son into the care of a cruel man who exploits his talent.

Ostensibly, this is a film about man but in the hands of Gorris, it becomes a film about a strong, principled, intelligent woman. Natalia against her mother is an unconventional woman. Natalia wants more from life then marriage to a man. In their vacation in Italy, Natalia meet Luzhin who came there for a chess tournament. The next day he proposes. Surprisingly, she does not outright reject him.

Natalia gets to know Luzhin better she understands his silence and strives to instill confidence in him. At the same time she battles with the man who exploit Luzhin.

"The Luzhin Defence" reflects chess pieces on its characters. The king is the most important chess piece, but can only move one square at a time. The queen who moves an unlimited number of squares in any direction is the most powerful piece on the board. As Natalia becomes much like the queen Luzhin is like the king trapped.

MRS. DALLOWAY

HOLLANDA, AMERİKA, İNGİLTERE **1997 97' 35 mm renkli / color**
NETHERLANDS, USA, UK

YÖNETMEN / DIRECTOR : Marleen Gorris
SENARYO / SCRIPT : Eileen Atkins
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Sue Gibson
MÜZİK / MUSIC : Ilona Sekacz
KURGU / EDITING : Michiel Reichwein
OYUNCULAR / CAST : Vanessa Redgrave, Nathatsha Mc Elhone, Rupert Graves, Michael Kitchen, Alan Cox, Sarah Badel, Lena Headey, John Standing, Robert Portel
YAPIM / PRODUCTION : BBC (UK), Bayly/Paré Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Egmond Films - Tel: 00 31 20 589 09 09

ÖDÜLLER / AWARDS
Evening Standart İngiliz Filmi Ödülleri "En İyi Senaryo" / Evening Standart British Film Awards "Best Screenplay" **1999**
İtalyan Ulusal Film Eleştirmenleri Birliği Ödülleri "En İyi kadın Dublajı" / Italian National Syndicate of Film Journalists Awards "Best Dubbing Female" **1998**

Virginia Woolf, tüm zamanların en çok okunan yazarlarından biri olmasına rağmen Woolf'un kitaplarından uyarlanmış filmlere pek rastlanmıyor sinemada. Marleen Gorris'in, 1997 yılında çektiği "Mrs. Dalloway" filmi Woolf'un baş yapıtlarından bir olarak anılan aynı adlı romanın bir uyarlaması.

1923 yılının yaz mevsiminde başlayan hikaye Mrs. Dalloway'in bir gününü anlatıyor. Clarissa Dalloway akşama vereceğini partinin mükemmel olması için bütün hazırlıklarla kendisi ilgilenir. Hazırlıkları sürdürürken, 30 yıl öncesini hatırlar. Tüm hayatını değiştirecek bir seçim yaptığı ve evleneceği erkeği seçtiği yazı düşünür. Kendisiyle evlenmek isteyen iki erkek arasında bir seçim yapmış, maceraperest ve çekici Peter yerine daha güvenli ve sakin bir hayat vaat eden Richard'ı seçmiştir. Peter ise aslında Clarissa'nın da özel bir yakınlık duyduğu Sally ile birlikte olacaktır.

Mrs. Dalloway'in anılarının ve yaşadığı günün hikayesi, savaşta arkadaşını kaybettiği için şok geçirmiş olan ve tıbbi olarak dengesiz olarak tanımlanan Septimus'un hikayesi ile iç içe geçer. İtalyan asıllı eşinin sağlığına kavuşması için çok çaba sarf ettiği Septimus, doktorunun onu bir akıl hastanesine yatıracağını duyduğu gün kendini öldürür.

1920'li yılların İngiltere'sinde yaşanan acımasız sınıf sistemine, üst sınıf değer yargılarına ve tatminsizliklerine, yabancılara ve azınlıklara karşı yapılan ayrımcılığa ve dinsel fanatizme gerçekçi ve sert bir bakış olarak nitelenebilecek kitabın, dönemin koşulları gereği alt metin olarak sunduğu cinsel politika ve cinsel kimlik Gorris'in filminde çok daha belirgin olarak ifade ediliyor. "Mrs. Dalloway", bu yıl festivalde de gösterilen "Bir Sessizlik Sorgusu" ve Oscarlı "Antonia'nın Yazgısı" filmleri gibi Gorris'in feminist söylemi ile direkt olarak bağlantılı bir film. Gorris bu üç filminde de modern kadının doğuşunu anlatmaktadır.

Even though Virginia Woolf is one of the most popular writers of all time, as one might expect we do not watch adaptation of her novels in cinema. "Mrs. Dalloway" adapted by Marleen Gorris in 1997 is one of the masterpieces of Woolf's works.

Mrs. Dalloway's one day in June 1923:

In June 1923, story begins with Mrs. Dalloway's extensive preparations for the "perfect" party she is hosting that night. While she is dealing with the preparations, she suddenly remembers her decision she made 30 years ago to engage in safe, comfortable marriage to a successful, bourgeois politician Richard. But before her decision Clarissa Dalloway romantically involved with adventure-loving and charming Peter who wanted to marry her too and intimately bonded with the dynamic outspoken Sally. Now she does not know whether her decision was right or wrong.

Mrs. Dalloway's story, past and present, is intercut with that of Septimus, shocked by death of a mate in combat. He as an "unstable" man, is married to an adoring Italian wife who tries but cannot save him from his demon. He takes his life when his doctor suggests putting him in an asylum.

"Mrs. Dalloway" shows the observations on the ruthless class system, snobbery of the wealthy, discrimination against foreigners and minorities and religion fanaticism in the 1920's British society. Feminist director Gorris imbues the Woolf's story with a modernist interpretation, bringing to the surface issues of sexual politics and sexual identity that were more latent in the book. In this respect Mrs. Dalloway is directly linked to Gorris feminist perspective.

ANTONIA'NIN YAZGISI
ANTONIA
ANTONIA'S LINE

HOLLANDA, BELÇİKA, İNGİLTERE **1995 102' 35mm renkli / color**
NETHERLANDS, BELGIUM, UK

YÖNETMEN / DIRECTOR : Marleen Gorris
SENARYO / SCRIPT : Marleen Gorris
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Willy Stassen
MÜZİK / MUSIC : Ilona Sekacz
KURGU / EDITING : Marina Bodbijl, Wim Louwrier, Michiel Reichwein
OYUNCULAR / CAST : Willeke van Ammelrooy, Els Dottermans, Dora van der Groen, Veerle van Overloop, Esther Vriesendorp, Carolien Spoor, Thyrza Revestejin, Mil Seghers
YAPIM / PRODUCTION : Bard Entertainments
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Egmond Films - Tel: 00 31 20 589 09 09

ÖDÜLLER / AWARDS
Akademi Ödülleri "En İyi Yabancı Film Oscar'ı" / Academy Awards "Best Foreign Film Oscar" **1996**
Hollanda Film Festivali "En İyi Yönetmen Ödülü", "En İyi Kadın Oyuncu Ödülü" / Netherlands Film Festival "Best Director Award", "Best Actress Award" **1995**
Toronto Uluslararası Film Festivali "İzleyicinin Seçimi Ödülü" / Toronto International Film Festival "Audiences' Choice Award" **1995**

"Antonia'nın Yazgısı, 1995 yılında En İyi Yabancı Film Oscar'ını alan yönetmen Marleen Gorris'in dördüncü uzun metrajlı filmi.

Dramın, komedinin, romantizmin, trajedinin, felsefenin ve sanatın gerçek hayatı doğrularcasına bir araya geldiği çarpıcı bir film olan "Antonia'nın Yazgısı" İlk Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivalinde gösterilmişti. Bu yıl Marleen Gorris Toplu Gösterimi başlığı altında bir kez daha festivalde.

Marleen Gorris, filminde aile kavramının aşındığı bir dönemi yansıtırken cemiyetin önemini vurgular. "Antonia'nın Yazgısı" İkinci Dünya Savaşı'nın sonundan başlayarak yaklaşık 50 yıllık bir süreç içinde Antonnia'yı, kızı Danielle'yi, torunu Therese'yi ve torununun kızı Sarah'ı içine alan dört kuşaktan kadını tanımlar.

Savaş sonrası, Antonia kızı Danielle ile birlikte 20 yıl önce terk ettiği kasabasına, annesinin cenazesini yakmak ve ondan miras kalan tarlanın yönetimini almak için geri döner. Kızı Danielle, bu küçük kasabayı ilk kez gördüğünde buranın çok umut kırıcı bir yer olduğunu düşünür. Ama daha sonra bu düşüncesi annesinin yardımıyla değişecektir.

Antonia'nın ailesi dışında bu küçük kasabada yaşayan Antonia'nın eskiden tanığı bir çok kişi de Antonia'nın yavaş yavaş oluşturmaya başlayacağı değişimin içindeki yerini alır: Antonia'dan hoşlanan Çiftçi Bas, Schopenhauer ve Nietzsche üzerine çalışan Finger, kendi abisinin tecavüzüne uğrayan akli dengesi bozuk Deedee, dolunay olduğunda uluyan Deli Meryem ve diğerleri. Bu insanların hepsi şartlar ne olursa olsun kendilerinden birine her an destek vermeye hazırdırlar.

Film, Cemiyet kavramına verdiği önem kadar, Schopenhauer'dan Katolik Kilisesi'ne ölüm üzerine farklı felsefeleri ortaya koymaktadır. "Antonia'nın Yazgısı" işlediği bütün konuların yanında yönetmen Gorris'in feminist görüşünü en net olarak yansıttığı filmlerinden bir tanesidir. Antonia, geleneksel aile kavramı yerine alternatif bir aileyi yaratmıştır. Ve bu ailede yaşan kadınlar, erkekler olmadan sadece hayatlarını sürdürmekle kalmazlar, gelişirler ve büyürler.

"Antonia'nın Yazgısı" filminin bitiş cümlesi "Ve bu uzun tarihçe bir sonuca vardıysa hiçbir şey bitmemiştir" belki de filmin çok kısa bir özeti olarak görülebilir.

"Antonia's Line", director Marleen Gorris' fourth feature film, won the Best Foreign Film Oscar in 1995 Academy Awards. This film a heady, life-affirming mixture of drama, comedy, romance, tragedy, philosophy, and art, was screened 1st Flying Broom Women's Film Festival. And this year it will be shown again in The Retrospective: Marleen Gorris.

In an era when the concept of "the family" is being eroded, Gorris underlines the importance of community. Opening shortly after the end of World War II and continuing for over forty years, "Antonia's Line" introduces four generations of women -Antonia, her daughter Danielle, her granddaughter Therese, and her great-granddaughter Sarah. The film begins in the post-war Netherlands with Antonia returning to the village of her birth. In her company is her young daughter, whose initial impression of the town is that it's an unpromising place. However her thoughts would change with the help of her mother. Antonia, who left 20 years ago, has come back to bury her mother and take over running her inherited farm.

Aside from Antonia's family, the film introduces to many of the town's other residents: Farmer Bas, who carries a torch for Antonia; Finger, a student of Schopenhauer and Nietzsche; retarded Deedee, who is raped by her own brother; Mad Madonna, who bays at the full moon; and many others.

In addition to the evident message about the importance of community, the film challenges different philosophies about death, from those of Schopenhauer to those of the Catholic church. And it gently advances the director's feminist agenda, illustrating that women can thrive (not just survive) without men.

The final lines of "Antonia's Line" are: "And, as this long chronicle draws to a conclusion, nothing has ended."

KIRIK AYNALAR
GEBROKEN SPIEGELS
BROKEN MIRRORS

HOLLANDA / NETHERLANDS **1984 108' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Marleen Gorris
SENARYO / SCRIPT : Marleen Gorris
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Frans Bromet
MÜZİK / MUSIC : Lodewijk de Boer
KURGU / EDITING : Hans van Dongen
OYUNCULAR / CAST : Lineke Rijxman, Henriette Tol, Edda Barends, Coby Stunnenberg, Carla Hardy, Marijke Veugelers, Arline Renfurm, Anke Van't Hof, Hedda Oledzky, Elja Pelgrom
YAPIM / PRODUCTION : Sigma Film Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Sigma Pictures - Singel 132, 1015 AG Amsterdam, Nederlands
Tel: 00 31 20 535 33 20 Fax: 00 31 20 535 33 29

ÖDÜLLER / AWARDS
Hollanda Film Festivali "İzleyici Ödülü" / Netherlands Film Festival "Audience Award" **1985**
San Francisco Lezbiyen ve Gay Film Festivali "İzleyici Ödülü" / San Francisco Lesbian and Gay Film Festival "Audience Award" **1985**

"Kırık Aynalar" Marleen Gorris'in 1984 yılında çektiği ikinci uzun metrajlı filmi. Gorris, bu filminde izleyiciye farklı türde heyecan verici, bir seri cinayet hikayesi sunuyor.

Bir kadın yönetmen olarak Gorris'in filminde şiddeti görselleştirmiş olması bazı eleştirmenler tarafından ayrımcılık yapmakla suçlanmasına neden olmuştur. "Kırık Aynalar" filmindeki tek sempatik erkek karakter kadınlara hiçbir şekilde yaklaşmayan yaşlı ve ilgisiz bir adamdır çünkü.

Sinema endüstrisinde erkeklerin bakış açısıyla şiddetin görselleştirildiği bir çok film olmasına rağmen hemen hemen bu filmlerden hiç biri şiddetin doğasının cinsiyeti ile ilgilenmemiştir ama bu film şiddeti, cinsiyet farkı açısından da ele almıştır. Filmdeki iki hikayeden birincisi, bir gece klübü işleten Madam Ellen ve yanında çalışan fahişlerin olağan hayatlarını anlatırken diğer hikaye bir seri katil tarafından kaçırılmış ve kilere kapatılmış bir ev kadınının hikayesini anlatır. Bu kadınların kaderi, bir şekilde kesişecektir. Gorris "Kırık Aynalar" filminde hem, genelevde çalışan kadınların artık bir gelenek halini almış aşağılanmalarını hem de seri katilin tekrarlanan vahşi davranışlarını aynı anda izleyiciye sunarak farklı bir yapı oluşturur. Kurbanların bireysel koşulları birbirinden farklı olmasına rağmen, filmde ortak özelliklerinden dolayı seçilmiş oldukları gösterilir.

Gorris'in filminde gerçekleri hiç yumuşatmadan olduğu gibi görselleştirmeye çalışması filme bir tür belgesel havası katmıştır. Filmde bir kadın yönetmenin gözünden şiddetin görselleştirilmesi, yıllarca erkek yönetmenlerin yaptığı şiddet filmlerinden çok daha farklı bir şiddet tanımlaması sunmaktadır.

Marleen Gorris second feature film "Broken Mirrors" shot in 1984. In this film, Gorris shows a different kind of thriller about serial murders.

Some critics have attempted to undermine the grim intensity of this film by claiming that it is discriminative. The only sympathetic male character is an old derelict that poses no threat to women.

It is equally plausible that the emphasis is intended a corrective to many films directed by male directors who do not inquire into the gendered nature of violence. The film has two story lines. In the Happy House Sex Club, Madam Ellen and her prostitutes receive their customers like every time they do. At the same time, a housewife is abducted by a serial killer and locked in a cellar. It slowly becomes clear how the fate of all women is interwoven. "Broken Mirrors" differs by drawing together the almost ritualized degradation experienced by the prostitutes and the repetitive atrocities of a serial killer. Irrespective of differences in individual circumstance, victims are shown to have been selected for shared defining feature.

The stark realism of the film has an almost documentary feel to it. Violence from the female director's point of view has different meaning. However, audiences are relevant to male directors' violent films.

BİR SESSİZLİK SORGUSU
M., DE STILTE ROND CHRISTINE
A QUESTION OF SILENCE

HOLLANDA / NETHERLANDS **1982 92' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Marleen Gorris
SENARYO / SCRIPT : Marleen Gorris
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Frans Bromet
MÜZİK / MUSIC : Lodewijk de Boer, Martjin Hasebos
KURGU / EDITING : Hans van Dongen
OYUNCULAR / CAST : Edda Barends, Nelly Frijda, Henriette Tol, Cox Habbema, Eddie Brugman, Hans Croiset, Eric Plooyer, Anna van Beers, Noa Cohen, Kees Coolen, Edgar Danz
YAPIM / PRODUCTION : Sigma Film Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Sigma Pictures - Singel 132, 1015 AG Amsterdam, Nederlands
Tel: 00 31 20 535 33 20 Fax: 00 31 20 535 33 29

ÖDÜLLER / AWARDS
Créteil Uluslararası Kadın Filmleri Festivali "Büyük Ödül" / Créteil International Women's Film Festival "Grand Prix" **1982**
Hollanda Film Festivali "En İyi Film Ödülü" / Netherlands Film Festival "Best Feature FILm Award" **1982**

"Bir Sessizlik Sorgusu" Marleen Gorris'in senaryosunu da yazdığı ilk uzun metrajlı filmidir. Modern Batı toplumlarında ezici cinsiyet ilişkilerinin doğasını açıklayan, kadınların kendi seslerini bulmalarında onlara yol göstermeye çalışan ve ataerkil düşünce yapısının değişmesi gerektiğini söyleyen feminist bir film "Bir Sessizlik Sorgusu".

Birbirine yabancı olan üç kadın -bir ev kadını ve anne, bir sekreter ve bir garson- şans eseri aynı anda aynı butikte bulunurlar. Devamlı ezildikleri bir hayatın baskısı altında olan bu kadınlar öyle bir noktaya gelmişlerdir ki artık hiçbir şeye tahammülleri kalmamıştır ve mağazanın müdürünü döverek öldürürler. Bu olay üzerine tutuklanan kadınlar, gözlem için bir akıl hastanesine yatırılırlar. Kadın bir psikiyatrist bu kadınların mahkemeye çıkabilecek durumda olup olmadıklarını araştırmakla ve mahkemeye bildirmekle görevlendirilir. Erkek otoriteler, akıl sağlığı yerinde olan bu üç kadının hiç tanımadıkları bir erkeği öldürmüş olmasını kavrayamadıkları için psikiyatristin, bu kadınların işledikleri cinayetten dolayı sorumlu tutulamayacaklarını çünkü akıl sağlıklarının yerinde olmadığını söyleyeceğini tahmin ederler. Ama psikiyatrist bir süre sonra, aslında bu üç kadını anlamanın çok da kolay olmadığını fark eder. Hayatları boyunca sessiz kalmış olan bu kadınlar şimdi kendi istekleriyle sessiz olmayı seçmişlerdir. Bir tanesi kelimenin tam anlamıyla hiç konuşmayan, diğeri sürekli olarak konuşan ama aslında hiçbir şey söylemeyen, üçüncüsü ise psikiyatristle dalga geçen ve ona yalan söyleyen bu üç kadın, bir süre sonra psikiyatristin gerçeği görmesini sağlarlar. İşinde belli bir noktaya gelmiş bu kadın bile erkeklerin dünyasında onların kurduğu düzenin karşıtı bir söz söylemediği sürece kimse tarafından duyulmadığını ve görülmediğini anlar.

Marleen Gorris, filminde bu üç kadın üzerinden erkeklerin kelimeleriyle konuşmamayı seçmenin çok büyük bir güç olduğunu göstermektedir.

"A Question of Silence" written by Marleen Gorris is her first feature film. It reveals the oppressive nature of gender relationship in the contemporary Western societies and goes on to suggest the direction women must move towards to discover their own voices and escape from patriarchal thought.

"A Question of Silence" centers around three very ordinary women, a housewife and mother, a secretary and a waitress, strangers to each other. These three women come together by chance in the same boutique at the same time one day. When the combined pressures of their oppressive lives have built to such a pitch that they take it out on the store manager and beat him to death. They are arrested and put into a prison ward of a mental hospital. A female psychiatrist is assigned to report to the court whether they should stand trial for their crime. The male authorities cannot comprehend that three sane women could have killed a man they did not know and assume the psychiatrist will find them not responsible for their actions by reason of insanity. The psychiatrist realizes that it is not such a simple matter to understand these women. Having been silent throughout their lives, they choose silence with their own wills now. After a while, these three women, one of whom literally does not speak, another one talks incessantly but says nothing and the third toys with her and lies to her, show her the reality. Finally she begins to see that she is just as unheard and un seen as the women are in a man's world.

"A Question of Silence" shows the power of the choice not to speak in male terms.

FRANCESCA ARCHIBUGI

Cumhur Canbazoğlu'nun Francesca Archibugi Üzerine Yazısı
Kapalı Gözlerle
Akşam'a Doğru
Mignon Gitti

FRANCESCA ARCHIBUGI

Yeni İtalyan Sineması'nın iddialı isimlerinden Francesca Archibugi ile Uçan Süpürge Kadın Filmler Festivali'nin dostluğu ilginç bir seyir izliyor. Daha önce, "Il Grande Cocomero" (Muhteşem Balkabağı, 1993) ile "Albero Delle Pere" (Armut Ağacı, 1998) adlı yapıtları gösterilen, geçen yıl ise "Domani" (Yarın, 2001) ile festivalde yer alan Archibugi bu yıl üç filmlik özel bir gösterimle izleyicinin karşısına çıkıyor.

Archibugi, 40'lı yaşlarını süren İtalyan yönetmenler arasında tecimsel sinemaya pek rağbet etmeyenler ailesinden. Bundan ötürü ülkesi İtalya'da ve Avrupa'daki festival kentleri dışında geniş kitlelerce tanındığını söylemek zor. Ancak, meraklı gözlerin en çok tuttuğu isimlerden biri olduğunu da eklemek gerek. Bunlar arasında Jodie Foster de var; Amerikalı yıldız, Archibugi'nin Muhteşem Balkabağı'nda bir çocuğun yaşantısına son derece yalın ve basit çözümlerle getirdiği yorumdan o kadar çok etkilenmiş ki; bu öyküyü Hollywood'a taşımak için harekete geçmiş...

On iki yıllık uzun metrajlı kariyerinde altı film var şimdilik Archibugi'nin. Fazla zorlamadan, sadece söyleyecek yeni bir şeyi olduğunda kameranın ardına geçmeyi tercih ediyor. Özellikle, aileyi, kuşaklar arası çatışmayı, çocukları ve çocukluktan gençliğe terfi etmenin sancılarını çeken minik kalpleri anlatmayı, günlük yaşamda saklı ayrıntıları itinayla öne çıkarmayı seviyor. Favori mekanı ise Roma ve kentin tarihi atmosferinin sunduğu yumuşak hava...

26 Mayıs 1960 Roma doğumlu Archibugi. Hali vakti yerinde bir aileye mensup. Fotomodellikle geçen çocukluğun ardından uzun süre oyunculuk eğitimi almış ve hem sinemada hem tiyatroda küçük roller bularak camiaya adımını atmış. Yirmisine geldiğinde Roma'daki ünlü sinema okulu Centro Sperimentale di Cinematografia'ya yazılarak yönetmenlik okumuş ve birkaç tane kısa metraj denemesi olmuş bu dönemde...

Uzun metraja geçiş tarihi ise 1988. Bu yıl Festival'de de gösterilecek ilk uzun metrajlısı "Mignon E Partita"yla (Mignon Gitti), büyümenin getirdiği sorunlarla ve aşkın yüklediği karmakarışık duygularla yüz yüze kalan 13 yaşındaki Giorgio'yu incelerken fonda yorgun ve umutsuz 40'lı yaşlar kuşağından da derin kesitler vermeye kalkışması hayli cesur bir adımdı bizce. İtalyan sinemasının meş'um kadınlarından Stefania Sandrelli'ye biçtiği şefkatli anne tiplemesinden aldığı performans da Archibugi adına bir başka umut mesajıydı. Bu filmle, Uluslararası İstanbul Film Festivali dahil, bir çok önemli organizasyonda sivrilmişti...

"Mignon E Partita"nın yardımıyla, "Verso Sera"yı (Akşama Doğru, 1990) yaparken daha kolay para bulabildi Archibugi. Bu kez komünist öğretmen rolünde Mastroianni vardı yanında. Kendisinin ikinci, Mastroianni'nin de 122. filminde, gençlik hareketlerinin çok güçlü yaşandığı 1977'ye dönüp Avrupa'da en güçlü komünist partilerden birini çıkarmış İtalya'daki sol kesimin yaşadığı dinamikleri inceliyordu. Bir tarafta komünist partiyi simgeleyen tutucu öğretmen Lodovico, diğer yanda onu 'eski' bulup yenilik arayan, dünyayı değiştirmek isteyen 'taze solcu' genç gelin Stella vardı. Galibi olmayacak bir hesaplaşmaydı bu...

The friendship between Francesca Archibugi, one of the important figures of the New Italian Cinema, and the Flying Broom Women's Films Festival has an interesting progress. Archibugi had participated in previous festivals with films "Il Grande Cocomero" (The Great Pumpkin, 1993), "Albero Delle Pere" (The Pear Tree, 1998) and "Domani" (Tomorrow, 2001). This year she is meeting the audience with a special screening of three films.

Archibugi is one of those who don't esteem commercial cinema among Italian directors of her age. That's why she is not so well known by masses out of her country, Italy and festival cities of Europe. Nevertheless, we have to add she is one of the favorites of the curious eyes. Jodie Foster is one of these "curious eyes"; the American star was so impressed by the interpretation of a child's life in "The Great Pumpkin" by Archibugi that she decided to carry this story to Hollywood.

Archibugi has six films now in her long film career of 12 years. She prefers to pass behind the camera when she has something new to say without forcing herself. She especially likes talking about family, conflict between generations, children and small hearts suffering from the pains of passing to youth from childhood, and highlighting the details hidden in every day life. Her favorite city is Rome; she likes the mild air of the historical atmosphere of the city.

Archibugi was born in Rome, on 26 May 1960. She is from an upper-middle class family. After a childhood working as a photo-model, she studied acting and stepped into the community by little parts in both cinema and theatre. When she was 20, she enrolled in the famous cinema school "Centro Sperimentale di Cinematografia" at Rome, and in this period made a few short film trials.

Her transition to directing long films dates to 1988. We think, her attempting to give deep sections from the tired and desperate middle aged generation in the background while observing 13 year-old Giorgio who faces problems of growing-up and complicated love feelings in her first long film "Mignon E Partita" (Mignon Has Left; this film will be shown in festival this year) was a brave step. The performance she got from Stefania Sandrelli in character of tender mother was another hope message for Archibugi. She had stood out in many important organizations including İstanbul International Film Festival by this film...

Archibugi could finance "Verso Sera" (Towards Evening, 1990) more easily with help from "Mignon E Partita". Mastroianni was playing the communist teacher at the film. In her second, Masroianni's 122nd film, she was looking back to 1977, when the youth movements were very strong, and observing the dynamics of the left wing in Italy, whose communist party was one of the strongest in all Europe. On one side, there was the conservative teacher Lodovico, symbolizing the communist party, and on the other side young "newly leftist" Stella who finds him "old". She searches newness and wants to change the world. That was a conflict where no one would be the winner...

Hollywood'a göz kırpan anlayışla çektiği ve hasta bir çocuğun dünyasına girdiği "Grande Cocomero"dan (1992) sonra festivalde gösterilecek üçüncü filmi "Con Gli Occhi Chiusi"yi (Kapalı Gözlerle, 1994) yaptı. Psikolojik yanı keskin sosyal bir melodram diye özetlenecek bu yapıtta, hayli gerilere gidip 1800'lerin sonunda yaşanmış imkansız bir aşkı anlatmayı denedi. Federico Tozzi'nin aynı adlı romanından kendi adaptasyonuyla beyazperdeye taşıdığı öykudeki becerisi, öncekiler kadar taraftar bulmazken, gişede de hayli sönük kaldı. Filmin Archibugi'ye en belirgin getirisi, müzikleri yazan cazcı Battista Lena'yla evliliğe kadar gidecek ciddi bir ilişkiyi başlatmasıydı...

Ardından 1997'de "La Strana Storia di Banda Sonora" (Bandonun Tuhaf Öyküsü) adında bir belgesel çekti. 1998'de yaptığı "Albero Dele Pere" ise Archibugi'nin bir olgunluk yapıtı olarak algılandı sinema çevrelerinde. Ne anne-babaların tam anne-baba, ne çocukların tam çocuk olarak yaşayabildiği, herkesin yüklenebileceğinin çok üzerinde sorumlulukların altına girdiği bir gerçeği aktarıyordu bu kez. Filmin teknik özelliklerine yönelen eleştiriler olumsuzdu; Archibugi'nin, çocukların yaşamına sızıp onların gözüyle kameraya bakmayı bilen ender isimlerden olduğunun altı daha fazla çizilmişti. 2001'de Ornella Muti'li "Domani"yi çekti İtalyan yönetmen. 1997'de Cacchiano'da yaşanmış depremin insanları vardı beyazperdede ve onların özgün öyküleri...

Francesca Archibugi, bugünlerde yeni bir filmin ön hazırlıklarıyla meşgul. Sinemasını tanıyanlar, yine direk, son derece yalın kadrajlardan oluşan, görüntünün gücünden çok, başarıyı diyaloglarla aramayı tercih eden bir yapıtın geleceğinden emin. Evet, sözler çok önemli Archibugi için; ancak daha önemlisi onların kimin ağzından çıktığı. Elindeki senaryonun çatısını çattıktan sonra oyuncu seçimine geçen, çalışacağı oyuncuların yapısına, doğasına göre senaryoyu adeta yeniden şekillendiren yönetmenin ekibiyle kurduğu diyalog, filmlerin çekimlerini klaket sesinden çok önce başlatıp çok sonra bitiriyor. Bu sıcak ilişkinin sonucunda, Archibugi'nin derin sevgiyle bağlandığı karakterlerindeki inandırıcılık seyirciyi de sarmalamayı başarıyor...

After "Grande Cocomero" (1992) of an understanding winking at Hollywood in which she penetrates into the world of a sick child, she made "Con Gli Occhi Chiusi" (Closed Eyes, 1994), her third film in the festival. In this work, which can be described as a social melodrama with a sharp psychological side, she went to the past, and tried to tell an impossible love at the end of 1800s. Her talent in the story which she adapted to silver screen from the same named novel of Federico Tozzi, could not win so many adherents as her previous works and was not a great box-office success. The most obvious return of the film for Archibugi was that she started a serious relationship going to marriage with jazz musician Battista Lena who composed the score of the film.

Then she shot a documentary named "La Strana Storia di Banda Sonora" (The Strange Story of Banda Sonora). "Albero Dele Pere" made in 1998 was considered as a maturity work of Archibugi in cinema circles. This time, she was telling the reality that neither parents nor children can live as they are and people take much more responsibility then they can bear. The critiques directed to technical features were negative; rather the fact that Archibugi penetrates into children's lives and looks at the camera from their eyes was underlined. Italian director shot "Domani" starring Ornella Muti in 2001. The people after the earthquake of Cacchiano in 1997, and their original stories were on the silver screen.

Francesca Archibugi, is nowadays busy with the preparations of a new film. Those who know her cinema are sure that a film composed of simple and direct scenes and preferring to search success in dialogues rather than the force of the image is on the way. Yes, words are very important for Archibugi; but who says those words is even more important. The director selects the cast just after outlining the scenario and rewrites the scenario according to the nature of her cast. The dialog between Archibugi and her team starts the film shootings long before the sound of the clapperboard, and finishes long after that. As the result of this warm relation, persuasiveness of the characters of Archibugi wraps up the audience...

Cumhur Canbazoğlu
Translated by Pırıl Akkuş

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Renzo ve Lucia (TV)	**2003**	Renzo e Lucia (Renzo and Lucia)
Başka Bir Dünya Mümkündür	**2001**	Un Altro é Possibile (Another World Is Possible)
Yarın	**2001**	Domani (Tomorrow)
Armut Ağacı	**1998**	L'Albero Dele Pere (The Pear Tree)
Banda Sonora'nın Garip Hikayesi	**1997**	La Strana Storia Di Banda Sonora (Banda Sonora's Strange Story)
Dünyadaki Tek Ülke	**1994**	L'Unico Paese Al Mondo (The Only Country On The World)
Kapalı Gözlerle	**1994**	Con Gli Occhi Chiusi (With Closed Eyes)
Muhteşem Balkabağı	**1993**	Il Grande Cocomero (The Great Pumpkin)
Akşama Doğru	**1991**	Verso Sera (Towards Evening)
Mignon Gitti	**1988**	Mignon é Partita (Mignon Has Gone)

KAPALI GÖZLERLE
CON GLI OCCHI CHIUSI
WITH CLOSED EYES

İTALYA, FRANSA, İSPANYA **1994 113' 35mm renkli / color**
ITALY, FRANCE, SPAIN

YÖNETMEN / DIRECTOR : Francesca Archibugi
SENARYO / SCRIPT : Francesca Archibugi
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Giuseppe Lanci
MÜZİK / MUSIC : Battista Lena
KURGU / EDITING : Roberto Prpignani
OYUNCULAR / CAST : Stefania Sandrelli, Marco Messeri, Deborah Caprioglio, Alessia Fugardi, Fabio Modesti, Gabrielle Bocciarelli, Silvio Vannucci, Margarita Lozano, Rafelle Vannoli
YAPIM / PRODUCTION : MG Italian International Film
KAYNAK / PRINT RESOURCE : İtalyan Kültür Merkezi /Ankara
Mahatma Gandi Caddesi No: 32 GOP Ankara Tel: 00 90 312 446 51 78

ÖDÜLLER / AWARDS
İtalyan Ulusal Film Eleştirmenleri Birliği Ödülleri "En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu" / Italian National Syndicate of Film Journalists Awards "Best Supporting Actor" **1995**

Francesca Archibugi'nin dördüncü uzun metrajlı filmi "Kapalı Gözlerle", Federigo Tozzi'nin 1919 yılında yazdığı aynı adlı romanın bir uyarlamasıdır. Tozzi'nin romanı, büyük oranda otobiyografik bir hikayedir. Tozzi romanında, Siena'da büyük zorluklarla geçirdiği çocukluk dönemini anlatır. Otoriter bir babanın etkisi altında büyüyen, geçirdiği bir hastalık yüzünden gözü ile ilgili sorunlar yaşayan ve aşık olup olmadığına bir türlü karar veremediği babasının çiftliğinde çalışan genç bir kıza olan bağlılığından dolayı acılar çeken bir çocuğun hikayesi.

"Mignon Gitti" ve "Muhteşem Balkabağı" gibi bazı filmlerinde Archibugi, çocukluk döneminin kesin gerçeklerini ve korkusuz keşiflerini ilginç bir şekilde göstermiştir. "Kapalı Gözlerle" filminin özellikle ilk yarısında da aynı konuya değinmesi, ilginç sonuçlar yaratmıştır.

14 yaşındaki Ghisola ve Pietro'yu, mutsuz yaşamlarından dolayı paylaştıkları acılar bir araya getirir: ailesinden ayrılmış, tarlada çalışan bir işçi olan Ghisola ve annesinin bütün çabasına rağmen babası tarafından sürekli aşağılanan Pietro. Pietro'nun Ghiola'ya olan ilgisini fark eden babası, bu duruma çok sinirlenir ve Ghisola'nın çalışırken yaptığı bazı küçük hataları, genç kızı çiftlikten göndermek için bir mazeret olarak kullanır. Ghisola ve Pietro bu ayrılıktan sonra, ilk kez karşılaştıklarında artık ikisi de genç birer yetişkin olmuştur. Ghisola, Pietro'nun eskiden tanıdığı masum genç kız değildir artık. Patronlarının birinden hamile kalmıştır. Yaşadığı bu durumdan kurtulabilmek ve çocuğuna bir baba bulabilmek için Pietro ile yatmaya ve onu bebeğin ondan olduğuna ikna etmeye karar verir. Böylece doğasında suskun bir kişiliğe sahip Ghisola ve hayata daha hazır olmayan Pietro yeniden bir araya gelir. Ama bu birlikteliğin arkasında gerçekten aşk var mıdır?

Francesca Archibugi's fourth feature film "With Closed Eyes" is based on Federigo Tozzi's 1919 novel by the same name, the largely autobiographical story is about the writer's difficult childhood in Siena. He suffers from his authoritarian father, an illness affecting his eyes and the unresolved love that bound him to the young girl, who works in his father's farm.

In films such as "Mignon Has Gone" and "The Great Pumpkin" Archibugi has shown a fascination with the incisive truths and brave discoveries of childhood. In the first half of "With Closed Eyes", she brings interesting and illuminating results.

14-year-old Ghisola and Pietro are locked in a wordless, mutual immediacy that springs from the shared pain of their unhappy situations. Ghisola works in Pietro's father's farm, isolated from her family. Pietro, despite his loving mother's attempts to protect him, is brutally humiliated by his father. The father, angered by Pietro's affection for Ghisola, seizes on a slip-up in her chores as an excuse to send her away. When Ghisola and Pietro meet again, they have become young adults. Ghisola, no longer an innocent farm girl, is pregnant by one of her patrons. In order to find a way out of this situation and a father of her baby, she decides to sleep with Pietro and pass the baby as his. Ghisola who is reticent by her nature and Pietro who is ill equipped for life are together again. Is there a real love behind this relationship or not?

AKŞAMA DOĞRU
VERSO SERA
TOWARDS EVENING

İTALYA, FRANSA / ITALY, FRANCE **1991 99' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Francesca Archibugi
SENARYO / SCRIPT : Francesca Archibugi, Gloria Malatesta, Gloria Sbarigia
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Paolo Carnera
MÜZİK / MUSIC : Roberto Gatto, Battista Lena, Reinhardt Wagner
KURGU / EDITING : Roberto Missiroli
OYUNCULAR / CAST : Marcello Mastroianni, Sandrine Bonnaire, Zoe Incrocci, Giorgio Tirabassi, Victor Cavallo, Veronica Lazar, Lara Pranzoni, Paolo Panelli, Gisella Burinato
KAYNAK / PRINT RESOURCE : İtalyan Kültür Merkezi /Ankara
Mahatma Gandi Caddesi No: 32 GOP Ankara Tel: 00 90 312 446 51 78

ÖDÜLLER / AWARDS
David di Donatello Ödülleri "En İyi Film", "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu" / David di Donatello Awards "Best Film", "Best Supporting Actress" **1991**
İtalyan Ulusal Film Eleştirmenleri Birliği Ödülleri "En İyi Erkek Oyuncu", "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu"
Italian National Syndicate of Film Journalists Awards "Best Actor", "Best Supporting Actress" **1991**

Archibugi'nin ikinci uzun metrajlı filmi olan "Akşama Doğru" bir taraftan 1977 İtalya'sında sol görüş kavramını incelerken, diğer taraftan da iki nesil arasındaki düşünce farkını ortaya koyuyor. Yılların deneyimli oyuncusu Marcello Mastroianni, filmde Profesör Ludovico rolünü oynuyor.

Yaşlı bir komünist olan Profesör Ludovico Bruschi'nin bütün hayali, düzenli ve sosyal adalet kavramın var olduğu bir ülkede yaşamaktır. Yıllardır bu büyük hayali ile yaşayan Profesör Ludovico'nun hayatı, hiç beklemediği bir anda bir düzensizliğin içine girer. Önce torunu Papere'nin çıkagelmesi ile düzeni bozulan Profesör Ludovico'nun, kurmuş olduğu düzen, daha sonra Papere'nin annesi Stella'nın da gelmesiyle tam anlamıyla alt üst olur. Profesör Ludovico'nun oğlu Oliviero ve Stella arasındaki ilişki çok genç olmalarından dolayı bitme noktasına gelmiştir. Böylece, Profesör, hayatında ilk defa hüzünlü, bilgisiz ve hayata küsmüş bir durumda olan genç bir kız ile karşı karşıya kalmıştır. Kafasında yanlış ve yararsız birçok düşünce olan Stella'ya karşı anlayışlı davranmak zorunda olan Profesör bir taraftan da hayatının bozulmuş düzeni ile yaşamayı öğrenmeye çalışır. Ama bir gün Profesör'ün sabrı taşar. Bu durumu kaldıramayan Stella da evi terk eder.

Stella'nın gitmesinden sonra onun için endişelenen Profesör, Stella'yı aramaya başlar ve en sonunda onu bacağı kırık bir şekilde bir hastanede bulur. Bu olaydan sonra yakınlaşmaya başlayan Profesör ve Stella, hiç farkında olmadan birbirlerine aşık olma noktasına gelirler. Ama Stella bacağı biraz daha iyileşince yeni ilişkiler ve yeni deneyimler yaşamak için yeniden Profesör'ü terk eder. Bütün bu olayların içinde yaşayan Papere ise daha bu olanları anlamak için çok küçüktür.

Archibugi's second feature film "Towards Evening" is examining the Italian left wing of 1977, while finding out the difference between ideas of two generations as well. The legendary film star Marcello Mastroianni is playing Professor Ludovico in the film.

Professor Ludovico is an elderly communist whose desire is living in an orderly and socially just State. However, living with hope of his dream for years, Professor Ludovico's life would be disturbed by unexpectedly. First his granddaughter Papere is included in his life. And then Papere's mother Stella, his son's partner, comes to his house. The relationship between Oliviero, Professor Ludovico's son, and Stella has almost come to an end, as both are still too young. For first time in his life, Professor is obliged to deal with a gloomy, ignorant, offended young girl. He has to be patient with Stella whose mind is full of false and destructive ideas and who disturbed his regular way of living his life. Professor tries to understand Stella but loses his patience so Stella leaves.

He looks for her everywhere and in the end he finds her in a hospital with a broken leg. They become too close and then without realizing it, they come to love each other immensely. However, Stella's leg gets as better, she goes off to look for new relationships and new experiences, while Professor goes on waiting for her. Papere, is still too young to understand what's going on.

MIGNON GİTTİ
MIGNON é PARTITA
MIGNON HAS GONE

İTALYA, FRANSA / ITALY, FRANCE **1988 90' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Francesca Archibugi
SENARYO / SCRIPT : Francesca Archibugi, Gloria Malatesta, Claudia Sbarigia
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Luigi Verga
MÜZİK / MUSIC : Roberto Gatto, Battista Lena
KURGU / EDITING : Alfredo Muschietti
OYUNCULAR / CAST : Stefania Sandrelli, Jean-Pierre Duriez, Leonardo Ruta, Céline Beauvallet, Francesca Antonelli, Lorenzo De Pasqua, Eleonora Sambiagio, Daniela Zaccaria
YAPIM / PRODUCTION : Chrysalide Film (France), Ellepi Films (Italy)
KAYNAK / PRINT RESOURCE : İtalyan Kültür Merkezi /Ankara
Mahatma Gandi Caddesi No: 32 GOP Ankara Tel: 00 90 312 446 51 78

ÖDÜLLER / AWARDS
David di Donatello Ödülleri "En İyi Kadın Oyuncu", "En İyi Yeni Yönetmen", "En İyi Senaryo", "En İyi Ses", "En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu"
David di Donatello Awards "Best Actress", "Best New Director", "Best Screenplay", "Best Sound", "Best Supporting Actor" **1989**
İtalyan Ulusal Film Eleştirmenleri Birliği Ödülleri "En İyi Yeni Yönetmen", "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu"
Italian National Syndicate of Film Journalists Awards "Best New Director", "Best Supporting Actress" **1989**
San Sebastian Uluslararası Film Festivali "En İyi Yeni Yönetmen Ödülü" / San Sebastian International Film Festival "Best New Director Awards" **1988**

Francesca Archibugi'nin ilk uzun metrajlı filmi "Mignon Gitti", büyümenin getirdiği sorunlarla ve aşkın yüklediği karmakarışık duygularla yüz yüze kalan 13 yaşındaki Giorgio'nun hayatını anlatırken aynı zamanda yorgun ve umutsuz 40'lı yaşlar kuşağından da derin kesitler sunuyor. Filmde şefkatli anne karakterini aslında hiç de bu rol için akla gelecek bir isim olmayan İtalyan sinemasının ünlü kadın oyuncusu Stefania Sandrelli'ye veren ve oyuncudan şaşırtıcı başarıda bir performans alan Archibugi, böylece ilk uzun metraj denemesinde gelecek vaat eden bir yönetmen olacağının sinyallerini de vermişti.

Fransa'da yaşayan zengin bir ailenin ergenlik dönemindeki kızı Mignon, anne ve babasının ayrılmasının ardından hiç istemediği halde İtalya'da yaşan fakir akrabalarının yanına gitmek zorunda kalır. Ailesinin yanından ayrılıp İtalya'ya gittiğinde kendini hiç tanımadığı insanların arasında, alıştığından çok farklı bir yaşamın içinde bulur, ve yaşadığı bu deneyim ilk başta onu sudan çıkmış balığa döndürür. Ama yavaş yavaş buradaki yaşamı anlamaya ve bu yaşama alışmaya çalışır. Bu arada Mignon ile İtalyan kuzenlerinden biri olan 13 yaşındaki Giorgio arasında hiç tahmin edilmeyen bir bağ kurulmaya başlar.

Archibugi, ergenlik döneminde olan Mignon ve Giorgio'nun yaşadıklarından, bireyin, büyümenin getirdiği sorumlulukları ve kendi cinselliğini keşfetmesinin ne demek olduğunu anlatırken, aynı zamanda kıskançlık ve güven duygularının bu yaşlarda yavaş yavaş açığa çıktığını vurguluyor. Birbirinden uzaklaşan aileler ile birbirlerine sıkı sıkıya bağlı ailelerin ergenlik dönemindeki çocukların hayatlarını nasıl etkilediği üzerine bir film "Mignon Gitti".

Francesca Archibugi's first feature film "Mignon Has Gone" is about 13-year-old Giorgio who tries to handle the responsibilities brought by growing up and love that he confronts to. At the same time Archibugi deals with the hopelessness and tiredness of the people at the age of 40's. Moreover Italian actress Stefania Sandrelli shows excellent performance in her role.

Mignon, a French teenager from a wealthy family, is forced to move in with her much poorer Italian relatives, when her family falls apart. She finds herself in a world that she does not know anything about. And the life, which her relatives live, is very unfamiliar for her. So, at first she is like a fish out of sea, when she starts to live with her relatives. Meanwhile, she forms an unlikely bond with one of her Italian cousins, 13-year-old Giorgio.

Archibugi tries to describe the responsibilities that get bigger when someone grows up with the help of teenager characters Mignon and Giorgio. When they start to discover their emerging sexuality at the same time they try to understand the meaning of jealousy and trust. "Mignon Has Gone" is about the difference between families breaking apart and families sticking together and how these affect teenagers' lives.

MARLENE DIETRICH

Thomas Balkenhol'ın Marlene Dietrich Üzerine Yazısı
Marlene (Vilsmaeir)
Marlene (Schell)
Arzu
Mavi Melek

MARLENE DIETRICH
MELEK VE VAMP / ANGEL AND VAMP

Yönetmen Josef von Sternberg, Alman oyuncuların 'sıralandığı' bir kataloğu karıştırırken görür Marlene'i, ama ilk bakışta keşfedemez. Asistanı, "Kıçı fena değil, ama bize bir yüz gerekiyor!" der. Sternberg anılarında ikinci 'karşılaşmalarını' şöyle anlatır: "Aradığım kadının daha doğmadığı söyleniyordu. Sonunda Fräulein Dietrich'in kendisini gördüm. Ne zamandır aradığım yüzü ve o yüze yakışan vücudu sonunda bulmuştum. Kendinden çok emindi; üstelik çocukça bir saflığı vardı. Mükemmel görünüyordu. Benim derdim bunun nasıl kullanılacağıydı..."

Sternberg kendisini keşfettiğinde oldukça genç ve saf olduğunu söyleyen Marlene Dietrich aslında boş biri değildir. Varlıklı bir aileden gelmektedir ve yaşadığı dönemin koşullarına göre en iyi eğitimi almıştır. "Emmanuel Kant'ın öğretilerinin katı hakimiyeti altında yetiştim. Her an mantığa başvurulurdu: Ulaştığım tümevarımlar mantıktan uzaksa, beni konuşmanın dışında bırakıyorlardı. Ta ki bu katı kurala artık dayanamayıp, çevremdekilerden buna uymamalarını isteyene kadar."

Weima'daki bir okulda eğitimini sürdürdüğü sırada, vaktiyle bu kentte yaşamış olan, Alman edebiyatının büyük yazarı Goethe'ye hayran kalır. "Anlaması çok güç ama Goethe tanrı gibiydi benim için. Bütün kitaplarını okuyor ve onun söylediklerinin dışına asla çıkmıyordum." diye dile getirir bu hayranlığı. Goethe'nin yanı sıra Hamsun, Lagerlöf, Hoffmannsthal ve Hölderlin'i okur, Rilke'ye hayrandır ve Erick Kaestner'in yazılarını ezbere bilmektedir. Keman eğitimi de alır. Yaşamını edebiyat ve sanatla anlamlı kılan Marlene'den "Tiyatro sevgisi onun kanında vardı ve tiyatro çevreleriyle ahbaptı." diye söz eder anılarında Sternberg; "Birkaç yılını figüran olarak geçirse de Berlin'in en ünlü tiyatrosu olan Max Reinhardt'ta yaşayıp tiyatro dünyasına girebildi." der.

"Mavi Melek"ten önce 17 film deneyimi olmuştur 'Fräulein Dietrich'in. Israrla Dietrich'i keşfetmediğini söyler Sternberg: "Ben bir hocayım ve gözlerim güzel bir kadına takıldı. Onun görünüşünden çıktım yola; çekiciliğini arttırdım, kusurlarını gizledim, afrodizyak gibi bir hava ile biçimlendirdim onu."

O dönemde sinemanın yeni şöhretleri çıkar ortaya. Kadınlar artık duyguların çaresiz kurbanları değillerdir. Enno Pattalas'ın dediği gibi "Kadın şöhretler aşkta sadece üstünlüğünü koruyanlar değil, simgesel biçimde yaratanlardır. Özgür bir seksin canlandırmalarıdır" onlar. Kadının 'kötü yola' düşmesi, hayatın sonu değildir. Aksine, bu 'kötü yola düşme' bir özgürlük, bir kurtuluş anlamına gelebilmektedir. Sternberg'in "Sarışın Venüs" filminde Marlene Dietrich'in canlandırdığı hayat kadını kazandığı parayı namuslu bir amaç için kullanmaktadır; sakat kocasını tedavi ettirmek ve çocuğunu büyütebilmek için. O dönemde filmi izleyenlerin çoğunun aklına İncil'de sözü edilen 'hayat kadını Marlene' hakkında İsa'nın söyledikleri gelir: "Aramızda günahsız olan kimse ilk taşı o fırlatsın!"

Director Josef von Sternberg, looking at a German Film Stars' catalogue, saw Marlene's photograph but at his first look he did not recognize her. His assistant said, "Her butt is beautiful but we need a face!". Sternberg has told about their second meeting in his memories: "people say that the woman that I was looking for was not born. However, one day I saw Fraulein Dietrich. And I thought that I found the face and the body that suits that face. She was sure what she is and at the same time she was unadulterated. She looked perfect but I have no idea about how she would use these features together.

Marlene Dietrich, who said she was young and unadulterated when Von Sternberg discovered her, was not an illiterate woman. She came from a wealthy family and she was well educated comparing the circumstances of that era. "I grow up under the strict rules of Emmanuel Kant's doctrine. Every word that I used must be logical. If my inductions were illogical, my family isolated me from the conversations. One day I could not bear this rule and I said them please do not obey this".

While she was studying in a school in Weima, she read Goethe, one of the most famous German writers. She was filled with admiration for him. As she pointed out "It is hard to understand but Goethe is like god for me. I read all his books and never thinks of going against Goethe's wish or order." In addition to Goethe she read Hamsun, Lagerlöf, Hoffmannsthal and Hölderlin. And she admired to Rilke and she knew by heart Erick Kaestner's works. She took violin lessons. Sternberg talked about Marlene who gave meaning to her life with the help of literature and art in his memories. "Theatre was in her blood and she was the fellow of them." He added, "Although she spent one or two years as a walk-on, she was accepted by Max Reinhardt, which was one of the most important Theatres in Berlin."

Before "The Blue Angel" she played in 17 films. Sternberg insistently explained that he did not discover her. "I am just a teacher and my eyes are caught by a beautiful woman. I stared from her appearance and made her more glamorous and less imperfect. I reformed her."

New kinds of stars were born at that period. Women were not the desperate victims. As Enno Pattalas points out "Famous women are not only dominant in love but also they are the creator of it. Becoming a prostitute is not the end of the life on the contrary one can think that becoming a prostitute means freedom and salvation. In Sternberg's "Blonde Venus", Marlene plays a prostitute who spends her money for an honorable aim in order to cure her husband and raise her child. At that time, whoever watched this film thought that the Jesus' words about "prostitute Marlene" in The Bible: "who is the sinless among us, throw the stone."

Dietrich, geçmişi meçhul kadınları canlandırır filmlerinde; gazino dünyasında yaşar ve mutlaka aşk üzerine anlamlı bir şarkı söyler. (Ernest Hemingway, "Yalnız sesini duyduğunuzda bile kalbinizi kırabilir." demiştir.) Elinde sigarasıyla erkek giysileri içinde gezer ve erkeklerle flört eder. "Mavi Melek" filminin o unutulmaz şarkısında olduğu gibi: "Erkekler ışığın etrafında uçan sinekler gibi peşimdeler, yanarlarsa bu benim suçum değil." Bu tarz rollerde oynayan kadınlara sinema tarihinde vamp adı verilir. Egemen olmak ve mümkün olduğu kadar erkekleri kendi mutluluğu için kullanıp mahvetmek vampların işidir. Aşık olurlar ancak kontrolü ellerinden hiç bırakmazlar.

Avusturyalı yazar Elfriede Jelinek, Marlene Dietrich hakkında şunları söyler: "Bu kadın, herkesin görmek istediği gibi sıradan bakışların yarattığı bir kadın değildir. Ortaya çıkar, kendini gösterir, kanatlarını açıp uçmaya başlar ve bakışlarınızın karşılığını verir!"

Ne istediğini ve yarattığı etkiyi iyi bilen bir kadındır o. Ancak, onun özgürlük alanları yapay bir dünyada, çağdaş yaşamdan uzaktadır; bu alanlar ya Çarlık Rusya'sı gibi eski zamanlarda ya da Fas, Meksika, Çin gibi egzotik yerlerdedir. İşçinin, köylünün, hizmetçinin ya da ev kadınının dünyası Dietrich'in dünyası değildir.

Marlene Dietrich'in yaşadığı dönemde kadınların tıpkı onun gibi hayata özgürce bakabilmeleri, katı Alman toplumu için bir devrim sayılır. Birinci Dünya Savaşı yenilgisinden sonra savaşkan Almanların subayları aşağılandı, imparatorları kaçtı, ülkedeki enflasyon ciddi boyutlara ulaştı. Bir zamanların gururlu, güçlü Alman halkı, artık işsizdi ve ekmek parası dileniyordu. Geleneksel değerleri alt üst olmuştu. Kaybedecek hiçbir şeyin olmaması hem sanatta hem de politikada her türlü şoven paranoyaların ortaya çıkmasına neden olur. Heinrich Mann'ın Profesör Unrat adlı romanından uyarlanan Mavi Melek, bu kaosu önceden hisseden bir yapıttır. Romandaki Profesör Unrat disiplinin, ahlakın, geleneklerin koruyucusudur; Lola Lola ise erkekleri seçen, 'ahlaksız' eğlence dünyasında gezen, keyif için yaşayan anarşist ve özgür kadının simgesidir.

Berlin 1920'lerde 'deli bir deniz' gibidir; Sternberg kendini bu deli denize atıp köpüklerin arasında Marlene Dietrich'i bulur ve ona ilk sesli filmi olan 1929 tarihli Mavi Melek'te başrolü verir; Marlene'in ilgisizliğine, yapım şirketinin ve filmin 'jönü' Emil Jannings'in itirazlarına rağmen. Yıllarca sürecek olan bu oyuncu-yönetmen ilişkisi, hem bir usta-çırak hem de aşk-nefret ilişkisidir aynı zamanda. Marlene, Almanya'da çekilen bu filmden sonra

Hollywood Paramount'a geçip Sternberg'in 6 filminde başrolde oynar: Morocco, Dishonored 1930, Shanghai Express 1931, Blonde Venus 1932, The Scarlet Empres 1934, The Devil is a Woman 1934/35. Diğer filmleri ise; Desire 1935/36, Angel 1937, The Flame of New Orleans 1941, Manpower 1941, A Foreign Affair 1947/48, Witness for the Prosecution'dır. 1957'de Alfred Hitchcock'un Stage Fright, 1951'de Fritz Lang'in Rancho Notorious ve 1957'de de Orson Welles'in The Touch of Evil filmlerinde rol alır.

Marlene Dietrich'in Mavi Melek'te giydiği fötr şapka, erkekçe bir bağımsızlığın ve girişkenliğin simgesidir. İpek çoraplarının içindeki güzel bacakları arzu nesnesidir adeta.

Sternberg, 20'li yıllarda geldiği Berlin'de oldukça yaygın bir travesti kültürü olduğunu görür. Marlene'e bu toplumsal yapı içinde bir 'rol' biçer: "Bu sıradan küçük Alman ev kadınını erkek giysileri içinde ve başında şapkasıyla bir Berlin meyhanesinde gördüm. Ve ondan esinlenerek gazino sahnesinde erkek giysileriyle seyirciler arasında dolaşıp kadınlara öpücük konduran bir Fransız şarkıcı rolünü tasarladım. Giysiler ona çok yakıştı. Ona bir yandan hafif lezbiyen havası vermek, bir yandan da onun duygusal cazibesinin sadece bacaklarının güzelliğinden kaynaklanmadığını ispat etmek istedim."

Dietrich gives life to the women who have unknown past. She lives in the nightclubs' world and sings a meaningful song about love. (As Ernest Hemingway points out "She can break your heart with only her voice"). Dietrich, who wears male dress, walks around with cigarette in her hand and flirts with men. Like the song that she sang in "The Blue Angel": men are around me as how flies fly around the light, if they burn, it is not my fault." This kind of women want to be dominant and they use men for their own happiness and they destroy them. These women can fall in love but they never loss control.

Australian writer Elfriede Jelinek told about Marlene Dietrich "This woman is not created by ordinary looks. She shows up and then opens her wings and starts to fly. So, she pays the rent of your looks.

She knows what she wants and her effects that she creates. Her space of freedom is long away from contemporary life.

Women who lived their lives freely as Dietrich did can be counted as a revolution for strict German society. After the I. World War defeat, German officers were run down their emperor run away and the inflation dramatically increased. Once upon a time, German society had honor and power but after war, they became unemployed and begged for food. They had nothing to lose. This state of mind cause to occur chauvinist paranoia both in art and politics. "The Blue Angel", which is adapted by Heinrich Mann's novel, Professor Unrat sensed this chaos. In the novel, Professor Unrat is the protector of discipline, morality and tradition, on the contrary Lola Lola is the symbol of anarchist and free woman who chooses man and lives for fun in the immoral entertaining world.

Berlin in 1920s was like a "stormy sea", Sternberg jumped into this sea and found Marlene Dietrich. He gave her first role in a sound film in "The Blue Angel" (1923);

Despite Marlene's ignorance and the objections of production company and Emile Jennings. The relationship between Sternberg and Dietrich was both a love-hate and master-apprentice at the same time.

Marlene moved to Hollywood Paramount after this film and starred in 6 films: Morocco, Dishonored 1930, Shanghai Express 1931, Blonde Venus 1932, The Scarlet Empres 1934, The Devil is a Woman 1934/35. The other films are; Desire 1935/36, Angel 1937, The Flame of New Orleans 1941, Manpower 1941, A Foreign Affair 1947/48, Witness for the Prosecution. In 1957 Alfred Hitchcock's Stage Fright, in 1951 Fritz Lang's Rancho Notorious and in 1957 Orson Welles' The Touch of Evil.

The hat that she wore in "The Blue Angel" is the symbol a masculine independence and enterprise. The beautiful legs in the silk stockings are the objects of desire.

Sternberg realized in 1920s Berlin there is a common transvestite culture. He creates a role for Marlene in this social structure: "I saw this ordinary German house wife in a Berlin beerhouse in male costumes and a hat on her head. Inspired by her, I envisaged a French singer role, which walked around the audience in male costumes and blow kisses to women. The costumes suited her just fine. I wanted to give her a lesbian expression and I wanted to prove her charm was not only coming from the beauty of her legs."

Bu erkek kostümleri ve 'hafif lezbiyen hava', Dietrich imajının bir parçası olarak yapım şirketi ve medya tarafından pazarlanır.

Kenneth Tynan şöyle diyecektir: "Cinsiyet yok, seks var. Erkekçe jestleri var. Canlandırdığı kişiler iktidarı seven, pantolon giyen kadınlar. Onun bu erkekçe tavırları kadınlara cazip gelmiş, erkekler de onun seksi görünümünü sevmiş." Filmlerdeki Marlene, tam da yönetmenin ve Hollywood'daki stüdyo patronlarının istediği gibi kurmaca bir görüntüdür. Sternberg, "Marlene'in benim eserlerime sahip çıktığını, onları geliştirdiğini söylemeyin. Marlene, bu filmlerde Marlene değil, Sternberg olur." der.

Film çekimi yalnızca yönetmenin 'sihirbazlığı' ya da şöhret olmuş oyuncunun performansından ibaret değildir; kalabalık bir ekibin ortak işidir. Dietrich'i yaratanlar arasında görüntü yönetmeni, ışıkçılar ve ekipteki Trevis Benton gibi büyük kostüm ustaları da vardır. Ve elbette Sternberg'in kendine özgü tarzı; yani egzotik kostümler, fetişist aksesuarlar ve alacakaranlık ışık tasarımlarıyla Marlene Dietrich'in cazibesini kuvvetlendiren ustanın Sternberg touch olarak adlandırılan üslubu.

Sternberg filmlerinde dekor ve kostümler titiz bir ekip tarafından özenle seçilir, özellikle de Hollywood'da. Dietrich anılarına kulak verelim: "Sinema yıldızların kostümlerini tasarlayan büyük yaratıcılar fotoğrafçılığı, renklerin değerini ve her bir parçanın nasıl kullanılacağını, daha kostümler terzi atölyelerinde biçimlenmeden bilirler. Öyle keskin gözleri vardı ki kostüm provalarında yapılacak pek bir değişiklik kalmazdı. Siyah-beyaz dönemlerde bile kostümlerin rengi önemliydi; kumaşlar mutlaka kamera önünde denenirdi. Pastel renkler parlak beyazın yerini alırdı, çay rengi ise beyaz görüntüsü verirdi."

Marlene'in Sternberg'e yakıştırdığı sıfat 'sihirbaz'dır. Çünkü yalnızca ışıkla oynayarak yıldızın mavi gözlerini koyulaştırabiliyor ya da sarı saçlarının rengini değiştirebiliyordur yönetmen. Zira 'sihirbaz' Sternberg de anılarında Dietrich'i Hollywood standardında bir kadın haline getirene kadar büyük emek ve çaba sarf ettiğini anlatır. Hem sinema dünyasının hem de medyanın starı olan Marlene, film çekimleri sırasında emir-komuta zinciri içinde bir köledir adeta. Çekimlerde hayranları yoktur ama kendi deyişiyle 'her an soğuk bakan, mekanik bir eleştirmen' vardır hep. Övgülerle pek karşılaşmaz, en fazla "Fena değil, olacak, olacak!" sözlerini duyar. Genellikle "Dosdoğru yürü!", "Sesi bir oktav aşağı çek!", "Işığa sanki onsuz yaşayamayacakmışsın gibi bak!" ya da "Peltek konuşma!" gibi uyarılar çınlar kulaklarında.

Gerçek bir profesyonel olmak için acı çekmek gerektiğini düşünür Marlene, mesleğin çekilen acılarla öğrenildiğini de. Amerikan İngilizce'sini aksansız öğrenir.

Kızıyla birlikte gittiği Amerika'da bu ülkenin vatandaşı olur. Faşist Almanya'nın bütün tekliflerini reddeder ve 2. Dünya Savaşı sırasında müttefiklerin moral bölüğünde yer alır. Söylediği "Lili Marlen" şarkısını savaşta her iki ülkenin askerleri de dinler. Savaştan sonra ise barış şarkılarıyla ün kazanır. Bunun üzerine Almanya'da bazı vatanseverler onu 'hainlikle' suçlar. Uzun yıllar Almanya'ya gitmez, ta ki 1960'ta Münih'te sahneye çıkana kadar. Film çalışmalarını önce azaltır, sonra tamamen bırakır. Las Vegas'tan Rio'ya kadar pek çok yerde yalnızca şarkıcı olarak ün kazanır. Çok sayıda plak kaydeder. O ünlü "Where are all the flowers gone" şarkısı hâlâ kulaklarımızda! O dönemde 'yasak' sayılan Almanca bir şarkıyı İsrail'deki konserinde seslendirir ve çılgınca alkışlanır.

"Tanrıya şükürler olsun ki Berlinliyim! Berlin'in kenar mahallelerinde yaşayan basit insanların konuştuğu bu renkli, imgelerle dolu dili seviyordum. Mizah tarzlarına da bayılıyordum. Buna karşın mizah, Almanlara özgü bir nitelik değil. Doğamız bizi daha ciddi olmaya zorluyor. Ama Berlinliler kuraldışıdır, onların mizah duygusu tektir. Atalarım benim bu ölümcül mizaha 'a priori' sahip olmamı istemiyorlardı, ama ben yine de kendimle alay etmeyi, günlük sıkıntılara mesafeli durmayı öğrenmiştim."

These male costumes and 'slightly lesbian mood' remained a part of Dietrich image and commercialized that way by Production Company and media.

Kenneth Tynan says: "Gender is not exist, but there is sex. She has masculine gestures. The women she played are the ones who love power and wear trousers. These manners attracted women and men loved her sexy appearance."

Marlene in the films is a fictitious image as big bosses in Hollywood and directed liked it. Sternberg says: "Don't say Marlene claimed and improved my work. Marlene becomes Sternberg in these films, not Marlene."

To make a film is not only a director's "magic" or a performance of a famous player; it is teamwork. Among the ones who created Marlene, there are cinematographers, great costume designers like Trevis Benton and the people who are in charge of light.

And, of course exotic costumes, fetishist accessories and special light design of Sternberg –so called "touch"- were the elements that strengthen Marlene Dietrich's charm.

The costumes and decors were chosen wit great care by a team, especially in Hollywood. Let's hear it from Dietrich's memories: "The great designers were aware of photography and value of colors even when the costumes are at tailor's desk in addition they knew how to use every piece in advance. They had such sharp eyes, there was not much left in the costume rehearsals. Even in the black and white era the colors of the costumes were important, fabrics always tried on in front of the cameras. Pastel colors replaced white and tea color gave the white image."

The nickname that Marlene gave to Sternberg was "magician". Because he could turn her blue eyes to a darker color or change her hair color just by arranging the lights.

"Magician" Sternberg also told in his memoirs how he worked so hard to turn her into Hollywood standards. Even though she is a star for cinema and media, she was a slave in hierarchical structure of filmmaking. At the film shootings there were no fans but – with her own words- cold looking mechanical critics. She didn't received with praises; the best thing she heard was "Not so bad, it'll be better". Most of the time "Walk properly", "Keep your voice down a bit", "Look at the light as if you couldn't live without it" or "Speak properly" were the things she'd been told.

Marlene believed one needed to suffer to be a star and also only suffering could learn a profession. She learned American English without any accents. She became a citizen of America with her daughter. Refused all offers from fascist Germany and participated in morale group allies in Second World War.

Lili Marlen loved by both side's soldiers. After the war she became famous for peace songs. Patriots in Germany accused her of being a betrayer. She didn't go to Germany until she was performing in Munich. She acted in less and less films and soon stopped acting completely. She turned into a famous singer form Las Vegas to Rio, recorded many albums. We still remember that song "Where are all the flowers gone". She even sang a banned German song in Israel and received great applause.

"Thank God I'm a Berliner! I loved this basic people's colored language. I also loved their sense of humor. On the other hand sense of humor is not something that you can associate with Germans. Our nature forces us to be more serious. But Berliners are exceptions. My ancestors didn't want me to have this 'a priori' sense of humor, but I still managed to tease myself and prevent myself from everyday stress."

Hollywood'da, 'erkekleri mahveden kadın' rolünün hakkını veren Marlene'le ilgili birçok söylenti çıkar. Medya maymunlarını fazlasıyla memnun eden bu dedikoduların ortaya atılması gişelere de yansır; filmlerin hasılatı artar. Ölümünden sonra kızı yazdığı kitapta annesinin efsanesine gölge düşürür. Sternberg şöyle der: "Her öykünün sadece iki yüzü değil, bin farklı yüzü vardır ve tamamen inandırıcı bir taraf bulma şansı yoktur. Benim bayan Dietrich'le ilgili hikayem 7 filmle yazıldı ve bu belki en inandırıcısıdır. İnsan sadece hatırlamak istediğini hatırlar."

Büyük aşklar da yaşar o 'erkekleri mahveden kadın; Hemingway'le, Jean Gabin'le, Erich Maria Remarque'la birlikte olur. Ancak, çok genç evlendiği ve ona bir kız çocuk doğurduğu eşi Rudolf Sieber ile ölene kadar evli ve dost kalacaktır.

Sergei Eisenstein, onun hakkında "Beyaz perdede sıradan ve yapay görünen bu vamp canavarı tanıdığımda aslında ne kadar büyüleyici bir kadın olduğuna şaştım kaldım." yorumunu yapar.

Sternberg'in anılarında ise şöyledir Marlene: "Çok dürüsttü ve dobra konuşurdu. Kendisiyle ve başkalarıyla alay etme huyu vardı. Öte yandan dostları ona aşırı derecede sadıktı, ama birçokları ona her zaman sadık kalmadılar tabii."

Kendisi dostluğun önemini anılarında şöyle dile getirir: "Dostluk, aşktan daha çok birleştirir insanları. Değerli ve kutsaldır. Benim için dostluk mülklerin en değerlisidir. Kolay bir iş değildir bu, kimi zaman insanüstü bir çaba gerektirir. Dostluk, en önemli insan ilişkisidir ve hedefi aşan, hedefinden daha ileride durandır. Aşk gelip geçicidir. Dostluk ya vardır ya yoktur. Dostluk, size değdiği anda kanatlanıp uçmanızı sağlar. Dostlar arasında el sıkışarak verilen söz ise unutulmaz bir yemindir."

Maximilian Schell 1982 yılında 400 bin DM karşılığında 6 günde toplam 18 saatlik bir söyleşi yapar Marlene'le. Bu söyleşinin kayıtlarıyla da gizlice bir belgesel film yapar. Bu gizliliğin nedeni Marlene'in görüntülenmeye ilişkin kaygılarıdır. Kaygısının nedeni sorulduğunda, "İstemiyorum, beni fotoğraflarla öldürdüler zaten!" der.

Marlene Dietrich ya da 'Mavi Melek', 6 Mayıs 1992'de 90 yaşındayken Paris'te ölür. Kendi isteği üzerine Berlin'de annesinin yanında gömülür.

There were a lot of rumors in Hollywood about Marlene who plays "man-eater" woman role very well. These rumors also reflected on box offices, her films' box office revenue increased.

After her death, the book that her daughter wrote damaged the Dietrich legend. Sternberg says:" "Every story has thousands of different sides and it is not possible to find a complete convincing one. My story about Ms. Dietrich written by 7 films and this is maybe the only believable one. People remember what they want to remember."

This "men-eater" woman lived great loves as well; she had affairs with Hemingway, Jean Gabin and Erich Maria Remarque. However she remained married and as friends with Rudolf Sieber until he died who she has a daughter with.

Sergei Eisenstein once said: "I was amazed by this women who look so fake and ordinary on screen when I met her in person."

In his memoir Sternberg says: "She was so honest and blunt. She could tease herself and others. On the other hand her friends were extremely loyal to her, but of course many didn't remained loyal either."

She pointed the importance of friendship in her memoirs: "Friendship can collide people more than love. It is precious and holy. For me friendship is the most important value. It is not easy and sometimes it needs special effort. Friendship is the most important human relation and it is beyond its target. Love is temporary. Friendship either exist or not. Friendship makes you fly when it touches you. The promise that has made with a handshake among friends is an unbelievable oath."

Maximilian Schell made an interview with Marlene in 1980 worth 400.000 German Mark. He then turned these recording a documentary. The reason for this secrecy was her concerns about being filmed. When the reason was asked she said, " I don't want it, they already killed me with photographs!"

Marlene Dietrich or "The Blue Angel", died in May 6, 1992 in Paris. She was buried next to her mother according to her will.

Thomas Balkenhol

KAYNAKÇA / RESOURCES
Marlene Dietrich, Benden Sonra Tufan, Ankara 1994
Enno Patalas: Stars - Geschichte der Filmidole, Frankfurt 1967
Josef von Sternberg, Fun in a Chinese Laundry, London 1965
A.Heinzlmeier/B.Schulz/K.Witte, Die Unsterblichen des Kinos, Frankfurt 1982
Jerzy Toeplitz, Geschichte des Films, Frankfurt 1987
Cahier du Cinéma no 225, text collective, Josef von Sternberg et "Morocco",1970
http://www.marlene.com
http://www.reelclassics.com/Actresses/Marlene/marlene.htm
http://www.ivnet.co.at/streif/index.htm

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Just A Jigola	**1978**	Just A Jigola
Nürnberg Duruşmaları	**1961**	Judgment At Nuremberg
Bitmeyen Balayı	**1958**	Touch of Evil
Yaylaların Fahişesi	**1952**	Rancho Notorious
Sahne Korkusu	**1950**	Stage Fright
Günahsız Melek	**1948**	A Foreign Affair
New Orleans Ateşi	**1941**	The Flame of New Orleans
Arzu	**1936**	Desire
Kadın Şeytandır	**1935**	The Devil Is A Woman
Kızıl İmparatoriçe	**1934**	The Scarlett Empress
Sarışın Venüs	**1932**	Blonde Venus
Şangay Ekspresi	**1932**	Shanghai Express
Fas Sevdalıları	**1930**	Morocco
Mavi Melek	**1930**	The Blue Angel
Neşesiz Sokak	**1925**	Joyless Streets

MARLENE

ALMANYA, İTALYA / GERMANY, ITALY **1999 128' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Joseph Vilsmaer
SENARYO / SCRIPT : Don Bohlinger, Christian Pfannenschmidt
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Joseph Vilsmaer
MÜZİK / MUSIC : Harald Kloser
KURGU / EDITING : Barbara Hennings
OYUNCULAR / CAST : Katja Flint, Herbert Knaup, Heino Ferch, Hans Werner Meyer, Christiane Paul, Suzanne von Borsody, Armin Rohde, Josefina Vilsmaer, Theresa Vilsmaer
YAPIM / PRODUCTION : Perathon Film und Fernsehproduktions
KAYNAK / PRINT RESOURCE : Alman Kültür Merkezi Ankara
Atatürk Bulvarı No: 131 Bakanlıklar Ankara Tel: 00 90 312 425 1436

ÖDÜLLER / AWARDS
Alman Sanat Sinemaları Birliği Ödülleri "Gümüş Birlik Ödülü" / Guild of German Art House Cinemas "Silver Guild Film Award" **2000**
Hollywood Film Festivali "Hollywood Keşfi Ödülü" / Hollywood Film Festival "Hollywood Discovery Award" **2000**

Marlene Dietrich hakkında çekilmiş en yakın tarihli belgesel film olan Joseph Vilsmaier'in "Marlene" filmi, Dietrich'in gerçek hikayesine dayanarak çekilmiş olmakla birlikte, filmde gerçek hayatta yaşanmamış bir aşk hikayesi de bulunmaktadır. Belgeselde Marlene Dietrich'in ünlü bir oyuncu olmaya başlamasından itibaren geçen yaklaşık 10 yıllık bir süreç anlatılmaktadır.

Almanya'da savaş sonrası çekilen filmlerin en büyük bütçelisi olan bu belgeselde özellikle kostümler, dekorlar ve Alman sinemasının ünlü oyuncuları unutulmaz yıldızı bir kez daha izleyiciye sunabilmek için büyük bir titizlikle hazırlanmıştır. Her yıldız gibi özel hayatı hep merak uyandırmış olan Dietrich'in yaşantısından küçük bir kesit, bu efsane kadını anlatmak için yeterli değildir. Ama yönetmen sadece gerçekleri vermekle kalmamış gerçek olmayan bir aşk hikayesini Dietrich'in gerçek yaşantısına ekleyerek İkinci Dünya Savaşı dönemi Almanya'sını da eleştirmiştir. Marlene'nin İkinci Dünya Savaşı döneminde savaş karşıtı olan genç bir Alman askerle yaşadığı küçük ilişkisi az da olsa Dietrich'in Hitler karşıtı oluşuna yapılan bir gönderme olarak düşünülebilir.

"Uzun yıllar ne ise o olarak kalan bir kadın. Dietrich yeteneğini bir oyuncu olarak kazandığı başarısının dışında tutabildiği için belli bir zamana bağlı kalmamış, sadece bir anlık heves olmamıştır." Cecil Beaton'un belirttiği gibi Dietrich, belli bir dönemin yıldızı olarak değil, bütün zamanların efsane kadınlarından biri olarak tarihteki yerini almıştır.

The most recent documentary about Marlene Dietrich is Joseph Vilsmaier's "Marlene" which is based on the real story of Dietrich's life. Moreover, Vilsmaier adds an unreal love story to her life. In this documentary, he concentrates on a period of 10 years, in which she became famous.

"Marlene" is the largest budget film among other German films shot after the war. Costumes, sets and dozen of famous German artists are prepared carefully to present the unforgettable film star Marlene Dietrich once again. Like all film stars, Marlene Dietrich's life makes people curious. Unfortunately, showing the little part of her life is not sufficient to describe a legendary woman Dietrich. The director did not only reflect the truths about the Dietrich's life but also criticized the Germany of World War II by adding an imaginary love affair in her life. Through the love story between Dietrich and a German officer who posses the war, the director might be said to have referred to the anti-Hitler attitude of Dietrich.

"She remains what she has been for many years. Her gift lies outside her achievement as an actress. So she is not tied to a specific time and does not depend on the taste of moment." Like Cecil Beaton' words, Dietrich is not a star of certain period, she is a legend of all time.

Joseph Vilsmaeir YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Joseph Vilsmaeir, 1939 yılında Münih, Almanya'da doğdu. En son çalışması "Drei Engel Für Dr. No"yu 2001 yılında tamamlamıştır.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Drei Engel Für Dr. No	**2001**
Leo und Claire	**2001**
Marlene	**1999**
Stalingrad	**1993**
Herbstmilch	**1988**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Joseph Vilsmaeir was born in 1939 in Munich, Germany. His recent work, which he completed in 2001, was "Drei Engel Für Dr. No".

MARLENE
MARLENE DIETRICH - PORTRAT EINES MYTHOS

ALMANYA / GERMANY **1983 94' 16 mm renkli /** color **S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Maximilian Schell
SENARYO / SCRIPT : Meir Dohnal, Maximilian Schell
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Henry Hauck, Pavel Hispler, Ivan Slapeta
KURGU / EDITING : Heidi Genée, Dagmar Hirtz
OYUNCULAR / CAST : Annie Albers, Marlene Dietrich (sesi / voice), Bernard Hall, Maximilian Schell, Marta Rakosnik, Patricia Schell, Ivana Spinell, William von Stranz
YAPIM / PRODUCTION : Bayerischer Rundfunk
KAYNAK / PRINT RESOURCE : Alman Kültür Merkezi Ankara
Atatürk Bulvarı No: 131 Bakanlıklar Ankara Tel: 00 90 312 425 1436

ÖDÜLLER / AWARDS
Boston Film Eleştirmenleri Ödülleri "En İyi Belgesel" / Boston Society of Film Critics Awards "Best Documentary" **1988**
Amerika Ulusal Film Eleştirmenleri Ödülleri "En İyi Belgesel" / National Society of Film Critics Awards "Best Documentary" **1987**
New York Film Eleştirmenleri Ödülleri "En İyi Belgesel" / New York Film Critics Circle Awards "Best Documentary" **1986**
Bavarya Film Ödülleri "En İyi Yapım" / Bavarian Film Awards "Best Production" 1984
Alman Film Ödülleri "Gümüş Film Ödülü" / German Film Awards "Silver Film Award" **1984**

Maximilian Schell, 20. Yüzyıla damgasını vurmuş en önemli kadınlardan biri olan Marlene Dietrich ile 1982 yılının sonbaharında Paris'te yaptığı görüşmeyi Dietrich'in filmlerinden görüntülerle izleyiciye sunuyor. 1978 yılından sonra hiçbir filmde oynamayan ve fotoğraf çektirmeyen Marlene Dietrich, bu belgeselde bir perdenin ardından sadece sesi ile izleyicinin karşısında.

Belgeselde Dietrich'in kendi sesinden dinlediğimiz anıları, daha çok birlikte çalıştığı yönetmenler hakkındaki yorumlarından oluşuyor. "Bitmeyen Balayı" filminde çalıştığı yönetmen Orson Welles için "o bir dahiydi" yorumunu yapan Dietrich, kendi adını bütün dünyaya tanıtan "Mavi Melek" filminin yönetmeni Josef von Sternberg'i ise -birlikte tam yedi film yaptılar- "beni hep daha iyisini yapmam için zorlardı" diyerek anıyor.

Kendi filmlerini asla izlemediğini söyleyen Dietrich, belgeselde Schell'in filmlerinden seçtiği pasajları izleyip ilk kez kendi filmleri üzerine yorum yapıyor. Belgeselde Savaş ve Hitler üstüne düşüncelerini de aktaran Marlene Dietrich, belgesel çekildiğinde 82 yaşında, yüzünü göstermeyen, ama hala efsane olan bir kadın.

Sinema tarihinin en ilginç ve en başarılı kadın yıldızlarından biri olan Marlene Dietrich, her döneme adını yazdırmayı başarmış bir efsane. Güzelliği, zekası, Hitler'e karşı çıkışı, oyunculuğu, şarkıları ve özel hayatı ile ölümünden sonra bile konuşulan bir kadın.

"Sadece sesiyle bile kalbinizi kırabilen bir kadın. Ama sesinin yanında aynı zamanda muhteşem bir vücuda ve zamana meydan okuyan güzellikte bir yüze sahip olan bir kadın. İşte bu yüzden kalbinizi nasıl kırarsa kırsın hiç fark etmez, eğer tamir etmek için yanınızdaysa." Ünlü yazar Ernest Hemingway'in Marlene Dietrich hakkında söylediği bu sözler belki de Dietrich'in nasıl bir efsane yarattığını en iyi şekilde özetliyor.

In Paris, in the fall of 1982, Maximilian Schell interviewed Marlene Dietrich, one of the most important women in the 20th century. In the documentary, director Schell uses the tapes and connects her comments with excerpts from her films, her concerts. Dietrich who has not been photographed since 1978 talks behind a curtain in the documentary.

The documentary includes Dietrich's opinions of directors she worked with. Her opinion about famous director Orson Welles she worked with in his film "Touch of Evil" is that he is a genius. Of, Josef von Sternberg, who discovered her and then gave her the role of Lola Lola in "The Blue Angel", she says "Von Sternberg always made things difficult for me so that I would use my brain and learn something".

Dietrich claims that she never has watched her own films. However, director Schell runs excerpts on a video and gets her comments. She also talks about Hitler and the war in the documentary.

Marlene Dietrich one of the most interesting and successful film stars who signed her name on the page of cinema history. She became a legend. Her beauty, her intelligence, her stand against Hitler, her talent, her songs and her private life have been always on the front page.

"If she had nothing more than her voice she could break your heart with it. But she has that beautiful body and the timeless loveliness of her face. It makes no difference how she breaks your heart if she is there to mend it." Famous writer Ernest Hemingway's opinion about legendary Marlene Dietrich, sums up the legend of Marlene Dietrich.

Maximilian Schell — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Maximilian Schell, 1930 yılında Viyana, Avusturya'da doğdu. Sinema kariyerine oyuncu olarak başlayan Schell 1970'li yıllarda yönetmenliğe adım attı. 1961 yılında Marlene Dietrich ile birlikte oynadığı "Nuremberg Mahkemesi" filmi ile Oscar kazandı. En son filmi 2002 yılında çektiği "Ablam Maria"dır.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Meine Schwester Maria	**2002**
Marlene	**1983**
Der Richter und Sein Henker	**1975**
Erste Liebe	**1970**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Maximilian Schell was born in 1930 in Vienna, Austria. He started his career as a player but in 1970's he decided to be a director. In 1961, he won the Best Actor Oscar with "Judgment At Nuremberg" in which he played with Marlene Dietrich. His recent work is "My Sister Maria".

ARZU
DESIRE

AMERİKA / USA **1936 96' 35mm S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Frank Borzage
SENARYO / SCRIPT : Samuel Hoffenstein, Edwin Justus Mayer, Robert A. Stemmle Hans Székely, Waldemar Young
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Charles Lang
MÜZİK / MUSIC : C. Fernandez, Frederick Hollander, Leo Robin, Sebastian Yradier
KURGU / EDITING : William Shea
OYUNCULAR / CAST : Marlene Dietrich, Gary Cooper, John Halliday, William Frawley, Ernest Cossart, Akim Tamiroff, Alan Mowbray, Zeffie Tilbury, Enrique Acosta, Stanley Andrews
YAPIM / PRODUCTION : Paramount Pictures
KAYNAK / PRINT RESOURCE : Alman Kültür Merkezi Ankara
Atatürk Bulvarı No: 131 Bakanlıklar Ankara Tel: 00 90 312 425 1436

"Dietrich ve Cooper birlikteliği en güvenli kasaları bile açabilir." 1936 yılında Frank Borgaze'nin çektiği, Marlene Dietrich ve Gary Cooper'ı bir araya getiren romantik bir komedi olan "Arzu" filmi için Variety'deki yorum ikilinin güzel bir uyum tutturduğunu gösteriyor. "Arzu", aynı zamanda Marlene Dietrich ile Josef von Sternberg yollarını ayırdığı filmdir. İkilinin son kez birlikte çalıştığı film 1935'te çekilen "Şeytan Kadındır" filmidir.

Dietrich, "Arzu" filmde romantik bir çekiciliğe sahip olan bir mücevher hırsızını canlandırır. Bir yanlışlık sonucu, çaldığı inci kolyenin Gary Cooper'ın eline geçmesinden sonra bir şekilde kolyeyi geri almak için Cooper'ı takip etmek zorunda kalır. Cooper'ı kandırmak için kullanabileceği en büyük silahı güzelliği ve cazibesidir ki bunu da çok iyi kullanır. Daha sonra ilk başlarda sadece kolye için yakınlaşmaya çalıştığı Gary Cooper'a yavaş yavaş aşık olmaya başlar.

Yapımcı Ernst Lubitsch'in dönemin iki en büyük starını bir araya getirdiği "Arzu" filmi Amerikan basınından iyi eleştiriler almıştır. Ama New York Times'da çıkan eleştiri filme bir başka açıdan daha yaklaşmaktadır: "Ernst Lubitsch, bu filmle Marlene Dietrich'i Josef von Sternberg'in sanatsal köleliğinden kurtarıyor ve Dietrich'i hayatı dolu yaşayan bir karaktere dönüştürüyor."

"The combination of Dietrich and Cooper is one that will open the safe vaults." The critic in the Variety Magazine of the 1936 film "Desire" by Frank Borzage shows that two famous stars, Dietrich and Gary Cooper, were successful in reaching a harmony in this romantic comedy. At the same time, "Desire" is Dietrich's first film after she has separated from Josef von Sternberg. Dietrich's last film directed by Von Sternberg was the 1935 film "Devil Is A Woman".

Dietrich plays a glamorous jewel thief Madeleine de Beaupré in "Desire". When she accidentally lets Gary Cooper get away with the pearl necklace she stole, she has to follow him and lure him to take back the necklace. Firstly she only uses Gary Cooper but later falls in love with him.

This intelligence comedy produced by Ernst Lubitsch, received good reaction from American Press. The critic that was written in New York Times shows a different perspective of the film: "Ernst Lubitsch has freed Marlene Dietrich from Josef von Sternberg's artistic bondage and has brought her vibrantly alive in "Desire".

Frank Borgaze — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Frank Borgaze, 1893 yılında Salt Lake City, Amerika'da doğdu. Boragaze daha çok romantik komedi türünde filmler çekti. 1920'li yılların sonları yönetmenin en parlak dönemi oldu. 1962 yılında kanserden öldü.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

The Big Fisherman	**1959**
Till We Meet Again	**1944**
Desire	**1936**
Children of The Dust	**1923**
The Gun Woman	**1918**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Frank Borgaze was born in 1893 in Salt Lake City, USA. Borgaze chiefly work in the area of romantic melodrama, and his peak was in the late of 1920's. He died in 1962 because of cancer.

MAVİ MELEK
DER BLAUE ENGEL
THE BLUE ANGEL

ALMANYA / GERMANY **1930 109' 16mm S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Josef von Sternberg
SENARYO / SCRIPT : Carl Zuckmayer, Karl Vollmöller, Heinrich Man, Robert Liebman
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Günther Rittau
MÜZİK / MUSIC : Frederick Hollander, Wolfgang Amadeus Mozart
KURGU / EDITING : Walter Klee, Sam Winston
OYUNCULAR / CAST : Emil Jannings, Marlene Dietrich, Kurt Gerron, Rosa Valetti, Hans Albers, Reinhold Bernt, Eduard von Winterstein, Hans Roth, Rolf Müller, Roland Varno
YAPIM / PRODUCTION : Universum Film A.G.
KAYNAK / PRINT RESOURCE : Alman Kültür Merkezi Ankara
Atatürk Bulvarı No: 131 Bakanlıklar Ankara Tel: 00 90 312 425 1436

Sinema tarihinin unutulmaz klasikleri arasındaki yerini almış olan "Mavi Melek", o zamana kadar bir çok filmde oynamış olan Marlene Dietrich'i zirveye çıkarmıştır. Atilla Dorsay'ın da belirttiği gibi "Mavi Melek", perdenin en ünlü baştan çıkarma ve yok edici aşk öykülerinden birini anlatır.

O dönemde Amerika'ya yerleşmiş olan ve filmler çeken Josef von Sternberg, vatanı Almanya'dan gelen film önerisini kabul eder. Filmdeki, küçük burjuva öğretmeni Profesör Unrat rolünü ünlü oyuncu Emil Jannings canlandıracaktır ama bu orta yaşını geçmiş, eğitimli erkeği baştan çıkaracak olan Lola Lola karakteri için Von Sternberg'in bir oyuncu bulması gerekmektedir. İlk başlarda "Metropolis" filminde Maria karakterini canlandıran Brigitte Helm'i düşünen Von Sternberg, Marlene Dietrich ile karşılaşınca Lola Lola'sını bulur. İkilinin birlikte çalıştığı bu ilk film, ikisinin de kaderini değiştirecektir. Dietrich ve Von Sternberg ikilisi birlikte tam yedi film yapmışlardır.

Lola Lola gece klüplerinde şarkı söyleyen baştan çıkarıcı, genç ve güzel bir kadındır. Profesör Unrat ise herkes tarafından sevilen eğitimli, yaşlı ve şişman bir adam. Lola Lola gibi bir kadının böyle bir erkeği sevmesinin mümkün olmadığı çok açıktır, onun aradığı güven ve saygınlıktır. Profesör'ü baştan çıkarıp onu kendine bağladıktan sonra hayatına yine eskisi gibi devam etmeyi ve tutkularını yaşamayı düşünür. Profesör onun için sadece koruyucu bir melek olarak kalacaktır. Ama Lola Lola'ya aşık olmuş olan Profesör için durum çok farklıdır.

Dietrich, "Mavi Melek" için "O zamanlar filmi kaba ve bayağı buluyor, tüm projeden nefret ediyordum. Unutmayın ben iyi yetiştirilmiş bir Alman kızıydım" yorumunu yapmıştır.

Even though she acted in many other films, "The Blue Angel" made Marlene Dietrich a star. As Atilla Dorsay points, "The Blue Angel" tells one of the most famous destructive seduction stories of cinema.

Director Joseph von Sternberg who lived and worked in America at that time, accepted the offer and went back to Germany to direct this film. Emil Jannings was the only name on his mind for the role of Professor Unrat but Sternberg needed an actress for the role of Lola Lola, who would seduce this literate man. In the beginning he considered Brigitte Helm who was known for her role Maria in Metropolis, but when he met Marlene Dietrich, he realized that he found his Lola Lola. "The Blue Angel" is the film that changed both their lives. Dietrich and Von Sternberg teamed up for 7 films.

Lola Lola is a young, beautiful and seductive woman who sings in nightclubs. Professor Unrat is a fat old, well-educated man whom everyone likes. It is clear that a woman like Lola Lola cannot be in love with him, what she seeks is security and prestige. Her plan is to seduce him and after that carry on her life as it was before. She wants him only to be her guardian angel, but things are different on Professor's side since he is in love with her.

Dietrich comments on her film "At that time I found the film quite vulgar and hated the whole project. Don't forget I was a well raised German girl."

Josef Von Sternberg YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Josef Von Sternberg, beş çocuklu bir ailenin ilk çocuğu olarak 1894 yılında doğdu. Parasızlık nedeniyle eğitimini yarıda bırakmak ve çalışmak zorunda kaldı. 1912 yılında ilk kez sinema dünyasına adım attı ve her alanda çalıştı. Von Sternberg 1925 yılında ilk filmini çekti. Son filmi ise 1953 yılında çektiği "The Saga of Anatahan"dır. Yönetmenliği bıraktıktan sonra Los Angeles Üniversitesi'nde dersler verdi. Von Sternberg 1969 yılında hayata veda etti.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

The Saga of Anatahan	1953
Macaa	1951
Shangai Gesture	1941
Crime and Punishment	1936
The Devil Is A Woman	1935
The Scarlet Empress	1934
Shangai Express	1932
An American Tragedy	1930
Morocco	1930
The Blue Angel	1930
The Salvation Hunters	1925

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Josef Von Sternberg was born in 1894 as a first child of his family. He had to give his education up because of his family's financial situation. In 1912 he started to work in cinema industry. His first film was "The Salvation Hunters" in 1925. And he directed his last film "The Saga of Anatahan" in 1953. After his last film, he began giving lectures in University of Los Angeles until he died in 1969.

CAHİDE SONKU

Yrd. Doç. Dr. Fetay Soykan'ın Cahide Sonku Üzerine Yazısı
Bir Cahide Vardı
Beklenen Şarkı
Vatan ve Namık Kemal
Bataklı Damın Kızı Aysel

CAHİDE SONKU
ACILARIN GÖLGELEDİĞİ YAŞAM
A LIFE OVERSHADOWED BY PAIN...

O, her akşam beş çayına filmlerinde giydiği kostumler, şapkalar ve tüllere bürünerek gelirdi.Dantel eldivenleriyle; beyaz papyonlu yakışıklı bir garsonun koluna perçinlenmiş olarak, ağır ağır merdivenlerden iner, hayran bakışlar arasında bir kontes gibi süzülerek yerine otururdu. Limoge porselenlerinden çaylar içilir, anılarını sinama tutkunları, gazeteciler, Cinecitta asistanları ile paylaşırdı. Bir çağın tanığı bu yaşlı signora, sesiz sinamanın Divası, muhteşem Francesca BERTİNİ idi (1892-1986). Yaşlılık günlerindeki bu hoş akşamları ona Roma'daki Grand Hotel sunuyordu. Hatta otelde bir de dairesi olduğu söylenirdi (Roma 1982).

Yaşamın böyle sonlanması ne güzel. Değeriniz bilinerek, severek, sevilerek geçip gidiyorsunuz bu dünyadan. Oysa Camille Claudel bir akıl hastanesinde bekledi ölümü,Afife Jale alkole sığınarak,Cahide Sonku yokluk içinde. Ya Bilge Olgaç! Yangında dumandan boğularak yitip gitti yaşamdan. Böyle sonlara isyan etmemek mümkün değil.

Onlar ölümleri böyle karşıladıkları için suçlu muydular, kötü müydüler? Asla.

Ne Yeşilçam, ne onu var edenler, ne devlet, ne özel sektör sanatçısını korumak, sosyal güvence altına almak, ne de onları son yıllarında şefkat ve huzur içinde yaşatmak için yeterince çaba gösterdi. Dileriz bundan sonra değişir.

Cahide Sonku Türk sinemasında pek az sanatçının ulaşabildiği güzellikleri ve başarıları da yarattı ve yaşadı. Sahneye çıktığında 17 yaşındaydı. Genç Cumhuriyet'le birlikte olgunlaştı farklı Avrupalı fiziğiyle öylesine genç ve güzeldi ki hep kıskanıldı, kendi hemcinsleri tarafından saf dışı bırakıldı. Hatta 40'lı yıllarda Muhsin Ertuğrul'un onayını alamadığı için başka filmlerde oynayamadığı bile söylendi. İstanbul Şehir Tiyatroları'nda, Dormen Tiyatrosu'nda oynadı. Cahit Irgat'la Cahitler Tiyatrosunu kurdu (1962). Özellikle dram türünde çok başarılı oldu. Tolstoy, Shakespeare, Show ve Çehov'dan oyunlar oynadı 1972'de sonradan döndüğü Şehir Tiyatrolarından tamamen ayrıldı.

1948'de en iyi karakter oyuncusu seçildi. 1949'da Fedakar Ana filminin yapımcılığını, yönetmenliğini ve oyunculuğunu üstlendi. Bu nokta kadın sineması açısından oldukça çarpıcıdır. Dönemin en parlak starı olan Sonku, kameranın ardına geçen ilk kadın yönetmen oldu. Onun bu çalışması erkek merkezli bir sektör olan sinemada yadırgandı ve onaylanmadı. Çünkü yönetmek, hele içinde hırçın karakterli erkek starların rol aldığı filmleri yönetmek bir kadının yapabileceği iş değildi.

She used to come for five o'clock tea , wearing costumes, hats and veils which she had worn in her films. With her lace gloves; on a waiter's arm, slowly going down the stairs, like a contesse , she was going to her seat under admiring glances. Drinking tea with Limoge porcelain cups, she shared her memories with cinema admirers, journalists, and Cinecitta assistants. Being witness of an era, this signora , diva of the silent cinema, was the magnificient Francesca BERTİNİ (1892-1986). These charming evenings of her old age was provided by Grand Hotel in Rome. It is said that she had had a room there, as well.

How nice to end life like this; being appreciated, being loved, you pass away. But, Camille Claudel has been waiting for the death to come in a mental hospital, Afife Jale taking shelter in alcohol, Cahide Sonku in poverty. What about Bilge Olgac! She passed away, suffocating in a fire. It's impossible not to rise against this kind of endings. Were they guilty for welcoming the death like this, or were they evil? Not at all.

Neither Yesilcam and the its creators, nor the state and private sector, made an effort to save the artists, ensure their social rights, or to make them live in tenderness and peace in the latest years of their lives. We hope that it changes from now on.

Cahide Sonku succeeded in many things, which many of the actresses cannot reach. In her first play, she was only seventeen. She has grown up with the young republic and her European physical appearence was so young and beautiful that many women were jealous about her, she was driven out bye the competitors. Even in the 40s, it has been a rumor that she couldn't play in other films because Muhsin Ertugurul had not given permission to so. She played in the Istanbul City Theaters and Dormen Theatre. With Cahit Irgat, she established Cahitler Theatre (1962). Especially she was very successful in dramas. She played roles from the works of Tolstoy, Shakespeare, Show and Chehov. In 1972 she has completely seperated from the City Theaters.

In 1948, she was chosen as Best Character Actress. In 1949, she played in "Self-sacrificing Mother" (Fedakar Anne), undertaking also the making and directing of the film. This was a very dramatic point for women cinema. The shining star of that period, Sonku was the first woman who decided to be a director. But her work was found as odd not approved because the cinema was predominantly a male sector.

Resmi görüş olarak, ataerkil, feodal yapının başat erkekleri, bir kadın tarafından yönetilemez, ancak yönetirlerdi. Bu nedenle de Sonku'nun Yönetmenliği hep kağıtüstünde kalmaya mahkum edildi ve belki de "şımarık bir Diva kaprisi" olarak görüldü. Eğer durum bir heves olarak kalsaydı arkası gelmezdi; o günkü koşullarda altyapısı olmayan bir sektörde film çekmenin hiç de kolay olmadığı herkesin malumudur.

Sonku ertesi yıl kendi Yapımevi 'Sonku Film'i kurduğunda 38 yaşındaydı. Güzeldi, deneyimliydi, güvenli ve cesurdu. Parasını bu işe yatırmakta bir sakınca görmedi. 1950-56 yılları arasında on filmin üretilmesini sağladı. 1951 yılında Sami Ayanoğlu ve Talat Artamel ile birlikte tekrar kamera ardına geçti ve "Vatan ve Namık Kemal" filmini yönetti. Dönemin modası olan tarihsel filmler içinde başarılı bir yapım olan filmi Yıldız Dergisi yılın en iyi filmi, Sonku'yu da en başarılı oyuncu seçti. Bunu üç yıl sonra Zeki Müren'in baş rolü oynadığı ve sanat musikisi filmlerinin yolunu açan Beklenen Şarkı filmi izledi. Hasılat rekorları kıran film, Zeki Müren'i de zirveye taşıdı. 1956 yılında Sonku, Artamel ile "Büyük Sır" filmini çekti ama sinema tarihi kitapları bu veriyi kaydetmedi (bu bilgi Sabri Büyükdüvenci ve Ruken Öztürk'ün İlhan Arakon ile 8.1.2001 tarihinde yaptıkları söyleşi metninden alınmıştır. Teşekkürler).

Sonku oyuncu olarak Türk sinema tarihine ilk kez 1934 yılında Muhsin Ertuğrul'un çektiği Aysel Bataklı Damın Kızı filmiyle geçti. Bu filmde köylü güzeli Aysel rolünü, doğal bir cinsellik içinde başarıyla canlandırdı. Onu daha sonra yine aynı yönetmenle çektiği Şehvet Kurbanı (1939) izledi. Muhsin Ertuğrul'un batılı bakışıyla yaptığı Sonku tercihi, bu filmde tam anlamıyla yerine oturdu. Sternberg'in Marlene Dietrich ile çektiği Mavi Melek uyarlaması olan Şehvet Kurbanı filminde Sonku, karşı konulmaz bir biçimde baştan çıkarıcı vamp kadın rolünü üstüne vurgu yaparak oynadı. Türk sinemasında, ilk ve önemli erotizm örneği olarak nitelenen film, oyuncusuna da Türk Marlene Dietrich'i yakıştırmasına neden oldu.

Dram türünün ünlü oyuncusu Sonku, yıllar geçtikçe başka haksızlıklara da uğradı. Yalnızlığa itildikçe yoksullaştı, yoksullaştıkça yalnız kaldı. İçinde kopan fırtınalarıyla, acılarıyla köşesine çekilen sanatçıyı, herkes farklı anlattı. Ve acıların gölgelediği yaşamı 1981'de son buldu.

Because to direct was not a work that a woman could manage, especially to direct films which ill-tempered actors play. As a formal opinion, the dominant men of a feudal and patriarchal society cannot be directed, only they can direct.

For this reason, Sonku's directing was sentenced to be on the paper, and probably was accepted as "the caprice of a diva". If it remained only as a desire, it couldn't last long. It is widely known that under the circumstances of those days of cinema sector without infrastructure, it was not so easy to shoot a film.

Sonku was 38 year old when she established her own filmmaking company "Sonku Film". She was beautiful, experienced and brave. She didn't hesitate risking her money for this business. Between 1950 and 1956, owing to her ten films were produced. In 1951, she directed the film "Motherland and Namik Kemal" together with Sami Ayanoğlu and Talat Artamel. This film won the Yıldız Dergisi (Star Magazine) award as the Best Film of the Year among the other historical films of that period trend, and Sonku has been awarded as the Best Actress. "The Awaited Song" in which Zeki Muren was leading actor, opening the road for this kind of Turkish classical music films, has followed it. It carried Zeki Muren to the top, and succeeded in box office. In 1956, Sonku, together with Artamel, directed "Great Secret", but books did not record this data (This data is taken from the text of the feature with Ilhan Arakon, at 8/1/2001, prepared by Sabri Büyükdüvenci and Ruken Oztürk).

Sonku, as an actress, was first time on the screen in the film "Aysel, The Girl From Swampy Roof", in 1934, directed bye Muhsin Ertuğrul. In this film, she successfully played the role of a peasant girl with a natural sexuality. Afterwards, with the same director, she played in "Şehvet Kurbanı" in 1939. Muhsin Ertuğrul's choice of Sonku with a european point of view has fit in this film perfectly. This film was an adaptation of the Sternberg's "The Blue Angel", and Sonku was playing the role of an unbearable seducing vamp woman. It was the first and important erotic film in Turkish cinema, and caused the actress to be called as Turkish Marlene Dietrich.

As the years go by, Sonku, the famous star of dramatic films, has seen much unfairness. As she became lonely, she got poorer and as she got poorer, she became lonelier. Everybody told a different story of the actress with pains and storms inside. And her life under shadowed by pains ended up in 1981.

Yrd. Doç. Dr. Fetay Soykan
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
Sinema-TV Öğretim Üyesi

Translated by Ümit Durmaz

KAYNAKÇA / RESOURCES

Le Cinema Turc, Jean-Loup Passek, Centre Georges Pompidou, Paris 1996
Sabri Büyükdüvenci – Ruken Öztürk, Sonku web sitesi
Türk Sineması Kronolojisi, Nijat Özön, Bilgi Yayınevi, Ankara 1968
Türk Sinemasında On Kadın, Agah Özgüç, Broy Yayınları, İstanbul 1988
Türk Sinema Tarihi, Giovanni Scognamillo, Metis Yayınları, İstanbul 1987

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY
(Yapımcı, Yönetmen)(Producer, Director)

	Kara Çalı, (Sami Ayanoğlu)
1956	Büyük Sır, (Sami Ayanoğlu, Cahide Sonku)
1955	İlk ve Son, (Atıf Yılmaz)
1953	Beklenen Şarkı, (Orhan Arıburnu, Sami Ayanoğlu, Cahide Sonku)
1953	Kahpenin Kızı, (Kani Kıpçak)
1952	Günahını Ödeyen Adam, (C.Y. Kastanof)
1951	Vatan ve Namık Kemal, (Talat Artemel, Sami Ayanoğlu, Cahide Sonku)
1951	Güldağlı Cemile, (Mümtaz Ener)
1949	Fedakar Ana, (Seyfi Havaeri)

BİR CAHİDE VARDI...
ONCE THERE WAS CAHİDE

TÜRKİYE / TURKEY **2000 26' BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Ülkü Erakalın
SENARYO / SCRIPT : Ülkü Erakalın
YAPIM / PRODUCTION : Ülkü Erakalın

ÖDÜLLER / AWARDS
Alman Sanat Sinemaları Birliği Ödülleri "Gümüş Birlik Ödülü" / Guild of German Art House Cinemas "Silver Guild Film Award" **2000**
Hollywood Film Festivali "Hollywood Keşfi Ödülü" / Hollywood Film Festival "Hollywood Discovery Award" **2000**

"Bir CahideVardı...", Ülkü Erakalın'ın yönetmenliğini ve yapımcılığını üstlendiği Türk Sinemasının efsane oyuncusu Cahide Sonku'nun yaşamını anlatan bir belgesel. Tiyatrodan sinema oyunculuğuna, sinema oyunculuğundan yapımcılığa kadar bir çok alanda kendini kanıtlamış bir kadın olan Sonku'nun hayatındaki inişler ve çıkışlar. Hakkında söylenen gerçekler ve yalanlar. Bir yıldızın doğuşu ve bu yıldızın İstanbul'un köhne meyhanelerinde yavaş yavaş sönüşü.

"Bugünkü kuşaklara sahiden güzelliğini anlatmak olanaksızdır. Cahide'nin Suterazisi'ndeki evine giderken, Beyoğlu Caddesindeki yürüdüğü kaldırımda ihtilal oluyor sanırdınız." (Hikmet Feridun Es).

Director-producer Ülkü Erakalın's "Once There Was Cahide", is a documentary, about Cahide Sonku, the legendary star of Turkish Cinema. She proved herself with her works, from theatre to cinema, from cinema to production. There were always ups and downs in her life and truths and lies about her. Birth of a star, and then losing its luster in the ramshackle bars of Istanbul.

"There is no way to describe her beauty to new generations. When she walked down Beyoğlu Street to her house in Suterazisi, you would think that a revolution was at hand on the pavement she walked on." (Hikmet Feridun Es).

BEKLENEN ŞARKI
THE AWAITED SONG

TÜRKİYE / TURKEY **1953 VHS S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Orhan Arıburnu, Sami Ayanoğlu, Cahide Sonku
SENARYO / SCRIPT : Sadik Şendil
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Kriton Ilyadis
MÜZİK / MUSIC : Sadi Işılay
OYUNCULAR / CAST : Zeki Müren, Cahide Sonku, Hadi Hün, Badia Muvahit Jeyan Mahfi Tözüm, Abdurrahman Palay
YAPIM / PRODUCTION : Sonku Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Burç Film
KAYNAK / PRINT RESOURCE : As Ajans - Tel: 00 90 342 324 32 10

"Beklenen Şarkı" zengin bir kadının yardımıyla sınıf atlayıp şarkıcı olan bir gencin hikayesi anlatır. Baş rollerini Cahide Sonku ve Zeki Müren'in paylaştığı bu film döneminde çok ses getirmiştir.

"The Awaited Song" is about a young singer who changes his social class with the help of a rich woman. Cahide Sonku and Zeki Müren play the leading roles in the film.

VATAN VE NAMIK KEMAL
MOTHERLAND AND NAMIK KEMAL

TÜRKİYE / TURKEY **1951 88' VHS S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Talat Artemel, Sami Ayanoğlu, Cahide Sonku
SENARYO / SCRIPT : Talat Artemal, Münir Hayri Egeli, Cahide Sonku
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Kriton Ilyadis
MÜZİK / MUSIC : Hasan Ferit Alnar
KURGU / EDITING : S. Elmaskaya, T. Kuzu
OYUNCULAR / CAST : Sami Ayanoğlu, Cahide Sonku, Talat Artemel, Cüneyt Gökçer, Demir Asuroğlu, Celal Balkır, İbrahim Deli Deniz, Sadri Alışık
YAPIM / PRODUCTION : Sonku Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Yeni Lale Stüdyosu - Tel: 00 90 212 266 1387

ÖDÜLLER / AWARD
Yıldız Dergisi "En Beğenilen Yerli Film", "En Beğenilen Kadın Oyuncu", "En Beğenilen Erkek Oyuncu" / Star Magazine "Best National Film", "Best Actress", "Best Actor" **1951**

Yakın arkadaşlarıyla birlikte sürgüne gönderilecek olan Namık Kemal, savaş döneminde tanıdığı birbirlerine aşık olan bir kadın ve bir erkeğin gerçek hikayesini kahramanların isimlerini değiştirerek arkadaşlarına anlatır.

Genç ve güzel Zekiye ile Sancak Beyi İslam Bey arasında başlayan dostluk yavaş yavaş aşka dönüşmüştür. Birbirlerini daha yeni bulmuş olan bu çift, yaklaşan savaş yüzünden belli bir süre ayrı kalmak zorunda kalacaktır. Vatanı için canını her an verebilecek olan İslam Bey kendi sancağındaki gönüllüleri toplar ve savaşa gider. Zekiye babasını nasıl uğurladıysa sevdiği erkeği de öyle uğurlar. Çünkü vatan, onun içinde her şeyin üstündedir. Savaş devam ederken Zekiye oturup bu savaşın bitmesini beklemez ve erkek kılığına girerek ve adını Adem olarak değiştirerek savaşa katılır. Böylece sevdiği erkekle birlikte vatanı için omuz omuza mücadele edebilecektir.

İslam Bey savaşta gözlerinden yaralanınca Zekiye ona bakmak için gönüllü olur. Gözleri iyileştiğinde Zekiye'nin düşman cephaneliğini bombalamak için gittiğini öğrenen İslam Bey hemen yola çıkar. Birlikte bu görevi başarırlar. Vatan kurtulmuştur. Ama Namık Kemal'in belirttiği gibi bu vatanın insanlarının hürriyeti için daha yapılacak çok şey vardır. Kanundan kaçmak yerine kanunları değiştirmek gerekmektedir.

Namık Kemal and his close friends are waiting in a room for the places where they would be sent as exiles because of their political situation. Namık Kemal tells a real story about a woman and a man who love each other. He gives them pseudonyms Zekiye and İslam Bey.

The friendship between young and glamorous Zekiye and the Governor of a Sanjak İslam Bey transforms into love. The couple just got together, have to be separated because of the war. İslam Bey a patriot brings all his volunteer soldiers together and then prepares for the battle. Zekiye who wished her father Godspeed, wishes her love too but she cannot stand doing nothing. She puts on a uniform and introduces herself as a young man named Adem.

When İslam Bey is woundedin his eyes, she looks after him. When İslam Bey gets better, he finds out Zekiye has gone for a mission. They have done the mission successfully and the war is over. As Namık Kemal points out there is a new war out there for the freedom of the people of this country. One should change the laws, not escape from them.

BATAKLI DAMIN KIZI AYSEL
AYSEL, THE GIRL FROM THE SWAMPY ROOF

TÜRKİYE / TURKEY **1934 80' VHS S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Muhsin Ertuğrul
SENARYO / SCRIPT : Nazım Hikmet, Selma Lagerlöf
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Cezmi Ar, Remzi Ar
MÜZİK / MUSIC : Cemal Reşit Rey
OYUNCULAR / CAST : Cahide Sonku, Talat Artemel, Feriha Tevfik Negüz Sait Köknar, Mahmut Moralı, Behzat Butak
YAPIM / PRODUCTION : İpek Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Mimar Sinan Sinema TV Merkezi

Türk sinema tarihinin ilk kırsal dramı olan 1934 yapımı "Bataklı Damın Kızı Aysel" Cahide Sonku'nun da sinema kariyerinin ilk önemli filmidir.

Satılmışzadelerin yanında çalışan Aysel patronunun tecavüzüne uğrar ve hamile kalır. Çocuğunun patronundan olduğunu kanıtlamak için mahkemeye başvurur ama adam çocuğun kendinden olduğunu kabul etmez. Kimsenin iş vermek istemediği Aysel ne yapacağını bilemez. Tam kendini öldürmeye karar verdiğinde başka köyden olan Ali ona yatalak annesine bakıp bakamayacağını sorar. Böylece Aysel, çocuğu ile birlikte Alilerin çiftliğine çalışmaya gider. Tam hayatını düzene koymuşken Ali'nin nişanlısı Gülsüm Aysel'in çiftlikten gitmesini ister. Ali nişanlısının bu teklifini kabul eder ve Aysel bir kez daha tek başına kalır. Bu arada Aysel içten içe Ali'yi sevmektedir ama bu aşkı hiç belli etmez.

Bir gece meyhanenin önünde bir kavgaya karışan Ali'nin başının dertte olduğunu öğrenen Aysel hem Ali'ye hem de nişanlısı Gülsüm'e ilişkilerini devam ettirebilmeleri için yardım etmeye karar verir. Ali'nin nişanlısının yanına giden Aysel ona bütün gerçeği anlatır. Ali'nin yanlışlıkla içine girdiği bu olayla hiçbir ilgisi olmadığını söyler. Gülsüm, Aysel'in Ali'ye aşık olduğunu anlar ve Ali'nin yanına gittiğinde aslında Ali'nin de kendini değil Aysel'I sevdiğini fark eder.

Birbirlerinin hayatını bir şekilde kurtarmış olan Aysel ve Ali bu kadar olaydan sonra aralarındaki aşkı daha fazla saklayamazlar.

"Aysel, The Girl From The Swampy Roof" directed by Muhsin Ertuğrul in 1934 is the first rural drama in Turkish sinema. With her interpretation of Aysel, Cahide Sonku became the film star of Turkish sinema.

Aysel, while working for the strong Satılmışzade family, is raped by her boss and is pregnant. Giving birth to her child, she applies to the court for alimony, but the father rejects the child. She does not know what she would do as residents of Swampy Roof do not want her to work with them. Just as she decides to commit suicide, Ali from another village comes and offers her a job; looking after his disabled mother. She starts to work in his family' farm. Things start to go well in her life but Ali's fiancée Gülsüm wants her to leave the farm. Although Aysel falls in love with Ali, she leaves the farm without saying a word about her love.

One night, Ali accidentally enters a fight and gets into a trouble. Aysel who knows the truth decides to help both Ali and Gülsüm to save their relationship. While Aysel is telling all the truth to Gülsüm, she realizes Aysel's love towards Ali. Despite the obstacles, they come together in the end.

Muhsin Ertuğrul YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Muhsin Ertuğrul, 1892 yılında İstanbul'da doğdu. Türk sinema tarihinin ilk yönetmenlerinden biri olan Ertuğrul birçok film çekti. Cahide Sonku'yu Türk sinemasına kazandıran Ertuğrul, 1979 yılında kalp krizi geçirdiği İzmir'de öldü.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Halıcı Kız	**1953**
Şehvet Kurbanı	**1940**
Bataklı Damın Kızı Aysel	**1934**
Ateşten Gömlek	**1923**
İstanbul'da Bir Facia-ı Aşk	**1922**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Muhsin Ertuğrul was born in 1892 in Istanbul. He was one of the pioneer directors in Turkish cinema. He directed lots of films and he was the first director who discovered Cahide Sonku. He died in 1979 because of heart attack.

FİN ve FRANSIZ SİNEMASI

Mervi Nousiainen'ın Fin Sineması Üzerine Yazısı

Fin Sineması

- Korkunun Coğrafyası
- Ateş Yutan
- Koleksiyoncu

Fransız Sineması

- Berbat Bir Gün
- Güzel Hatıralar
- Tekrar

ÇAĞDAŞ FİN SİNEMASI
CONTEMPORARY FINNISH CINEMA

Finlandiya 5 milyonluk nüfusuyla Avrupa'nın en "tenha" ülkelerinden biri. Ancak bu "tenha" ülke kadın bir başbakan ve devlet başkanı tarafından yönetiliyor. Dahası hükümet üyelerinin yüzde 50'si ve parlamenterlerin yüzde 38'i de kadın. Yani Finlandiya'da gücün merkezinde kadınların yer aldığını söylemek yanlış olmaz. Finlandiyalı kadınların imrenilecek konumları bununla da kalmıyor. Kadınların oy kullanma hakkını kazanma tarihlerine bakınca 1906'da dünyada Yeni Zelanda'dan sonra ikinci ve Avrupa'da ilk ülke olmuş.

Aslında tüm bunlar gösteriyor ki Finlandiya, ürettiği cep telefonları ve başarılı Formula 1 yarışçılarının yanı sıra güçlü kadınları ile de tanınmalı. Aki Kaurismaki Fin Sineması'nın günümüzdeki en ünlü temsilcisi olarak "Geçmişi Olmayan Adam" filmiyle Cannes'da büyük başarı kazandı. Kaurismaki'nin filmleri tüm dünyada büyük ilgi görmeye devam ediyor ve onu Fin Sineması'nın en popüler ismi yapıyor. Ancak Fin Sinema'sının bir yönetmenin mesleği ve bütün çalışmalarından daha fazla bir geçmişi ve bugünü var; geçen yüzyıl boyunca yapılan binden fazla uzun filmle oluşan zengin ve yaygın bir film yapma geleneği. Günümüzde, halihazırda film çeken ve gelecek vaadeden çok sayıda yetenek var. Sinema Finlandiya'da belki diğer Avrupa ülkelerinden daha uzun bir süre baskın şekilde bir erkek mesleği olarak kaldı ama sonunda doksanlı yıllar daha fazla kadın yeteneğin çıkışına tanık oldu. 1990larda kadın yönetmenlerin dikkate değer katkısı Fin sinemasının önemli bir özelliği oldu.

Pirjo Honkasalo yönetmenlik kariyerine 1970lerde Pekka Lehto ile çalıştığı zaman başladı. Son zamanlarda belgesel filmleri sayesinde bağımsız bir film yapımcısı olarak büyük ün kazandı. Kurmaca olmayandan uzaklaşarak, 1998'de çok özgün bir dramatik film olan "Ateş Yutan" (Fire Eater)'i tamamladı.Auli Mantila da bir kadının sıra dışı portresini anlattığı ilk uzun filmi "Koleksiyoncu" (The Collector) ile uluslararası dikkatleri üzerine çekti ve şiddet temasına kadın gözünden bakmaya "Korkunun Coğrafyası" (Geography of Fear)'nda da devam etti. Her iki film de birincisi bireysel, içsel düzeyde, ikincisi daha genel bir anlamda insani etkileşimimizdeki en temel kuralların ve sınırların bazılarına karşı kayıtsız kalmanın sonuçlarının ne olabileceğine dair sağlıklı anımsatıcı işlevi görüyorlar. On yıllık sürede kadınlar belgeselci olarak öne çıktılar. Honkasalo'dan başka Anu Kuivalainen, Kiti Luostarinen, Virpi Suutari ve Susanna Helke bu tarzı kalite ve 'duygusal hizmetler' açısından yeni bir seviyeye taşıdılar.

Genç sinemacılarıyla birlikte Fin sineması 'toplumun ana görüşüne dışında kalmış köksüz genç insanlar' temasını yeniden keşfetti, böylelikle izleyicilerinin çoğunluğuyla yakınlaştı. Yönetmenler havada Finli yönetmenlerin uzun süredir kaybettiği birşeyi yakalamışlardı: geniş bir seyirci kitlesine ulaşacak şekilde yaş problemlerine değinmek ve genç insanların kendileriyle özdeşleştirecekleri bir resim sunmak. Fin film üretimi her zaman iç piyasaya güvendi ve hala da filmlerini ihraç etmeye güvenemiyorlar. Bu da yeni filmlerin çoğunun maliyetini karşılamak için 100.000'den fazla seyirciye ihtiyacı olduğunu gösteriyor. Bu seviye sadece çok popüler komediler ya da Kış Savaşı gibi ulusal tarih destanları tarafından aşılabildi.

Finlandiya'daki tüm kültür gibi, filmler de kamu fonlarınca sübvanse edilmektedir. Yerli film üretim ve dağıtımının promosyonu film, televizyon ve video üretim ve dağıtımı için yıllık 8.7 milyon euro ödenek alan Fin Film Fonuna devredilmiştir. Bu meblağ yıllık 10 uzun ve 35 kısa ve belgesel filmin sübvansiyonu için kullanılmaktadır. Film Fonu film kültürünü ve Fin filmlerinin ihracatını teşvik etmektedir.

Günümüzde Fin sineması gözünü hem güncelliğini kırk yıl önce eski stüdyoların düşüşüyle kaybettiği popülerliğinin temellerini yeniden oluşturmak amacıyla geçmişe, hem de kendini dünya sinemasının yaygın geleneğinin bir parçası olarak görerek ve kültürde daha görünür bir yer edinmeyi amaçlayarak geleceğe dikmiştir.

Finland is a country of five million people. It is a country of which the president is currently a woman, a country of which the prime minister is a woman and a country where 50 % of national Government members and 38 % of Parliament members are women. In Finland women can be said to be in a core of power. Finland was also the first in Europe and the second in the world to give women the right to vote and to stand for Parliament. That happened in 1906.

Besides powerful women Finland is known for its cellular phones and racecar drivers. And, more recently, for the success of Aki Kaurismäki's film, The Man Without a Past. In 2002, the Grand Prix at Cannes and the subsequent awards, the critical acclaim and distribution world wide, indicate a high point of his career as a film maker and international attention wider than that given to any other Finnish film. But there is much more to the past and present of Finnish cinema than the career and oeuvre of one director; there is a rich and vast tradition of film making, with more than a thousand feature films made during the past hundred years. Today, there are a great number of film-making talents, both established and up-and-coming. Cinema has remained in Finland a predominantly male profession for perhaps longer than in many other European countries, but the nineties finally witnessed the emergence of more female talent. Notable contribution of women directors has been an important feature of the Finnish cinema in the 1990s.

Pirjo Honkasalo began her career as a director in the 1970s when she worked with Pekka Lehto. More recently she has earned a high reputation as an independent film-maker through her documentaries. Moving away from non-fiction, in 1998 she completed "Fire Eater", a dramatic film of great originality. Auli Mantila aroused international attention with her first feature film, an exceptional portrait of a lady entitled "The Collector" and she pursues the theme of violence informed by the female point of view in the "Geography of Fear", as well. Both films , the first on an individual, internal level, the second in a more general sense, work as healthy reminders of what can be the consequence of indiffrence to some of the very basic rules and boundaries in our human interaction. In the course of the decade women distinguished themselves as documentarists. In addition to Honkasalo, Anu Kuivalainen, Kiti Luostarinen, Virpi Suutari and Susanna Helke raised the genre to a new level in quality and emotional outreach.

Along with its young film-makers, Finnish cinema rediscovered the theme of 'rootless young people outside the mainstream of society', thus achieving rapport with the majority of their audience. The directors have captured something in the air that had been lost to Finnish directors for a long time: it dealt with the problems of the age in a way that reached a wide audience, and presented a picture young peole could identify with. Finnish film production has always relied on the domestic market, and Finns still cannot count on exporting their films. This means that most new films require audiences of more than 100.000 to pay their way. This level is exceeded only by the most popular comedies or such epics of national history as The Winter War.

Like all culture in Finland, film is subsidised with public funds. The promotion of domestic film production and its distribution has been delegated to the Finnish Film Foundation, which receives an annual appropriation of some 8,7 million euros for financing film, television and video production and distribution. The sum is used to subsidise about ten feature films and 35 short and documentary films annually.The Film Foundation promotes film culture and the export of Finnish films.

The Finnish cinema today has its eyes both on the past, aiming to re-establish the basis of popularity lost with the fall of the old studios forty years ago, and on the future, seeing itself as a part of the wide tradition of world cinema, and aiming to earn a more visible place within that culture.

Mervi Nousiainen
Çeviren Ümit Durmaz

KORKUNUN COĞRAFYASI
PELON MAANTIEDE
GEOGRAPHY OF FEAR

FİNLANDİYA / FINLAND **2000 95' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Auli Mantila
SENARYO / SCRIPT : Auli Mantila
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Heikki Farm
MÜZİK / MUSIC : Hilmar Orn Hilmarsson
KURGU / EDITING : Kimmo Taavila
OYUNCULAR / CAST : Tanjalotta Raikka, Leea Klemola, Pertti Sveholm, Kari Sorvali Anna-Elina Lyytikainen, Elsa Saisio, Eija Vilpas, Kaarina Hazard, Maarina Rantanen
YAPIM / PRODUCTION : Blind Spot Pictures
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Trust Film Sales
Filmbyen PO Box 199 Avedore Tvaervej 10 DK-2650 Hvidore, Denmark
Tel: 00 45 3686 8788

ÖDÜLLER / AWARD
Sochi Uluslararası Film Festivali "FIPRESCI Ödülü" / Sochi International Film Festival "FIPRESCI Award" **2000**
Sochi Açık Rusya Film Festivali "FIPRESCI Ödülü" / Sochi Open Russian Film Festival "FIPRESCI Award" **2000**

"Korkunun Coğrafyası", feminist bir yaklaşımla çekilmiş bir film. Auli Mantila, filminde George Orwell'ın "1984" adlı romanındaki Büyük Birader'ini Büyük Hemşire olarak karşımıza çıkarıyor.

Adli tıpta diş hekimi olarak çalışan Oili Lyyra, Helsinki Limanı yakınlarında bulunan bir cesedin gizemini açığa çıkarmak için çalışmalar yapmaktadır. Bu arada Oili Lyyra'nın dedektif olan sevgilisi Eero Harakka, aynı davaya atanır ve dava için araştırmalar yapmaya başlar. Bir taraftan gizemli bir olayı çözmeye çalışırken diğer taraftan başka gizemli olayların içine girmeye başlayan Oili, kız kardeşi Laura'nın yeni arkadaşlarıyla tanışır. Tanıştığı bu yeni grubun yardımıyla boğulmuş olan adamın sıradan bir olay olmadığını, ayrıntılı olarak hazırlanmış bir planın küçük bir parçası olduğunu keşfeder.

Planın bir sonraki hedefinin Helsinki'de yaşayan kadınlara korkma duygusunun ne olduğuna dair 15 yıldır dersler veren Rainer Auvinen olduğunu öğrenen Oili, önceden en ince ayrıntısına kadar planlamış bu seri cinayetleri durdurabilecek midir?

Bu yılki festivale iki filmi ile konuk olan Auli Mantila'nın "Korkunun Coğrafyası" filmi bazı eleştirmenlere göre özellikle 11 Eylül olayından sonra farklı bir anlam kazanmış durumda.

"Geography of Fear" was directed from a feminist point of view. In Auli Mantila's film, Big Brother, which is written by George Orwell in his famous novel "1984", becomes Big Sister.

Oili Lyyra is a forensic dentist who starts unraveling the mystery of a corpse, which is found near the harbor of Helsinki. Moreover, Oili Lyyra's lover, detective Eero Harakka, has been assigned to investigate the same case. While she is trying to analyze the mysterious case, Oili meets the new friends of her younger sister, Laura. Soon, the help of her new friends, she would discover that the drowned man is not a random case. And then, she learns that the corpse is just a part of a much more complex plan.

Oili finds out that the next target of the plan is Rainer Auvinen, who has been instructing the women for 15 years in Helsinki on what the feeling of fear is. Will Oili be able to stop these carefully planed serial murders.

This year, there are two important films of Auli Mantila in the festival program. According to certain critics, "Geography of Fear" gains far more weight in the context of the September 11th attacks.

Auli Mantila

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Auli Mantila, 1964 yılında dört kız kardeşten biri olarak doğdu. 1995 yılında Helsinki'deki Sanat ve Dizayn Üniversitesi'nde 5 yıl boyunca senaryo yazımı ve yönetmenlik eğitimi aldı. Ayrıca radyo tiyatrosu için hikayeler ve oyunlar yazmış ve yönetmiştir. Mayıs 1997'de ilk kez anne olan Mantila, Helsinki'de yaşıyor ve çalışmalarına burada devam ediyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Pelon Maantiede	**2000**
Jaykka Kapea Ja Pelokas	**1997**
Neitoperho	**1997**
Nalka	**1993**
Jehu	**1991**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Auli Mantila was born in 1964, to a family of four daughters. In 1995, she graduated from the University of Arts and Design in Helsinki, after five years of studying screenwriting and film directing. She has also written and directed short stories and plays for the Radio Theatre of the Finnish Broadcasting Company. Auli Mantila lives and works in Helsinki. She had her first child in May 1997.

ATEŞ YUTAN
TUILENNIELIJA
FIRE-EATER

FİNLANDİYA / FINLAND **1998 100' 35mm S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Pirjo Honkasalo
SENARYO / SCRIPT : Pirkko Saisio
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Kjell Lagerroos
MÜZİK / MUSIC : Richard Einhorn
KURGU / EDITING : Michael Leszczlowski, Bernhard Winkler
OYUNCULAR / CAST : Elina Hurme, Tiina Weckstörm, Elena Leeve, Elsa Saisio, Vappu Jurkka, Jordi Borrell, Sari Havukainen, Inka Vogt, Unna Kitti, Per Ragnar, Jani Volanen
YAPIM / PRODUCTION : Marko Röhr Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Nordisk Film International Sales - Halmtorvet 29, DK-1700 Copenhagen, Denmark Tel: 00 45 3323 2188 Fax: 00 45 3323 2184

ÖDÜLLER / AWARDS

Jussi Ödülleri "En İyi Kadın Oyuncu", "En İyi Sinematografi", "En İyi Kostüm Tasarımı", "En İyi Kurgu", "En İyi Müzik", "En İyi Set Tasarımı", "En İyi Ses", "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu"
Jussi Awards "Best Actress", "Best Cinematography", "Best Costume Design", "Best Editing", "Best Music", "Best Set Design", "Best Sound", "Best Supporting Actress" **1999**

Rouen Nordic Film Festivali " Genç İzleyici Ödülü" / Rouen Nordic Film Festival "Young Audience Award" **1999**

Locarno Uluslararası Film Festivali "Don Kişot Ödülü-Özel Mansiyon", "Genç Jüri Ödülü"
Locarno International Film Festival "Don Quixote Award-Special Mention", "Youth Jury Award" **1998**

AFI Festivali "Büyük Jüri Ödülü" / AFI Festival "Grand Jury Prize" **1998**

"Ateş Yutan", yönetmeni Hokasalo'nun deyimiyle, kötülüğün yükünün bir onu durdurana kadar, bir kuşaktan diğerine nasıl geçtiğini anlatan bir film

İkiz kız kardeşler Helena ve İrene, II. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Helsinki' de doğarlar. Birkaç ay sonra anneleri Sirkka, onları eski bir komünist olan anneannelerine bırakarak Alman bir asker ile kaçar. Anneannelerinin koruması altında komünist eğitimle geçen günleri önce Stalin'in daha sonra anneannelerinin ölümü ile sona erer. Kimseleri kalmayan ikizler, sekiz yaşındayken bir yetimhaneye verilirler. Kızlar yetimhanede yaşarken anneleri, Ramon adındaki İspanyol bir trapezci ile çıkagelir. Hep birlikte bir Alman Sirki'nde çalışmaya başlarlar ve Ramon, İrene'yi Avrupa turu süresince eğitmeye çalışır. İrene bir iyi bir trapezci olmuştur ama bu yoğun çalışma onu çok yorar ve bilinçli olarak düşer. Helena ise, gizlice ateş yutma sanatını öğrenir. Helena, artık hem annesinin hem de kardeşinin yükünü taşımak zorundadır.

Bu günün Helsinki'sinde orta yaşlı bir kadın olan Helena, geçmişinde olanları düşünüp geçmişe duyduğu nefreti bitirmeye karar verir. Hayatında ilk defa gönüllü olarak bir başkasının sorumluluğunu kabul eder.

In director Hokaslo's words, "Fire-eater" is about the burden of evil, which continues through generations until someone stops it.

The twin sisters Helena and Irene are born in Helsinki towards the end of World War II. A few months later their mother, Sirkka, runs away with a German soldier, and leaves the girls in the care of their grandmother, an old communist. Their life under the protection of their grandmother and teaching of communism ends with first, the death of Stalin then with the death of their grandmother. 8-year-old twin sisters are put in an orphanage. Their mother shows up at the orphanage in the company of Ramon, a Spanish trapeze artist. They start to work in a German Circus and Roman trains Irene during circus tours in Europe. She becomes the trapeze star of the circus but then the hard work soon exhausts Irene and she consciously falls from height. Meanwhile Helena has secretly learnt the art of fire eating. Now, she is burdened with both her mother and sister.

In the present day Helsinki, middle-aged Helena has looked into her past, ceased to hate. Moreover, for the first time in her life, she voluntarily accepts responsibility for another human being.

Pirjo Honkasalo

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Pirjo Honkasalo, 1947 yılında doğdu. Fin Film Okulu'nda ve Philadelphia Temple Üniversitesi'nde eğitim aldı. 1975 yılında yönetmen ve yapımcı Pekka Lehto ile çalışmaya başladı. Yönetmen, senaryo yazarı, görüntü yönetmeni ve çevre düzenleyicisi olarak çalışan Honkasalo, 1985 yılından sonra daha çok belgesel yönetmenliği yaptı ve bir çok uluslararası ödül kazandı.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Pirjo Honkasalo was born in 1947. She studied at Finish Film School and Philadelphia Temple University. In 1975, she started to work with director-producer Pekka Lehto. Working as a director, scriptwriter, cinematographer and set decorator, Honkasalo has focused on directing documentaries more than fictions since 1985. Her films were screened in many international film festivals and won awards.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Pimeys	**2000**
Tulennielija	**1998**
Atman	**1996**
Tallinan Tuhkimo	**1996**
Tanjuska Ja Seitseman, Perkeletta	**1993**
Mysterion	**1991**
Da Capo	**1985**
Tulipaa	**1980**
İkaluokka	**1976**

KOLEKSİYONCU
NEITOPERHO
THE COLLECTOR

FİNLANDİYA, YENİ ZELANDA **1997 98' 35 mm renkli** / color
FINLAND, NEW ZEALAND

YÖNETMEN / DIRECTOR : Auli Mantila
SENARYO / SCRIPT : Auli Mantila
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Heikki Farm
KURGU / EDITING : Riitta Poikselka
OYUNCULAR / CAST : Leea Klemola, Elina Hurme, Rea Mauranen, Henriikka Salo, Pekka Kyrö, Marja Packalén, Jari Hietanen, Tanjalotta Raikka, Eino Airo, Kyrö K. Kalmar
YAPIM / PRODUCTION : Gnu Films
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Trust Film Sales - Filmbyen PO Box 199 Avedore Tvaervej 10 DK-2650 Hvidore, Denmark Tel: 00 45 3686 8788 Fax: 00 45 3677 4448

ÖDÜLLER / AWARDS
Jussi Ödülleri "En İyi Kadın Oyuncu", "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu", / Jussi Awards "Best Actress", "Best Supporting Actress" **1998**
Rouen Nordic Film Festivali "En İyi Kadın Oyuncu Ödülü" / Rouen Nordic Film Festivali "Best Actress Award" **1998**
Selanik Film Festivali "Özel Sanatsal Başarı Ödülü" / Thessaloniki Film Festival "Special Artistic Achievement Award" **1997**

Auli Mantila'nın ilk uzun metrajlı filmi olan "Koleksiyoncu", aşka ve sevgiye olan ihtiyacını takıntı haline getirmiş genç bir kadının hikayesini anlatıyor.

Mantila'nın "Koleksiyoncu" filminin kadın kahramanı Eevi, Jonhn Fowles'ın romanı "Koleksiyoncu"nun erkek kahramanını anımsatır. Uyumsuz davranışlar sergileyen bu genç kadın, anti-sosyal bir karakter olarak kendini gösterir. Fiziksel açıdan çekici bir kadın olmasına rağmen, ruhsal açıdan çok dengesizdir. Ablası Ami ile birlikte yaşayan Eevi, ablasının özel hayatını mahveder ve onu neredeyse çıldırma noktasına getirir. Lezbiyen olan Ami sevgilisi ile daha fazla zaman geçirebilmek için en sonunda kardeşi Eevi'yi evden kovar. Ablasının onu evden kovmasına aşırı tepki gösteren genç kadın, ablasının arabasını çalar ve amaçsız bir şekilde yolda ilerlerken kendine yol arkadaşlığı edebilecek ve onu sevebilecek birilerini aramaya başlar.

İlk olarak otostop yapan Jusu'yu arabasına alan Eevi, ilişki teklifini reddeden Jusu'yu ilk kurbanı olarak seçer. Daha sonra orta yaşlı kelebek koleksiyoncusu olan Anja'yı kaçırır ve rehin alır.

"Koleksiyoncu", sevilmeye ihtiyacı olan dengesiz genç bir kadının bu sevgiyi kazanabilmek için kendince çabalarken yürüyen bir felakete dönüştüğü ve gittiği her yere karmaşa ve yıkım götürdüğü bir film.

Auli Mantila's first feature film "The Collector" is about a young woman dangerously obsessed with a need for love and affection.

Like the male protagonist of John Fowles' novel The Collector, Eevi, the central character in the film, is given scant motivation for antisocial behavior. She is attractive but evidently mentally disturbed. Eevi lives with her sister, Ami, who has become fed up with her lack of privacy. Because Ami wants to spend quality of time with her lesbian lover, she tells Eevi to find a new place to live. Over reacting to her sister, Eevi steals her sister's car and hits the road in an aimless search for love and companionship.

She picks up Jusu, a hitchhiker who unwisely rejects her sexual advances; he becomes the first victim of this deranged "collector". Later, she kidnaps Anja, a middle-aged woman who happens to be a collector herself of butterflies.

"The Collector" is about a young disturbed woman who needs to be loved. While she is trying to gain someone else's love, she becomes a real walking catastrophe and causes confusion and destruction wherever she goes.

Auli Mantila

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Auli Mantila, 1964 yılında dört kız kardeşten biri olarak doğdu. 1995 yılında Helsinki'deki Sanat ve Dizayn Üniversitesi'nde 5 yıl boyunca senaryo yazımı ve yönetmenlik eğitimi aldı. Ayrıca radyo tiyatrosu için hikayeler ve oyunlar yazmış ve yönetmiştir. Mayıs 1997'de ilk kez anne olan Mantila, Helsinki'de yaşıyor ve çalışmalarına burada devam ediyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Pelon Maantiede	**2000**
Jaykka Kapea Ja Pelokas	**1997**
Neitoperho	**1997**
Nalka	**1993**
Jehu	**1991**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Auli Mantila was born in 1964, to a family of four daughters. In 1995, she graduated from the University of Arts and Design in Helsinki, after five years of studying screenwriting and film directing. She has also written and directed short stories and plays for the Radio Theatre of the Finnish Broadcasting Company. Auli Mantila lives and works in Helsinki. She had her first child in May 1997.

BERBAT BİR GÜN
REINES D'UN JOUR
A HELL OF A DAY

FRANSA / FRANCE **2002 96 ' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Marion Vernoux
SENARYO / SCRIPT : Nathalie Kristy, Marion Vernoux
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Dominique Colin
MÜZİK / MUSIC : Alexandre Desplat, Catherine Ringer
KURGU / EDITING : Lise Beaulieu
OYUNCULAR / CAST : Karin Viard, Héléne Filliéres, Victor Lanoux, Jane Birkin, Sergi Lopez, Clémentine Célairé, Gilbert Melki, Melvil Poupaund, Jonathan Zaccai, Valérie Benguigui
YAPIM / PRODUCTION : ADR Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Flach Pyramide International

"Berbat Bir Gün", kaderleri bir şekilde kesişen birbirinden habersiz bir avuç insanın Paris'te yaşadıkları enteresan ve heyecanlı bir günün hikayesi.

Evli ve iki çocuk annesi olan Hortense, hayatının çok sıkıcı olduğunu düşünür. Bir iş seyahati için Londra'ya giden kocasının yokluğunda eski sevgilisi Ben'in arkadaşı olan Sherman'la küçük bir kaçamak yapmaya karar verir. Bu arada bir fotoğrafçıda çalışan Marie hamile olduğunu anlar. Çocuğunun babası olma ihtimali olan biri de fotoğraflarını çektiği bir düğündeki damattır. düğün fotoğraflarını parçalayan Marie işinden kovulur. Kendini avutmak için bir kuaföre giden Marie'nin hemen yanındaki koltukta oturan müşteri çapkın damadın ablası Hortense'dır.

Pislik içinde yaşayan ve yaşlı bir erkek olan Maurice büyük bir heyecanla onu yıllar önce başka bir erkek için terk eden bir kadını bekler. Bu arada bir otobüs şoförü olan Luis, her zamanki gibi işini yaparken karısı yanına gelir ve Luis'e ondan ayrılmak istediğini söyler.

Bahtsız ve ihmal edilmiş Horsene, bir gecelik ilişki olarak görülmüş Marie, hayatını sevdiği kadını bekleyerek geçirmiş Maurice ve karısı tarafından terkedilmiş Luis'in bir gün içinde yaşadıkları, onları bir şekilde bir araya getirecektir. Belki de her şey kaderdir...

"A Hell of A Day" is about the destinies of a handful of strangers colliding during one hectic day in Paris.

Hortense, married with two children, feels that she is leading a boring life. She has not seen her husband for a while because of his trip to London. While her husband is not around, she tries to contact Sherman, a friend of her ex-lover, Ben. Meanwhile, Marie, who works in a photo shop, discovers that she is pregnant. The man involved is the bridegroom at a wedding she photographed. Marie destroys all the photos; therefore she is fired and she goes to a hairdressing saloon to console herself. Marie is unaware that the client next to her is Hortense the sister of philandering bridegroom.

Maurice, an elderly man living in squalor awaits with trepidation the visit of a woman he knew years before but who left him for another man. Meanwhile, bus driver Luis has an unwelcomed visit from his wife, she tells him she is leaving him.

Two women and two men would come together with the help of destiny.

Marion Vernoux YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Marion Vernoux, 1966 yılında Fransa'da doğdu.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Marion Vernoux was born in 1966 in France.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Reines D'un Jour	**2002**
Drugstore	**2000**
Rien A Faire	**1999**
L'@mour ést A Reinventer	**1996**
Love, etc.	**1996**
Personne Ne M'aime	**1994**
Pierre Qui Roule	**1991**

GÜZEL HATIRALAR
SE SOUVENIR DES BELLES CHOSES
BEAUTIFUL MEMORIES

FRANSA / FRANCE **2002 110' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Zabou Breitman
SENARYO / SCRIPT : Jean-Claude Deret, Zabou Breitman
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Dominique Chapuis
MÜZİK / MUSIC : Ferenc Javori
OYUNCULAR / CAST : Isabelle Carré, Bernard Camoan, Bernard Le Coq, Zabou Breitman Anne Le Ny, Dominique Pinon, Aude Briant, Denys Granier-Deferre, François Levantal
YAPIM / PRODUCTION : A Hugo Films, France 3 Cinema
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Flach Pyramide International

ÖDÜLLER / AWARDS
César Ödülleri "En İyi Kadın Oyuncu", "En İyi İlk Çalışma", "En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu" / César Awards "Best Actress", "Best First Work", "Best Supporting Actor" **2003**
Fransız Gazeteciler Birliği Sinema Eleştirmenleri Ödülü "En İyi İlk Çalışma" / French Syndicate of Cinema Critics Award "Best First Work" **2003**
Fransa Lumiere Ödülleri "En İyi Kadın Oyuncu" / Lumiere Awards, France "Best Actress" **2003**

Sevdiğimiz insanın yüzünü bile hatırlayamazken ona olan aşkımızı belleğimizde ve kalbimizde saklayabilir miyiz? Fransız oyuncu-yönetmen Zabou Breitman "Güzel Hatıralar"da belki de sinema tarihinde en çok işlenen konuyu, umutsuz aşkı anlatıyor. Unutulmaya makum bir aşkın unutulamayacak hikayesi.

Henüz otuzlu yaşların başında olan Claire, bazı şeyleri hatırlamakta zorlanmaya başlayınca Alzheimer'dan ölen annesini de düşünerek bir hafıza kaybı kliniğine yatar. Hepsi birbirinden farklı sebeplerle hafıza kaybı sorunu yaşayan klinik sakinleri kendi içlerinde trajik küçük öyküler barındırırlar. Bu hastalardan biri de karısı ve çocuğunu bir trafik kazasında kaybeden ancak hiç bir şeyi hatırlamayan Philippe'dir. Gergin başlayan ilişkileri bir süre sonra aşka dönüşür. Philippe yavaş yavaş belirginleşen hatıralarıyla yüzleşmeye çalışırken, Claire de gün geçtikçe ilerleyen bellek kaybıyla baş etmek zorundadır. Claire kendisini terk eden belleğine inat aşık olmayı ve sonrasında hatırlayamayacak dahi olsa o aşk tarafından sarılıp sarmalanmayı isteyecek kadar inanır aşka. Philippe ise, kendi belleğini kazanmaya başlarken Claire'in belleğinin zayıflamasının doğuracağı her sorunun sorumluluğunu korkmadan üstlenir.

İkili birlikte yaşamaya başladıktan sonra, Philippe hayatı Claire için elinden geldiğince kolaylaştırmaya ve güvenli hale getirmeye çalışır ancak engel olamayacağı şeyler vardır.

Can we keep out love in our minds and hearts when we cannot remember the face of our beloved? French actress-director Zabou Breitman's "Beautiful Memories" is about the story of the hopeless love, which has been the most popular aspect in cinema history since the beginning. Unforgettable story of a love, which has to be forgotten.

32-year-old Claire started having difficulties remembering things. She suspects she might have inherited Alzheimer's disease from her mother, who died of it. Then she decides to check herself into a clinic where she meets a variety of people who really are troubled. One of these troubled people is Philippe, who lost his wife and child in an accident. However, he could remember nothing about both the accident and his past. At the beginning, the relationship between Claire and Philippe starts with a tension. And then the tension between them is slowly transformed into love. A woman, who is starting to lose her memory, chooses to live with a man whose very painful memories are starting to surface. Claire knows that her memory would fade soon, but she wants her life to be worth living, and the only way to this is to be in love, and to be enveloped by that love. But they take all the risks and start to live together.

Philippe tries to ease everything for Claire and to secure her life. However there are things that he would not to be able to cope.

Zabou Breitman

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Zabou Breitman, 1959 yılında Paris, Fransa'da doğdu. "Güzel Hatıralar", Jean-Claude Deret ve Céline Lomez'in kızı olan Breitman'ın ilk uzun metrajlı filmidir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Zabou Breitman was born in 1959 in Paris, France. She is the daughter of Jean-Claude Deret and Céline Lomez. "Beautiful Memories" is her first feature film.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Se Souvenir des Belles Choses **2002**

TEKRAR
LA REPETITION
REPLAY

FRANSA, KANADA / FRANCE, CANADA **2001 95' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Catherine Corsini
SENARYO / SCRIPT : Catherine Corsini
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Agnés Godard
MÜZİK / MUSIC : Pierre Bondu, Fabrice Dumont
KURGU / EDITING : Sabine Mamou
OYUNCULAR / CAST : Emmanuelle Béart, Pascale Bussiéres, Dani Levy, Jean-Pierre Kalfon Sami Bouajila, Marilu Marini, Clément Hervieu-Léger, Marc Ponette
YAPIM / PRODUCTION : Les Films Pelléas
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Flach Pyramide International - 5, Rue Richepanse, 75008 Paris, France
Tel: 00 33 1 42 96 02 20 Fax: 00 33 1 40 20 02 21

ÖDÜLLER / AWARD
Yıldız Dergisi "En Beğenilen Yerli Film", "En Beğenilen Kadın Oyuncu", "En Beğenilen Erkek Oyuncu" / Star Magazine "Best National Film", "Best Actress", "Best Actor" **1951**

Çocukluklarında aynı hayali paylaşan ama farklı yönlere gitmek zorunda kalan iki kadının arkadaşlığının anlatıldığı bir film "Tekrar". Biri istediği, diğeri istemediği bir hayatı yaşayan bu iki kadının yolları yeniden kesişir ama aradan geçen yıllar ikisini de değiştirmiştir.

Çocukluktan beri arkadaş olan Louise ve Nathalie, artık otuzlu yaşlarında iki kadındır. On yıl önce ikisinin de hayali tiyatro sanatçısı olmakken, bu hayali sadece eğlenceye ve erkeklere düşkün Nathalie gerçekleştirebilmiş, en yakın arkadaşına aşık olan Louise ise evlenmiş ve diş hekimi olmuştur. Aradan on yıl geçmiştir. Avignon'da bir dişçi muayenesi olan Louise ve kocası bir akşam gittikleri oyunda Nathalie ile karşılaşırlar.

Nathalie'yi yeniden görünce Louise'in eski duyguları su yüzüne çıkar. Nathalie'nin Avignon'dan sonra Kopenhag'a gideceğini öğrenen Louise onun peşinden gider. Arkadaşının kariyeri için uğraşmaya başlayan Louise Paris'te Nathalie'ye bir görüşme ayarlar. Nathalie'yle birlikte olabilmek için işini ve kocasını terk eden Louise, her an arkadaşın yanındadır ve arkadaşı için yavaş yavaş vazgeçilmez bir hale gelir. Bu iki kadının geçmişe dayanan dostluklarının nereye gittiği konusunda Louise'in ve Nathalie'nin apayrı fikirleri vardır.

"Replay" is a film about two women who shared the same dream in their childhood. However, they had to go different directions in their lives. One lives the life that she dreamt of and the other does not. One day, these old friends meet again but they have changed through the years.

Louise and Nathalie who had been close friends since childhood, are both in their 30's. Ten years ago, they had set their sight on theatre, but only fun and boy-loving Nathalie realized her dream while Louise, who had a crush on her best friend, went on to become a prosthodontist. Now, a decade later, they meet again when Louise and her husband attend a play in Avignon where they have set up their dental practice.

Seeing Nathalie again, Louise's old passion is reawakened. After Louise learnt that Nathalie would be playing next in Copenhagen, she follows her friend. Louise arranges a meeting in Paris for her friend's career. She quits her own job and leaves her husband to live with Nathalie, attends her rehearsals and generally makes herself indispensable. However Louise and Nathalie have different ideas about their friendship.

Catherine Corsini YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Catherine Corsini, Fransa'da doğdu. Paris'te Sahne Sanatları Konservatuarı'nda Michel Bouquet ve Antoine Vitez ile çalıştı. 80'li yıllarda kısa filmler yönetmeye başladı. 1986 yılında ilk uzun metrajlı kurmaca filmi olan "Poker"'I yönetti. Corsini, çalışmalarına hem sinema hem de televizyon alanında devam etmektedir.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Renée	**2003**
La Répétition	**2001**
Mohammed	**2001**
Pas D'histories	**2001**
La Nouvelle Eve	**1999**
Les Amoureux	**1994**
Poker	**1988**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Catherine Corsini was born in France. She studied Dramatic Art Conservatoire in Paris under Michel Bouquet and Antoine Vitez. In 80's she stared her filmmaking career directing shorts. Corsini directed her first feature fiction "Poker" in 1986. She still works in both television and the cinema.

BELGESELLER

Filistin'e Geldim
Derrida
Savaşın Unutulmuş Yüzü Kadınlar
Maya Deren'in Aynasında
Tutkuyu Filme Almak
İsimsiz
Talihsiz Çocuk
Beluci Çocuklar
Benim Gibi
Bire Bir Kabil Şehri
Yugoslav Divalar
Yola Çıktık
Koleksiyoncu

FİLİSTİN'E GELDİM
ICH KAM NACH PALASTINA
I CAME TO PALESTINE

ALMANYA / GERMANY **1998 90' VİDEO S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Monika Nolte, Robert Krieg
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Bert Oostervelt
KURGU / EDITING : Gesa Marten
YAPIM / PRODUCTION : World TV Krieg &Nolte GBR
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Verleih Der Filmemacher - Olschewskibogen 7 0-80935 München Germany
Tel: 00 49 891 351 10 15 Fax: 00 49 891 351 10 63

"Filistin'e Geldim" belgeseli arşiv görüntülerinden oluşmuş bir belgesel. Belgesel, 1930'lu yıllarda Almanya'dan ve Doğu Avrupa'dan Siyonist akımın etkisi altındaki genç Yahudilerin, Filistin'e göç etmelerini ve burada İsrail Devleti'nin kuruluşuna destek olmalarını anlatıyor. Göç eden bu genç kadın ve erkekler, 1940'lı yılların başında, burada yaşayan Filistinlileri bir barış anlaşması yapmaya iterler ki bu eylem o dönemde bile hainlik olarak tanımlanmaktaydı. Böylece konformist olmayan bu insanların öznel anıları çok az insanın farkında olduğu yeni bir bakış açısının tarihsel bağlamını kurdu. Örneğin bu insanların ideolojilerinden gelen Siyonizm ve sosyalizm gibi özgür sloganları yeniden hatırlaması göç etmiş bu insanlara hayatlarını devam ettirmek için bir umut oldu, bir başka deyişle ideallerini yaşayan insanların hayatları. Önderlerin hayat hikayeleri ve onlarla birlikte Avrupalı Yahudilerin, bu yüzyıldaki kaderleri direkt ve çarpıcı bir şekilde en etkili yollardan biri olan önderlerin kendi anılarını ve deneyimlerini anlatmasıyla ortaya çıktı.

"I Came To Palestine..." is about Jews from Germany and Eastern Europe who, as young men and women, emigrated to Palestine in the thirties, under the influence of the Zionist movement, and helped found the State of Israel. These men and women pushed for a peace agreement with the Palestinians as early as the forties and fifties, at a time when such activity was still regarded as treason. The subjective memories of these nonconformists establish historical contexts of which very few people are aware, providing a fresh perspective. For example, their recollections free slogans.like Zionism and socialism from their ideological burden and fill them with life--the lives of people living their ideals. The life stories of the protagonists-- and with them destinies of European Jews in this century--come across directly and vividly because of the forceful way in which the protagonists recount their memories and experiences.

Monika Nolte
Robert Krieg

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Monika Nolte 1958 yılında doğdu.

Robert Krieg 1949 yılında doğdu. sosyoloji, halkla ilişkile ve etnoloji eğitimi aldı. 1983 yılından beri bir yazar ve yönetmen olarak Arap Dünyası, Latin Amerika ve Doğu Avrupa odaklı televizyon röportajları ve belgeseller yapıyor. 1997 yılında Monika Nolte ile birlikte WORLD TV Film and TV Production vakfını kuran Krieg burada çalışmalarına devam ediyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Weißes Gold	2001
Webißes Gold Aus Chili-Eine Hamburger Erfolgsgeschichte	2000
Europa War So Nah	2000
Adiós General	1999
Wem gehört Jerusalem	1998
Ich Kam Nach Palästina	1998

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Monika Nolte was born in 1958.

Robert Krieg was born in 1949. He studied sociology, public relations and ethnology. Since 1983 he has been working as an author and a director of documentaries and television reports focusing on socio-political developments in the Arab World, Latin America, Eastern Europe. In 1997 he founded WORLD TV Film and TV Production together with Monika Nolte.

DERRİDA

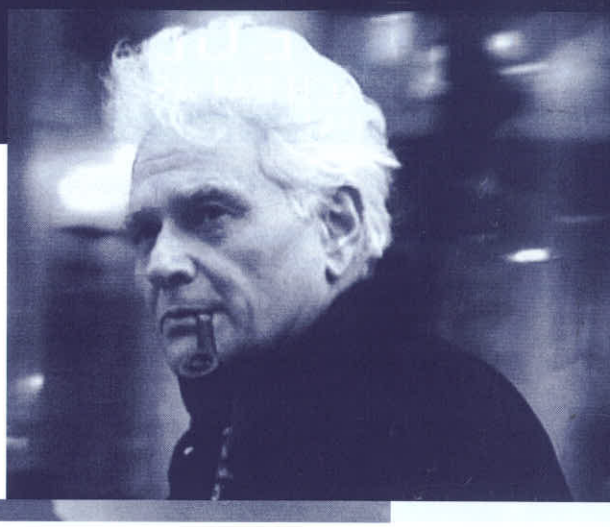

AMERİKA / USA **2002 85' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Amy Ziering Kofman, Kirby Dick
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Kirsten Johnson
MÜZİK / MUSIC : Ryuichi Sakamoto
KURGU / EDITING : Kirby Dick, Matt Clarke
YAPIM / PRODUCTION : Jane Doe Films Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Rudolph and Beer LLP
Tel: 00 1 212 684 1001 Fax: 00 1 212 684 0920

ÖDÜLLER / AWARDS
San Francisco Film Festivali "En İyi Belgesel Ödülü" / San Francisco Film Festival "Best Documentary Award" **2002**

Socrates'ın, Decartes'ın, Thoreau'nun ya da Shakespeare'in çalışmalarını ve günlük hayatlarını bir filmde görmek ne kadar etkileyici olurdu? Bu soru üzerine düşünen film yapımcıları Amy Ziering Kofman ve Kirby Dick bir ekip kurmaya ve 20. Yüzyılın en düşsel ve en etkileyici düşünürlerinden biri olan Jacques Derrida'nın yaşamını; tarih, dil, sanat ve özellikle de insanlık hakkındaki çalışmalarını anlatan bir belgesel yapmaya karar verirler.

Belgesel Derrida'nın ilk kez Güney Afrika'ya yaptığı yolculuğu ve burada Western Cape Üniversitesi'nde öğrencilere "bağışlama" üzerine verdiği dersi, Paris'ten New York'a yaptığı yolculuğu ve bu şehirde biyografi yazarlarının rolü hakkında yaptığı tartışmaları aktarıyor. Derrida'nın kendine ayırdığı zamanlarda gönülsüz de olsa sadakat ve evlilik, narsizm ve şöhret ve aşkın felsefesinin önemi üzerine düşüncelerini de anlatıyor aynı zamanda.

"Derrida" izleyiciye geleneksel biyografik bir portre sunmuyor. Cesareti, görsel stili, Oscar'lı besteci Ryuichi Sakamoto'nun müzikleri ve romansal kurgu yaklaşımı ile zengin ve yaşayan sinemasal bir deneyim olmasının yanında kışkırtıcı ve eğlenceli bir belgesel.

What would you feel, if you could watch Socrates, Decartes, Thoreau or Shakespeare on film as themselves at work and in their daily life? Filmmaker Amy Ziering Kofman and Kirby Dick asked themselves this question, and decided to team up and make a documentary on one of the most visionary and influential thinkers of the 20th century, Jacques Derrida who altered the way many of us look at history, language, art and humanity.

They filmed Derrida on his first trip to South Africa where he delivers a lecture on "forgiveness" to students at the University of Western Cape. The filmmakers travel with him from his home in Paris to New York, where he discusses the role of biographers. And they capture Derrida in private moments, musing reluctantly about fidelity and marriage, narcissism and celebrity, the importance of philosophy of love.

Derrida is not a conventional biographical portrait. Its boldness, visual style, mesmerizing score by Oscar-winning composer Ryuichi Sakamoto, and novel editorial approach create a rich, lively cinematic experience, which simultaneously provokes and entertains.

Amy Zeiring Kofman YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ
Kirby Dick

Amy Zeiring Kofman, 1980'li yıllarda Yale Üniversitesi'nde doktora programını sürdürürken Derrida ile çalıştı. "Derrida" belgeseli Kofman'ın ilk yönetmenlik deneyimi. Akademik kariyerine film tutkusunu da ekleyen Kofman halen, uzun metrajlı bir belgesel olan "Taylor'ın Kampanyası" üzerinde çalışıyor.

Kirby Dick, son üç filmi Sundance Film Festivali'nin Belgesel Yarışması bölümünde gösterilmiş olan ödüllü bir yönetmen.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY
Amy Ziering Kofman
Derrida **2002**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Derrida marks Amy Ziering Kofman's directing debut. Kofman studied with Derrida, in a doctorate program at Yale University in the 80's. A former academic who has now turned her attention to film, she most recently produced the critically acclaimed feature documentary "Taylor's Campaign".

Kirby Dick is an award-winning director whose last three films have premiered in Documentary Competition at the Sundance Film Festival.

SAVAŞIN UNUTULMUŞ YÜZÜ KADINLAR
WOMEN, THE FORGOTTEN FACE OF WAR

AMERİKA / USA **2002 84' BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Susan Muska, Greta Olafsdottir
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Susan Muska, Greta Olafsdottir
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Susan Muska, Greta Olafsdottir
MÜZİK / MUSIC : Orri Boshnjaku, Florent Boshnjaku
KURGU / EDITING : Susan Muska, Greta Olafsdottir
YAPIM / PRODUCTION : Bless Bless Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Bless Bless Productions
704 Washington Str. # 3B, New York, NY 10014 USA Tel: 00 212 242 3009

ÖDÜLLER / AWARDS
Astra Film Festivali "Jüri Özel Ödülü" / Astra Film Festival "Special Jury Award" **2002**

"Savaşın Unutulmuş Yüzü Kadınlar" belgeseli Sırbistan'da yaşanan çatışmaları kadınların gözünden anlatıyor. Bu kadınlar, savaş zamanında hem fiziksel şiddete maruz kalmış, tecavüze uğramış hem de psikolojik şiddeti yaşamışlardır. 1999 yılında çekimlerine başlanan belgesel, savaşta birçok ailenin özellikle de kadınlar ve çocukların Kosova'dan ayrılıp Makedonya ve Arnavutluk'taki mülteci kamplarına gitmek zorunda kalışlarını ve iki yıl sonra yeniden evlerine dönüşlerini anlatıyor. Belgeselde, siyah-beyaz olarak görüntülenen 6 kadından neler yaşadıklarını anlatmaları istenir. Bu kadınlardan biri olan Arfita, tecavüze uğradığı sırada, babasının çığlığını duyduğunu ve o anda Tanrı'nın olmadığını düşündüğünü söyler. Aradan geçen iki yılın ardından bu kadınlar evlerine, okullarına dönerler ve geçmişte yaşadıkları korkunç olaylarla birlikte yaşamaya devam ederler.

"Women, The Forgotten Face of War" tells us about the conflits in Serbia through women's eyes. They are profoundly affected by this war where rape and torture were common. "Women, The Forgotten Face of War" begins in 1999 as thousands of families especially women and children are fleeing their homes in Kosovo for refugee camps in Macedonia and Albania. Six women are introduced in a series of black-and-white stills, and then asked to describe their experiences. Arfita, one of these women, describes hearing her father scream, while she was gang-raped and says, 'At that moment, I thought that there was no God.' Cameras follow the same women over a two-year period as they go home, get jobs, go back to school, and go on with their lives in the face of their horrific pasts.

Susan Muska
Greta Olafsdottir

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Susan Muska ve Greta Olafsdottir'in ilk filmi, 1999 yılında Maryland Film Festivali'nde gösterilen "Erkekler Ağlamaz" filminden esinlendikleri "Brandon Teena'nın Hikayesi" adlı belgeseldi. Daha önce farklı disiplinlerde eğitim almış olan bu iki yönetmen bugüne kadar birlikte üç film çektiler ve birlikte çalışmaya devam ediyorlar.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Women, The Forgotten Face of War
Through The Lens
The Brandon Teena Story

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Susan Muska and Greta Olafsdottir's first film "The Brandon Teena Story", which was inspired by the landmark feature "Boys Don't Cry" was screened at the Maryland Film Festival in 1999. Despite studying different disciplines, Susan Muska and Greta Olafsdottir have directed three films since 1998 and they still work together.

MAYA DEREN'İN AYNASINDA
IM SPIEGEL DER MAYA DEREN
IN THE MIRROR OF MAYA DEREN

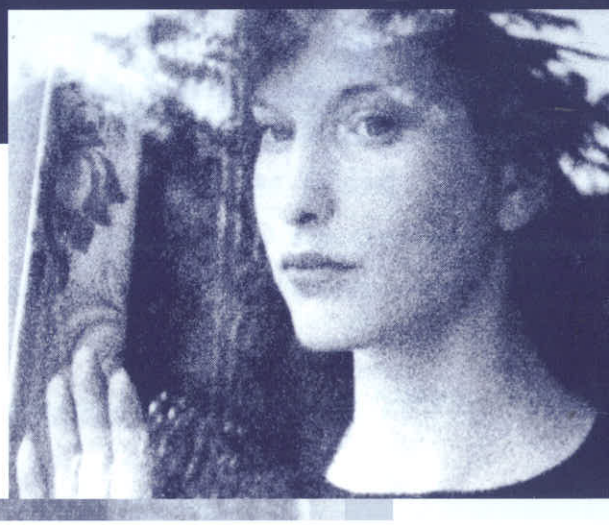

AVUSTURYA, ALMANYA, İSVİÇRE 2001 104' 35 mm renkli / color S&B / B&W
AUSTRIA, GERMANY, SWITZERLAND

YÖNETMEN / DIRECTOR : Martina Kudlacek
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Martina Kudlacek
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Wolfgang Lehner
MÜZİK / MUSIC : John Zorn
KURGU / EDITING : Henry Hills
YAPIM / PRODUCTION : Navigator Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Navigator Film - Schottenfeldgasse 14, A-170 Vienna, Austria
Tel: 00 43 1 524 97 77 Fax: 00 43 1 524 97 77 (20)

ÖDÜLLER / AWARDS
Vienalle "Viyana Film Ödülü" / Vieanalle "Vienna Film Award" 2001

Martina Kudlacek, "Maya Deren'in Aynasında" belgeselinde, 1940'larda sürrealist kadın filmlerinin öncüsü ve Amerikan avangard akımın merkezî figürü olan Maya Deren'i anlatır. 1917 yılında Kiev'de doğan Deren, Yahudi bir göçmen olarak geldiği Amerika'da zamanın çok ilerisinde bir kadın olarak birçok çalışmaya imza atmıştır. Kudlacek, belgeselinde Deren'i yalnızca bir dansçı, koreograf, fotoğrafçı, yazar, sosyalist ve film yapımcısı olarak değil, hayallerini, yaşamına ve yaptığı işlere geçirebilme gücüne sahip bir kadın olarak sunar izleyiciye. "Maya Deren'in Aynasında" belgeseli, Deren'in hayatının, aşklarının ve Haiti'de öğrendiği Voodoo'dan New York'taki evinin mutfağında yaptığı Tai Chi'ye kadar olan yolculuğunun bir araya getirilmiş, anlamlı bir kolajıdır. Yaşadığı zamanın sınırlarını aşma arzusu içinde bir kadının hırsına, yaratıcılığına ve cesaretine adanmış bir belgesel...

Martina Kudlacek captures the essence of one of the pioneers of women's surrealist film in 1940's. Maya Deren, a Jewish immigrant born in 1917 in Kiev, was to become the central figure American avangarde movement in the 40's and 50's. Kudlacek charts Deren's career not only as dancer, choreographer, photographer, author, socialist and filmmaker but also as a woman who had the power to live her dream and capture it in her work. "In The Mirror of Maya Deren" is a beautiful collage of Deren's life, loves and journeys from voodoo in Haiti to Tai Chi in her New York apartment kitchen. The documentary is a celebration of the ambition, creativity and courage of a woman who was willing to test the boundaries of her time.

Martina Kudlacek YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Martina Kudlacek, 1965 yılında Viyana'da doğdu. Viena Üniversitesi'nde Tiyaro, Film, Medya Sanatları ve Sanat Tarihi üzerine dersler aldı. Lisans eğitimini Sinematografi, yüksek lisans eğitimini ise Belgesel Film Yönetmenliği üzerine FAMU Film ve TV Akademisi'nde tamamladı. 1998-2002 yılları arasında yönetmen ve film yapımcısı Jonas Mekas'ın çalışmalarının korunabilmesi için Antoloji Film Arşivleri proje asistanlığı yaptı.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Im Spiegel Der Maya Deren	2001
The Last Heroes	1997
Aimless Walk	1996
L'amour Fou	1995
Maelström Der Melancholie	1995
Positivita	1994

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Martina Kudlacek was born in 1965 in Vienna. She studied Theatre, Film, Media Arts and Art History at the University of Vienna. She received BA degree in Cinematography and MFA degree in Directing Documentary Films at the Film and TV Academy. From 1998 to 2002 she worked as a project assistant for preservetion of director and filmmaker Jonas Mekas' works.

TUTKUYU FİLME ALMAK
KADINLARIN SİNEMASINA BİR YOLCULUK
FILMER LE DESIR VOYAGE A TRAVERS LE CINEMA DES FEMMES
FILMING DESIRE A JOURNEY THROUGH WOMEN'S CINEMA

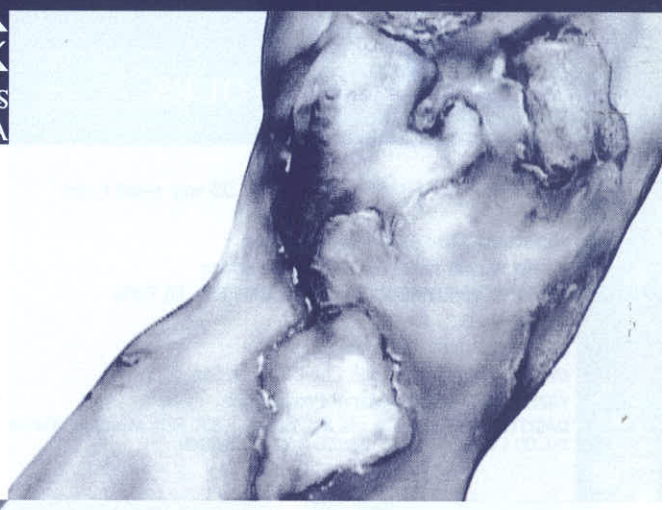

BELÇİKA, FRANSA / BELGIUM, FRANCE **2001 60' BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Marie Mandy
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Dominique Smerdu, Virginie Saint-Martin
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Dominique Smerdu, Virginie Saint-Martin
MÜZİK / MUSIC : Héléne Blazy
KURGU / EDITING : Dominique Lefever
YAPIM / PRODUCTION : Saga Film
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Women Make Movies - 462 Broadway, Suite 500, New York, NY 10013 - Tel: 00 1 212 925 0606 (301) - Fax: 00 1 212 925 2052

ÖDÜLLER / AWARDS
Astra Film Festivali "Jüri Özel Ödülü" / Astra Film Festival "Special Jury Award" **2002**

Kadının tutkusu!

Yıllardır erkeklerin gözünden görülen kadının tutkusunu, kadınların penceresinden gösteren bir film. Bir kadının hayali nedir ve bir kadın, diğer kadın ya da erkeklerin hayallerini nasıl tanımlar? Simon de Beauvoir'ın "Kadın doğulmaz, kadın olunur" sözünün Fransız yönetmen Agnes Varda tarafından dile getirilmesi kadın sinema tarihi açısından önemlidir. Ve gerçekten de Marie Mandy'nin çektiği "Tutkuyu Filme Almak, Kadınların Sinemasına Bir Yolculuk", kadın yönetmenlerin gözünden kadın sinemasının tarihini anlatan bir belgesel olarak bu ifadeyi pekiştirmektedir. Belgeselde başlangıcından günümüze kadar kadının erkek bakış açısıyla çizilen portresini ve cinselliğini değiştirmek için filmler çeken Sally Potter, Catherine Breillat, Liliana Cavani, Deepa Mehta, Moufida Tlatli ve Jane Campion gibi ünlü kadın yönetmenler seksi, cinselliği, toplumsal cinsiyeti ve aşkı beyaz perdeye nasıl yansıttıklarını anlatıyorlar. "Tutkunun Filmi", kadınların sömürü, homoseksüellik, evlilik, romantizm, gelenekler, ruhanilik, mastürbasyon, itaat, pornografi, sansür ve özellikle de erkeklerle ilgili konular çevresinde yaptıkları tartışmalara ve bu noktalardaki karşıtlıklara ışık tutmaya çalışıyor. Kadın ve erkek vücudunun eşit imgeler olarak görselleştirilmesi ve tutkunun kadının gözünden bir imgeye dönüştürülmesini anlatan belgesel, hem kadın hareketinin kendi tarihini yeniden yazmasına hem de kadınların geleceklerini kendi sesleriyle oluşturmasına katkıda bulunacak değerli ve unutulmayacak bir belge.

Woman's desire!

A film about the woman's desire, which has been seen through the eyes of men for years, is seen through the eyes of women now. What does a woman dream of and how does she define the dreams of other women and men dream? "We are not women, we become it," says French filmmaker Agnes Varda, quoting Simone De Beauvoir. And indeed Marie Mandy's "Filming Desire" is an audacious and refreshing documentary about the history of women's cinema from the perspective of women directors. Directors like Sally Potter, Catherine Breillat, Liliana Cavani, Deepa Mehta, Moufida Tlatli and Jane Campion who want to challenge the portrayal of women in the traditionally male dominated film industry, tell about portraying sex, sexuality, gender and love on the screen from an explicitly women's point of view. The documentary illuminates the debates and controversies surrounding the intersection of women with exploitation, homosexuality, marriage, romance, tradition, spirituality, subservience, pornography, censorship and of course men. "Filming Desire" is a document about equalizing the images of female and male body on the screen and the transformation of desire into image from women's perspective. Moreover, it makes a contribution to the women's movement to rewrite their own histories and carve out their future using their own voices.

Marie Mandy

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Marie Mandy, 1961 yılında Leuven'de doğdu, Afrika'da ve ABD'de büyüdü. 1988 yılında Londra Uluslararası Film Okulu'ndan mezun oldu. Eğitimini Delia Salvi, Jiri Menzel ve Krzysztof Kieslowski gibi ustaların yanında tamamladı. 1989 yılında Brüksel'de kendi yapım şirketi olan Amazone Films'i kurdu. Mandy, belgeseller çekmeye devam ediyor ve Fransız Televizyonu ARTE ve Belçika Kanalı RTBF için çalışıyor.
Fotoğraf sanatçısı olan Mandy birçok dergi için sanat ve iş dünyasındaki ünlülerin fotoğraflarını çekiyor.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Marie Mandy was born in 1961 in Leuven. She grew up in Africa and the United States. In 1988 she graduated from London International Film School. She completed her training with Delia Salvi, Jiri Menzel and Krzysztof Kieslowski. In 1989 she founded her own production company in Brussels, Amazone Films. She has since directed several documentaries and has been working for the French Television ARTE and for the Belgium Channel RTBF.
As a photographer, she worked as a portrait photographer for several magazines, photographing art world and business personalities.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Filming Desire	**2000**
Madeleine in Heaven	**2000**
Group Portrait	**1998**
Paul Ricoeur	**1997**
Changing Places	**1997**
Le Spectere De Marx	**1996**
Pardon Cupidon	**1992**
Judith	**1989**
The Trouble With Mary	**1986**
Footlights	**1986**
The Man Who Thought Too Much	**1986**

İSİMSİZ
ANONYMOUSLY YOURS

BURMA / MYANMAR **2002 87' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Gayle Ferraro
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Gayle Ferraro
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Jill Tufts
MÜZİK / MUSIC : Claudio Ragazzi
KURGU / EDITING : Keiko De Guchi
OYUNCULAR / CAST : Zuzu, Cho Cho, San San, Yi Yi
YAPIM / PRODUCTION : Aerial Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : M & L Banks - 330 Fifth Ave. Suite 304 New York, New York 10001
Tel: 00 1 212 563 5944 Fax: 00 1 212 563 5949

Burma'nın, Tayland'ın ve Çin'in karanlık arka sokaklarında yan yana sıralanmış genelevler...

"İsimsiz", Güney Doğu Asya'da büyük bir endüstri olan seks ticaretinin içinde yer alan, yaşları 10 ile 20 arasında değişen genç kadınların yaşamlarından kesitler sunuyor.

Karanlık köşe başlarında, kadın vücudunun tüm çıplaklığı ile sergilenmesinden daha da kötüsü var; bu kadınların çocuk denilecek yaşta olması.

Yönetmen Ferraro bu belgeselinde, bölgedeki ulusal ve uluslararası seks ticaretinin hızlı bir biçimde artmasının nedeninin yalnızca bu toplumların erkek-egemen düzenlerinden kaynaklanmadığını belirtiyor. Ferraro, bu hızlı artışta küreselleşme, batılılaşma, turizm ve büyük ölçekli ticaret gibi etkenlerin payının azımsanamayacak kadar büyük olduğunun da altını çiziyor.

Crouched along the back alleys and side streets of Myanmar, Thailand and China, brothels proliferate like a virus. "Anonymously Yours" is a documentary about young women anywhere from 10 to 20 years old who are the victims of the sex industry in South East Asia.

What is worse than exhibiting naked women bodies on the dark corners is the harsh reality that most of these women are actually children.

Director Ferraro depicts that the rapid growth of national and international sex industries in this region is not only the reason of inherent patriarchy of Burmese society but also globalization, westernization, tourism and big scale business promote this rapid growth.

Gayle Ferraro

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Gayle Ferraro, Oxford Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku üzerine eğitim aldı. Harvard Üniversitesi'nde Halkla İlişkiler ve Boston Üniversitesi'nde Kitle İletişim alanlarında yüksek lisans yaptı. İlk filmini 2000 yılında çekti. "On Altı Karar" adlı belgesel filminde Bangladeşli kadınların yoksullukla nasıl başa çıktıklarını anlattı. Ferraro şu sıralar üçüncü belgeselinin hazırlığında.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Anonymously Yours	**2002**
Sixteen Decisions	**2000**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Ferraro received masters' degrees in Public Relations from Harvard University and Mass Communication from Boston University. Ferraro studied International Human Rights Law at Oxford University. She shot her first film "Sixteen Decisions" in 2000, which is about Bangladeshi women's fight for poverty. Ferraro is currently preparing her third film.

TALİHSİZ ÇOCUK
ZLOPOVESTNE DİTE
THE ILL-FATED CHILD

ÇEK CUMHURİYETİ / CZECH REPUBLIC **2002 35' 16 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Lucie Kralova, Miloslav Novak
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Lucie Kralova
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Dalibor Fencl, Viktor Smutny
MÜZİK / MUSIC : Czech Electroakustic Music: Enrico Morricone, Robert Fripp
KURGU / EDITING : Miloslav Novak
YAPIM / PRODUCTION : FAMU (Film and Televison Faculty of The Academy of Performing Arts)
DAĞITIM / DISTRIBUTION : FAMU (Natalia Cavina)
Klimentska 4, 110 00 Praha 1, Czech Republic Tel: 00 420 221 197 263 Fax: 00 420 221 197 222

ÖDÜLLER / AWARDS
Astra Film Festivali "Jüri Özel Ödülü" / Astra Film Festival "Special Jury Award" **2002**

Bir Çek köyü olan Rybnice'de yaşayan Michal Chocholaty, 20 yaşında bir ağaç oymacısıdır. Boş zamanlarında Nazi katliamı sırasında yüz binlerce Yahudi'nin hayatını kaybettiği toplama kampları ve gaz odalarının minyatür modellerini yapar. İlk kitabı "Treblinka, İmha Kampı"nı 13 yaşındayken Michal Wackerle takma adıyla çıkaran Michal, daha sonra "Katliamdaki Yırtıcı" adlı kitabı ile yazarlık hayatına devam eder. Chocholaty'nin Nazizm ve Yahudi değerlerine olan ilgisi onu Dacham, Osvetim ve Totenlager gibi toplu infazların gerçekleştiği toplama kamplarına götürür. Bu kamplarda çalışmış olan Nazi generallerinin ve askerlerinin torunları ile telefon görüşmeleri yapar ve yıllar önce yanıbaşındaki topraklarda yaşanmış olan cehennemi, kendi karmaşık duygularıyla anlatır.

20-year-old Michal Chocholaty is a wood-carver living in Rybnice, a Czech village. In his spare times he makes miniature models of concentration camps and gas chambers that ended the lives of hundred thousands of Jews during Holocaust. He wrote his first book "Extermination Camp. Treblinka" at the age 13 under the pseudoym Michal Wackerle, followed by the book "Predator in Holocaust". Chocholaty's interest in Nasizm and Jewish uprisings takes him to Dacham, Osvetim and Totenlager and other sites of "quick-extermination" concentration camps, to phone conversations with descendants of Nazi generals and soldiers, and tells through his own tangled emotions about the hell that happened years ago at his own door-step.

Lucie Kralova

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Lucie Kralova, 1978 yılında Rackcany, Çek Cumhuriyeti'nde doğdu. Charles Üniversitesi'nde Film Bilimi ve Eleştirisi eğitimi gördü. Halen Uygulamalı Sanatlar Akademisi Film ve Televizyon Fakültesi'nde (FAMU) belgesel film üzerine eğitim alıyor.

Miloslav Novak, 1978 yılında Dvur Kralove nad Labem, eski Çekoslovakya'da doğdu. Charles Üniversitesi Felsefe Fakültesi'nde Film Çalışmaları üzerine eğitim gördü. Uygulamalı Sanatlar Akademisi Film ve Televizyon Fakültesi'nde (FAMU) kurgu eğitimi aldı. Çalışmalarına belgesel film alanında devam ediyor.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Lucie Kralova was born in 1978 in Rackcany in Czech Republic. She studied film science and critics at the Charles University. Currently she studies documentary at the Film and Television Faculty of the Academy of Performing Arts (FAMU).

Miloslav Novak was born in 1978 in Dvur Kralove nad Labem, in former Czechoslovakia. He studied film studies at the Charles University, Faculty of Philosophy. Recently he completed his degree in editing at the Film and Television Faculty of the Academy of Performing Arts (FAMU). He continues his works in the area of documentary.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

The Ill-Fated Child	**2002 Lucie Kralova**
A Fairy Tale About Muses	2001
Normal Tony Dvorak and The Others	2001
Made in Pade	2001
The Game	1997
The Ill-Fated Child	**2002 Miloslav Novak**
The Temptation of The Little Sailor	2001
J.C.	2001
The Last Miracle of I. V. Micurin	2000
Vampyr	1999

BELUCİ ÇOCUKLAR
CHOKAN BALUCH
BALUCH KIDS

İRAN / IRAN **2002 21' BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Ensieh Shah-Hosseini
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Ensieh Shah-Hosseini
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Parviz Tofighi
MÜZİK / MUSIC : Fardin Khalatbari
KURGU / EDITING : Mohsen Roshan
YAPIM / PRODUCTION : Ensieh Shah-Hosseini
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Ensieh Shah-Hosseini
2, 3rd Sarvestan, Pasdaran Ave., Shariati St., Tehran / Iran Tel: 00 98 21 285 89 62

Bir kadın yönetmenin gözünden yaşamlarını sürdürmek zorunda olan Belüci çocukların hikayesi.

İran'ın Güney-Doğusu'nda yer alan Belücistan, Umman Körfezi, Hint Okyanusu ve kuzeyinde Afganistan ile çevrili bir bölge. Bu belgesel, bu bölgede yaşayan Belüci çocukların yaşamlarını, para kazanmak için yaptıkları yasa dışı işleri ve aşklarını anlatıyor izleyiciye.

In a woman director's point of view, the story of Baluch kids' life.

Baluchestan is located on the South-East of Iran beside Gulf of Oman and Indian Ocean and Afghanistan in the north. This documentary is about Baluch kids, their lives, their illegal works and their loves...

Ensieh Shah-Hosseini YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Ensieh Shah-Hosseini, 1954 yıllında Gorgan'da doğdu. Araştırmacı ve yazar olan Shah-Hosseini eğitimini sinema üzerine yaptı. Halen savaş muhabirliği, belgesel yapımcılığı ve senaryo yazarlığı yapıyor. 2001 yılında ikinci filmi "Son Tarih" ile Seul'deki Kadın Filmleri Festivali'nde birincilik ödülünü aldı.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Ensieh Shah-Hosseini was born in 1954 in Gorgan. A researcher and novelist, Shah-Hosseini studied cinema. She has been working as a war reporter, a documentary producer/director and a screenwriter. Her second film "Deadline" won the first prize of Women Film Festival in 2001 in Seoul.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Baluch Kids	**2002**
Deadline	**2000**
War Refugees	**1981-1989**

BENİM GİBİ
CHIZI SHABIH-E MAN
SOMETHING LIKE ME

İRAN / IRAN **2002 45' BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Mona Zahed
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Mona Zahed
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Mona Zahed
KURGU / EDITING : Pirooz Kalantari
YAPIM / PRODUCTION : Pirooz Kalantari, Mona Zahed
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Mona Zahed
2, 3rd Sarvestan, Pasdaran Ave., Shariati St., Tehran / Iran Tel: 00 98 21 285 89 62

Savaşı deneyimlemesine sırf kadın olduğu için izin verilmeyen bir yönetmenin belgeseli. İran-Irak savaşı döneminde genç bir kız olan Mona Zahed savaş atmosferinin nasıl olduğunu öğrenmek için savaşa gitmek ister ama çevresindeki herkes, onun çok 'genç' ve 'kadın' olduğunu söyler. Afganistan'da yaşanan savaş, İran-Irak savaşını deneyimleyemeyen 26 yaşındaki Zahed'e, eski arzusunu gerçekleştirebilmek için uygun bir fırsat gibi görünür. Ama bir kez daha, kadın olduğu için savaşın dışında tutulur.

A documentary by a director who was not allowed to experience the war just because she was a woman. During the war between Iran and Iraq, Mona Zahed was just a young girl who wished examining the war atmosphere personally, but everybody said that she is too young and she is a girl. Now, she is 26, and another war came up, this time in Afghanistan. It is a wonderful opportunity for her to get to what she desired, however she is certain to find herself where women, once again, are not welcomed at all.

Mona Zahed

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Mona Zahed, 1975 yılında Tahran'da doğdu. Jahad Üniversitesi Sinema Yönetmenliği Bölümü'nden 1994 yılında mezun oldu. Rassam Honar Enstitüsü'nde yönetmenlik ve oyunculuk kursları aldı. Birçok kısa film çekti ve filmleri birçok festivale katıldı.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Mona Zahed was born in 1976 in Tehran. She studied directing at the Jahad University and graduated in 1994. She took acting and directing courses in Rassam Honar Institute. She directed a number of short films and participated in several local and foreign festivals.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Something Like Me	**2002**
I Cried Smiling	**2001**
Watermelon	**1999**
Alas!	**1998**
The Day Mother Did Not Come	**1997**

BİRE BİR KÂBİL ŞEHRİ
5 TO FIVE KABUL CITY

İSVİÇRE / SWITZERLAND **2002 28' BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Eileen Hofer
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Eileen Hofer
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Eileen Hofer
MÜZİK / MUSIC : Andrej Acin
KURGU / EDITING : Eileen Hofer, Fabrice Loseqo
YAPIM / PRODUCTION : 5 To Five Team Production
DAĞITIM / DISTRIBUTION : 5 To Five Team Production
8 Rue Le Corbusier 1208 Geneva Tel: 00 41 76 432 5383 Fax: 00 41 22 321 2646

"Bire Bir Kâbil Şehri", 11 Eylül olayından yedi ay sonra, Taliban hükümetinin devrilmesi ve Afganistan'da yeni bir hükümetin kurulması döneminde Kâbil şehrindeki sağlık koşullarını anlatır. Beş kişi Kâbil'de kötü durumdaki tedavi olanakları, yeni doktorların eğitilmesinin önündeki maddi zorluklar ve psikolojik yardım eksikliği üzerine bilgi verir. Kâbil'de yaşayanların bombardımanların neden olduğu sinir krizleri, uykusuzluk ve travmalarla baş edebilmeleri çok güçtür. Hem genç bir yönetmenin kişisel tespitleri hem de bu şehirde zor günler yaşamış olan insanların tanıklıklarıyla oluşturulan "Bire Bir Kâbil Şehri", izleyiciye tabuların ve geleneklerin hâlâ devam ettiği, kana bulanmış bir şehri gösteriyor.

"5 To Five Kabul City" shows the actual medical situation in Kabul seven months after the 11th of September 2001, the fall of Taliban regime and the creation of a new government in Afghanistan. Five people give information about the poor conditions of treatments, the financial difficulties for training new doctors and total lack of psychological help. Breakdowns, insomnia, traumatisms due to the bombardments are a very heavy burden for each inhabitant of Kabul. Both the personal findings of the young director and the real stories of the inhabitants of Kabul show spectators a blood stained city, full of taboos and traditions in this documentary.

Eileen Hofer-Butros YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Eileen Hofer-Butros, 1976 yılında Zürih'te doğdu. Cenevre Üniversitesi'nde Sanat Tarihi, İspanyol Edebiyatı ve Tarihi okudu. 1996'dan 2000'e kadar Paris, Milano, New York ve Madrid'de modellik yaptı. Nisan 2002'de iki İsviçreli doktor ile Afganistan'a gitti ve burada ilk düşük bütçeli filmini çekti. İstanbul'da yaşayan Hofer, Türk Sineması üzerine tez yazıyor.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY
5 To Five Kabul City **2002**

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Eileen Hofer-Butros was born in 1976 in Zürich. She studied History of Art, Spanish History and Literature at the University of Geneva. From 1996 to 2000 she worked as a model in Paris, Milan, New York and Madrid. In April 2002 she followed two Swiss doctors to Afghanistan and shot alone her first low-budget documentary. She actually lives in Istanbul and writes her thesis about Turkish Cinema.

YUGOSLAV DİVALAR
YUGODIVAS

İSVİÇRE / SWITZERLAND **2000 58' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Andkea Staka
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Andkea Staka
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Igor Martinovic
KURGU / EDITING : Sabine Krayebühl
YAPIM / PRODUCTION : Dschoint Ventschr Filmproduktion AG
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Dschoint Ventschr Filmproduction AG
Zentralstr. 156 CH-8003 Zürich Tel: 00 41 1 456 30 20 Fax: 00 41 1 456 30 25

ÖDÜLLER / AWARDS
"UBS Ödülü" / "UBS Prize"
"İsviçre Kalite Ödülü" / "Swiss Quality Prize"

Beş Sırp kadın, 90'lı yılların sonunda savaşın ve etnik çatışmaların parçaladığı Yugoslavya ya da bir başka deyişle 'vatanları' ile ilgili anılarını anlatmak için New York'taki bir kayıt stüdyosunda bir araya gelir. Üç müzisyen, bir ressam ve bir aktristen oluşan bu küçük grup, "Bunca yıldan sonra bizi Amerika'ya getiren ne?" sorusunun yanıtını bulmaya çalışır. Etnik ve ulusal kimliklerinin yok olması, bu kadınların her gün, yaşamlarının her alanında –işleri hariç- karşı karşıya kaldıkları bir ikilem olmuştur. Bu 'yurtsuz' kadınların sanatlarının, müziklerinin, öykülerinin ve en önemlisi birbirleriyle olan dostluklarının bir geçmişinin olması, hayali anavatanlarına duydukları tutkularının ve vatanları ile bağlantılarının yok olmasına izin vermez.

In a New York recording studio, five Serbian women come together to reminisce their home, Yugoslavia of the late 90's ravaged by war and ethnic violence. Three musicians, a painter and an actress find themselves questioning what forced them to leave so many years ago to come to the United States. Their ethnic and national identity no longer exists; it is a dilemma that confronts these women everyday in all aspects of their lives except for their works. Background of their art, their music, their stories and above all their friendship with each other do not allow these geographically displaced women's passion for and connection with their imaginary homeland extinguish.

Andrea Staka

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Andrea Staka, 1973 yılında doğdu. Eğitimini Zürih'te tamamladı. Filmleri Sundance, Locarno ve Torino festivallerinde gösterildi. Staka'nın filmleri, kendi deyişiyle, anavatanı olan eski Yugoslavya'daki politik buhranı kabullenmek için yaptığı girişimlerin bir parçasıdır. Yönetmen, New York ve Zürih arasında gidip geldiği bir yaşam sürüyor.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Andrea Staka was born in 1973. She completed her education in Zurich. Staka's films have been screened in Sundance, Locarno and Torino film festivals. According to her, her films are the part of her own attempts to come to terms with the political crisis in her own country, the former Yugoslavia. The director is now living a life of travels between New York and Zurich.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Yugodivas	**2000**
Hotel Belgrad	**1999**
Zuggerausche	**1998**
Kitchenfloor	**1996**
Ruza	**1995**
Weg Gegangen	**1995**
Today Is Sunday	**1993**
Time To Bye Flowers	**1992**

YOLDAN ÇIKTIK
WOMEN WALK TOWARDS EACH OTHER

TÜRKİYE / TURKEY **2003 50' DV renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Perihan Taş, Nihan Gider, Banu Öztürk, Nihan Erdoğan, Hüseyin Karabey
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Perihan Taş, Nihan Gider, Banu Öztürk, Nihan Erdoğan
KURGU / EDITING : Perihan Taş, Nihan Gider, Banu Öztürk, Nihan Erdoğan, Hüseyin Karabey
YAPIM / PRODUCTION : AMARGI, A-Si
DAĞITIM / DISTRIBUTION : AMARGI, A-Si

Tek tek kadınların, kadın örgütlerinin, çeşitli sivil toplum kuruluşlarına ve demokratik kitle örgütlerine üye olan kadınların düzenledikleri "Kadınlar Birbirlerine Doğru Yürüyor" kampanyası çerçevesinde 6 Temmuz 2002 tarihinde Batman, Adana, İzmir, Ankara ve İstanbul'dan yaklaşık onar kadın Konya'ya doğru yola çıktılar. Bir haftalık yolculuk ve Konya'da geçirilen iki günün ardından kampanya 14 Temmuz 2002 günü son buldu. Kampanya kapsamında, yürüyüşçü kadınlar yola çıktıkları şehirlerdeki kadınların sorunları, sözleri, verdikleri kumaş parçaları ile dolu bohçalarına, güzergah boyunca uğradıkları çeşitli köy, ilçe ve illerdeki kadınların sorunlarını, kumaşlarını da katarak kadınlar arasında ulak oldular

In July 6, 2002 women started a parade from Batman, Adana, İzmir, Ankara and İstanbul to Konya. This parade realized in the frame of a campaign named "Women Walk Towards Each Other" that has been organized by individual women, women from women's organizations, NGOs and members of democratic mass organizations. This campaign ended in July 14, 2002 after a one-week travel and 2 day's stay in Konya. These women have become the messengers for the women whom they encountered along the way.

KOLEKSİYONCU
THE COLLECTOR

TÜRKİYE / TURKEY **2002 46' BETACAM SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Pelin Esmer
METİN YAZARI / WRITTEN BY : Pelin Esmer
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Pelin Esmer
MUZİK / MUSIC : David Sylvian
KURGU / EDITING : Perizad Johnson
YAPIM / PRODUCTION : Pelin Esmer
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Pelin Esmer
Şirin Sok. 6/2 Baltalimanı, İstanbul Tel: 00 90 212 277 75 80 Faks: 00 90 212 229 20 17

ÖDÜLLER / AWARDS
Ankara Uluslararası Film Festivali "Üçüncülük Ödülü" / Ankara International Film Festival "3rd Prize" **2002**

"Koleksiyoncu", 70 yıldır akla gelebilecek her şeyin koleksiyonunu yapan bir adamın hikayesini anlatır. Bu adamın koleksiyon tutkusu o kadar büyük boyutlara gelmiştir ki evin sahibi topladığı koleksiyonlar olmuştur, adam ise sadece bu koleksiyonların misafiri gibi yaşamaktadır

This documentary narrates the man who collects everything that one can imaginefor 70 years. His passion for collecting has grown so big that the pieces he collected became the owners of the house while he became just a guest.

Pelin Esmer

YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Pelin Esmer, 1972'de İstanbul'da doğdu. 1994 yılında Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun oldu. Mezuniyetinden sonra İstanbul'da sinema üzerine bir grup çalışmasına katıldı. 1995 yılından beri yardımcı yönetmen olarak çalışıyor.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Pelin Esmer was born in 1972 in Istanbul. She graduated from Department of Sociology, Bosphorus University in 1994. After her graduation she attended a cinema workshop in Istanbul. Since 1995 she has been working as director assistant.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPY

Something Like Me	**2002**
I Cried Smiling	**2001**
Watermelon	**1999**
Alas!	**1998**
The Day Mother Did Not Come	**1997**

KISA FİLMLER

Banu
Ingeborga
17
Ayla ve Külotlu Çorap
Okyanusun Çağrısı
Sevkiyat Günü
Domestik
Annen Seni Seviyorum
Her Gün İşten Sonra
Tango
Sino
Süper Kahraman Okurları Üzerine Kısa Bir Film
Pamuk Prenses
Fortinbras Tarihçesi

BANU

ALMANYA / GERMANY **2002 15' 16 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Bilhan Derin
SENARYO / SCRIPT : Bilhan Derin
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Josseline Rücker
MÜZİK / MUSIC : Geo Schaller
KURGU / EDITING : Wolfgang Gessart
OYUNCULAR / CAST : Gülrucan Toy, Ceren Özen, Gülüzar Tunç, İlhami Terzi, Hülya Duyar
YAPIM / PRODUCTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
Potsdamerstr. 2; 10785 Berlin, Germany Tel: 00 49 0 30 257 5915 Fax: 00 49 0 30 257 59161

Anne dua eder, baba vurur, abla umursamaz.
Banu on bir yaşındadır ve ölmek istemez.

The mother prays, the father beats up and the sister does not care.
Banu is 11 years old and does not want to die.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Banu	2002
Ayla und Die Strumpfhose	2001

Bilhan Derin YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Bilhan Derin, 1971 yılında Çaycuma, Türkiye'de doğdu. 1972 yılından beri Almanya'da yaşamaktadır. 1999 yılında Berlin'de, Alman Film ve Televizyon Akademisi'nde yönetmenlik eğitimine başlayan Bilhan Derin, hala eğitimini sürdürmektedir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Bilhan Derin was born in 1971 in Çaycuma Turkey. She has been living in Germany since 1972. She started studying film directing in the German Film and Television Academy Berlin in 1999 and she is still continuing her education.

INGEBORGA
DER FREUND DER FRISEUSE

ALMANYA / GERMANY **2002 13'25" 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Catharina Deus
SENARYO / SCRIPT : Martina Klein
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Birgit Möller
MÜZİK / MUSIC : Cassis, New York
KURGU / EDITING : Svenja Cussler
OYUNCULAR / CAST : Jevgenij Sitochin, Nina Petri, Julia Hummer, Astrid Rashed, David Monterio
YAPIM / PRODUCTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
Potsdamerstr. 2; 10785 Berlin, Germany Tel: 00 49 0 30 257 5915 Fax: 00 49 0 30 257 59161

Josef onu terk ettiğini bilmesi için kız arkadaşı Ingeborga'yı arar. Kızgındır yağmur yağıyordur ve Josef sarhoş olmaya başlamıştır. En sonunda Josef Ingeborga'yı saç kuruturken bulur. Acı çekme üzerine kısa bir film.

Josef seeks his girl friend Ingeborga to let her know that he is going to leave her. He is annoyed, it rains and he is getting drunk. Finally he finds her, blow-drying. A short film on suffering.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Der Freund Der Friseuse	2002
1/2 8	2000
Wir Sind Der Mittelpunkt Der Welt	1998
Ladiesnite	1998
Im Tor	1997
Frau mit Zeit	1996
Steinich	1995

Catharina Deus YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Catharina Deus, 1970 yılında Hamburg'da doğdu. 1992-1997 yılları arasında Hamburg Üniversitesi'nde Tiyatro/Medya eğitimi aldı. serbest çevirmen, aerobik hocası, kostümcü, yapım asistanı ve senaryo editörü olarak çalışmalarına devam etmektedir. 1997 yılından beri Alman Film ve Televizyon Akademisi Berlin'de okumaktadır.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Catharina Deus was born in 1970 in Hamburg. From 1992 to 1997 she studied Theatre/Media at University of Hamburg. She is a freelance interpreter, fitness trainer, set-wardrobe and production assistant and script supervisor. She has been studying at German Film and Television Academy Berlin since 1997.

ONYEDİ
SEVENTEEN

ALMANYA / GERMANY **2002 19' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Pia Marais
SENARYO / SCRIPT : Horst Markgraft, Pia Marais
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Til Maier
MÜZİK / MUSIC : Frank Nennemann
KURGU / EDITING : Simone Hoffmann, Pia Marais
OYUNCULAR / CAST : Robert Hunger-Bühler, Monika Rynkiewiecz, Arno Frisch, Tomma Galonska
YAPIM / PRODUCTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
Potsdamerstr. 2; 10785 Berlin, Germany Tel: 00 49 0 30 257 5915 Fax: 00 49 0 30 257 59161

On yedi yaşındaki Jenny, hiç tanımadığı babasının kim olduğunu bilmek ister. Babasıyla karşılaşmasındaki gerginlik onun halledebileceğinden çok daha karmaşık bir duruma gelir. Babasına gerçeği söylemek ya da olaylar daha kötü olmadan oradan gitmek arasında karasız kalır.

17-year-old Jenny wants to get to know her father, whom she does not know. The intensity of the union with her father is far more complicated than she can handle. She cannot make up her mind on whether to tell her father the truth about her identity or leave before things get worse.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

17	**2002**
Tricky People	**1999**
Deranged	**1997**
Bogus Fugitives	**1996**
Loop	**1995**

Pia Marais — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Pia Marais 1971 yılında Cape Town Güney Afrika'da doğdu. 1992-1996 yılları arasında Londra'da St. Martins Sanat Okulu'nda, Amsterdam'da Rietveld Akademisi'nde, Düseldorf'da Sanat Akademisi'nde eğitim gördü. 1996 yılından beri Berlin'de, Alman Film ve Televizyon Akademisi'nde yönetmenlik eğitimi almaktadır.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Pia Marais was born in 1971 in Cape Town, South Africa. From 1992 to 1996 she studied at St. Martins School of Art in London, Rietveld Academy in Amsterdam, Academy of Arts in Dusseldorf. Since 1996, she has been studying film directing at the German Film and Television Academy Berlin.

AYLA VE KÜLOTLUÇORAP
AYLA UND DIE STRUMPFHOSE
AYLA AND PANTYHOSE

ALMANYA / GERMANY **2001 5' 16mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Bilhan Derin
SENARYO / SCRIPT : Bilhan Derin
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Eva Weerts
MÜZİK / MUSIC : Geo Schaller
KURGU / EDITING : Bilhan Derin
OYUNCULAR / CAST : Sarah Younes, Gülüzar Tunç, Mustafa Şerbetçi, Merve Yüksel
YAPIM / PRODUCTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Deutche Film und Fernsehakademie Berlin
Potsdamerstr. 2; 10785 Berlin, Germany Tel: 00 49 0 30 257 5915 Fax: 00 49 0 30 257 59161

Altı yaşındaki Ayla sıcak bir yaz günü müslüman bir ailesi olduğu için kalın, yünlü bir külotlu çorap giymek zorunda kalmıştır. Bu islami kurala karşı çıkmak ister ama yapamaz ta ki kendine bir çıkış yolu bulana kadar.

6-year-old Ayla has to wear thick wool pantyhose on a hot summer day. She cannot rebel against this Islamic rule, until she finds a way out.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Banu	**2002**
Ayla und Die Strumpfhose	**2001**

Bilhan Derin — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Bilhan Derin, 1971 yılında Çaycuma, Türkiye'de doğdu. 1972 yılından beri Almanya'da yaşamaktadır. 1999 yılında Berlin'de, Alman Film ve Televizyon Akademisi'nde yönetmenlik eğitimine başlayan Bilhan Derin, hala eğitimini sürdürmektedir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Bilhan Derin was born in 1971 in Çaycuma Turkey. She has been living in Germany since 1972. She started studying film directing in the German Film and Television Academy Berlin in 1999 and she is still continuing her education.

OKYANUSUN ÇAĞRISI
THE BATHERS

AVUSTURALYA / AUSTRALIA **2002 6' 45" 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Elissa Down
SENARYO / SCRIPT : Elissa Down
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Rodney Stratton
MÜZİK / MUSIC : Claude Debussy, Robin Alciatore
KURGU / EDITING : Ian Reiser
OYUNCULAR / CAST : Rhonda Ellen Cressey, Bobbie Salmon, Georgia Salmon, Latoyna Csont
YAPIM / PRODUCTION : Placebo Pictures
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Placebo Pictures - PO Box 492, Leederville WA 6903
Tel: 00 61 414 756 182 Fax: 00 61 402 210 635

ÖDÜLLER / AWARDS
55. Lokarno Uluslararsı Film Festivali "Özel Mansiyon" / 55th Locarno International Film Festival "Special Mention Youth Jury-Leopards of Tomorrow" **2002**

Yıl 1912. Üç kadın ve bir çocuk deniz kenarında piknik yapmak için istediklere yere -kumsala- varırlar. Hava sıcaktır. Kadınların üzerindeki korse ve jüponlar bu sıcakta bedenlerini sımsıkı sarmıştır. O dönemde kadınlara uygun yazlık kıyafet olmadığı için kadınlar daha fazla sıcağa dayanamayarak kıyafetlerini çıkarır.

The year 1912. Three women and a child finally arrive at their destination - the beach- for a nice picnic by the sea. It is hot and corsets and petticoats scratch their skin. It is not proper attire for ladies and the weather is so hot, so they take their clothes off. The ocean beckons.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

The Life and Times of FB Holden	**2002**
Her Outback	**2002**
The Bathers	**2002**
Pink Pyjamas	**2001**
HMAS Unicorn	**2001**
Samantha Stewart, Aged Fourteen	**2000**

Elissa Down — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Elissa Down, 1976 yılında doğdu. Yazar ve yönetmen olan Down Batı Avustralya'da yaşamaktadır. 1997 yılında Curtin Üniversitesi'nden Film ve Televizyon ana dalı ve Tiyatro yan dalı yaparak mezun oldu. Elissa, 1997'den beri kısa filmler, televizyon programları, reklamlar ve kliplerden oluşan otuzun üzerinde projede çalıştı.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Elissa Down was born in 1976. She is a writer/director residing in Western Australia. She completed a Bachelor of Arts Degree in Curtin University in 1997, majoring in Film and Television and studying Theatre Arts as a minor. Since 1997, she has been involved in over thirty projects including short dramas, television programs, commercials and video clips.

SEVKİYAT GÜNÜ
DELIVERY DAY

AVUSTRALYA / AUSTRALIA **2001 26' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Jane Manning
SENARYO / SCRIPT : Khoa Do
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Robert Humphreys
MÜZİK / MUSIC : Martin Connor
KURGU / EDITING : Stephan Rae
OYUNCULAR / CAST : Deborah Le, Jazz Ly, Hieu Phan, Nguyen Thi Ngoc Hien
YAPIM / PRODUCTION : Porchlight Films Pty. Ltd.
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Hypnotic Inc. - 80 South Street NY, NY 10038 USA
Tel: 1 212 809 3202 Fax: 1 212 809 3209

ÖDÜLLER / AWARDS
55. Lokarno Uluslararası Film Festivali "Altın Leopar Ödülü" / 55th Locarno International Film Festival "Golden Leopard" **2002**
52. Berlin Uluslararası Film Festivali "Özel Mansiyon" / 52nd Berlin International Film Fesitival "Special Mention" **2002**
11. Flickerfest Avustralya Uluslararası Kısa Film Festivali "En İyi Avustralya Filmi" / Flickerfest Australian International Short Film Festival "Best Australian Film" **2002**

On bir yaşındaki Trang için her zamanki günlerden biridir. Annesinin okuldaki veli toplantısına gitmesini ister ama o gün annesinin atölyesinde diktiği kıyafetleri teslim etme günüdür. Bu yüzden annesi çok meşguldür. Bu film genç bir kızın gözlerinden Avustralya'ya yerleşmiş Vietnamlı göçmen bir ailenin dünyasını anlatmaktadır.

For 11 year old Trang it is just one of those days. She wants to get her mother to attend her school's parent-teacher meeting but the same day is the delivery day for the cloths in her mother's garment workshop and her mother is very busy. "Delivery Day" narrates the world of an emigrant Vietnamese family in Australia through the eyes of a young girl.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Delivery Day	**2000**
One That Go Away	**1997**

Jane Manning — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

"Sevkiyat Günü", Jane Manning'in ikinci filmidir. İlk filmi 1997 yılında çektiği "One That Got Away"dir. "Sevkiyat Günü" filmini çekmeden önce araştırmacı olarak çalışmıştır. Son dönemde ise Michael Jenkins'ın yeni drama dizisi Young Lions için araştırmalar yapmaktadır.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

"Delivery Day" is the second film of Jane Manning. She directed her first film "One That Got Away" in 1997. Before "Delivery Day" she worked as a researcher. At present she is researching for the upcoming drama series Young Lions by Michael Jenkins.

DOMESTİK
DOMESTIC

İNGİLTERE / ENGLAND **2002 11'45" 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Suzi Ewing
SENARYO / SCRIPT : Suzi Ewing
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : David Katznelson
MÜZİK / MUSIC : Position Normal
KURGU / EDITING : Adam Barton
OYUNCULAR / CAST : Rupert Procter, Steve Huison, Elizabeth Berrington
YAPIM / PRODUCTION : Jane Harrison
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Premium Films - 130 Rue De Turenne 75003 Paris, France
Tel: 00 33 142 77 06 39 Fax: 00 33 144 54 05 02

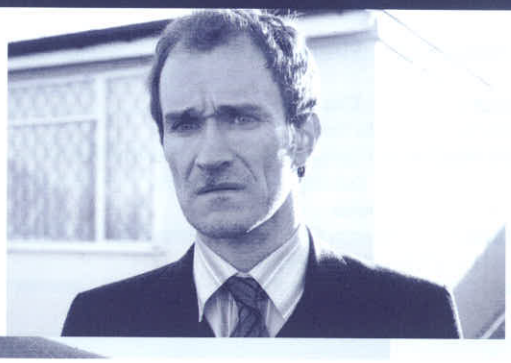

İşinden çıkarılan Barry bu durumla baş etmeye çalışır. Kendini işteymiş gibi hissetmek için gizlice tanımdağı insanların evine girer ve ortalığı temizler. Böylece Barry kendi durumu ile yüzleşebileceği bir güç kazanır. Aslında farkında olmadan diğer insanların karmaşık hayatlarına bir düzen getirir.

Barry struggles to come to terms with his redundancy inorder to feel himself at work, he breaks into stranger's houses to clean them. Through cleaning Barry regains order, a sense of purpose and the strength to confront his situation. He unwittingly becomes an angel in other people's troubled life.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Lady, My Life As A Bitch
Domestic **2002**
Exhaust
Pool Riders
The Lost Shoe
Soap

Suzi Ewing — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Suzi Ewing, Brighton Üniversitesi'nde görsel sanatlar üzerine eğitim aldı. Şimdiye kadar daha çok müzik videoları çeken Ewing aynı zamanda fotoğraf ve iletişim alanında da çalışmalar yapmaktadır. Bir çok kısa film ve belgesel çekmiş olan Ewing'in uzun metrajlı tek bir filmi vardır.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Suzi Ewing studied visual arts at Brighton University. Firstly, she worked on music videos and then directed short films and documentaries. She directed a feature film "Lady, My Life As A Bitch". Moreover she has certificates of photography and communication.

ANNEN SENİ SEVİYOR
MAMA HAT DICH LIEB
MOTHER LOVES YOU

İSVİÇRE / SWITZERLAND **2002 30' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Carla Lia Monti
SENARYO / SCRIPT : Carla Lia Monti
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Felix Von Muralt
KURGU / EDITING : Marina Wernli
OYUNCULAR / CAST : Cathrin Störmer, Mathias Fankhauser, Masa Stolle
YAPIM / PRODUCTION : Dschoint Ventschr Filmproduction AG
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Dschoint Ventschr Filmproduction AG
Zentralstr. 156 CH-8003 Zürich Tel: 00 41 1 456 30 20 Fax: 00 41 1 456 30 25

30 yaşındaki utangaç Charlotte, bir fabrikada çalışmaktadır. Evde, annesinin hem duygusal hem de fiziksel olarak hırpaladığı Charlotte, iş yerinde de patronun tacizine uğrar. "Annen Seni Seviyor" kırılgan bir ruhun sessizliğini anlatan ilginç bir trajik-komedi. Yalnız bir kadının, onu kontrol altında tutmak için yarışan bir yapının içinde tek teselliyi ölümde araması...

Charlotte is a shy, 30-year-old factory worker who is emotionally and physically tormented by her mother at home and sexually abused by her boss at work. "Mother Loves You" is a disturbing tragic-comedy about the tender soul of a voiceless, lonely woman struggling against the structures that compete to control her, where death can be her only solace.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Mama Hat Dich Lieb **2002**
Water Tell **1999**
Der König **1998**
Die Forelle **1997**
Toy **1996**
Bruno Hammer **1995**
Das Flotte Rotkappchen **1990**

Carla Lia Monti — YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Carla Lia Monti, 1966 yılında Zürich'te doğdu. Liseyi bitirdikten sonra Zürich'teki Sanat Akademisi'nde bir yıllık bir kursa katıldı. 1988 yılından 1991 yılına kadar Kurt Metzler ve Josef Wyss'da heykel üzerine eğitim aldı. 1994 yılında Zürich'teki Sanat Akademisi'nde film sınıfına geçmeye karar verdi. 1999 yılında bitirme projesi olan "Water Tell" filmini çekti ve mezun oldu. 1999 yılından beri bağımsız yönetmen ve senaryo yazarı olarak bir çok projede çalışıyor.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Carla Lia Manti was born in 1966 in Zurich. After High School, she attended a one-year course at the Art Academy in Zurich. From 1988 to 1990 she studied Sculpture at Kurt Metzler and Josef Wyss. In 1994 she decided to submit to film class at the Art Academy in Zurich. She graduated in 1999 with her short feature "Water Tell". Since, 1999 she has been working as a freelance director and scriptwriter on various productions.

HER GÜN İŞTEN SONRA...
EVERYDAY AFTER WORK

KANADA / CANADA **2002 6'24" VHS S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Deborah Morris
SENARYO / SCRIPT : Deborah Morris
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Dawn Kuisma, Deborah Morris
MÜZİK / MUSIC : Chris Lau, Kwesi Adabie
KURGU / EDITING : Tim Sandik
OYUNCULAR / CAST : Kenya, Greg Morris, Deborah Morris
YAPIM / PRODUCTION : Afroking Productions
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Afroking Productions
201-21 Homewood Ave, Toronto, Ontario, Canada MY4 2J7 - Tel: 00 416 567 0435

Toronto'nun merkezinde şehirli tavırlarıyla gizemli manevralar yapan açık, deri, topuklu ayakkabılar içindeki çok güzel bir çift bacağı takip eden mizahi ve seksi bir kısa film.

A humorous and sexy short film following a fabulous pair of legs in patent leather heels as they mysteriously maneuver downtown Toronto.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Everyday After Work **2002**

Deborah Morris YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Deborah Morris, film yapımcısı, sahne yönetmeni, yazar ve artisttir. Morris, hem Kanada'daki hem de Güney Afrika'daki müzik ve film endüstrisinde on yıldır çalışan bir grubun içinde gazeteci, yapımcı ve klip yönetmeni olarak çalışmaktadır.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Deborah Morris is a filmmaker, stage director, writer and an artist. Deborah Morris has been working as a journalist, producer and director of music videos in a group working for the music and film industries both in Canada and South Africa in the last 10 years.

TANGO

MACARİSTAN / HUNGARY **2001 5' 35mm S&B /** B&W

YÖNETMEN / DIRECTOR : Osilla Czetenyi, József Nagy-Bozsoky
SENARYO / SCRIPT : Osilla Czetenyi, József Nagy-Bozsoky
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : József Nagy-Bozsoky
MÜZİK / MUSIC : Astor Piazzola
KURGU / EDITING : Györey Lakatos
OYUNCULAR / CAST : Laszlo Czentenyi
YAPIM / PRODUCTION : Duna Workshop
DAĞITIM / DISTRIBUTION : C/O Magyar Filmunio
Varosligeti Fasor 38, Heidegger-1068 Budapest Tel: 00 361 351 7760 Fax: 00 361 352 6734

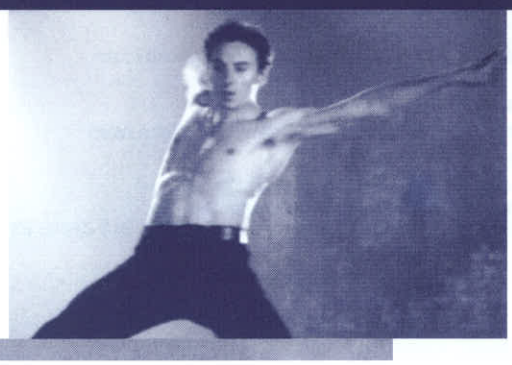

Her yerde dans etmek mümkündür ama bu gerekli midir? Bu filmde bir adam terk edilmiş bir fabrikada tango müziği ile dans etmektedir. Hiç bir şey olmaz sadece insan, insana ait olmayan bir alanı keşfetmektedir. Set hareket eder, duvarlar dans etmeye başlar.

It is possible to dance everywhere but is it necessary? In this film a man is dancing to tango music in a deserted industrial hall. Nothing happens but a human being conquering an inhuman space. Set starts to move and walls begin to dance.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Tango **2002**
Paloc Pasio **2001**

Osilla Czetenyi
József Nagy-Bozsoky

SİNO
SINOPTIK WEATHERTELLER

RUSYA / RUSSIA **2002 28' 35mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Elena Pasthinseva
SENARYO / SCRIPT : Elena Pasthinseva
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Grigori Yablochnikov
OYUNCULAR / CAST : Galina Galkina, Ekatarina Mamontova, Viktor Avilov
YAPIM / PRODUCTION : New Meteor
DAĞITIM / DISTRIBUTION : New Meteor - Mosfilmovskaia ul. , 1, of. 524; 119991 Moskow, Russia
Tel: 00 7 095 256 2010 Fax:00 7 095 229 7731

Eski bir yazar, bir eczacı ve müzik öğretmeni için ilaç almaya gelen kız çocuğu ve diğerleri yağmurlu bir sonbahar günü bir eczanede bir araya gelmiş birbirinden farlı insanlardır. Bu insanlar günümüz Rus toplumunun küçük bir parçasını yansıtmaktadır. Modern hayat hakkında kısa bir gözlem.

An Ex-writer, a druggist, the school girl who came to buy medicine for her music teacher and others come together in a pharmacy on a rainy autumn day. These people reflect a small sample of contemporary Russian society. A short observation of modern life.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Sino **2002**

Elena Pasthinseva YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Elena Pasthinseva, 1963 yılında Moskova'da doğdu. Moskova Teknik Üniversitesi'nde bilgisayar mühendisliği eğitimi aldı. 1992-1999 yılları arasında Londra Tiyatro Okulu'nda Tiyatro yönetmenliği üzerine okudu. Moskova'ya döndükten sonra Moskova Yüksek Film Yönetmenleri Kurslarını 2000 yılında tamamladı. "Sino" kendisinin ilk filmidir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Elena Pasthinseva was born in 1963 in Moscow. She graduated from Moscow Technical University as a computer engineer. She studied theatre directing in London Drama School 1992-1999. After coming back to Moscow, she completed Moscow High Film Directors Courses in 2000. "WeatherTeller" is her first film.

SÜPER KAHRAMAN OKURLARI ÜZERİNE KISA BİR FİLM
A FILM ON INTERROGATING THE READERS OF CINE-SUPER HEROES

TÜRKİYE / TURKEY **2003 18' VHS renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Yeşim Aslan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Yeşim Aslan
KURGU / EDITING : Atasay Koç
YAPIM / PRODUCTION : Sinema Dostları Derneği
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Sinema Dostları Derneği
Fevzi Çakmak 1. sok. 24 / 27 Kızılay / Ankara Tel: 00 90 312 232 03 23

Süper kahramanlar, sınırları "diğerleri" tarafından çizilmiş bir kurtarıcıya güvenmek duygusunu aşılamak için karşımıza çıkarıldılar ve sıradanlığımızı yücelten etkili bir araç haline geldiler. Bu film cinsel dürtülerimize, korunma içgüdümüze ve hayran olma yetimize alabildiğine seslenen bu kahramanlar bizim için ne kadar yaşamsal olduklarını sorgulamaktadır.

Superheroes appeared to implant the feeling of trusting a savior whose limits are drawn by "the other" and thus the superheroes have become an effective tool that exalts our ordinary humanity. This film interrogates how vital for us are the superheroes who speak to our sexual compulsion, safety instinct and faculty admiration?

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Süper Kahraman Okurlari Üzerine Kisa Bir Film **2003**
Tarihin Doğurduğu Kent; Safranbolu **2002**
150.Sayfa **1996**

Yeşim Aslan YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

1980'de Ankara'da doğdu. Ilk kısa filmini 16 yaşındayken çekti.Bu yıl Başkent Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun olacak. 2002 yılından beri Sinema Dostları Derneğin'de sinema çalışmalarına katılıyor...

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

She was born in Ankara in 1980. She made her first short film when she was 16. She will graduate from Communication Department in Başkent University this year. She has been attending cinema works in "Association of Cinema Friends" since 2000.

PAMUK PRENSES
SNOW WHITE

TÜRKİYE / TURKEY **2002 20' Betacam SP renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Münire Armstrong
SENARYO / SCRIPT : Münire Armstrong
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Soykut Turan
MÜZİK / MUSIC : Tolga Tüzün
KURGU / EDITING : Münire Armstrong, Cünety Üren
OYUNCULAR / CAST : Sevim Çalışgir, Tanju Tuncel, M. Ali Alabora
YAPIM / PRODUCTION : Münire Armstrong, Michael Armstrong
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Münire Armstrong, Michael Armstrong
Atifet Sok. Atifet Ap. B Blok No: 18 D 25 Moda / İstanbul Tel: 00 90 212 414 83 92

İki yaşlı kadının hayatından bir gün. Yatalak Hanımefendi ve beslemesi Nuriye eski bir köşkte tek başlarına bırakılmıştır. Nuriye kendi yarattığı hayal dünyasında yaşar. Genç bir TV yıldızına aşıktır ve o gün onunla nişanlanacağına inanır.

A day in the life of two old ladies. The Handicaped Lady and her maid Nuriye are abandoned in an old house. Nuriye lives in a dream world; she is in love with a young TV star and believes that on that day he will bring the engagement rings.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Pamuk Prenses	2002
Breastfeeding	2000
Mad About Art "London Artists Talk"	1999

Münire Armstrong YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Münire Armstrong, 1985 yılında İTÜ Bilgisayar Mühendisliğinden mezun oldu. 11 yıl mühendis olarak çalıştıktan sonra 1996 yılında Z-1 Film Atölyesinde sinema eğitimi aldı. 2002 yılında Marmara Üniversitesi GSE Sinema ve TV anadalında yüksek lisansını tamamladı. "Pamuk Prenses" kendisinin bitirme tezidir.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Münire Armstrong graduated from ITU in 1985 as a computer engineer. After having worked as an engineer and manager for 11 years. She began Z-1 Film Workshop for cinema education. She has completed her masters program in Marmara University Cinema TV department in 2002. "Snow White" has been shot as her thesis study.

FORTİNBRAS TARİHÇESİ
KHRONIKY VID FORTINBRASSA
CHRONICLES OF FORTINBRAS

UKRAYNA / UKRAINE **2001 30' 35 mm renkli /** color

YÖNETMEN / DIRECTOR : Oksana Chepelyk
SENARYO / SCRIPT : Oksana Chepelyk
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / CINEMATOGRAPHER : Volodymyr Pika, Bogdan Pidgirnyi
MÜZİK / MUSIC : Olexander Nesterov
KURGU / EDITING : Taisiya Boyko
OYUNCULAR / CAST : Iryna Androsova, Gennadiy Korzhenko, Geprgiy-Grygoriy Pylypenko
YAPIM / PRODUCTION : Ukrainian News and Documentary Film Studio
DAĞITIM / DISTRIBUTION : Ministry for Culture and Arts of Ukraine
19 I. Franko Str. Kiev 01030 Ukraine Tel: 38 044 235 5274 Fax: 38 044 235 11 31

Bu film Oksana Zabuzhko'nun denemelerini topladığı 'Khroniky Vid Fortinbrassa' adlı eserinin bir uyarlamasıdır. Yönetmen, yazarın kelimelerin çağrışım yapıları ve anlamlı imgeler ile zamansız bir çevredeki ulusal bilinçlenme görüşünün felsefi metnini ve feminist yaklaşımını yorumlamıştır.

This film is based on Oksana Zabuzhko's Chronicles of Fortinbras, which is an essay collection. The director interprets the philosophical text and feminist intonation of the writer's view of national consciousness in a timeless cultural environment with an associative fabric of words and expressive images.

FİLMOGRAFİ / FILMOGRAPHY

Urban Multimedia Dystopia	2002
Urban Multimedia Utopia	2002
Female ID	2002
Chronicles of Fortinbras	2001
Vertical Journey	2001
San Sebastian Chronicles	2001
Free D	2000
Introduction	2000
Wall	1999
Long March I	1999
Long March II	1999
Blue, White, Red? Blue! Or Sleep of Excited Flesh	1999
Evident Avoidable	1998
Meeting of Two Submarine	1997
By The Ways of Our Memory	1994
Story Told by Schlimann	1994

Oksana Chepelyk YÖNETMEN BİYOGRAFİSİ

Oksana Chepelyk, 1978 - 1984 yılları arasında Kiev'deki Devlet Sanat Enstitüsü'nde eğitim gördü. 1995 yılında Paris'teki CIES'te ve 1998'de Amsterdam Üniversitesi'nde dersler aldı. 1992 - 2001 yılları arasında Fransa, Almanya, İspanya, ABD, Kanada ve İngiltere'de bir çok ödül aldı. 1993'ten beri Avrupa ve Amerika'da on üç sergi açtı.

DIRECTOR'S BIOGRAPHY

Oksana Chepelyk studied at the State Institute of Art in Kiev (1978 - 1984). Then she Studied at the CIES in Paris in 1995 and at Amsterdam University in 1998. As an artist she received awards in France, Germany, Spain, USA, Canada and England (1992 - 2001). Since 1993, she has opened thirteen exhibitions in Europe and America.

IŞIL ÖZGENTÜRK

Işıl Özgentürk Gaziantep'te doğdu. Çocukluk ve ilk gençliği bu kente geçti. İstanbul Üniversitesi'nde iktisat eğitimi aldı. Üniversite yıllarında "Devrim İçin Hareket Tiyatrosu"unda hem yazar hem de oyuncu olarak çalıştı. İlk olarak çocuk edebiyatı alanında eserler veren Özgentürk daha sonra yetişkinlerin dünyasına girdi ve birçok hikaye, senaryo ve oyun yazdı. İlk ve tek filmi olan "Seni Seviyorum Rosa"nın senaryosunu yazdı ve yönetti. Filmi yurtdışında çeşitli festivallerde gösterildi. Özgentürk "Herkes Film Yapabilir" sloganı ile Hakkari ve Diyarbakır'da çeşitli festivallerde senaryo yazım atölyelerinde çalışmaktadır. Bununla birlikte Kadıköy Belediyesi aracılığıyla oluşturulan 46 kişilik film atölyesi ekibi ile devamlı bağlantı içindedir. Özgentürk, Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarı olarak çalışmaktadır.

Işıl Özgentürk was born in Gaziantep. She lived in this city until she went to İstanbul in order to study economy at the İstanbul University. While she was studying, she worked as a scriptwriter and actress in "Movement For Revolution Theatre". At first, she dealt with children literature and later she has written stories, scripts and plays for adults. She worked as scriptwriter and director in her first and only film "I Love You, Rosa". The film was shown in various international festivals. With the slogan "Everyone can make a film", Özgentürk has been directing workshops on scenario writing at festivals in Hakkari and Diyarbakır. Moreover, she works in film workshop group with 46 members with the help of Kadıköy Municipality in İstanbul. Özgentürk writes articles for Cumhuriyet Newspaper.

ESERLERI HER WORKS

Çocuk Edebiyatı Children Literature

- Kuş Ne Yana Öter? / Which Ways Birds To Sing?
- Hayat Okulu / School of Life
- Mavi Karaca / Blue Roe Deer
- Dünyaya Masallar / Tales To The World

Hikaye ve Röportajlar Story and Interview

- Yokuşu Tırmanır Hayat / Life Climbs The Hill
- Hançer / Dagger
- Derdim Yeter Sakin Ol / Why Worries Are Enough, Calm Down
- Alevin ve Acının İçinden / From The Fire and Fair
- Geniş Mavi Bir Gök / A Large Blue Sky
- Büyülü Bir Yolda / In A Fascinating Road
- Al Gözüm Seyreyle / Watch My Eyes
- Çocukluk Şarkıları / Songs of Childhood

Senaryoları Script

- At / Horse
- Bekçi / Guard
- Su da Yanar / Water Also Fires
- Yılanı Öldürseler / Let Them Kill The Snake
- Seni Seviyorum Rosa / Rosa, I Love You
- Balalayka / Balalayka

Oyunları Plays

- Dünyayı Tanıyorum / I am Recognizing The World
- Küçük Sevinçler Bulmalıyım / I Should Find Little Delights
- Avluda / In The Courtyard

Filmleri Films

- Seni Seviyorum Rosa / Rosa, I Love You

6. UÇAN SÜPÜRGE KADIN FİLMLERİ FESTİVALİ KISA FİLM ÖYKÜSÜ YARIŞMASINDA ATÖLYE ÇALIŞMASINA DAVET EDİLEN ÖYKÜLER VE YAZARLARI

SCRIPTS AND WRITERS WHO INVITED TO THE WORKSHOP ON SCRIPTWRITING IN 6th FLYING BROOM WOMEN'S FILM FESTIVAL

KONU: HER YER KIRMIZI

Yarışmaya katılan 160 senaryo içinden seçilen 10 senaryo sahibi, Işıl Özgentürk yönetmenliğinde 9 -11 Mayıs tarihleri arasında 3 günlük "Senaryo Nasıl Yazılır" atölye çalışmasına katılacaklar.

SUBJECT: EVERYWHERE IS RED

10 scriptwriters whose scenarios are selected among 160 scenarios will attend Işıl Özgentürk's "How To Write Scenario" workshop for 3 days between 9 -11 May.

Ayna
Başak Kıvılcım Ertanoğlu

Röprodüksiyon
Nezaket Kartal

İçinde
Z. Tolga Gürer

Ateh'in Nevresimi
Ersin Başpınar

Kalbimdeki Kırmızı
Özen Meral Uç

Zeynep
Yasemin Tez

Aldı Beni Al Bıçak
Burcu Bilge

Ayakkabı
Caner Yalçın

Anlamadığın Çöplükte
Fatih Yamangül

Bebek Doğdu
Bilge Devyıldız

SİNEMADA EDEBİYAT UYARLAMALARI ÜZERİNDEN KADIN ROLLERİ
WOMEN ROLES IN ADAPTATIONS

12 Mayıs Pazartesi, 15:30 Alman Kütür Merkezi
May, 12 Monday,15:30, Goethe Institute

PANEL BAŞKANI / MODERATOR : Şükran Yücel
KATILIMCILAR / PANELISTS
Işıl Özgentürk, Thomas Balkenhol, Yeşim Tabak

YILDIZ OLMAK / TO BE A STAR

14 Mayıs Çarşamba, 18:30 75. Yıl Kültür Merkezi
May, 14 Wednesday 18:30 75th Year Cultural Center

PANEL BAŞKANI / MODERATOR : Nejat Ulusay
KATILIMCILAR / PANELISTS
Hale Soygazi, Rutkay Aziz, İpek Bilgin

TUTKUYU FİLME ALMAK / FILMING DESIRE

13 Mayıs Salı 18:30 75. Yıl Kültür Merkezi
May, 13 Tuesday 18:30 75th Year Cultural Center

PANEL BAŞKANI / MODERATOR : Asuman Suner
KATILIMCILAR / PANELISTS : Konuk Yönetmenler / Guest Directors

"SENİ SEVİYORUM SİNEMA" / "CINEMA, I LOVE YOU"

Leyla Özalp İmza Günü / Leyla Özalp's Autograph Day

10 Mayıs Cumartesi 14:00 Ankapol Sineması
May, 10 Saturday 14:00 Ankapol Theatre

"CAHİDE'NİN SON GÜNLERİ" / "LAST DAYS OF CAHİDE"

Agah Özgüç İmza Günü / Agah Özgüç's Autograph Day

11 Mayıs Pazar 14:00 Ankapol Sineması
May, 11 Sunday 14:00 Ankapol Theatre

"BIR CAHİDE VARDI..." / "ONCE THERE WAS CAHİDE"

Ülkü Erakalın'la Söyleşi -Belgesel ve Anılar
Meeting with Ülkü Erakalın -Documentary and Memories

9 Mayıs Cuma 17:00 Alman Kültür Merkezi Ankara
May, 9 Friday 17:00 Goethe Institute Ankara

Cüneyt Gökçer, Semiha Berksoy, Müjdat Gezen, Gönül Ülkü, Gazanfer Özcan, ve Şiiri ile Nazım Hikmet'ten Cahide üzerine... / Cüneyt Gökçer, Semiha Berksoy, Müjdat Gezen, Gönül Ülkü, Gazanfer Özcan, and Nazım Hikmet's poem...

MARLENE DIETRICH

Bu sergi Berlin Film Müzesi ve Alman Sinematek Derneği tarafından hazırlanmıştır.
Berlin Film Museum and German Cinemateque presents this exhibition.

MARLENE DIETRICH
MELEK VE VAMP / ANGEL AN

Amerikalı fotoğraf sanatçısı George Hurrel, otuzlu yılların ortalarında, Hollywood'da bir stüdyo buluşması için Marlene Dietrich'i bekliyordu. Hurrell, Şuh Kadın fotoğrafları ile tanınmıştı. Joan Crawford, Bette Davis veya Katherine Hepburn gibi yıldızlar, kendilerini gözleri kapalı, onun ışık ve atmosferi algılayıştaki hünerine bırakıyorlardı. Marlene Dietrich öyle değildi. Stüdyoya girer girmez boyu büyüklüğünde ve çekim yapacak kameranın yanında duracak olan bir ayna isterdi. Hurrell'in söylediğine göre, "ışık ona yukarıdan, tam başının üzerinden gelmeliydi. Böylece o bunu aynadan kontrol edebiliyordu. Kendi pozlarını verir ve sonra şöyle derdi: 'şimdi çek fotoğrafı, George'. Eğer işini iyi yapamazsan, işte o zaman kıyamet kopardı. Kendi fotoğraflarına bu kadar istekli yaklaşan başka birisini daha tanımadım."

Marlene Dietrich ve Kamera: Bu gizli saklı bir ilişki ya da yabani romantik bir skandal da değildir; mücadele, hırs, kontrol, kapsamlı bir bilgi ve demir gibi bir iradeyle yoğrulmuş bir ilişkidir. Marlene Dietrich 15000 civarında fotoğraf biriktirmiştir, hemen hemen hepsi mükemmel bir durumdadır ve bunların içinde kendi kontrolü altında çekilmeyen bir tane bile yoktur. Bu eşsiz koleksiyon sadece ben merkezli bir yıldızın ihtirası değil, bir çalışma arşivi, bir başarı kanıtı ve onun yüksek kalite talebinin bir belgesidir.Bu formasyona uymayan resimleri yırtmış ama buna rağmen saklamıştır.

Avusturya asıllı olan ve Amerika'da yaşayan yönetmen Josef von Sternberg bu artık çok da genç sayılmayan ve az tanınan aktristi Berlin'de "Mavi Melek" için keşfetmişti. UFA'da birlikte çalıştığı bir arkadaşı Sternberg'in seçimi için "Güzel bir poposu var, ama yüz güzelliği de gerekmez mi?" diye yorumda bulunmuştu hatta. Marlene Dietrich, "Mavi Melek"ten önce Alman sinemasının, gündelik konuları işleyen geniş yelpazeli konvansiyonlarında sürtük, dramatik bir şekilde hüzünlü ve baskıya maruz kalmış biri, fena kadın ve hafif meşrep birinin rollerini alan bir oyuncuydu. Onun Berlin'deki ilk dönemlerine ait resimleri, görkemli fiyonklarla veya beyaz bir boneyle süslenmiş saçları olan ve Alman ev kadını idealine oldukça uyan, tombulca halini göstermektedir. Daha 1929'da "Bayan Sevgililer, Saflar" başlığı altındaki bir sanat yıllığında orta yaşlı, vasat bir kadın edası ve dumanlı bakışlarıyla arzı endam etmektedir. Film çalışmalarının dışında, başka işlerle de uğraşır. Tatilde bir lolita gibi poz verir ve bir maskeli baloda, gezgin bir marangoz kalfasının pantolon ve şapkasıyla, hemen göğüs altında sona eren ve altında çiçekli desenlerle örülü, sanki hiçbir şey yokmuş gibi duran bir şeyle, yelek kombinasyonunu sergilemiştir. Küstahça ve kesinlikle kendinden emin bir bakış her türlü şüpheyi ortadan kaldırmaktadır; bu kadın giysisinin ve vücudunun nasıl etkileyici olacağını çok iyi bilmektedir. "Mavi Melek"te ise hala bir Rubens-figürü çizmektedir. "Sternberg benim etrafıma, çok hacimli görünmemem için hep şişman kişileri yerleştirmişti" demektedir Marlene Dietrich. Sternberg, seyircinin dikkatini, bilinçli ışık efektleri, doğal ton oyunları ve optik atraksiyonlarla dağıtmaktadır. Sahnede geniş bir krinolin giymektedir Lola Lola; kostümlerin lisanında bu kostüm vakarın, ağırlığın ve ciddiliğin simgesidir. Ancak bu eteğin arka tarafı yoktur. Bir spot ışığı bunu saydam bir tüle çevirmekte ve Sternberg göbeğin alt kısmında dolaşan bulutlar yansıtmaktadır. Yönetmen bu şekilde hem klasik, hem de modern bir erotik tanrıça sahnelemektedir.

Hollywood'da ahlaki kavramlar daha dar bulunmakta ve erotik kışkırtmalar da buna uygun bir biçimde daha ustaca yapılmaktadır. Marlene Dietrich çevirdiği ilk Amerikan filmi olan "Morocco" (Fas) da Amy Jolly rolünü oynarken, sahnede üzerinde etek yoktur, onun yerine hot pants (bir tür pantolon) giymektedir. Asıl kışkırtıcılık ise, Marlene Dietrich'in erkek giysileri içerisinde görünmesinde yatmaktadır. Bu şekilde Hollywood'un ahlak anlayışında öngörülmemiş bir biçimde bir tabuya dokunulmuştu. Marlene Dietrich "Morocco"da siyah bir frak giymiş ve böylelikle ne yapacağı önceden tahmin edilemeyen, hem erkekler hem de kadınlar için çekici, suni bir tip çizmiştir. Bu kostüm içinde son derece laubali bir şekilde, gece kulübünün bir bayan müşterisini öper. Bu sahnenin, hele

The American photographer George Hurrel, in mid-thirties, was waiting for Marlene Dietrich for a studio meeting. Hurrell was known with his Vivacious Women photographs. Stars like Joan Crawford, Bette Davis or Katherine Hepburn, were leaving themselves, without any hesitation, to his skill of perception of the light and the atmosphere. Marlene Dietrich was not of that kind. Right after entering the studio, she would ask for a full-length mirror to be placed nearby the camera. According to what Hurrell says, "the light should come to her from the upper part, right from the top of her head. Thus, she could control it from the mirror. She would give her poses and say: "now take the photos, George". If you will not make a good job, then she would raise the hell about it. I have never met before, another person that much desirous to her own photos."

Marlene Dietrich and the Camera: This is neither a hidden affair nor an undomesticated romantic scandal; but an affair molded with struggle, greed, control, a thorough knowledge and an iron-like will. Marlene Dietrich has collected around 15000 photographs, and almost all, among which there is not even one to be taken without her control, are in perfect condition. This unique collection is not only the ambition of a self-centered star, but also an archive of study, a proof of success and the evidence of her demand of high-quality. She has torn the pictures not conforming to this formation, but nevertheless has kept them.

Josef von Sternberg, an Austrian director living in America, had discovered this actress no more that young and not much known, for "Blue Angel", in Berlin. Even a friend whom they worked together in UFA has commented on Sternberg's choice as "She has nice buttocks, but isn't it necessary to have facial beauty as well?". Before "Blue Angel", Marlene Dietrich was an actress playing the gadabout, the person dramatically sorrowful and suppressed, the bad woman and the loose in the wide range conventions of the German cinema working up the daily issues. Pictures of her first ages in Berlin show her plumpy state much fitting to the German housewife

Marlene Dietrich'in bundan sonra stüdyonun dışında da erkek giysileri içinde görünmesinin nasıl bir şaşkınlık yarattığı bugün bile az görülen türdendir. Hollywood'da bir yıldızın huysuzluğu olarak görülen bu durum, New York'ta ve öncelikle de Amerikan taşrasında ahlak açısından bir öfke doğurmuştu.

1932 yılında çevrilen "Şangay Expresi" Dietrich / Von Sternberg yaratıcı ikilisinin "Mavi Melek"ten sonraki en tanınmış filmiydi. Sternberg artık sadece çekimleri denetlemekle yetinmiyor, sanatçısının yayınlanan bütün fotoğraflarını da kontrol ediyordu. Sternberg daha sonraları çok da haksız olmadan "Marlene, ben buyum" diyecekti. Marlene Dietrich "Şangay Expresi"nden sonra rejisörüne "Yarattığı sanatçıdan yaratıcısına" imzalı bir resim hediye etmişti. Yaratılan sanatçı ustasından çok çabuk bir şeyler öğreniyordu. O meşhur cümle "It took more than one man to change my name to Shangai-Lily" (Adımı Şangay Lily'e çevirmek için birden daha fazla erkek gerekti) biyografik bir dipnot halini de almıştı. Sternberg "Şangay Expresi"nde gizemli, anlaşılması imkansız modern bir kadın tanrıça vizyonunun kesin bir görsel ifadesini yakalamıştı. Hemen başının üzerinden yansıtılan ışık, mükemmel gölge oyunları ile şekillenen bir yüz; aynı anda hem gözden uzakta, hem oradadır. Neredeyse içilip bitirilmiş ve külü her an düşecekmiş gibi duran sigara tekrarı mümkün olmayan anı tespit etmektedir. Film çalışması ve şuh kadın resimleri zahmetleri ürünün kendisinde görülmeyecek olan sıkı bir çalışmanın ve teknik mükemmelliğin sonucudur. Beş profesyonelden oluşan bir ekip –ayrıca bu çalışma fotoğrafını çeken kişi– Marlene Dietrich'i büyük bir palmiye ağacının altında gösteren bir resim serisinin çekiminde çalışmıştır. "Desire" (Arzu) adlı filmde kamera tıpkı bir ışın topu gibi, bir çukurda akılları başlarından gitmiş ve çok da aşıkmış gibi görünmeyen bir şekilde birbirine sarılmış Gary Cooper/Marlene Dietrich çiftinin üzerine çevrilmiş durumdadır. Bu resimler Show dünyasının kurbanlarını anlatan resimler olabilirdi. Ama aslında Marlene Dietrich bir kurbandan başka her şeydi. Işık ve poz vermeden oluşan mizanseniyle Josef von Sternberg'in onu filmlerinde uluslararası bir şuh kadın yıldız yapması, Marlene Dietrich'i fotoğrafçı ve rejisörlere kuşaktan kuşağa bir ders olarak sunmuştur. Marlene Dietrich kendi niteliklerini ve bunların fotoğraflara nasıl yansıması gerekeceğini biliyor, aslında kafasında kurguladıklarını da böylece gerçekleştiriyordu, burada fotoğrafçı olarak ister Cecil Beaton, Edward Steichen, Laszlo Willinger, Horst P. Horst, isterse de diğer ünlü isimler olsun, hiç fark etmezdi. Fotoğrafçıların profesyonellik açısından nitelikli oluşları sadece Marlene Dietrich'in ihtişamını artırmaya, onun suni görselliğini daha da ustalıklı olarak işlemeye katkıda bulunuyordu. Onun sisteminde doğallık, kendiliğinden oluş ve amaçsızlığa yer yoktu. Minimalize edilmiş ve asla dikizcilik tarzında olmayan, sadece onun bacaklarını gösteren resim, kişiyi erotik bir bedene indirgemektedir ve John Engsteads'in Las Vegas'ta yaptığı rüzgar giysisi resminde de ortaya çıkan bundan başka bir şey değildir. Erotik hep sahneye çıkıştır, hep bilinçlidir, hep durağan gerçeksizliğe kadar sahneye konuştur- buz gibi bir düş, dokunulmaz ve suni haz ve zevklerin ortaya konduğu çalışma laboratuarında yerleşik durmaktadır.

Marlene Dietrich, "Marlene" isimli biyografik filmi için fotoğraflarını çekmek isteyen Maximilian Schell'in girişimini seksenli yılların sonlarında "I have been photographed to death" (Beni fotoğraflayarak öldürdüler) diyerek geri çevirmiştir. Kurbanlık biriymiş gibi davranmak bir yaşlılık pozudur. Kamera her zaman onun sadık bir hizmetçisi olmuştur; fotoğrafçıları üslup iradesinin bir yamağı gibi görüyordu. Fotoğraf onun "Marlene Dietrich" imajını kontrol ettiği ve kamu oyunun bilincine kazıdığı bir aracısı halini almıştı.

Sahne alışlarının son yıllarında, bu imaj her şeyden önce vücudunun ve yüzünün doğal yaşlanma süreci üzerindeki hakimiyet olarak sürmekteydi. Bu dişi Dorian Gray'in yansıyan görüntüsünün Marlene Dietrich'in gerçek yüzünde kendini göstermeye başlamasıyla, yani vücudun ve yüzün çöküşü üzerindeki hakimiyetini kaybetmeye başlamasıyla birlikte artık fotoğraf

deal with her hair ornamented with splendid bowknots or a white bonnet. Yet in 1929, she was showing herself in an art annual named "Female Lovers" with the manner and the misty looks of an average middle aged woman. She also deals with things other than film studies. On holiday, she poses like a lolita; at a fancy ball, she appears in the trousers and the hat of a peddler carpenter, exhibiting a vest combination with a thing ending right under the bosom knitted with flower ornaments as if there is nothing underneath. A look insolent and definitely sure of itself removes any doubt of all kind; this woman knows very well, how her clothes and body would be charming. And in "Blue Angel", she still draws a Rubens-figure. "Sternberg has always placed around me, fat people so that I would not look too bulky" says Marlene Dietrich. Sternberg dissolves the attraction of the audience with conscious light effects, natural tone games and optical attractions. Lola Lola wears a wide crinoline on the stage; according to the language of the costumes, this one is the symbol of dignity, sedateness and seriousness. However, this skirt does not have the back part. A spot light changes it into transparent tulle and Sternberg reflects clouds dancing at the lower part of the belly. The director, this way, stages an erotic goddess both classical and modern.

Moral issues in Hollywood are found narrower, and relatively erotic incitements are made more skillfully. When Marlene Dietrich was playing Amy Jolly in her first American film "Morocco", she has no skirt on, on the stage, but hot pants instead. And the real incitement lays in Marlene Dietrich's appearing in men's clothes. Thus, a taboo was touched in a way that was never foreseen in Hollywood's understanding of ethics. Marlene Dietrich has put on a black frag in "Morocco" and this way, created an artificial character attractive both for the women and the men, whose reactions could never be pre-estimated. In this costume, she kisses a female customer of the nightclub in a too free and easy manner. How big a surprise this scene has created, and even Marlene Dietrich's appearing in men's clothes outside the studio from then on, is of a kind that could be come across so rarely even today. In Hollywood, having been considered as the obstinacy of a star; this occasion has raised anger in New York and especially in the American provinces.

The "Shanghai Express" made in 1932, was the most well known film of the creative colleagues Dietrich/von Sternberg after the "Blue Angel". Sternberg was no more supervising the scenery only, but also controlling all the published photos of her artist. Later on Sternberg, not much unjust, would say, "Marlene, this is what I am". After the "Shanghai Express" Marlene Dietrich gave a picture as a present to her stage manager, signed, "To the creator from the artist he created". The artist created was quickly learning things from her master. That famous sentence "It took more than one man to change my name to Shanghai-Lily" has become also a biographical footnote. Sternberg had caught a precise visual expression of a mysterious, impossible to be understood, modern female goddess vision in the "Shanghai Express". The face shaped by the light reflected right from the top of the head and by perfect shadow plays; was both far from sight and right there at the same time. The cigarette smoked and almost finished and the ashes about to drop represent the moment impossible to be repeated. Film studies and the vivacious woman pictures are the outcome of a tough work and technical perfection, the difficulties of which would not be seen on the product itself. A team composed of five professionals –besides the person taking the picture of this study– has worked in the taking of the picture series showing Marlene Dietrich under a big palm tree.

In the film "Desire" the camera as if a ray ball is focused on the Gary Cooper/Marlene Dietrich couple, overwhelmed in a pit embracing each other in a manner not much in love. These pictures could be the

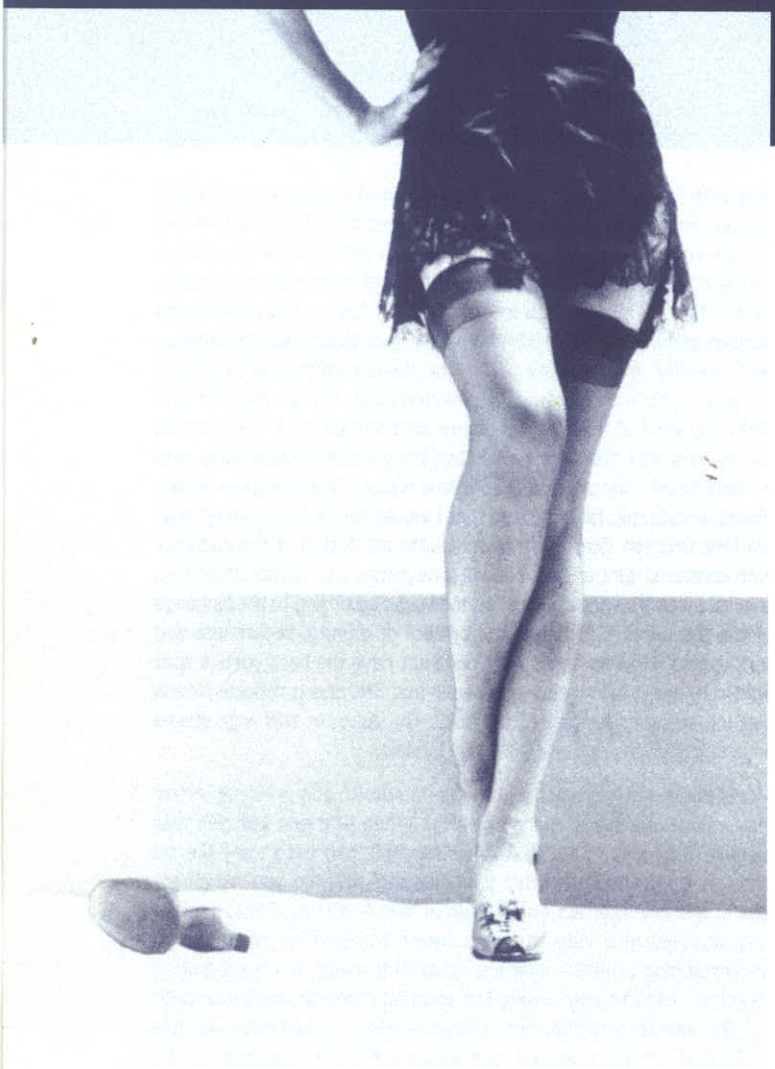

çektirmeyi bıraktı. Uyanık bir haberci, ölümünden kısa bir süre önce yaşlılığı ilerlemiş bir kadınının Paris'teki evinin önünde tekerlekli sandalyede fotoğrafını çekmiş ve bu resimleri büyük meblağlara dergilere ve günlük gazetelere, yaşlanmış Marlene Dietrich'in ilk ve tek resmi olarak satmıştı. Ama resim sahteydi, bu kadın, kendisini ısrarcı habercilerin kameralarından korumak için çok daha önceden evinin pencerelerine paravan yaptırmış olan Marlene Dietrich değildi.

Röportajlarda, telefonlarda ve Maximilian Schell'in kendisiyle çevirdiği filmde artık sadece sesini duyuruyordu ve bu ses sanki başka bir dünyadan, efsanelerin, geçmiş zamanlarda kalan ve adeta zamansız bir ihtişamın dünyasından geliyordu. Bu ses kendi kurduğu hayal müzesinin geniş kapısını da aralıyordu. Ernest Hemingway "o sadece sesi ile dahi birilerinin kalbini yerinden oynatabilirdi" diye yazmıştı.

Almanya'da ise Marlene Dietrich ismi ikinci dünya savaşı sonrasında çok sert tartışmalara neden olmaktaydı. Kırklı ve ellili yılların ahlaki değer kavramlarına karşı o bir karşıtlıktı. Erotik olarak serbest, kendinden emin, kendi kurallarından başkasına kulak asmayan, bununla birlikte ünlü, zengin ve uluslararası bir yıldız olması, bütün bunlar bile onun provoke eden ihtişamı içinde Alman ahlak, örf, onur ve meziyet anlayışlarına ters düşüyordu. Propaganda bakanı Joseph Goebbels'in Almanya'ya geri dönmesi için yaptığı girişimlere direnmiş, bunun yerine İkinci Dünya Savaşı'nda Amerikan birliklerini sahne gösterileri ile desteklemişti. Onun "ben bunu erdemlilik adına yaptım" şeklindeki basit açıklaması, Nazi döneminde her türlü erdemi bir kenara bırakıp, savaştan sonra artan refahın tadını çıkarmayı bu davranışlarının haklı bir göstergesi olarak gören o kuşak için bir aşağılanma etkisi yapmıştı. Marlene Dietrich ve Almanya, Marlene Dietrich ve Berlin, bu ilişki Alman tarihinin yenilgilerinde sevgi ve kin, öfkeli bir reddediş ve gizli bir hayranlıkla bezenmiş ve renklenmiş bir ilişkiydi. 1960 yılındaki Almanya turnesi açık protestolarla karşılandı; Düsseldorf'ta cadde ortasında ona tükürüldü. 1997'de Berlin'de

pictures telling about the victims of the Show world. But actually Marlene Dietrich was everything except for a victim. With his staging made of light and posing, Josef von Sternberg's making Marlene Dietrich an international vivacious female star in his films, has presented Marlene Dietrich as a lesson to the photographers and the stage managers from one generation to another. Marlene Dietrich knew her characteristics and how they should be reflected on the photographs, and this way, was actually realizing what she had set up in her mind; here it would make no difference whether the photographer would be Cecil Beaton, Edward Steichen, Laszlo Willinger, Horst P. Horst, or other famous names. The photographers' are being professionally qualified would only contribute to increasing the magnificence of Marlene Dietrich, and processing more skillfully her artificial visuality. There was no room for naturalness, spontaneity and aimlessness in her system. The picture minimized and never in a peeking manner, showing only her legs, reduces the person to an erotic body, and what came out in the wind dress picture John Engsteads made in Las Vegas is nothing apart from this. Erotic is always taking the stage, always consciously, always being put on stage until the motionless unreality –an ice-cold dream is kept settled in the study laboratory where the untouchable and artificial pleasures are brought up.

Towards the end of the eighties, Marlene Dietrich had refused Maximilian Schell's intention to take her photographs for the biographical film "Marlene", stating, "I have been photographed to death". Behaving as if a victim is the pose of the old age. Camera has always been her loyal servant; she was considering the photographers as the helpers of the will of manner. The photograph had become her mediator through which she was controlling the "Marlene Dietrich" image and paving it in the conscious of the public opinion.

At the last years of her acting, this image was continuing as, above all, the sovereignty over the natural aging period of her body and face. With the reflecting image of this female Dorian Gray's appearing on the real face of Marlene Dietrich, that is, her starting to lose control over the collapse of the body and face, she stopped her photographs to be taken. A cunning herald, had taken the photographs of a woman at her late old ages, on wheeled chair in front of her house in Paris, and sold them to the magazines and daily newspapers at big amounts, as the first and the only picture of the old Marlene Dietrich. But the picture was fake; this woman was not Marlene Dietrich who had long before got folding screens made on the windows of her house to protect her from the cameras of the insistent photographers.

In the interviews, phone calls and the film Maximilian Schell made with her, it was only her voice that was heard; and this voice was as if coming from another world, the world of the legends and even a timeless magnificence that was left in the past. This voice was also opening the wide doors of the dream museum she built. Ernest Hemingway had written "even only with her voice, she could make the hearts of some beat wildly with excitement".

In Germany, the name Marlene Dietrich was causing severe discussions after the Second World War. She was an opposition to the concept of moral values in the forties and the fifties. Her being erotically free, sure of herself, paying no attention to the rules other than hers, and on the other hand, famous, rich and an international star; even all these within her provoking magnificence, were opposing to the German understanding of morality, custom, honor and virtue. She had resisted against the minister of propaganda Joseph Goebbels' efforts to make her return to Germany, and instead motivated the American soldiers with stage shows during the second world war. Her simple explanation "I did this in the name of virtue", resulted in the humiliation of that generation who had put aside all kinds of virtue at the time of the Nazi and considered taking the pleasure out of the increasing wealth after the war, a just indication

bir caddeye Marlene Dietrich adı verilecekti; bugünlerde bu konuyla ilgili olarak Marlene Dietrich'in Berlin ve Almanya için ne yaptığı, ya da yapmadığı tartışılmaktadır. Burada cevap çok basittir: o Prusya eğitimine sadık kaldı ve dünya sahnelerinde, filmlerde ve hayatında Almanya'dan sürülen kültürü temsil etti.

Böylece Marlene Dietrich sadece ışık ve pozdan, takı ve sesten oluşan bir sanat eseri, filmlerin, sahnelerin ve erotik ustalık sanatının ölümsüz yıldızı değil, Alman siyaset ve kültür tarihinin bir parçası olmuştur. Bu nedenle Berlin Eyaleti 1993 yılında Marlene Dietrich'in kızı Maria Riva'dan, geride kalan eşyaları elde etmiş ve Alman Kinemathek Vakfına yenilenmesi ve tamamlanması için devretmiştir. Bu miras 2000 yılı yaz aylarında Potsdamer Meydanındaki yeni tesis edilen Film Müzesinde diğer koleksiyonların yanında sergilenmiştir. Marlene Dietrich'in yaşamını ve medyayı kontrol ettiği bütün disiplininin bir icabı olarak ajandasında hayatının hedefleri arasında müzede bir köşe elbetteki yoktu. Eğer bu kendisine hayattayken teklif edilecek olsaydı, kesinlikle Berlinli üslubu içinde tersleyerek: "Saçmalık, hayır, olmaz bu" diye cevap verirdi, ama buna rağmen kendisi ve şehri ile gurur duyardı.

of their attitudes. Marlene Dietrich and Germany, Marlene Dietrich and Berlin, this was an affair ornamented and colored with love and hate, angry rejection and secret admiration in the defeats of the German history. Her Germany tour in 1960 was reacted with obvious protests; she was spitted at in the middle of the street in Düsseldorf. In 1997, a street in Berlin was going to be given the name of Marlene Dietrich; relatively nowadays, what Marlene Dietrich did for Berlin and Germany is still being discussed. Here the answer is quite simple: she remained loyal to her Prussian education, and represented in the world's stages, films and her life, the culture exiled from Germany.

Thus, Marlene Dietrich was not only a piece of art made of light and pose or of ornament and voice, or an immortal star of the films, stages and the erotic skill, but became a part of the German history of politics and culture. For this reason, in 1993, the State of Berlin obtained the remaining properties from Marlene Dietrich's daughter Maria Riva, and transferred them to the German Kinemathek Foundation for renewal and completion. In the summer of 2000, this inheritance was exhibited in the recently built Film Museum at the Potsdamer Square together with the other collections. Of course there has never been a corner at the museum among the aims of her life in Marlene Dietrich's agenda as a necessity of all her disciplines through which she had controlled her life and the media. If this had been offered when she was still alive, she would definitely speak sharply in her Berliner manner and answer: "Nonsense, no, this will not happen", however, in spite of this, she was always proud of herself and her city.

Werner Sudendorf

Alman Kinemathek Vakfı Marlene Dietrich Collection Berlin: Haziran 1993'te Maria Riva ve Kültür İşlerinden sorumlu senatör Ulrich Roloff-Momin, Marlene Dietrich'in özel eşyalarının satın alma sözleşmesini imzaladılar. Satın alma ücreti Deutsche Klassenlotterie Berlin ve Federal Yönetimin katılımı ile finanse edilmiş, özel eşyaların açılışı ve tanıtımı Berlin Eyaleti, Federal İç İşleri Bakanlığı ve Alman Araştırma Derneği'nin kaynaklarıyla gerçekleştirilmiştir.

- 20'li yıllardan 90'lı yıllara kadar olan döneme ait 3000 den fazla tekstil eşya; bunların arasında 50 film ve 70 show kostümü, Jean Louis, Travis Banton, Edith Head, Eddie Schmidt vs.
- 1000 adet özel gardrob eşyası, 50 çanta, 150 çift eldiven, Elizabeth Arden, Balenciaga, Balmain, Chanel, Courreges, Dior, Givenchy, Guerlain, Irene, Knize, Lee, Levis, Schiaparelli, Ungaro ve diğerleri.
- 400 şapka, 440 çift ayakkabı, Agnes, Aprile, Cavanagh, Lily Dache, Delman, Edouard, John Fredericks, Massaro ve diğerleri.
- 1904'ten 1992'ye kadar olan dönemde çekilmiş 15000 fotoğraf, bunlardan 5000 tanesi sahne ve film çalışmalarına ait fotoğraf, 5000 tanesi Showlarına ait fotoğraflar, 2000 fotoğraf sahneye çıkışlara ait, 1000 özel ve aile fotoğrafı, Martin Badekow, Cecil Beaton, Mario Bucowich, Irwing Chidnoff, Don English, Horst P. Horst, George Hurrel, Armstrong Jones, Ray Jones, Eugene Robert Richee, Edward Steichen ve William Walling gibi ünlü fotoğrafçılara ait 2000 orijinal nüsha.
- Aşağı yukarı 300000 sayfalık yazılı doküman. Bunlar arasında Burt Bacharach, Charles Boyer, Yul Brynner, Maurice Chevalier, Noel Coward, Jean Gabin, Douglas Fairbanks jr., Ernest Hemingway, Alfred Kerr, Hildegard Knef, Karl Lagerfeld, Lilli Palmer, Alfred Polgar, Nancy ve Ronald Reagan, Erich Maria Remarque, Maximilian Schell, Johannes Mario Simmel, Josef von Sternberg, Orson Welles, Billy Wilder ve Carl Zuckmayer'den mektuplar bulunmaktadır.
- 2500 ses kaydı, 30'lu yıllardan 80'li yıllara kadar
- 300 afiş, çizim, tablo, bunların arasında 50 kostüm figürü, 30 film afişi, 40 grafik, 180 Show afişi bulunmakta.

80 bagaj eşyası: deniz, el, kozmetik çantaları, şapka kutuları.

German Kinemathek Foundation Marlene Dietrich Collection Berlin: In June 1993, Maria Riva and the Senator responsible for the cultural affairs Ulrich Roloff-Momin have signed the purchase contract of Marlene Dietrich's private properties. The purchase amount was financed with the contributions of Deutsche Klassenlotterie Berlin and the Federal Management, the opening and introduction of the private properties were managed with the resources of the State of Berlin, Federal Ministry of Interior and the German Research Association.

- More than 3000 textile properties belonging to the period from the 20's till the 90's; among which are 50 film and 70 show costumes, Jean Louis, Travis Banton, Edith Head, Eddie Schmidt vs.
- 1000 ea. private properties, 50 bags, 150 pairs of gloves, Elizabeth Arden, Balenciaga, Balmain, Chanel, Courreges, Dior, Givenchy, Guerlain, Irene, Knize, Lee, Levis, Schiaparelli, Ungaro and others.
- 400 hats, 440 pairs of shoes, Agnes, Aprile, Cavanagh, Lily Dache, Delman, Edouard, John Fredericks, Massaro and others.
- 15000 photographs taken between 1904 till 1992; 5000 of which are photographs of stage and film studies, 5000 belonging to her shows, 2000 belonging to her taking stage, 1000 private and family photos, 2000 original prints of famous photographers like Martin Badekow, Cecil Beaton, Mario Bucowich, Irwing Chidnoff, Don English, Horst P. Horst, George Hurrel, Armstrong Jones, Ray Jones, Eugene Robert Richee, Edward Steichen and William Walling.
- Around 300000 pages of written documents; among which are letters from Burt Bacharach, Charles Boyer, Yul Brynner, Maurice Chevalier, Noel Coward, Jean Gabin, Douglas Fairbanks jr., Ernest Hemingway, Alfred Kerr, Hildegard Knef, Karl Lagerfeld, Lilli Palmer, Alfred Polgar, Nancy and Ronald Reagan, Erich Maria Remarque, Maximilian Schell, Johannes Mario Simmel, Josef von Sternberg, Orson Welles, Billy Wilder and Carl Zuckmayer.
- 2500 voice bands, from the 30's till the 80's
- 300 posters, drawings, paintings, among which are 50 costume figures, 30 film posters, 40 graphics, 180 show posters.
- 80 bagage properties: beach, hand, cosmetic bags and bags boxes.

Uçan Süpürge Onur Ödülü 01
Üç Tekerlekli Bisiklet 05
Meçhul Kahramanlar 06
Meyhanecinin Kızı 07

Bilge Olgaç Başarı Ödülleri 08
Prof. Dr. Nilgün Abisel 10
Annie Geelmuyden-Pertan 11
Leyla Özalp 12
Hülya Uçansu 13
Keriman Ulusoy 14
Mine Vargı 15

Sinemamız 16
Parçalanma 17
Cadı Ağacı 18
Seni Seviyorum Rosa 19
Benim Sinemalarım 20
Bir Kadın Tuzağı 21

Her Biri Ayrı Renk 22
Evli Bir Çiftin Portresi 23
Karamuk 24
Şanslı Bir Gün 25
Gölümdeki Köşk Olmasa 26
Karikatür 27
Bana Aşktan Söz Et 28
Katliam 29
Magonya 30
Zamanımız 31
Öfkeli Öpücükler 32
Yuva 33
Ayın Yüzleri 34
Kadın Dediğin Tombul Olur 35
Bazı Sırlar Vardır 36
Zambak Festivali 37
Menekşe Parfümü 38
Alçak Uçuş 39
Bir Bavul Elbise ya da Alberto'yu Aramak 40

Toplu Gösterim 41
Şah Mat 44
Mrs. Dalloway 45
Kırık Aynalar 46
Bir Sessizlik Sorgusu 47

Özel Gösterim 49
Kapalı Gözlerle 52
Akşama Doğru 53
Mignon Gitti 54

İki Efsane
Marlene Dietrich 55
Marlene (Yönt. Vilsmaeir) 60
Marlene (Yönt. Schell) 61
Arzu 62
Mavi Melek 63
Cahide Sonku 64
Cahide Sonku Belgeseli 67
Beklenen Şarkı 66
Vatan ve Namık Kemal 68
Bataklı Damın Kızı Aysel 69

İki Ülke Finlandiya & Fransa 70
Finlandiya
Korkunun Coğrafyası 72
Ateş Yutan 73
Koleksiyoncu 74
Fransa
Berbat Bir Gün 75
Güzel Hatıralar 76
Tekrar 77

Belgeseller 78
Filistin'e Geldim 79
Derrida 80
Savaşın Unutulmuş Yüzü Kadınlar 81
Maya Deren'in Aynasında 82
Tutkuyu Filme Almak 83
İsimsiz 84
Talihsiz Çocuk 85
Beluci Çocuklar 86
Benim Gibi 87
Bire Bir Kabil Şehri 88
Yugoslav Divalar 89
Yola Çıktık 90
Koleksiyoncu 91

Kısa Olmazsa Olmaz 92
Banu 93
Ingeborga 93
17 94
Ayla ve Külotlu Çorap 94
Okyanusun Çağrısı 95
Sevkiyat Günü 95
Domestik 96
Annen Seni Seviyorum 96
Her Gün İşten Sonra 97
Tango 97
Sino 98
Süper Kahraman Okurları Üzerine Kısa Bir Film 98
Pamuk Prenses 99
Fortinbras Tarihçesi 99

Kısa Film Öyküsü Yarışması 100

Panel 102

Marlene Dietrich - Resimlerdeki Efsane 103

Film Listesi 108
Film Dizini 110
Ülke Dizini 112
Yönetmen Dizini 115

Flying Broom Honor Award, Sezer Sezin 01
Three Wheeled Bicycle 05
Unknown Heroes 06
Daughter of the Barkeeper, the 07

Bilge Olgaç Achievement Awards 08
Prof. Dr. Nilgün Abisel 10
Annie Geelmuyden-Pertan 11
Leyla Özalp 12
Hülya Uçansu 13
Keriman Ulusoy 14
Mine Vargı 15

Our Cinema 16
The Split 17
Witch Tree, the 18
Rosa, I Love You 19
My Cinemas 20
A Woman Trap 21

Each Have A Different Color 22
Portrait of a Married Couple 23
Karamuk 24
A Lucky Day 25
House of Hearts 26
Stripping 27
Speak To Me Of Love 28
Carnage 29
Magonia 30
Our Times 31
Angry Kisses 32
Home 33
Faces of the Moon 34
Real Women Have Curves 35
Some Secrets 36
Lily Festival 37
Violet Perfume 38
Low Flying Aircraft 39
A Suit of Clothes or Searching for Alberto 40

Retrospective : Marleen Gorris 41
Luzhin Defence, the 44
Mrs. Dalloway 45
Broken Mirrors 46
A Question of Silence 47

Special Screening : Francesca Archibugi 49
With Closed Eyes 52
Towards Evening 53
Mignon Has Gone 54

Two Legends: Marlene Dietrich - Cahide Sonku
Marlene Dietrich 55
Marlene (Dir. Vilsmaeir) 60
Marlene (Dir. Schell) 61
Desire 62
Blue Angel 63
Cahide Sonku 64
Cahide Sonku Documentary 67
Awaited Song, the 66
Motherland and Namık Kemal 68
Aysel, the Girl From the Swampy Roof 69

Two Countries: Finland & France 70
Finlandiya
Geography of Fear 72
Fire-Eater 73
Collector, the 74
Fransa
Hell of a Day 75
Beautiful Memories 76
Replay 77

Documentaries 78
I Came To Palestine 79
Derrida 80
Women, the Forgdtten Face of War 81
In the Mirror of Maya Deren 82
Filming Desire 83
Anonymously Yours 84
Ill-Fated Child 85
Belush Kids 86
Something Like Me 87
5 to 5 Kabul City 88
Yugodivas 89
Women Walk Towards Each Other 90
Collector, the 91

Short Is The Must! 92
Banu 93
Ingeborga 93
17 94
Ayla and Pantyhose 94
Bather, the 95
Delivery Day 95
Domestic 96
Mother Loves You 96
Every Day After Work 97
Tango 97
WeatherTeller 98
A Short Film on Interrogating ... 98
Snow White 99
Chronicles of Fortinbras 99

Short Film Script Competition 100

Discussion 102

Marlene Dietrich - The Legend In The Photographs 103

Film List 109
Film Index 111
Country Index 113
Director Index 115

A
Akşama Doğru 053
Alçak Uçuş 039
Annen Seni Seviyor 096
Antonia'nın Yazgısı 050
Arzu 062
Ateş Yutan 073
Ayın Yüzleri 034
Ayla ve Külotluçorap 094

B
Bana Aşktan Söz Et 028
Banu 093
Bataklı Damın Kızı Aysel 069
Bazı Sırlar Vardır 036
Beklenen Şarkı 067
Beluci Çocuklar 086
Benim Gibi 087
Benim Sinemalarım 020
Berbat Bir Gün 075
Bir Bavul Elbise ya da ... 040
Bir Cahide Vardı 067
Bir Kadın Tuzağı 021
Bir Sessizlik Sorgusu 048
Bire Bir Kabil Şehri 088

C
Cadı Ağacı 018
Cahide Sonku Belgeseli 067

D
Derrida 080
Domestik 096

E
Evli Bir Çiftin Portesi 023

F
Filistin'e Geldim 079
Fortinbras Tarihçesi 099

G
Gönlümdeki Köşk Olmasa 026
Güzel Hatıralar 076

H
Hergün İşten Sonra 097

I
Ingeborga 093

İ
İsimsiz 084

K
Kadın Dediğin Tombul Olur 035
Kapalı Gözlerle 052
Karamuk 024
Karikatür 027
Katliam 029
Kırık Aynalar 047
Koleksiyoncu 091
Koleksiyoncu (belgesel) 074
Korkunun Coğrafyası 072

M
Magonya 030
Marlene (Schell) 061
Marlene (Vilsmaier) 060
Mavi Melek 063
Maya Deren'in Aynasında 082
Meçhul Kahramanlar 006
Menekşe Kokusu 038
Meyhanecinin Kızı 007
Mignon Gitti 054
Mrs. Dalloway 045

O
Okyanusun Çağrısı 095
On Yedi 094

Ö
Öfkeli Öpücükler 032

P
Pamuk Prenses 099
Parçalanma 017

S
Savaşın Unutulmuş Yüzü 081
Seni Seviyorum Roza 019
Sevkiyat Günü 095
Sino 098
Süper Kahraman Okurları ... 098

Ş
Şah Mat 044
Şanslı Bir Gün 025

T
Talihsiz Çocuk 085
Tango 097
Tekrar 077
Tutkuyu Filme Almak 083

Ü
Üç Tekerlekli Bisiklet 005

V
Vatan ve Namık Kemal 068

Y
Yoldan Çıktık 090
Yugoslav Divalar 089
Yuva 033

Z
Zamanımız 031
Zambak Festivali 037

A	A Film On Interrogating ...	98
	A Hell of A Day	75
	A Lucky Day	025
	A Question of Silence	048
	A Suit of Clothes or ...	040
	A Woman Trap	021
	Antonia's Line	050
	Anonymously Yours	084
	Ayla and Pantyhose	094
	Aysel, the Girl From Swampy Roof	069
	Awaited Song, The	067
	Angry Kisses	032
B	Banu	093
	Baluch Kids	086
	Bathers, The	095
	Beautiful Memories	076
	Broken Mirrors	047
	Blue Angel, The	063
C	Carnages	029
	Chronicles of Fortinbras	09
	Collector, The	074
	Collector, The (documentary)	091
D	Daughter of the Barkeeper, The	007
	Delivery Day	095
	Derrida	080
	Desire	062
	Domestic	096
E	Everyday After Work	097
F	Faces of The Moon, The	034
	Filming Desire	083
	Fire-Eater	073
	5 to Five Kabul City	088
G	Geography of Fear	072
H	Home	033
	House of Hearts	026
I	I Came To Palestine	079
	Ill Fated Child, The	085
	In The Mirror of Maya Deren	082
	Ingeborga	093
K	Karamuk	024
L	Lily Festival	037
	Low Flying Aircraft	039
	Luzhin Defence, The	044
M	Magonia	030
	Marlene (Schell)	061
	Marlene (Vilsmaier)	060
	Mignon Has Gone	054
	Mother Loves You	096
	Motherland and Namık Kemal	068
	Mrs. Dalloway	045
	My Cinemas	020
O	Once There Was Cahide	067
	Our Times	031
P	Portrait of A Married Couple	023
R	Real Women Have Curves	035
	Reply	077
	Rosa, I Love You	019
S	Seventeen	094
	Snow White	099
	Some Secrets	036
	Something Like Me	087
	Speak To Me of Love	028
	Split	017
	Stripping	027
T	Tango	097
	Three Wheeled Bicycle	005
	Towards Evening	053
U	Unknown Heroes	006
V	Violet Perfume: Nobody Hears You	038
W	Weatherteller	098
	Witch Tree, The	018
	With Closed Eyes	052
	Women, The Forgotten Face of War	081
	Women Walk Towards Each Other	090
Y	Yugodivas	089

A.B.D	Arzu	062
	Derrida	080
	Kadın Dediğin Tombul Olur	035
	Savaşın Unutulmuş Yüzü	081
ALMANYA	Ayla ve Külotluçorap	094
	Banu	093
	Evli Bir Çiftin Portesi	023
	Filistin'e Geldim	079
	Ingeborga	093
	Karamuk	024
	Marlene (Schell)	061
	Marlene (Vilsmaier)	060
	Mavi Melek	063
	On Yedi	094
ARJANTİN	Şanslı Bir Gün	025
AVUSTRALYA	Okyanusun Çağrısı	095
	Sevkiyat Günü	095
AVUSTURYA	Maya Deren'in Aynasında	082
BELÇİKA	Tutkuyu Filme Almak	083
BURMA	İsimsiz	084
ÇEK CUMHURİYETİ	Bazı Sırlar Vardır	036
	Talihsiz Çocuk	085
DANİMARKA	Gönlümdeki Köşk Olmasa	026
FİNLANDİYA	Ateş Yutan	073
	Karikatür	027
	Koleksiyoncu	074
	Korkunun Coğrafyası	072
FRANSA	Bana Aşktan Söz Et	028
	Berbat Bir Gün	075
	Güzel Hatıralar	076
	Katliam	029
	Tekrar	077
HOLLANDA	Antonia'nın Yazgısı	050
	Bir Sessizlik Sorgusu	048
	Kırık Aynalar	047
	Magonya	030
	Mrs. Dalloway	045
İNGİLTERE	Domestik	096
	Şah Mat	044
İRAN	Beluci Çocuklar	086
	Benim Gibi	087
	Zamanımız	031
İSVİÇRE	Annen Seni Seviyor	096
	Bire Bir Kabil Şehri	088
	Öfkeli Öpücükler	032
	Yugoslav Divalar	089
İTALYA	Akşama Doğru	
	Kapalı Gözlerle	
	Mignon Gitti	
JAPONYA	Zambak Festivali	
KANADA	Hergün İşten Sonra	
	Yuva	
MACARİSTAN	Tango	
MEKSİKA	Ayın Yüzleri	
	Menekşe Kokusu	
PORTEKİZ	Alçak Uçuş	
	Bir Bavul Elbise ya da ...	
RUSYA	Sino	
TÜRKİYE	Bataklı Damın Kızı Aysel	
	Beklenen Şarkı	
	Benim Sinemalarım	
	Bir Cahide Vardı	
	Bir Kadın Tuzağı	
	Cadı Ağacı	
	Koleksiyoncu (belgesel)	
	Meçhul Kahramanlar	
	Meyhanecinin Kızı	
	Pamuk Prenses	
	Parçalanma	
	Seni Seviyorum Roza	
	Süper Kahraman Okurları...	
	Üç Tekerlekli Bisiklet	
	Vatan ve Namık Kemal	
	Yoldan Çıktık	
UKRAYNA	Fortinbras	

ARGENTINA	A Lucky Day	025
AUSTRIA	In The Mirror of Maya Deren	082
AUSTRALIA	Bathers, The	095
	Delivery Day	095
MYANMAR	Anonymously Yours	084
BELGIUM	Filming Desire	083
CANADA	Everyday After Work	097
	Home	033
CZECH REPUBLIC	Ill Fated Child, The	036
	Some Secrets	085
DENMARK	House of Hearts	026
ENGLAND	Domestic	096
	Luzhin Defence, The	044
FRANCE	A Hell of A Day	075
	Beautiful Memories	076
	Carnages	029
	Reply	077
	Speak To Me of Love	028
FINLAND	Collector, The	074
	Fire-Eater	073
	Geography of Fear	072
	Stripping	027
GERMANY	Ayla and Pantyhose	094
	Banu	093
	Blue Angel, The	063
	I Came To Palestine	079
	Ingeborga	093
	Karamuk	024
	Marlene (Schell)	061
	Marlene (Vilsmaier)	060
	Portrait of A Married Couple	023
	Seventeen	094
NETHERLANDS	A Question of Silence	048
	Antonia's Line	050
	Broken Mirrors	047
	Magonia	030
	Mrs. Dalloway	045
HUNGARY	Tango	097
IRAN	Baluch Kids	086
	Our Times	031
	Something Like Me	087
ITALY	Mignon Has Gone	054
	Towards Evening	053
	With Closed Eyes	052
MEXICO	Faces of The Moon, The	034
	Violet Perfume: Nobody Hears You	038
PORTUGAL	A Suit of Clothes or ...	040
	Low Flying Aircraft	039
TURKEY	A Film On Interrogating...	098
	A Woman Trap	021
	Aysel, the Girl From Swampy Roof	069
	Awaited Song, The	067
	Collector, The (documentary)	091
	Daughter of the Barkeeper, The	007
	Motherland and Namık Kemal	068
	My Cinemas	020
	Once There Was Cahide	067
	Rosa, I Love You	019
	Witch Tree, The	018
	Split	017
	Snow White	099
	Three Wheeled Bicycle	005
	Unknown Heroes	006
	Women Walk Towards Each Other	090
SWITZERLAND	Angry Kisses	032
	5 to Five Kabul City	088
	Mother Loves You	096
	Yugodivas	089
JAPAN	Lily Festival	037
RUSSIA	Weatherteller	098
UKRAINE	Chronicles of Fortinbras	099
U.S.A	Derrida	080
	Desire	062
	Real Women Have Curves	035
	Women, The Forgotten Face of War	081

A
Akad, Ö. Lütfü 05, 07
Archibugi, Francesca 052, 053, 054
Arıburnu, Orhon 067
Armstrong, Münire 099
Artemel, Talat 068
Aslan Yeşim 098
Ayanoğlu, Sami 067, 068

B
Bani-Etemad, Rahşan 031
Breitman, Zabou 076
Borzage, Frank 062

C
Cardoso, Patricia 035
Chepelyk, Oksana 099
Corsini, Catherine 077
Czetenyi, Osilla 097

D
De Mederios, Ines 040
Derin, Bilhan 093, 094
Deus, Catharina 093
Dick, Kirby 080
Down, Ellisa 095

E
Erakalın, Ülkü 067
Erdoğan, Nihan 090
Ertuğrul, Muhsin 069
Esmer, Pelin 091
Ewing, Suzi 096

F
Ferraro, Gayle 084
Füruzan 020

G
Gerede, Canan 017
Gider, Nihan 090
Gleize,Delphine 029
Gorris, Marleen 044, 045, 046
047, 048
Gugliotta, Sandra 025
Günar, Sülbiye 024

H
Hamano, Sachi 037
Hoffer, Eileen 088
Honkasalo, Pirja 073
Hün Agah 006

K
Karabey, Hüseyin 090
Karamustafa, Gülsüm 020
Katrapani, Phyllis 033
Kennel, Judith 032
Kofman, Ziering, Amy 080
Kralova, Lucie 085
Kriek, Robert 079
Kudlacek, Martina 082

L
Lia Monti, Carla 096

M
Mandy, Maria 083
Manning, Jane 095
Mantila, Auli 072, 074
Marais, Pia 094
Marceau, Sophie 028
Morris, Deborah 097
Motan, Fide 018
Muska, Susan 081

N
Nagy-Bozsoky, József 097
Nellis, Alice 036
Nolte, Monika 079
Nordlund, Solveig 039
Novak, Miloslav 085

O
Olafdottir, Greta 081
Oraloğlu, Lale 021

Ö
Özgentürk, Işıl 019
Öztürk, Banu 090

P
Pasthinseva, Elena 098

R
Rygard, Elisabeth 026

S
Saarela, Sara 027
Schell, Maximilian 061
Schyfter, Guita 034
Shah-Hosseini, Ensieh 086
Sistach, Maryse 038
Smits, Ineke 030
Sonku Cahide 067, 068
Staka, Andrea 089
Stever, Isabelle 023

T
Taş, Perihan 090

Ü
Ün, Memduh 005

V
Vernoux, Marion 075
Vilsmaeir, Joseph 060
Von Sternberg, Josef 063

Z
Zahed, Mona 087

Biletler Kavaklıdere ve Ankapol Sineması gişelerinde
30 Nisan gününden itibaren alınabilir.

BİLET FİYATLARI
Öğrenci : 4.000.000 TL - **Tam :** 5.500.000 TL

30 Nisan - 11 Mayıs tarihleri arasında 10 seans için alınan toplu bilet alanlara
Katalog ve Doğadan hediye paketi ücretsiz olarak verilecektir.

Festival katalogu ve festival programı 10-11 Mayıs tarihleri arasında
Migros Ankara Alışveriş Merkezi'ndeki standımızdan alınabilir.

GÖSTERİM MERKEZLERİ

Goethe Institute Ankara
Tel : 425 14 36

Ankapol Sineması
Tel : 419 39 59

Kavaklıdere Sineması
Tel : 468 71 93

75. Yıl Kültür Merkezi
Tel : 430 41 94

UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI KADIN FİLMLERİ FESTİVALİ

● 8-15 MAYIS 2003 ● FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

http://www.ucansupurge.org

Büyükelçi Sokak 20/4 Kavaklıdere ANKARA
Tel : 0 (312) 427 00 20 (pbx)
Fax : 0 (312) 466 55 61
http://www.ucansupurge.org
festival@ucansupurge.org

yardim@tasarimhane.com.tr

open society institute

ÖNCE İNSAN...

...ÖNCE SAĞLIK

Araştırma ve geliştirme yatırımlarında lider olan Novartis, sağlığın hizmetine her alanda öncü ve yenilikçi ilaçlar sunuyor.

Novartis' te yüz yılı aşkın süredir amacımız:

- Yaşam kalitesini arttırmak
- Yaşam süresini uzatmak
- Yaşam kurtarmak

NOVARTIS

www.novartis.com.tr

www.tr.net
sales@tr.net
TR.NET
TÜRKİYE'NİN İNTERNETİ
Anahtar Teslim İnternet Projeleri
ile çözümler üretmeye
devam ediyor...
Merkez ODTÜ Yerleşkesi, Teknokent ODTÜ İkizleri İnönü Bulvarı, 06531, Ankara
TR.NET Ankara Ofis: Vakıfbank Bilgi İşlem Dairesi, 1.Kat, Ankara Bulvarı, Macunköy, 06370, Ankara
Tel: +90 (312) 591 0050 Faks: +90 (312) 591 0099 Yardım Masası: +90 (312) 295 9595
TR.NET İstanbul Ofisi: Halaskargazi Caddesi, No:243, Kat:6 80260 Osmanbey/İstanbul
Tel: +90 (212) 233 7667 Faks: +90 (212) 241 1312 Yardım Masası: +90 (216) 542 9000

iyi bir film keyfi...
where the stars
come out at night...
Sheraton Ankara
HOTEL & TOWERS
Noktalı Sokak Kavaklıdere 06700 Ankara
Tel: 0 312 468 54 54 Fax: 0 312 467 11 36 www.sheraton.com/ankara
fil 0312 447 57 76

varan

vaktinde ve güvenli

www.varan.com.tr

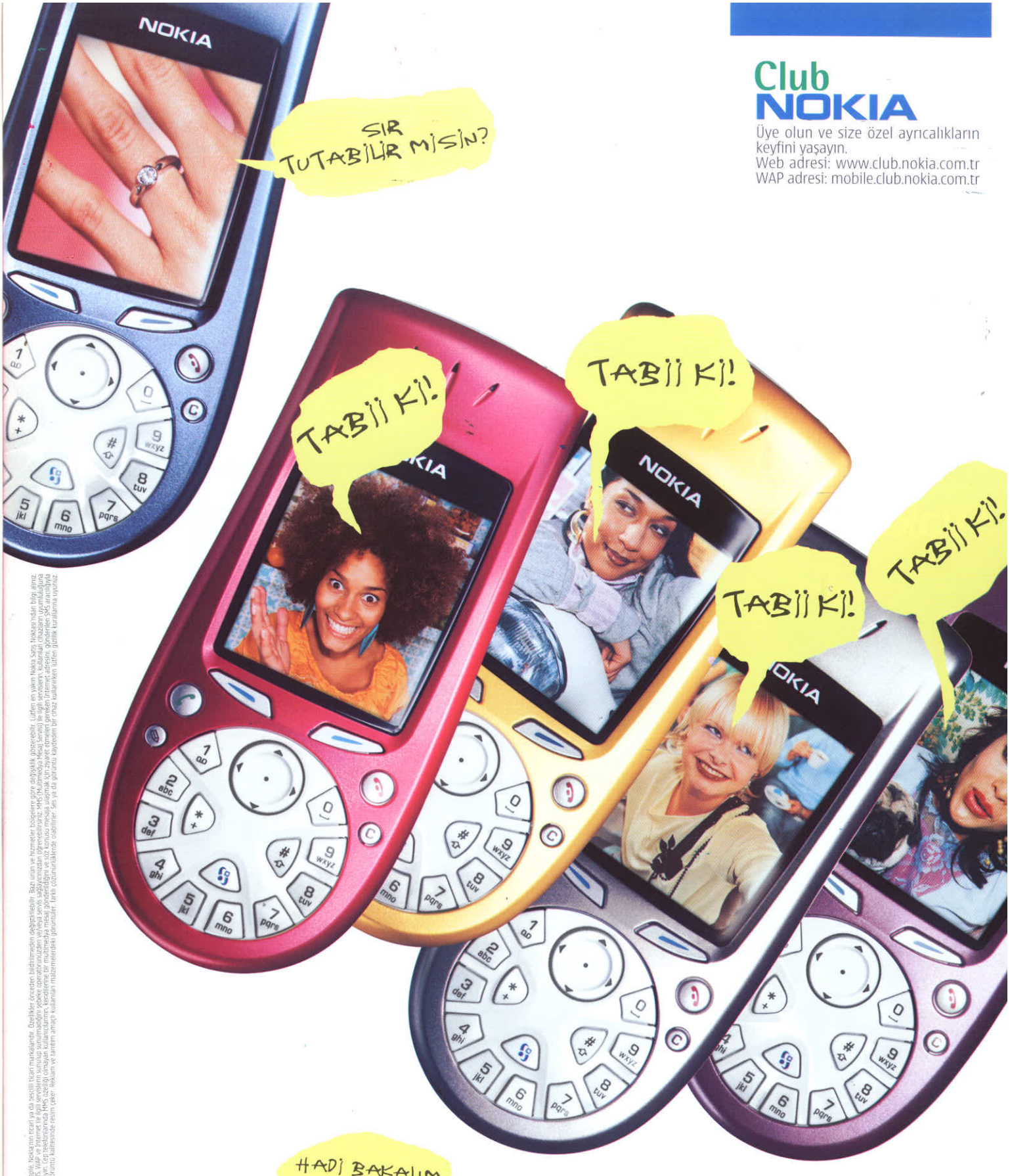

Club NOKIA

Üye olun ve size özel ayrıcalıkların keyfini yaşayın.
Web adresi: www.club.nokia.com.tr
WAP adresi: mobile.club.nokia.com.tr

NOKIA 3650

Nokia 3650 cep telefonunuzla çektiğiniz resimleri, kaydettiğiniz video ve sesleri uyumlu başka bir cep telefonuna ya da e-posta adresine yollayın; hikâyenizi paylaşın.

www.nokia.com.tr

NOKIA
CONNECTING PEOPLE

Telif hakkı © 2003. Nokia. Tüm hakları saklıdır. Nokia, Nokia Connecting People, Nokia'nın ticari ya da tescilli ticari markalarıdır. Özellikler önceden bildirilmeden değiştirilebilir. Bazı ürün ve hizmetler bölgelere göre değişiklik gösterebilir. Lütfen en yakın Nokia Satış Noktası'ndan bilgi alınız. Çalışma süreleri ve bazı özellikler SIM kart ve/veya şebekeye bağlıdır. MMS, GPRS, WAP ve Internet ile ilgili servislerin sunulup sunulmadığını şebeke operatörünüzden ve/veya servis sağlayıcınızdan öğrenebilirsiniz. MMS (Multimedya Mesaj Servisi) ile ilgili servislerin kullanılan cihazların uyumluluğuna ve desteklenen biçimlere olduğu kadar şebekeye de bağlı olduğunu unutmayın. Cep telefonlarında MMS özellikli olmayan kullanıcılarınız, kendilerine bir multimedya mesaj gönderildiğini ve söz konusu mesaja ulaşmak için ziyaret etmeleri gereken Internet adresini, gönderilen SMS aracılığıyla öğrenmeleri mümkün olabilir. Nokia 3650 cep telefonu 640 x 480 piksel görüntü kalitesinde resim çeker. Reklam ve tanıtım amaçlı kullanılan malzemelerdeki görünüler, farklı çözünürlüklerde olabilirler. Ses ya da görüntü kaydeden bir cihaz kullanırken lütfen gizlilik kurallarına uyunuz.

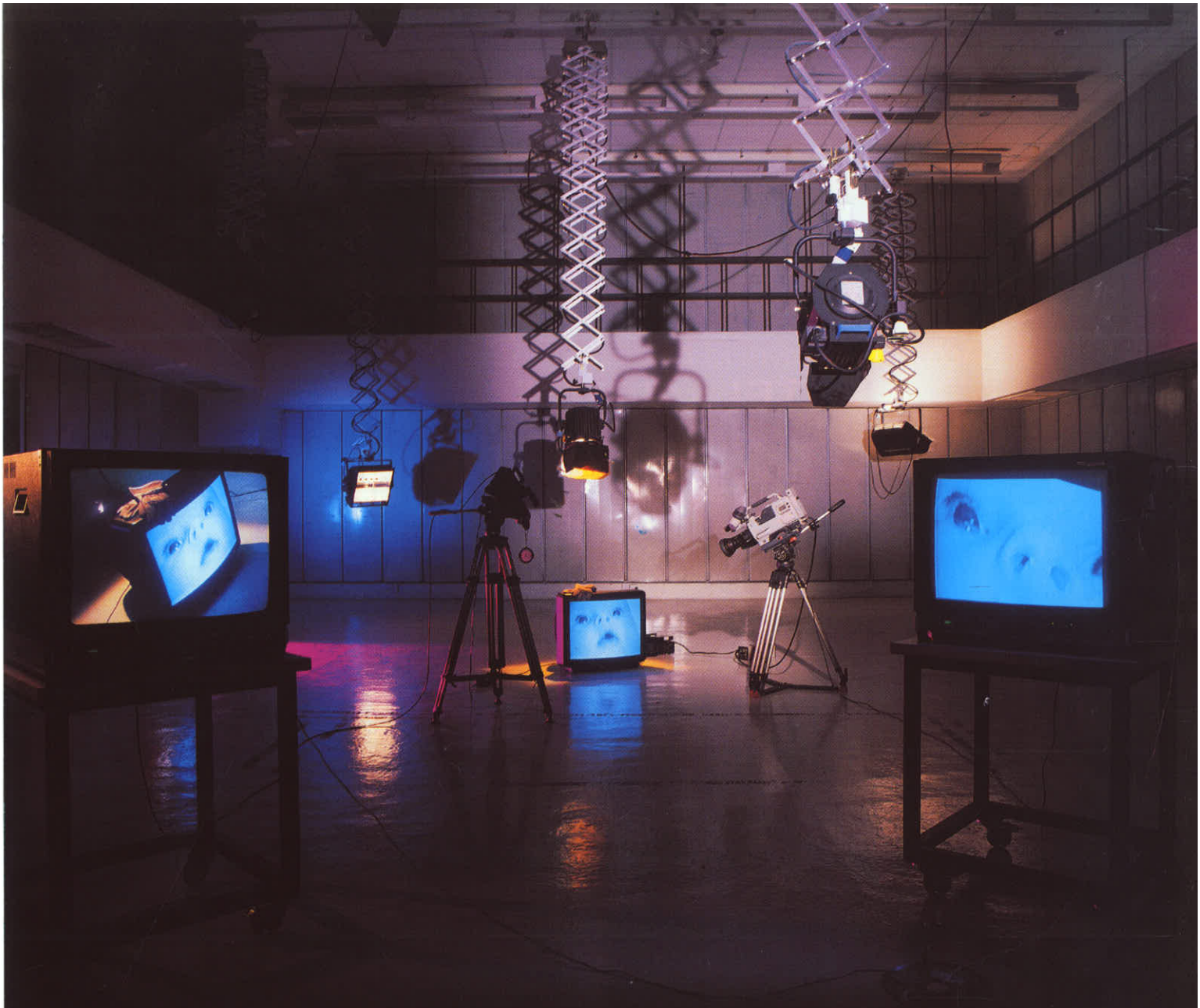

ODTÜ-GİSAM

http://www.gisam.metu.edu.tr
gisam@metu.edu.tr
tel: 0 312 210 29 34
fax: 0 312 210 13 27
adres: ODTÜ-GİSAM İnönü Bulvarı 06531 Ankara

TÜZE grup

Armada Sinemaları

Armada Alışveriş Merkezi Söğütözü / ANKARA

TEL: 219 16 00

Ankapol Sineması

Kızılırmak Sokak No: 14 Kızılay / ANKARA

TEL: 419 39 59

Koru Sinemaları

Mesa Koru Sitesi Tic. Merkezi Korukent / ANKARA

TEL: 241 11 00

Megapol Sinemaları

Konur Sokak No: 33 Kızılay / ANKARA

TEL: 419 44 92 - 93

Metropol Sinemaları

Selanik Caddesi No: 76 Kızılay / ANKARA

TEL: 425 74 78 - 79

Moviecity Sinemaları

Fatih Cad. No: 30 Migros FTZ Plaza Keçiören / ANKARA

TEL: 358 06 07

Moviepol Sinemaları

Birlik Mah. 21. Sokak No: 16 Çankaya / ANKARA

TEL: 496 11 66

KULTUR•SANAT
ATA ON TOWER
sinemaları
ATAKULE
REZERVASYON
441 14 14
www.ataontower.com
P.TESİ/CARŞ HALK GÜNÜ
ODEON CINEPLEX
Unutulmaz filmler, unutulmaz sinema keyfi ile Odeon Cineplex'te...
Tel: 541 13 33
Ankara Migros Alışveriş Merkezi
www.cineplextr.com.tr
Her Salı "Halk Günü", her Çarşamba "Öğrenci Günü".
POSSESSION
AND NOW LADIES AND GENTLEMAN
REIGN OF FIRE
THE CALLING
MINORITY REPORT
MUMYA FIRARDA
THE BOURNE IDENTITY
XXX
RESIDENT EVIL
ÖLDÜREN KADIN
Büyülü Fener
www.buyulufener.com
Melissa SAGEMILLER
Wes BENTLEY
Jesse BRADFORD
French STEWART
Tom CRUISE
Max von SYDOW
MUMYA FİRARDA
Gelecek Program
18 Ekim Cuma SIGNS - İŞARETLER
25 Ekim Cuma INSOMNIA HALLOWEEN(Resurrection) KORKU BAYRAMI
PAZARTESİ-ÇARŞAMBA HALKGÜNÜ
Clockstopers ZAMANI DURDURANLAR
Minority Report AZINLIK RAPORU
Spirit ÖZGÜR RUH
KAVAKLIDERE SİNEMASI
TUNALI HİLMİ CAD. 105 KAVAKLIDERE
Rezervasyon 467 29 71 468 71 93
www.kavaklideresinemasi.com
Christian BALE
Matthew McCONAUGHEY
Reign of Fire ATEŞ KRALLIĞI
AZINLIK RAPORU
TUTKU
BİR ERKEK... BİR KADIN...VE
ATEŞ KRALLIĞI
MUMYA FIRARDA
Bilkent Center (Alt Kat)
KIZILIRMAK
BİR ERKEK... BİR KADIN...VE
RESIDENT EVIL
DENEY
KUŞLAR KANATLI ÜYGARLIK
ankara dans & bale
441 22 11
SEKİZ BACAKLI CANAVARLAR
GİZLİ ORTAK
Sırça Kümes
Yıldız Kenter
Çok Yoğun İstek Üzerin
4-5 Ekim Saat: 20.
6 Ekim Saat: 15
TPAŞA GÖSTERİ MERKEZİ
Mithatpaşa Caddesi No:51/B
431 85 15
bir cinevip kuruluşudur.
Gwyneth PALTROW
Aaron ECKHART
TUTKU
MUMYA FIRARDA
altın gümrük İstanbul'da
ÖLÜMCÜL DENEY
BİR ERKEK HAKKINDA
HAFTANIN FİLMİ
YENİ NESİL AJAN
LİLO VE STİÇ
2.000.000.TL
Nurgül YEŞİLÇAY
Teoman
Sinema ilanlarınız için
TİYATRO PAMİRA PAPAGAN
ON MULTIPLEX
www.onsinema.net
7 SİNEMA SALONU - 8 HATLI BOWLING - BİLARDO - DART ve CAFELER
Azerbaycan Cad. (3. Cad.) No:38-41 Bahçelievler - ANKARA
Rzv.: 215 34
TUTKU
ATEŞ KRALLIĞI
MUMYA FIRARDA
ÖLDÜREN KADIN
YENİ NESİL AJAN
KALBİNİN SESİNİ DİNLE
ANKARA DEVLET TİYATROSU MÜDÜRLÜĞÜ
KÜÇÜK TİYATRO
MURTAZA
TURİZM
saltur
www.saltur.com.tr
425 13 33
TUNUS CAD. 14/3 K.DERE
İBN-İ SİNA: 310 13 74
CUMHURİYET BAYRAMI GEZİLERİMİZ
KAPADOKYA
SAFRANBOLU-AMASRA
BÜYÜK GAP GEZİSİ
LAZER
29 EKİM CUMHURİYET BAYRAMI TURLARI
KONYA & KAPADOKYA
210.000.000
İSTANBUL
155.000.000
TEMPO
HAFTASONU
TRUVA & ASSOS & BOZCAADA
225.000.000
SAFRANBOLU-AMASRA-ABANT
220.000.000
denk
www.denk.com.tr

Hiç kimse yazmasa da,

Akşam

yazıyor.

AKŞAM

atv

"Kaliteden ödün vermeden zirvede"

ilk bilen siz olun

CNN TÜRK

Turner DMG

Bu ülkenin aydınlık insanları

Size Cumhuriyet

KURUCUSU: YUNUS NADİ (1924-1945) BAŞYAZARI: NADİR NADİ (1945-1991)

MÜZİĞİN
FAZIL SAY
Gür

Çağ Pazarlama A.Ş
(34334)Çağaloğlu-İ

5 MA

Yusuf ve Hüseyin'in öyküs

E GENÇLERİ ASARL

eti var, bu harekete
Delikanlım, iyi bak
k yaşamalarına izin
ülke için mücadele
ar. Bütün bir dünya
n'da. ABD tutup da
r'ı büyükelçi olarak
a ortalık karışıyor...

dürülüyor, Mehmet
n Özgür ve niceleri
sonraları, o günlerde
larak tanımlanıyor...

Devrime ve bağımsızlığa inanan, bu yüzden
"Tam Bağımsız Türkiye için Mustafa Kemal
"Anayasana Sahip Çık" mitingi düzenleyen
yol kalıyor, silahlı mücadeleye yönelmek. T
Ordusu ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - C

Sonunda 12 M ta gerçekleştirilen askeri d
leler, i n seh ları haz
üseyi
me giderken de ne için öldüklerini unu
aynı gürlükte haykırıyor: Yaşasın tam bağı
işçiler, köylüler. Yaşasın Marksizm ve Leninizm

"kentimizin sakini degil,
sahibi olalım..."

Haberiniz var mı?

Haberiniz var!

GAZETE ANKARA

www.gazeteankara.com

Sinema ve Hürriyet konularını aynı yerden seçiyor; hayatın içinden...

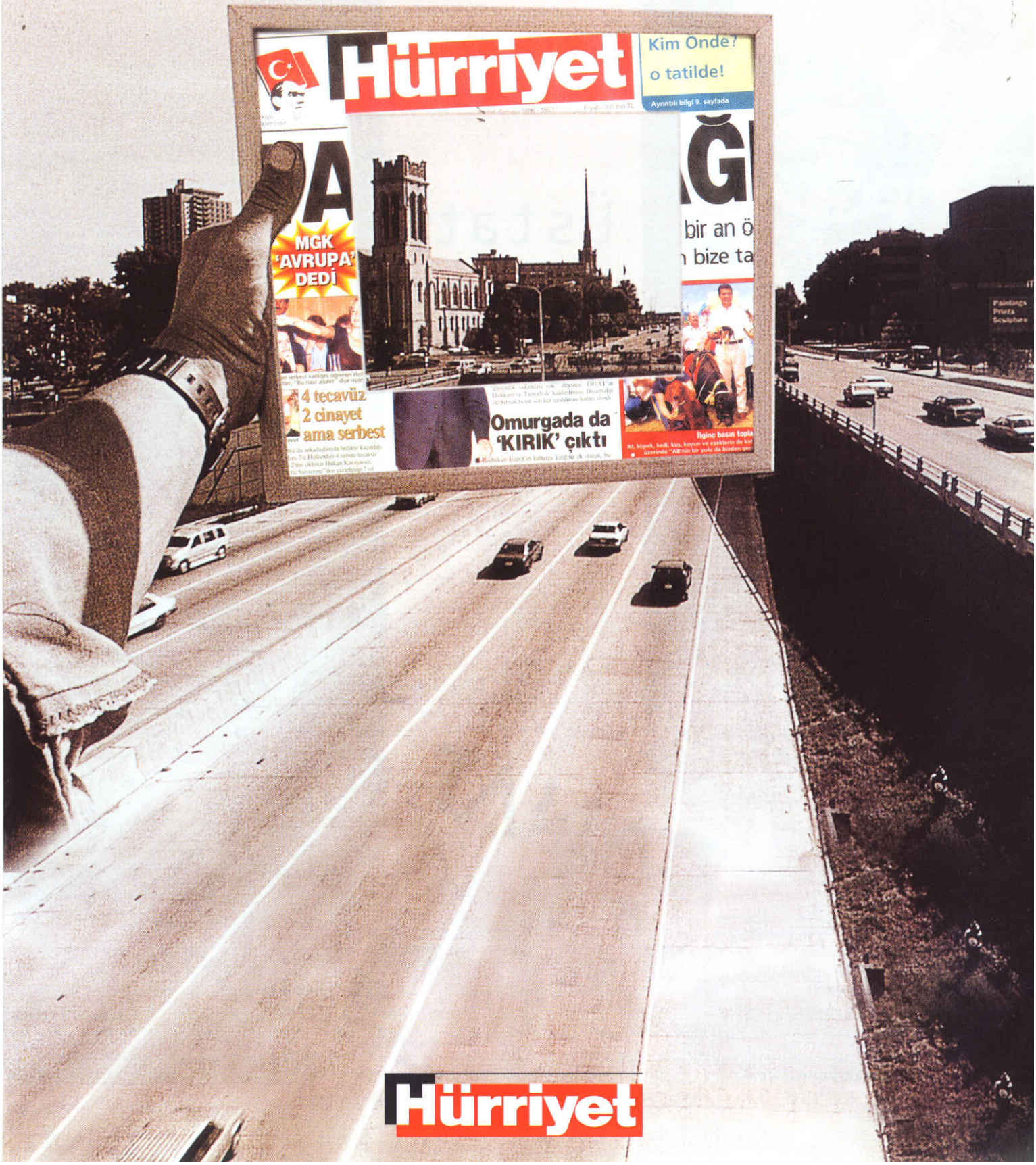

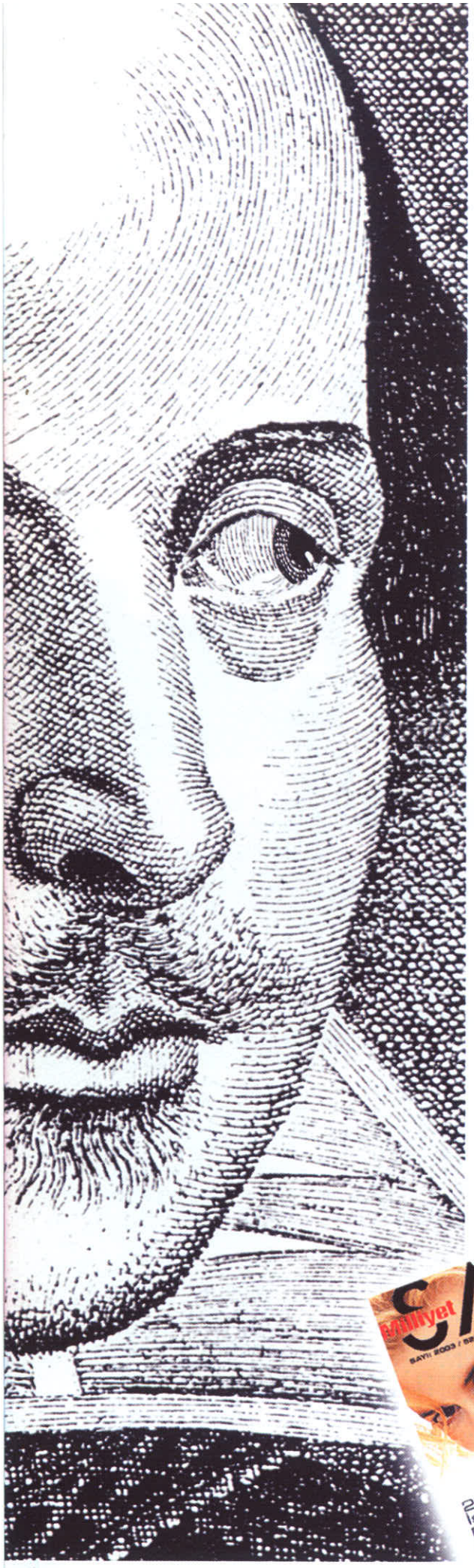

Üstat,
siz
ha?

SANATIN HER TÜRÜ, HER AY MİLLİYET SANAT'TA BULUŞUYOR

Kültüre ve Sanata

Radikal

Destek

aynı dili konuşuyoruz...

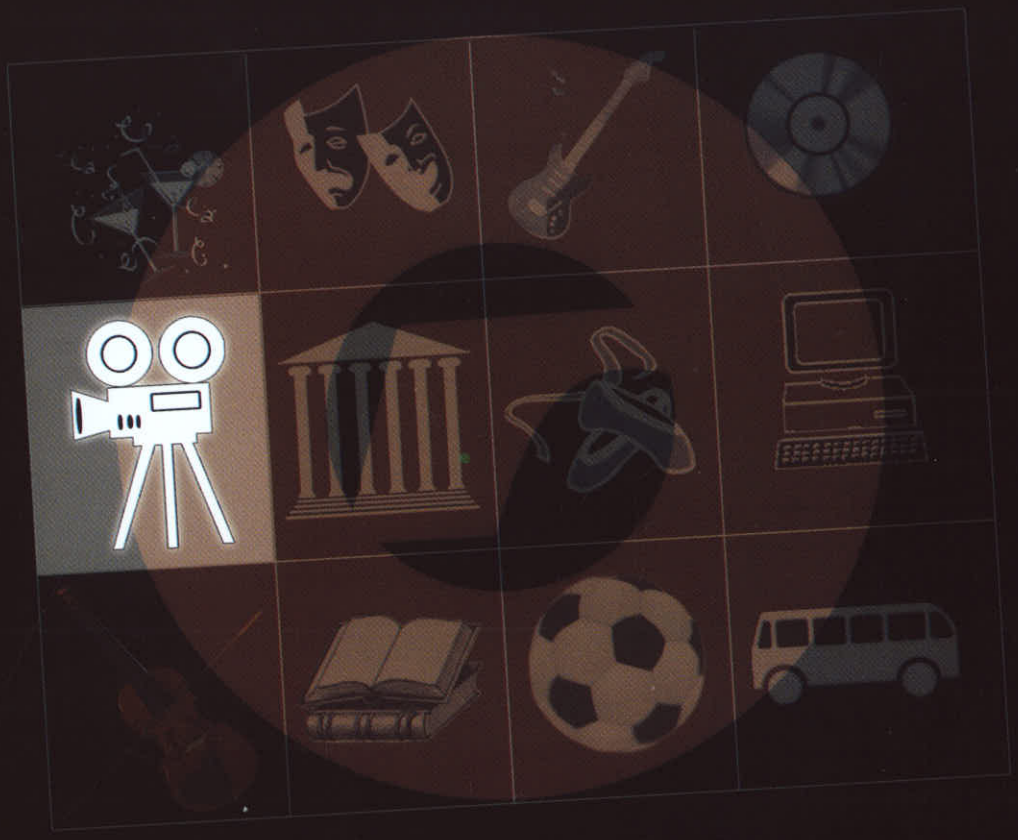

6. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nin basın sponsoru
radyo ODTÜ
tüm sinemaseverlere iyi seyirler diler...

radyo odtü 103.1
www.radyoodtu.com.tr

Hayatın filmi...

Sabah'ı, her gün titiz
bir yönetmenin dikkatiyle
hazırlıyoruz. Sanki günün
filmini çeker gibi...

SABAH

"Türkiye'nin en iyi gazetesi"

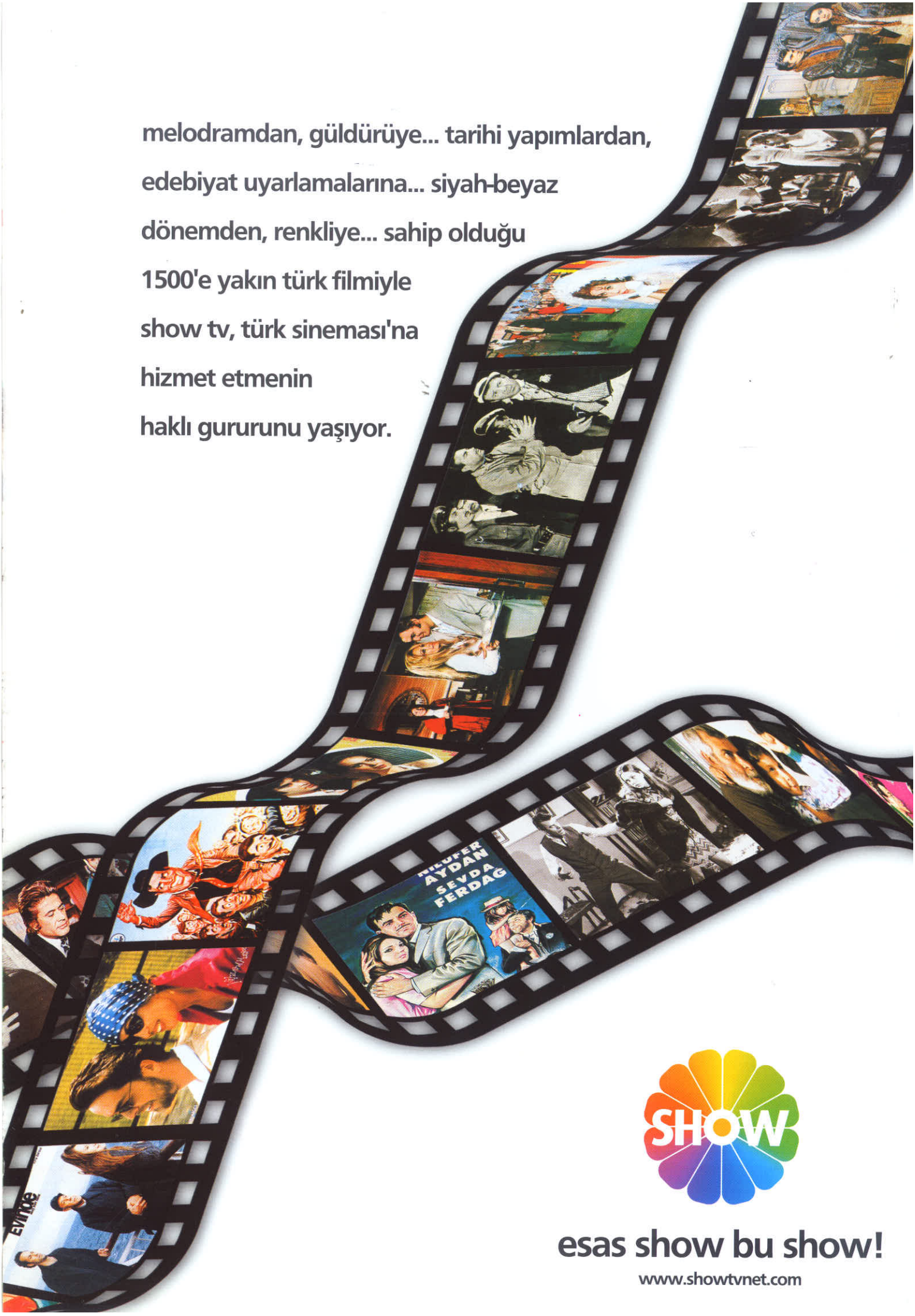
melodramdan, güldürüye... tarihi yapımlardan,
edebiyat uyarlamalarına... siyah-beyaz
dönemden, renkliye... sahip olduğu
1500'e yakın türk filmiyle
show tv, türk sineması'na
hizmet etmenin
haklı gururunu yaşıyor.
BILGER
AYDAN
SEVDA
FERDAG
SHOW
esas show bu show!
www.showtvnet.com

sunday turkish daily news

Turkish Probe

Domestic

On the night of war, who sleeps and who stays awake?

See story on page 3

Peace at home, peace in the world Kemal Atatrk

Sunday, March 23, 2003

turkish daily news

Turkeys First And ONLY English Daily

Peace at home, peace in the world Kemal Atatrk

Tuesday, March 11, 2003 Year: 41 No: 10377 TL 1,000,000

Congress
China's Li Peng bows out, exhorts successors
Page 9

Meeting
Palestinian legislature approves premiership
Page 8

Netherlands
Lurid tales from palace tarnish Dutch queen's fairy-tale image
Page 9

Cyprus talks collapse casts EU clo

Ozdemir said in a written statement that he warned the government against any negative developments that may take place because of the Iraq war place because of government

"Mature stances and attempts of the Chief of Staff and army members made us feel better against this picture. We support the Turkish army's opinions about the ongoing war an

"Mature stances and attempts of the of Staff and army members made us feel better against this picture. We support the Turkish army's opinions about the ongoing war an

Center-right Motherland Party (ANAP) leader Ali Talip Ozdemir called on the government to support the Turkish army's opinions and efforts about the ongoing Iraq war and northern Iraq issue, backing Chief of Staff Gen. Hilmi Ozkok's recent remarks.

Ozkok pledged Wednesday to coordinate with the U.S. before sending troops into northern Iraq, emphasizing there would be no deployment unless there were a refugee crisis or Turkey's security were threatened.

Ozdemir said in a written statement that he warned the government against any negative developments that may take place because of the Iraq war.

Claiming that Justice and Development Party (AK Party)'s uncertain, inconsistent and untrustworthy policies still continue, Ozdemir said, "Turkey is being pushed into solitude, it's becoming more impoverished and it's lacking initiatives on international platforms because of the flawed practices of the government at this critical period."

Ozdemir criticized government's strict saving measures including wages, fees and defense expenditures, which were put forth in an attempt to bear the burden of the war.

"Mature stances and attempts of the Chief of Staff and army members made us feel better against this picture. We support the Turkish army's opinions about the ongoing war and northern Iraq and its efforts for a national agreement. We call on [illegible] line with this policy."

The Turkish govern[illegible] forces up to 20 kilom[illegible] northern Iraq only in U.S. has been pressir[illegible]

Contin

World Bank slams Turkey budget plans

World Bank Director Ajay Chhibber: What is surprising is that the AKP, which has a program of social justice, has come up with this budget... We think this budget is really quite anti-poor, it hurts the farmers, it has no money for direct income support

Ajay Chhibber

The World Bank's representative in Turkey said on Monday the bank could not approve the country's 2003 budget - which has been largely approved by the IMF - and called it "anti-poor" and bad for farmers.

World Bank representative Ajay Chhibber told Reuters in an interview that around $1.5"6 billion in loans earmarked for a long planned reform of state agriculture subsidies would be stopped unless the budget was changed.

"This is not a budget that the World Bank will support," Chhibber said, criticising plans for tax amnesties and an end to direct support for farmers. The budget is being debated in parliamentary commissions ahead of a final vote.

"It's a budget that supports people who don't pay taxes because it gives them a tax amnesty," he said.

He said a budget target of five percent growth in 2003 would be achievable only if there is no war in neighboring Iraq.

The World Bank was discussing a new Country Assistance Strategy for Turkey over 2003-2005 of between $1.5 billion and $4.5 billion, he said. The IMF said on Saturday after weeks of protracted discussion that it had reached agreement with Turkey on the way forward for its $16 billion loan pact.

Disagreements over tax policy and crucial aspects of the talks between the Justice and Development Party (AKP) and the fund.

Chhibber said he was surprised that the AKP had produced such a budget after campaigning on pledges to help the poor.

"What is surprising is that the AKP, which has a program of social justice, has come up with this budget," he said.

"We think this budget is really quite anti-poor, it hurts the farmers, it has no money for direct income support. They took it out. This budget is also harmful to growth," he said.

The World Bank has long pushed for Turkey to replace farm price subsidies with a system of direct support for Turkey's farmers. Eliminating the direct support would mark a reversal for years of World Bank policy in Turkey.

Chhibber also said a World Bank-backed programme to help Turkish firms and banks restructure bad loans that were hobbling the economy had been "quite successful".

"We are beginning to think that World Bank financing is not even needed. If there is no need for World Bank financing we will use that money somewhere else and we are beginning to think we will direct our resource more toward the small and medium enterprises sector," he said.

Ankara - Reuters

Diplomatic tussle heats up for UN votes on Iraq

Russia says it will vote against a new draft UN resolution on Iraq, a move that would veto the US-sponsored measure

France waged a diplomatic battle against the United States and Britain on Monday to woo wavering nations into the anti-war camp for a U.N. vote unlikely to alter U.S. plans to invade Iraq.

Foreign Minister Igor Ivanov said on Monday Russia would vote against the new draft U.N. resolution on Iraq, a move that would veto the U.S.-sponsored measure.

"Russia thinks that now [illegible] exactly that.

Ivanov, speaking at a ceremony at a Moscow university, said U.N. weapons inspectors needed several more months to finish their work in Iraq, where they are looking for suspected weapons of mass destruction.

"Today when we have a real possibility to answer the outstanding questions and do so not within years, but within months. This way is real, reliable and it allows us to resolve the problem through [illegible] and defuse the

GI to step down, paving way for Erdoan to set up war Cabinet

As GI will resign from his post to open the way for Erdoan, the latter is expected to set up a new government which will work like a war Cabinet, before the beginning of next week

Photo: TDN - Selahattin Sevinç

Turkish Prime Minister Abdullah Gl said on Monday he would step down from his post to make way for Ruling Justice and Development Party (AK Party) leader Recep Tayyip Erdoan, who is expected to take his oath as a parliament deputy on Wednesday. [illegible] talks with

formed after he (Erdoan) takes the

It's claimed that Erdoan will consult with Gl in setting up the new Cabinet and that the latter would undertake the [illegible] deputy prime minister and

North K missile counts

anticipate[illegible] from [illegible] North Ko[illegible] coast fits[illegible] of unusu[illegible] maneuver[illegible] weeks, in[illegible] North's[illegible] a week[illegible]

Dogan

6. Uçan Süpürge Uluslararas

Kadın Filmleri Festiva

Ankara 8-15 Mayıs 200

Kadın gözünden
beyaz perdeye.

Festival katılımcılarına
başarılar dileriz.

tv8

www.tv8.com.tr

"Kabuk Değişikliği"

Basın, sabah - akşam Türkiye'de pek çok şeyin
değişmesi gerektiğini yazıp duruyor.

Halk buna hak veriyor.
Çünkü, Türkiye kabuk değiştirmek zorunda.

Ama herşey değişecek, yıpranmış,
işini tam yapamaz hale gelmiş
gazeteler değişmeyecek!

Bu mümkün değil.

Türkiye, başta basında değişiklik bekliyor.
Hatalarını görmesini, kendini
yenilemesini istiyor.

"Bağımsız gazeteciler" olarak,
bu değişime öncülük etmekten mutluyuz.*

Bu Vatan Hepimizin
VATAN

** Vatan, yayın hayatının 6. ayında Türkiye'nin en önemli 4 gazetesi arasına girmeyi başardı. Çünkü halk destekliyor.*